

c

4126906

131

Hajmī'a (collection)

(Magic, cabalistic, interpretation of dreams, etc.).

131

only

009
Anckum
22/11/27
W. l.

۵
یا قاضی

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم

هر کس که این اسماء عظام را با غرار و اعتبار با خود بدارد
و بمواظبت بخواند برکت آن تجارب و غایب ضایع و
درایع الهی مشاهده نماید و اگر از غیب بر وی کشف گردد
چنانکه بر مخلوقات پوشیده نمائند و شرح خاصه و این نامها
اکثر من آن تعد و تحصى است و طالب این دعوات احباب

ایمان بسیار

2
آیات بسیار و فقیه فخرالدین ابوالکلام علیه الرحمه مدینه
در بغداد مجاور بود و طلب این اسماء میکرد و شرح و خاصیت این

اسماجات بعد از طلب بسیار و اعداد و انتظارات این شرح و اسماء از

حضرت شیخ شهاب الدین یافت و بجانب فارس آورد شرح

این لایحه بود و فقیه فخرالدین ابوالکلام نظر کرد تا هر یک را اهل

عجم از آن بهره در نوشتند و جمله خلق این اسماء در دست شرح این علوه

گفته است تا که هر اسم را مخصوص شرح و نموده تا خواننده فایده بسیار

و قایل و کاتب و موقوف بر این دعا و خیر یاد آورند که موجب اجابت

و تعظیم و تکریم بکاهن و تبار و در جهانی حاصل گردد **فایده** **اسماء اول**

آفت که چون نزدیک بادشاه رود همفده بار بخواند بکاهن

در دل آن بادشاه مهر و محبت انکس بی اختیار پیدا شود و هر

بچیده باشد و بهین سبیل پیش هر زری بکند و اگر این اسم
 بسیار بخواند دل وی چنان روشن شود که رازهای غیب کشف
 کرد و کارهای مشکل بر وی آسان گردد و شرک از دل برود و اگر
 امیدی بیک دارد بجهت دنیاوی روزی بکشد که روز آفتاب است
 به نیت آنرا دست و چهار بار بخواند آن مراد بقدر الهی بشکست
 اگر مطلوب کسش باشد غسل کند و جامه پاک در پوشد و صد
 و بیست یکبار بر خنجر می خوردنی خواند و یا بنویسد و بخوردن او
 دهد و در خیال وی باشد و مطیع وی شود و باید که درست و صریح
 بخواند تا مراد حاصل شود **اسم اول است** سُبْحَانَكَ يَا كَلَّاهُ
 اَلَا اَنْتَ يَا رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَارِثُهُ وَلاَ يُدْرِكُ لَكَ سُبْحَانًا
خاصیت اسم دوم است اگر کسی بگوید و در نظر خلق حقیر

و یا بگوید

ولی اعتبار باشد تا بست روز هر روز پانزده بار بخواند

در نظر مردم عزیز شود و دست فراخ گردد و هر که او را ببندد دست

وی گردد و بفرمان خدای عزوجل **اسم دوم نیت** یا الله الالهة

الرفیع جلالة **و یا الله** **خاصیت اسم** که روز جمعه وقت نماز طهارت

کند و جامه پاک بپوشد و مسجد جامع رود و بعد از نماز دولت

بار بخواند با خلاص دل اگر خواهد آفتاب بر آورد و باد و برق

بر آید و زمین شکافد تواند اعتقاد درست **باید اسم**

یا الله المحمود فی کلّ فعّالیه **خاصیت اسم چهارم**

که اگر کسی قاهر و متغوی و متکبر مردم آزار باشد و خواهد که آن

قدر روی شکسته شود و رجم و مهربان گردد و او را از این حال

خبر نباشد باید که این اسم را بر هر بر سفید بنویسد و شک در عنوان

بنام مردی و بنام مادر وی و در مقام وی پنهان بکنند طای
 پاک که هیچ بیدری نباشد و اگر چه هم ملک باشد و آن قدر
 و تحت دیگر روی شکسته شود و همچنان باز آید چنانکه از
 شرم مردم در کس بگردد و سخن دشوار گوید و اگر کسی را دوست
 میدارد و مطلوب هیچ ملتفت طالب نشود و با وی نمی آمزد
 باید که هر روز روزه دارد و هر روز با نصد بار این اسم بخواند بعد
 از سه روز که هر روز با نصد بار خوانده باشد بر خیزد و بکام رود
 و روی بعباید و غسل بکند و چون بیرون آید بکف دست
 رست بنویسد بیک وز عفران زود باشد که مطلوب از هر
 طالب دیوانه بشود و همه عالم بر روی او بنشیند و جهان از برای
 او خواهد و اگر این اسم از کف دست خود بنویسد هم باشد که از

۴
عشق وی رخورد و اسم **چهارم** اینست یا رحمن کل شیء

یا رحمن **خاصیت** **اسم نهم** اینست که اگر کسی رخورد و نتواند باشد

در رخ وی ظاهر نباشد و اطباء از معالجه او عاجز آیند و هیچ دردی

اندر نکند این اسم را بر کانه چینی نوید مشک در عفران و

نبات و مصری و عرق کل بدان رخورد و هدایت بخورد و البته شفا یابد

بفرمان عزوجل و دیگر بار رخورشود و بسیار خواند صدق دل

برکت در عزم پیدا کند **اسم نهم** اینست یا حی حسین یا حی

دیمومر ملک و بقائه یا حی **خاصیت** **اسم ششم** اینست

اگر شخصی را طبعت نباشد و لکور باشد و هیچ یاد نتواند گرفت و

هر چه یاد گرفته باشد فراموش شود و هبل روز بست و هفت بار

بعد از نماز صبح بخواند دل او بیدار و منور شود و چیزی یاد کرد و از

از مضیات کشف کرد و بروی واکر چربی کم کرده باشد و راه بان
 بنزد شب دوشنبه که آفتاب در محل باشد صد و بیست نوبت
 بخوبن نیت بخواند و در خواب رود که نشان از آن بوی دهند
 که کی است واکر چربی که در دیده باشد او را بوی نماید و بازاید
 و نیت هر کس که بخواند همین باشد واکر بخواند و باد کخانه خود
 و در نزد کخانه او برود و بای او بسته کرد و بفرمان خدای
 عز و جل **بسم الله الرحمن الرحیم** **عَزَّ وَجَلَّ** **قُلْ لَا يَفْقَهُ شَيْءٌ مِنْ**
عِلْمِ رَبِّي **عَزَّ وَجَلَّ** **قُلْ لَا يَفْقَهُ شَيْءٌ مِنْ** اگر کسی را فکر غالب باشد
 هر لحظه خیالی در دماغ او آورد آنرا حاصل نباشد و از دست
 نهد و زحمت باشد و هم بود که مایه نوحه لیا او را بیدار آید باید که این
 هم بسیار خواند از آن جهت خلاص نماید و آرام کند واکر که در

۵
و یا از دشمنی مخوف باشد و دشمن صاحب حکم باشد وقت نماز پیشین

غسل کند و نماز پیشین بگذارد و چون از نماز فارغ شود بعد از او را و این

این رسم بخانه و یکبار بخواند دشمن بروی رجم کرد و بفرمان خداست تعالی و بعد از آن

بچه شسته بروی طفر نیابد و جادوی نیز بروی کار نکند و مار و عقوب و زنبور

بر روی ضرب نرساند و نگذارد از رفت بلا این کرد و **اسم نهم است**

یا و احد الباقی اقل کل شیء و آخره یا **عاصیت اسم هشتم**

آفت اگر کسی در کاری ثابت قدم باشد و عمل او باطل نباشد

سه روز روزه دارد و با وضو سه بار این اسم بخواند به نیت ثابت

و حاجتی که در او حقیقی است آید و او را کند و در هر روز نیت قدم

باشد هرگز نزل نشود و اگر خواهد که پادشاه یا صاحب حکومت در

حکومت ثابت بماند این رسم را شب سبت و هفتم ماه رمضان هر

کشتن انگشتری زرین نقش کند و باید که نقاشی و صاحب عمل

هر که بارورده و طهارت باشند تا مکن کشتند چون انگشتر زرین

انگشت کند در حکومت ثابت ماند تا آن انگشتر زرین در انگشت

وی باشد دشمن بروی طوفان باید بفرمان خدای عزوجل **اسم هشتم**

ایستاد یادایم فَلَافَاءَ وَ ذَوَالِ مَلِكِ یَا دَامُ **حاصیت**

اسم نهم **تکلیف** در حرام و زنا و لواطه گرفتار باشد و از آن باز

نمواند کشت این اسم را بدان نیت بخواند و دعوت کند باید که

آن روز نوبت مشتری باشد یعنی روز پنجشنبه روزه دارد و

دو هزار بار این اسم بخواند و جهد کند که حیوان نخورد و از حرام

یاد نیارد و نیارد و لغمه که از ششهم باشد احترام کند و آنکس که

دعوت کند همچون آفتاب تابان باشد و دیگر کرد آن فعل نکرد

و اگر شب تاریک در راهی گذرد عکس روی او بدلو افتد و

روشن شود و او بر خلق مبارک باشد باید که احترام کند از خرام

در ما و لواطه و اگر در میان شهر وزن سارکاری نباشد باید که این

اسم را بر کاسه چینی یا بر کاسه زجاجی نهد بشک و در عفران و بوق

کل و نبات بشوید و بدین نحو و یکی از هر دو که صلاح و محبت و نفع

در میان ایشان افتد و اگر بر پوست آهونوب بشک و در عفران

و در رسوم کرد و در کوزه آب اندازد و از آن خورد و بار دیگر در صورت

کنند و حلیم و بر دبار شود و عاج و زربون کرد و اگر چه تند و کرس باشد

اسم نهم اینست بِأَحْمَدُ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ فَلَا شَيْءٌ مِثْلُهُ بِأَحْمَدُ

صَمَدُ خَاصِيَّتِ اسْمِ دَهْمِ اسْمِ اگر خواهد که زبان خلق بر خود نهد

و چنانکه در همه حال وی بپزد و در شیخ سخن نگوید که بوی از

از سرب ساردار سه شقال و این اسم بر آن نقش کنند و در شکم

مای نهید و در زمین غناک دفن کنند و بام خصمان در آن نقش کنند

البته زبان ایشان بسته شود و در اندک مدتی همه دشمنان ~~میرد~~

وی دوست گردند و باید که بر در برج آبی باشند تا مراد حاصل شود

فرمان خدای عزوجل و اگر چهل روز روزه دارد و هر روز چهارصد بار

این اسم بخواند جماعت ارواح بروی حاضر شوند و هر حاجت

که او را باشد و اکتد امانا باید که حیوان نخورد و سخن با خلق نکند

گوید و اگر نه از خوف بیم آن باشد که هلاک شود و بگذارد و بگوید

از عیبت این اسم **عظم اسم دهم نیست** یا آرفلا شی ^{بدان} کفو

یا امکا ایضاً یا **عصمت اسم نهم نیست** که اگر بادشاه یا بزرگی که

صاحب عمل باشد و معزول گردد و مرتبه او کم شود و دشمن بروی

ف

۶
نظر ماید این اسم را دعوت کند و هفت روز روزه دارد و در آن
حیوانات کینه دهد و هر روز بار این اسم بخواند چون هفته تمام شود و بیست و
مقبور و تفرقه گردند و بیم باشد که یکدیگر بکشند و دولت روی بوی بند
و باز بر تیره اول برسد اما باید که در شست خود ظلم نکند و از بیدار و خضر از
کند و اگر تفرقه باز بوی رسد و اگر همه روز خوانند هم بر مینوال دولت
از خانه آن وی برین نرود و اگر قرض بسیار دارد و بدین اسم
مداومت نماید و ام که از ره شود و توانگر گردد و آنکس که قرض بوی
داود باشد محتاج وی گردد و صاحب قرار عهد خود خود را باید که کار
خود بکس نکوید تا برادر رسد و همان غرض عمل **اسم هفتم است**
یا کبریا انت الله الذی العقول الوصف عظمیه یا کبریا
خاصیت اسم دوازدهم است که اگر کسی سحر باشد یا از سحر

۵
باشد این اسم را بر لوی از هفت جوش نقش کند و با خود

دارد سه و چادوی از روی دفع شود و بیمار سخت و برهنه بخام

برود و کاغذ راخ روزی کرد **اسم دوازدهم آیت یاکاری**

النفوس بلا مثال خلا من غیره یاکاری **خاصیت**

اسم سیزدهم آیت اگر روز چهارشنبه غسل کند و حاجه

یاک در پشت و در خانه حالی رود و هزار و پنجاه و یکبار این

اسم بخواند و آن روز قطعا فکر مناسه و قیامت کند و بصدر دل

بخواند هفت تن ارواح بر روی حاضر شوند و نشان ایشان

آن باشد که جامه سبز پوشیده باشند و کلاه ترکان بر سر نهاده

باشند و روی ایشان بنهایت خوب باشد و در مقابل وی

یابستند و سخن بگویند و او نیز سخن بگوید و اسم خواند و بار بار

۸
گیرد چندانکه ایشان سخن در آیند و گویند که ای فرزند آدم و
آفریده خدا چه معلوم است وجه مهم داری و ما را بچه کار بچه مدار
که بقوت این اسم اعظم ما را از شرق آوردی باید که جواب گوید
ای آفریدگان خداست تعالی خدا از شمار حق با و چنانکه فرمان این
اسم بجا آورد و بدعوت حاضر شد بدینون آرزوی من است
که بقوت این اسم هر حال و هر کار که مرا واقع شود از تنگ و بد و
از خیر و شر در میان دوست و دشمن مدد من بکشید و نظر دوستی از
من بدارید و بدو هرگاه که مرا حاجتی باشد روا کنید و اگر چنانچه
از هوا و افشانی در خاطر بگذرانند بفرستد و لال شود و سخن نتواند
گفتن و مرا در ضایع کرد و دهم باشد که هلاک کرد و باید که در آن روز
سپین از دغوت اصلاح خواند خورد تا قوت دهم و خیال نشود

و بنور عالم روحانی از جمع ارجح مترسد و به ایشان آشنا شود
و اینان با اوالش کزیر و ایشان دعوت اجابت کنند
و دیگر بار در عابر ایشان و تواضع بسیار نمایند و چون نشنودند
و دست بر سینه نهند و بگویند چنانکه مرا غریز و کرامی کردید خداست
شمار غریز و کرامی دارد اکنون نشان باید میان ما و شما دانست
حاجت شمارا طلب دارم و آن حاجت که مرا باشد روا کنید
اینان گویند حاجت به نشان ثبت ما خود سائیم او دیگر مسائمت
کنند که عرض من نشان نیست تا دیگر بار مرا حاجت بدعوت باشد
ایشان چون نام دعوت بشنود ز مهری بوی دهند که رنگ او
چون برف مرغ باشد سفید و خطی سبز و سیاه بر این نوشته باشد
باید که بوسه دهد و بر سر نهند و بر چشم مالند و گویند که این خاطر را

انوار

۹
آموزند این نامهای بوی آموزند و شرح و حاجت این
باوی گویند حاجت نشان نیست با خود بیاوریم که چون نگاه دارد
و باید که نظر حجب و حایل بر آن نیفتد پس بگوید که رحمت
کشیدید اکنون سلامت بروید تا وقت که شمار اطلب کنم
باید که بوی خوش در آتش نهاده باشد تا دوستی جاوید ماند
و وقت حاجت هفت بار این اسم بخواند که ایشان حاضر شوند
و مراد او بر می آید بیاورد که هفت دعوت وقت یک و صفائی
باشد تا در محلط نیفتد که این اسم نهایت عظیم و مقبره است
و اسد اعلم اسم سیزدهم **نیت** باز آکی الطاهر من کل
بقدر سه باز آکی **حاجت** اسم چهاردهم **نیت** که اگر
امید یک دارد یا در کاوی و قضیه فرو ماند و تدبیر آن نتواند

کردن این اسم را بعد و چهل بخواند چون او در آن سخن
گویند مراد او بر آید و جان شود که خاک در دست او ز
شود و در روز قیامت اولیا و انبیا اصرام می کنند و
در نظرات و خلایق غریب و مکرر باشد و هر کار که صدق پیش
که برادر خداست عالی بیاید اگر علم داند و و بگوید تا وقت
نیک اطلاع سعد و فقر در روح دل او باشد این اسم را بر کاف
خطی بر حروف نقش کند و در موم که برود و کوزه آب
اندازد و آن آب را در خانه میریزد اما البته باید که اطلاع سعد
باشد که اگر مثل روشنائی پیدا شود بفروان خداست **اسم**

و در میان سخن او بشنوند و کار او بر آید و آنکه میگوید که در روز قیامت اولیا و انبیا اصرام می کنند و در نظرات و خلایق غریب و مکرر باشد و هر کار که صدق پیش که برادر خداست عالی بیاید اگر علم داند و و بگوید تا وقت نیک اطلاع سعد و فقر در روح دل او باشد این اسم را بر کاف خطی بر حروف نقش کند و در موم که برود و کوزه آب اندازد و آن آب را در خانه میریزد اما البته باید که اطلاع سعد باشد که اگر مثل روشنائی پیدا شود بفروان خداست **اسم**

بهار و هم نیست یا کافی الموسع لما خلق من غطاء
فصل یا کافی **فما صیت اسم** **یا نیر و هم نیست** که اگر در

ظالمی

ظالمی یا جستی گرفتار و در بند شده باشد سخت و بهیج تدبیر گاه

جلد من ممکن نباشد باید که این اسم را بسیار بخواند چنانکه

از هزار و دویست و نود و پنج کند این اسم را سبع اعظم

خوانند و بجزست این اسم از آن بند و زندان ظالم خلاص

یابد و اگر روز سازد و بسیار خواند آن ظالم ملک و قمار

و آن زندان خراب شود و لغویان خداستغالی و شاید که از حال

وی انگس که او را و زندان کرده باشد البته جبری در دست

وی افتد و هر کس که از بنی آدم و نبات و حیوان این اسم را

خواند حضرت سید المرسلین یا نبی از انبیا البته در جواب

در درجه اولیا باید و باید که در خواندن اسم ظاهر و باطن

و نماز و روزه کماورد و شدت و در دل نیاید و این سخنها

که گفته شد باز بخواند از ماصدق خودش باشد و قصد خود

میکند و کور خود میکند و اگر بار خیمه داند نه از صدق خلق پس

گیرد و میرد و بدو روح رود و بخود ببالد منها **این اسم اعظم است**

بَانِقِيَّاتٍ مِنْ كُلِّ جَوْدٍ اِيْرَضُوْهُم بِخَالِطِ عَالَمَاتِقِيْ

خاصیت اسم است از دهم است که اگر کسی را دست چشم

و دل در میان بسته چنانچه هیچ کار از روی نیاید و فریاد

و سرگردان باشد و در چشم مردم حقیر نماید ولی اعتبار و روی

هر چه کند بر نیاید و خواهد که سه انجام کار او نیک شود و مراد

رسد و بکشد از کار روی بر خیزد و مستعد گردد باید که چهار روز و عورت

این اسم نماید و گوشت حیوانی نخورد و اگر چیزی بخته خواهد

برنج بر دشمن کند نیز و نیک بسیار و دان میکند تا لسان

در آن غالب نشود و نیز از ثبات هیچ نخورد و اندک

۱۱

خورد و چنانکه کشد که شش از زمان نخورد و اگر شیرینی خواهد

بود نیز طایفی با عرق کلی خورد و این چهل روز را حلاط با

مردم کنند و در جایی خالی نشیند و اگر میان مردم باشد سخن بگوید

گوید و ندانم این اسم خواند و کل بیان دل شود با این اسم

دارد و حاضر وقت باشد تا بیدار شود که هم در اول هفته

علامت عالم غیب ظاهر شود و این علامت بر هفت وجه است

و ما شرح بر هفت مکتوب نماید تا بداند و ترسد و دعوت

عظمت شود علامت اول آتشی که چون سه روز بگذرد

او در شب در روی شش هزار بار بخواند چهل روز بگذرد

تا اسم بسیار خوانده باشد همه عالم بخشن او و سیر نماید و

خود را و جامه خود را سنبه بند چنانکه برک درختان باید که

اندیشه نکند و دغدغه بخورد راه نبرد و همچنان اسم بخواند و

دل خود را راست دارد و قوی دل کند علامت دوم است

که روزی مغمم دوتن بوی رسند خواه در خلا و خواه در ملا و را

بگویند ای پسر آدم چه غرض داری و مقصود تو چیست و این

دعوت از هر چه میکنی برخیز و بکار دنیا مشغول باش تا خلا

تو نرسد و از عهد کونه ترا الهیت کند باید که هیچ جواب نگوید و

این اسم بلندتر خواند که ایشان از چشم تو نهان شود باید که دل قوی

دارد و نترسد که مصرت بوی رسد اما اگر برسد ملک باشد

علامت سوم است که روزی سیزدهم بخانه خالی رود و مشغول

دعوت گردد و نترسد باشد که چه حال واقع گردد تاگاه مرغی

بسم

سبز بلند که بیاید مانند های و بسراوشیند و پر بروی او

12

زند و بانک کند و نوره زنده هم از آن جنس مرغ بسیار شوند

اما کو حاکم تر از آن باشند و آن مرغان با آنها عظیم کنند و

عظیم در دل وی بیدار شود و باید که نه ترسد و این اسم را با او از

بلند خواند آن مرغ بر او بر خیزد و در و نیز این مرغان کو حاکم

بروند و بانک عظیم کنند و هشت عظیم در دل وی بیدار شود و باید که

دل قوی دارد و که هیچ قدرت بوی ترسد و قدرت چهارم است

که چون روز بختهم این اسم را همان طریقی بخواند بعد از نماز

عصر و خلوت او شش در آید برقع پوشیده بر کمال در میان

و امر و باشد و بر روی راست او خالی باشد و ملای بزرگ

وسط در آن او بخیر باشد چنانکه در آن صورت عجب مانده

چون در آید سلام کند باید که بر خیزد و جواب سلام نازیده
 و حشمتش دارد و هیچ سخن و کاری نگوید تا دعوت کسی
 نشود و آن شخص زبانی بر او روی نشیند و سخنها گوید باید آواز
 دعوت غافل نباشد و هیچ سخن با وی نگوید و نیز برود و اگر
 با وی سخن در آید دلش بهم ریاید و این اسم را موش کند
 او را و طالع باشد علامت پنجم آنست که از زمین ~~بهر~~
 و نهقم هر کسی که پیش آورد منی آدم بر تان و دیوان و ارواح
 خبر نداند که از کجا آمده اند و یکی میروند و ارواح کجای باشند
 و از برای چه آمده اند و در خواست آنان چیست اما شرط
 آنست که هیچ ازین اظهار نکنند تا دعوت تمام کرد و گفته
 محض الدعوت کرد و علامت ششم آنست که تا از روبرو نماند

ناروا

تاریخ جلم در خانه خلوت بنشیند و خط بر لوح و خود در میان

۱۳

خط بنشیند و این اسم بخواند و چون شب در آید چراغ اندازد

میگوید تو با قتل روغن زیت و روغن یاسمن در آن کتلتا

میپزد و باید که هفت روز است عمل اوجی بر آن قتل خواند تا

بنج یا هفت شب چنین بگذرد و میپزد و بعد از آن چهار شخص بش

خط بر لوح او بپاشند و گویند ای فرزندان آدم بر خیز و از مندا برون

آی و ازین اندیشه فاسد در گذر و بگو که غرض تو ازین دعوت

چست و چه میخواهی اگر مال میخواهی بدهم و اگر عاشق معشوق

بیایم و اگر دشمن داری بیا که اگر جادویی کرده باشی ماطل

کنم و آنچه مقصودت میباشد بگو و غما داری بگو است کردارم

و هر چند ازین نوع سخن گفتند باید که هیچ جواب ندهند تا زمانی

که ایشان گویند دهند که آنچه مراد است بگو چون گویند و قسم این
 عظیم باشد طایفه ارواح همان اسم او را بگویند دهند بعد از آن
 بگوی ای افریدگان خداستغالی مرا با شما کار است آنچه مقصود منست
 خود بیاید و دیگر اسم منخواند و سخن دیگر بگوید خدا کند گویند و خبر
 ازین خط مریع بیرون آید باید که از جای خود بجنبند و گرنه از جای
 خود بجنبند و بیرون آید و در حال او را بکشند و بکشند
 تا روزی که نامگاه غلغله در آن خانه افتد علت است بستم آنست که روز
 جهلم باشد آن غلغله و غلغله پیدا شود خواه روز خواه شب و
 طمطراق در آن خانه افتد بسیار مشعل و چراغ و شمع در آن خانه
 پیدا شود و مقدور شد که پیدا شود و هر کس سلاح کسی
 بمرکبی باید که چشم ناخود دارد و این اسم خوانند و غافل نشود

و حافظ وقت باشد هیچ سخن نگویید تا زبان نکند این اسم بصدای

۱۴

خواند که با گاه در میان سلطان بیدار شود و سواری بجایت مهیب

باشد بر سر سوار باشد و ماری عظیم چون تازیانه در دست گرفته

باشد در میان ماه رمضان در حوالی لایله باشد و دست بسم

نهاد و طبعش نثار گرفته باشد او ملک ارداج است و سه هزار

از پیکار حکم او باشند و هر یک از ایشان لشکری و تنهی داشته

باشد چون بداند ما غرر و اکرام بجای دعوت سلام کنند

باید که بر خیزد و در دست بر سینه نهد و جواب سلام بگوید و قطعا

هیچ سخن دیگر نگویید و این اسم همچنان بخواند یا ملک ارداج سخن

در آید و گوید ای فرزند آدم مقهور و توحیت و جوی خدای گوید

ای ملک اللدراج خدای آسمان زمین از تو خوشنود باد خدایم

بدعت من آمدی و رحمت کشیدی اکنون مرا درین آفت
 که مرا بشکر خود نمائی تا هرگاه در هر حال در دین باشند و ملت
 دگره از کار من بردارند و بیرون برند و مرا احیایت و امانت
 کنند و تو از خزانة خود بهره ده و پیوسته خود را بمن نمائی و از
 احوال و کار من غافل نباشند و پادشاه مرا بصیحت خود راه
 دهی چون بادشاه سخن تو قبول کند و ملک تو را برادر
 تو شود بسیار عجایب از تو در عالم پیدا شود و نام و هستی
 در عالم فاش گردد و خلق خدای جلای بوی مناجات تو نزد حق این
 فرصت یافت بگوید تا ملک الله در اوج بدست خود بصیحت
 نامه بنویسد که در وقت حاجت در آید چگونه او را حاضر کند
 و نام امیران و وزیران خود بیاورد و در حکم او کند و حاجت

این اسم اعظم این کار تمام شود و چون عهد و معیت رفته باشد
بادشاه جامه خود شریف بوی دهد و او را بکش خود نماید و
از لفظ او غائب شود باید که سوره بخواند و سلامت از میان خط
مربع برون آید و هر چه خواهد تواند کردن بقدرت خدای عز و جل
و شرح و خاصیت این اسم بسیار است اما آنرا مختصر کردیم و گفتیم تا
آسان باشد و الله اعلم **اسم شانزدهم** یا حَنَّانُ أَنْتَ
الَّذِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَجُودُهُ
عِلْمًا يَا حَنَّانُ **خاصیت این اسم** مقدم **نهم** که اگر کسی
را قرض بسیار باشد و هیچ چیزی بوی ندهد چون این اسم بسیار
خواند اعتبار و اعتماد بر وی کند و بی منت اعیانهای
وی کند و در هر محلی که شروع کند فایده و منفعت بآید و

بهر چه روی کند فرصت او را باشد و منع داد و او زیاده
نمود اگر دفعی که آفتاب در شرق باشد بنویسد بحروف این
اسم در کاغذ و با خود دارد و هر که محتاج شود و تر و خلایق مستم
باشد و مال فراوان کرد و دشمنه و منصب و عمرش بفرماید
و قوت و روح و جسم او زیاده شود و هر که بیمار شود و اگر
کسی در راه باشد و راه گم کرده باشد نو بار بخواند و بار آید
و اگر کسی در میان خود گم کرده باشد هر روز و روزی بخواند

سرو سامان باز باید ان شاء الله تعالی **اسم مجیدم است**

بِأَمْتَانِ الْأَحْسَانِ قَدَعَمَ كُلَّ الْخَلَاءِ يُؤَمِّنُهُ

بِأَمْتَانِ وَ **فامیت اسم مجیدم است** اگر کسی خری

بیت کس از در و جواهر و اجناس و بیعتی که خواهد که بلامت

بلامت

باشد دست غیری بدان نرسد و باز بومی رسد باید که

۱۱۶

این اسم را بر هر کسی که مشک و زعفران نویسد و بر سر آن

و ولایت نهد دست بکانه و درو بدان نرسد و سلامت

باز بخداوند رسد و اگر بر جامه کعبه نویسد مشک و زعفران

بامست در فرزند بگردد این اسم نرسد و در دوش و اگر

سج و اورد و هیچ قدر بر آن ندانند این اسم را با خود دارد و سیدی

از و میرد و اگر کس بغیر و درو بخواند که نرسد و این اسم

نویسد و در دوش و اگر قتل نهان کند و قتل اطل شود و اگر

کس بغیر و در این اسم را بر پوست آهو نویسد مشک

و زعفران و در میان رخت نهد از دست و در دوش نهان

آن رخت این باشد بگردد این اسم اعظم و اگر بر کلاه

خواندست و یکبار بر روی مال دست روی کرد و

و در نظر خلایق عظیم مؤثر باشد **اسم نهم است** **یا دانا**

ذَبَّانَ الْعِبَادِ كُلِّ يَوْمٍ خَاضِعًا لِحُجْرَةِ رَحْمَتِهِ

خاصیت اسم نهم است که اگر کسی غایب باشد و هیچ

کس نشان او ننمیدد و ننمیداند که او کجاست این اسم را

چهار بار به نیت انکس بخواند و هیچ ده رکعت نماز نکند و

در هر رکعت الحمد یکبار روده بار سوره اخلاص روده بار اتمه الله

و چون سلام بازدهد این اسم را بر لپشت آهونول بشکند و

ز غفلت او در وقت خواب ز سر بالین نهد که در آن شب

غایب را در خواب ببید و حال خود و سرانجام خود بخواند

بگوید و هم در آن دم غم نکند و باز بوطن خود آید و هیچ جای آرام

ندارد

نمود تا فرمان خدا تعالی برسد **اسم روز دهم است** **ماخا**

۱۶ **مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ إِلَهٍ مَعَاذُهُ مَا خَلَقَ**

خاصیت اسم نهم است اگر کسی خواهد که شجره را از محبت

خود و عشق خود بقیسمه را گرداند چنانکه در او نه شکست و نه

بال و نعمت و رفعت نشود و دل آنکس از پرده برون رفته

باشد بخوان و جاودان چاره او دانند این اسم را کاند

خطای تولید تمام می و تمام خود و ملک و بر عفران و

حاجت نام ماورای آن نباشد و در کنار آب روان هر بار

بخواند این اسم و آن کاند و آب اندازد که آنکس از

مهر و دیوانه نشود و لا او قرار گیرد و اگر در بند آهنی باشد باشد

بکسلاند و باید و آن آب دریا در هر درخت بکند و در کیت

این اسم شریک یار پیدا شود صاحب برنج نداند که از کجاست

و هر کس که از آن آب بخورد ایمان و لایق او تازه گردد و قوت

کند و در وقت بایمان می رود و اگر هر پنج صد و پنج بار بخواند

خلق مطیع و فرمان بردار او شوند و اگر به نیت یک کس بخواند

معین خواند مطیع و سر او گردد و تسخیر ارواح و قوت مخلوقات و جمع

خلایق آسمان زمین و تمام جانوران و ذرات کائنات هر بنی اسم

است و دعوی این اسم هفت و یک فرست برادر هفت هزار بار

بخواند تسخیر ارواح سلاطین بر وی آسان گردد و اگر این اسم

بر باره دار چینی نویسد و در کوزه لب اندازد و هر کس خرفن و

سودا را در دست نهد آب از آن کوزه باز خورد شفا یابد و بفرمان

خداست **اسم شریف این است** یا حیم کل صریح و مکرو

وَمَعَادُهُ تَارِيحٌ خَاصِيَةٌ ^{۲۱} اسْمُ بَيْتٍ وَكَيْفَ آتَتْ اَكْرَسَ

۱۸

وَعَوْتُ اَيْنَ اسْمِ كُنْدِ سَارِ عَجَابِ بِيْذِ نَفْسَانِ خَدِ اِيْمَانِ

وَعَوْتُ اَيْنَ اسْمِ چَا كُنْتِ كِه دَوَارِ دِه رُوزِ رُوزِه دَارِدِ

وَبِحِ حَيَوَالِي نَحْوِ رُوزِ دُرُودِ كِرْ فَرْزِ دِه هَزَارِ بَارِ اَيْنَ اسْمِ بَخَوَانْدِ بَرِ دَا

دِه هَزَارِ بَارِ وَبِسْتِ بَخِ بَارِ اَيْنَ اسْمِ بَخَوَانْدِ دُرُودِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ

وَاعِيَانِ كُنْتِ دَا كَا بَرِ دُرُودِ غَيْرِ اَوِ بَا شُدِ دَا كَا بَرِ جَبَرِ

بِرِ تَعْلِ عَظَمِ كِه رُوحِ كُنْدِ بِيْزِي بَا كَامِ رَسَانْدِ اَكْرَسَ اَكْرَسَ اَكْرَسَ

هَفْتِ هَزَارِ بَارِ بَا شُدِ سَبْعِ اَرْوَاحِ سَلَطَانِ اَوِ رَا حَاصِلِ شُودِ

وَ اَوْ تَقْدِرَتِ خَدِ اِيْمَانِي دَسِيْرَتِ اَيْنَ اسْمِ اَعْظَمِ اَمَامِ رَسَانْدِ

وَهَزَارِ كِه رَا يَدِ كَا رَا اَوْزِ بَا دِه شُودِ وَ حَاجَتِ قَرَارِ كَرْدِ اَكْرَسَ

تَرْكِ كُنْدِ وَ بَخَوَانْدِ هَذِرَانِ بَا يَدِ كَمَانِ وَ نَزْكَتِ تَرْشُو نَفْسَانِ

۵
خداستغالی اسم **سبک و کیم** است یا نام **تصفیه** و قلا لا لاسر

کل لکن جلال ملک یا نام **خاصیت** اسم **سبک دوم**

آنت که اگر کسی را طلب علم و حکمت باشد و هیچ نتواند باشد

چون بر روز نود و نه بار بخواند این اسم علم و حکمت بداند و علم

و حکمت از ربی آدم در حجاب است بر وی منکشف گردد

و ضایع الموجودات واقع گردد و از نشان احوال و العوارض

ظاهر گردد و حاجت سلطان روا گردد و ظل مشغله اند و صاحب

دعوت داند که چه مرتبه و رفعت یافته **اسم سبک دوم**

اینست یا مبدع البدائع لم تتبع فی انشاء هاکذا

من الخلقه یا مبدع **خاصیت** **اسم سبک سوم**

آنت که اگر کسی دعوت این اسم کند بر تبه چاه و توان

۱۰

برسد که هر روز هزار بار این اسم بخواند دوست روی کار
اولین و نهایت ^{۱۹} تر شود و در یک طبع شود و هیچ از او
فوت نشود و صاحب این کتاب شیخ شهاب ^{مفید} الدین
رحمه الله علیه این کتاب را دعوت الاسلام نام نهاده است

و فرموده که خواننده این اسم را اگر چه دیر نداند شتر از همه
کامیاب جز با حفظ میتواند کرد و هیچ از وی فوت نشود
اگر کسی باری خیانت کند و او نداند مقهور گردد و بفرمان

خدا تعالی **اسم بیست و سوم** **بِأَعْلَامِ الْغُيُوبِ**

فَلَا يَفُوتُ شَيْءٌ مِنْ حِفْظِهِ بِأَعْلَامِهِ **اسم بیست**

و چهارم **الْأَمْنِ** ^{۲۴} اگر کسی صاحب دعوت در خواندن

این اسم محافظت نماید و مداومت کند بسیار خواند

بچکس از فرزندان بن آدم باو و دشمنی و عداوت نوزد
 و دعوی مخالفت باوی کنند و هر چه او گوید شیرین باشد و نهند
 خلق افتد و تعظیم و حرمت دی در میان خلق فرض کرد و هر ^{اراد}
 ز مراد او بود واجب دانند و دعوت این اسم دوست برار
 باری باید خواندن هر چند زبان و اگر این اسم بر چهری معلوم
 خوانند هرگز بار و بوی دهر تا بمیرد و حال آنکه هر عشق تو
 دیوانه شود و اگر غایب را آورد نهفت هزار بار نیست
 آن بخواند انعامت روی لوطن خود نماید و باز آید
 اگر بر چهری خورد نه خواند و بخورد از دهر هرگز مهر او ازل
 آن شخص برود و اگر بدبایست خواند بهتر بود و اگر ^{مطلب}
 از طالب دور باشد و این رسم را بر کاغذ خطای نویسد

بنام وی و بنام خود و از جای بلند او نیرد او را بیاورد خدا

20

باید که در برابر مردم نتولید و در وقت نوشتن بوی خوش

تسوزاند که محراب است و اگر دوزخ را زاید بنویسد و بر آن حب

او بند و آسان زاید اسم است **و چهارم نیت** یا حکیم

ذالانفائه فلا يعادله شيء من خلقه یا حکیم

خامین اسم است و پنجم آنست که اگر کسی شوریده حال باشد

و سرگردان و از خاندان خود برافزوده باشد و مال و حوائت

وی از دست وی رفته باشد و هیچ کار و عمل و ثقل نمانده

باشد و از خود خود افتاده باشد و قانون احوال خود

ندانند باید که این اسم را هر روز بعد از نماز دیگر سهید و بیکبار

تجاند و اوقات غنیمت و اندالیه باز بر رشته احوال خود افتد

و این نوبت در کار ثابت باشد از او مال و نعمت بگذرد
 و سر حاصل شود و کثرتش و کارهای او پیدا شود و در حدیث
 جمعیت های بوی دهد و هر چه روی کند آن خبر مسیه او شود
 هیچ اندیشه نکند و کس در کار او دخل نتواند جست و از
 یکس مترسد و قنوت و شکوه زیاده شود و از خاست
 این اسم نقش او چنان کامل شود که افعال بیکس و مردم
 در شکوه و قدرت او اندیشه کند و این اسم را عقد الله
 اعظم نام نهاده اند زبان خلق بر وی بسته گردد و هر چه او بگوید
 و کند طوعا و کرها بشنوند و بسندیده بود و سهم الغیب در
 طالع و زمان او پیدا گردد و باید که این اسم در دست خواند و غمها و
 نیکو دارد و در این اسم اعظم نکند که البته برادر رسد و اگر

لک

سگ آورد و کافر کرد و هلاک نمود اگر صادق باشد

و دعوت این اسم در شرح کبیر صد هزار بار است به خندان

که خواهند خوانند که خداست تعالی او را علم اورساند **اسم سبت پنجم**

اینست بِاَمْعِدْ مَا أَفْنَاهُ إِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ

لِدَعْوَتِهِ مِنْ خِزْفَةٍ بِاَمْعِدْ **خاصیت اسم سبت ششم**

آنست اگر کسی این اسم بسیار خواند خداست تعالی چندان

مال و نعمت بوی دهد که حساب نتواند کرد و در این دولت

و جاه بوی محتاج شوند نیست او را ایشان سود همه بدیدوی

نوند اما باید که شرک خوانندین نکند و ملول نشود و در گذشت

نکند اگر در گذشت کند در خواندن خوب قادر نشود و

در روشن کرد و چون انجالی واقع شود اهل دعوت این را

رحمت الاسماء نام نهاده اند و سبب نیاید که خدای

عزوجل قادر است هر چه خواهد هر کس که دایم ملازمت

این اسم باشد ترک نکند صفات اندرون و صفت اولیا

اورا پیدا شود **اسم بیست و ششم است** یا حمید الفعالی

۲۴ یا حمید **۲۵** یا حمید **۲۶** یا حمید

۲۷ یا حمید **۲۸** یا حمید **۲۹** یا حمید **۳۰** یا حمید

مهر مادر آب روان اندازد هرگز غلین و درویش نشود

و در توانگری بماند و از عالم غیب در مابودی کشاده شوند

در میان خلق ابکشت نما کرد و حاج روی قلع نتواند کرد

مغلوب نکرده و فرمان او بر خلق یافت کرد و اگر دشمن

با وی کرد و در روز هلاک کرد و اگر این اسم را در دست

و خرد دارد و بگوید یا حمید و لا در در میان مردم بگوید و خردش در هر روز از یک خرد در او آید این اسم را بگویند و بگویند
نقش کند و نمودن یک بند بخت هر که در شطرنج یا بر هر مهری این اسم بگوید ۴

خواند با شفا و نیک نیارد و باندک روز کاری بامارت

وزارت رسد اما باید که این اسم را بسیار و مکرر ۲۲

خواند اگر خواننده این اسم درویش باشد چون این اسم را

دعوت کند تو آنکه رود و دعوت این اسم چنانست که است

و پنج روز یک جوانی بکشد و بخورد و هر روز سه هزار و دویست

نوبت بخواند و کلا جان و دل خود را باین اسم اعظم دارد

و آنچه حاجت باشد از حضرت حق طلب کند چند کرا

عالم غیب بر او آشکار شوند و نور در دل وی از خالق

بیدار شوند و لغزبان خداست تعالی شوکتی بلا وصف در او پیدا

کرد و چنانکه همه کس ظاهر نیست **اسم بیستم** **۲۴**

بَاعِزُ بْنُ الْمُنِيعِ الْغَالِبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يُعَادِلُهُ مَا عَزَّ

خاصیت اسم است ^{۲۸} و هفتم است که دوستی نماید

و هم دشمنی نماید و شفقت بر دشمن عمل از روش یاد کردن

در روی محبت و عداوت و عهد آسمان و مهر و خواب

تندر و قلب القلوب ^{۲۹} و هوایان محروم نماید اما درین اسم

شرح یک به یک نمیتوان گفت مگر بطول انجامد اما نفع از آن

از طریق استعاره گفته شود و ما جویند این علم از وی بهره نمانند

و الله اعلم بما یباید این اسم نجاست عظیمت و عظمت

این اسم چنانست که آسمان و زمین و سیارات و ملائکه

و ارواح و نفوس سماوی و اراضی و انس و جن و وحوش

و بطور و هر چه خدای تبارک و تعالی آفریده است بقدرت

و عظمت و برتری این نام آفریده است و نقلت که این

اسم برستانی مهنه غرامی شسته است و قهر که خواهد

23

که قبض ارواح کند چون ندکان خاص خداست تعالی عظمیت

این اسم را می بخشد دست از جان کشیرین مدارند و اگر

خواهی که شمه از اسرار این اسم بدانی باید که اول ملازمت تقوی

کنی و دل از شغل دنیا خالی کنی چون این مقدمات معلوم باشند

در عمل کوشش و در عمل آوری و تقوی روحانی حاصل کنی

و از دنیا اغراض کنی و اینک چیزی خوری یا نه و اولی پاکس

اختلاط کنی از کفایت و شنودن و اگر در عالم فتنه باشد و

روی زمین کشد که در دوازدهم خوب و غوغا باشد و خوش

و خروش در میان خلق افتاده باشد صاحب این اسم زو

الله سره باید که دل خود پاک دارد و هر دو کوشش خود که تا به

آواز نشنود و ازین آفتها ایمن باشد و این اسم بمقتاد و یکبار

نخواند و در میان شکر و مد و بگوید بسم دست و پای شما

باید که هر بار بخواند این بگوید که یوفان الله دست و پای ایشان

بسته شوند و اگر ازین عدد که گفتم زیاده خواند اهل خانه

اگر چه دشمنی لغایت باشند چنان حکمتش با عیش و

طرب مبدل گردد و یوفان خداست تعالی و اگر کسی خواهد که

کسی را بیمار سازد و بکشد و بکشد صورت آن شخص را در روز

و هر روز هزار و یکبار بخواند به نیت آنکس که بیمار شود و

در هفته بیمار شود و اگر خواهد که بملک شود و هیچ نداند به نیت آن

که هفته هر روز هزار و یکبار بخواند و صورت او سرخ شود و بکشد

هم در هفته بملک شود و اما باید که در حال تیرد و قصد نکند

بکشد

نیکند و گرنه اسم راجع شود و بیم آن باشد که خود را پاک کرد و

24 اگر کسی را که خواهد که از کار معزول گرداند بستاند چهل و یک

خسته خرماد و نه نیت معزول آن شخص هزار و یکبار بخواند و هر یکبار

این اسم بخواند بگوید معزول کردم فلانکس را از شغل و عمل

چون تمام خوانده باشد شهادت خدای عز و جل را بگوید که فلانکس از شغل

و عمل معزول گرد و در میان خلق بماند و اگر خواهد که را از

محبت خود بخواهد که گرداند این اسم را بر هر شیئی که بخواهد

ز غفران و در شش بوی خوش مشک یا لاله خود بخواند

و در دیوار قبله آنکس پنهان کند و هر روز است و پنج بار بمان

نیت بخواند و باد بکاشد و می دهد که از عشق او دیوانه گردد

و اگر بر کاغذ چسبیده و در گوش نهان باشد زبان دشمن بسته گردد

و اگر نوبت و در زمان کلاخ نهد و بدوز و در جای ناک نهد
کند دشمن را قوت دهد و شرح این اسم بسیار است باقی تحریر

معلوم شود **اسم بیست و نهم** **اَافَاهِرُ فِي الْبَطْشِ**
الشَّدِيدِ بَأْتِ لَنْ لَا يُطَاوِئُ قَامُهُ

اسم بیست و دهم اگر کسی چیزی پیش کسی بشود باز
نمی تواند شدن و سرک کند و خواهد که این آن چیز بزرگ باشد که

عاصم این اسم روزه دارد و صدق دل بر بارگاه رود
چهار رکعت نماز بخواند و در هر رکعت یکبار فاتحه و سه بار انا

انزلناه بخواند ملک سلام چون از نماز فارغ شود صد و بیست
پنج بار این اسم بخواند و بگوید که خدایا بفرست و عظمت این

اسم که تو بدل فلان انداز که این مایه نایب رحمت و کفایت

و حکم کند که آن بعد و باید که در این است نصرت خدا
باز می رسد

من آن خبر باز بوی رسد و مژده خواننده این اسم هر روز آفرین
نمود و اگر بسیار خواند معجزه و بزرگ آن شهر شود و بر همه علم
و ادبیت و خوف الهی برسد و در آن و سروری بماند و خلق خدا
از خشنود باشد و شمت باید و که هر روز نیست و یکبار این اسم
بخواند حق در بهشت بروی کشاده گرداند آن را و اله تعالی
اسم بیست و نهم یا قُربُ اللّٰه تعالیٰ فَاَقْبِلْ عَلَیَّ
اِزْفَاعِهِ یا قَرِیْبُ **خاصیت** **اسم ثلاثین** **است**
که اگر کسی خواهد که را با خداوند عزیز گرداند یا دلیل کند
در حق خود و چه در حق دیگران باید که هر روز بخواند که تواند خواند
و شفیع آرد و نماز کند تا مدت یکماه سیم بار بخواند اگر خواهد
که ای را آباد باشد نشاید و اگر خواهد پادشاه را بکدای آورد

فرمان خداست و قادر است هر چه خواهد باید که اعتقاد دارد

و شک نیست که در اقتد و جهان مقدر کرد و از هر آنچه

دارد و این از صفت خدا باشد که بدان موصوف شده

باشد و طریقی شرح و ادب نگاه دارد و اگر خبری غیر شرع

کنند بملک شود و اسم را خطا کرده باشد و در دنیا و عقیبا

ما خود خدا و خلق خدا کرد و در شرح اسلام بدر برود **اسم شریف**

اینست یا مَذِلْ كُلِّ جَائِعٍ بِقَهْرٍ عَزِيزٍ سُلْطَانِهِ **یا مَذِلْ** **خاصیت**

اسم شریف اگر کسی را تحت است و تحت و محنت

در طالع او بود و از میان خلق مکار و عمل محصل مانده باشد

و هیچ حال کار او استوار نشود باید که دل کو خند سر سبزه لسانه

چنانچه چشم هیچ نبی آدم بر آن ننهد و چون کل شود خفاخته آسمان

باز

نمیزند و بمقتضی نوبت این اسم بر آن خوانند و هر بار بر آن دل
دند و هر بار که این اسم بخوانند این دعایی نیز بخوانند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
وَبِاسْمِ اللَّهِ سُبْحَانَكَ يَا مَوْجِدُ الْبُاقِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا
لِلْمُتْرَكَاتِ کار من بچاره باز ای کار ساز بنده نواز و مودار
این اسم بمک در عنوان بنویسد لم و در اندرون نهد و در بالا
در سجده کمرنج وقت نماز میگذارند نهان کند و چون بمقتضی
نوبت خوانده باشد و بردارد و بر میزد نهان همچنان اسم میخواند
و تا باز کرد و میخواند که اگر آن باشد هم روز خوشی در کار او پیدا
شود و در رزق و سعادت بروی گشت بد و کاروی برادری کرد
و آن نحوست نفع و طفره بیل کرد و اگر در خیر باشد
هر چند که عقد کند موافقت نباشد و هم دیگر نمیشود و نفع در

۵
میان این باشد هم انعم کند که مانند خضر آب حیات

روشنائی یافت او نیز هم روشنائی باید و اگر این اسم و رو

سازد و بخواند حق تعالی از عالم غیب روشنائی در کاروی

و در محبت وی و در دل وی بیدار و در عالم غیب بهره مند

گرداند و علمنا ه من لدنا علما بفرمان خدا تعالی **سوره**

اسم یا نور کلشی و هداه انت الذی فلق

الظلمات بنوریه یا نور **اسم** و در **سوره**

انت که اگر کسی زیارت کند بپايد و خواهد که زیارت

کنند پس و بر آنکس غالب گردد و او زیارت حاجت و عود

کرد و باید که روز یکشنبه و چهارشنبه غسل کند و روز دارد

و جامه پاک در پوشد و لعلهای طلایی روز و هزار و هفتصد بار این

اسم

اسم به نسبت بزرگی برتبت و رفعت خود بخواند حاجت

27

از خدا تعالی بخواند که بر انگش غالب کرد و او زیروست

وی باشد باید که شک در دل نگیرد و اعتقاد درست دارد و توفیق

خدا تعالی و اگر دعوت این اسم کند چنان غالب و قوی

گردد که مردمان عجب نمایند فرمان خدا تعالی و دعوت

این اسم چنانست که هفت روز علی الدوام بخواند و هفت

شب دیگر هم بخواند علی التواتر باید که دل پاک دارد و انگش

و حد و حص و عداوت و آنچه افعال و میسر است باید که بپوشد

باجهارت باشد تا این اسم درست بخواند و حوالی خورد

و مال حلال خورد که شبهه در آن نباشد تا مراد حاصل گردد

و اگر در پشت تنال زن نویسد تا مرد سازگار شود **اسم**

دویم نیست

خاصیت اسم ^{۳۳}سوم است که مداومت چهل اسم و

شش الیه بخا آورده باشد و دل نور حاضمی شده باشد و صاع

بسیار عجایب مندر روی مکتف میشود و چون باین

اسم رسد و منخواند اگر خواهد که بوقت باران ارشد و بوق

بر آید و در زمین زلزله در آید از وقت آب در شب پیدا

کند و نیم روز در چشم نهان کند و مایه آب بشکافد از عطش

و بزرگی این اسم اما باید که با طهارت باشد و گرنه در قتل

میگوشد و صاحب دعوت و سوداگر ثانی از اسم اعظم

بدان سبب بهره ندارد که شرالطها و طهارت آن و دعوت

آن بداند و ملازم اعمال شیطانی می شود و از عالم روحانی

خبردارند و اگر در پایش بطاعت و شوق بندگی خداستعالی باشند

و اینهمه عجایب و قدرت در دست انسان است اینها اما ^{انکس}

که خداستعالی توفیق بدین معنی **قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْلُقْ لَكُمْ شَرًّا**

باینکه نگذارد تا بمراد برسد **اِنَّ اسْمَکَ وِسیومَ یاقُدُّوسُ**

الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ سُوْءٍ فَلَاشَیْءُ یُعَازِدُهُ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِهِ

یاقُدُّوسُ **خاصیت اسم** ^{۳۴} **و چهارم آنست که اگر**

سفری میرود و کسان او نمیخواهند که آنکس رود این اسم

نکته کند به نیت باطل شدن سفر او در میان مصحف نه

آن سفر باطل شود **اسم** ^{۳۵} **و چهارم آنست یاقُ الْحَبِیْبُ**

الْمُنَانِیْ وَنَکَلْشِیْ قَبْلَهُ یاقُ **خاصیت اسم** ^{۳۶} **و پنجم آنست**

که اگر کسی سخت مریض باشد یا بچه بد بزرگ بود و سر غلغله

طمع حیات از او بریده باشند دل او فنا نهاده باشند و صاحب
 این اسم که شریک ملاوت چهل اسم کجا آورده باشد و از اسرار
 این علم با خبر باشد و تحقیق حاجت هر اسم داشته باشد این
 اسم را چند آنکه تواند خواند و نفس بر آن مرفی و مد که بیم مرگ
 نبود اگر چه معرمانده بود در حال صحت باید بخاک مردم کان برسد
 که مرده زنده گشت و اگر کسی بکشت گاه برسد و او را قتل خواهند
 کرد و هیچ تدبیر خلاص او نمانده باشد بخاک کشته شد بشیر الطیبه
 این اسم را به نیت خلاص آنکس چهل بار بخواند بیک آنکس خلاص
 و نجات یابد اگر چه دشمنان غالب و بقوت باشند لغمان
 خدای عز و جل اما باید که این اسم درست بخواند و تصور درستی
 خلق خدای کند و باید که حاجت غرضش نبود و از برای طمع خواند
 این اسم

به نیت پاک بخواند که مرادش حاصل شود و فرمان خداست

29 و اگر خواهد که بداند که بر کس سحر کرده اند یا نکرده اند این اسم را بر

کاغذ نویسد و چند نوبت بر پاره شوخ بخواند و پاره درش

و پاره در آن کاغذ کند که این اسم بر آن نوشته باشد و کاغذ در

وزیر سردان نهد و بارور شود اگر شوخ را پخته شده باشد ^{یقین}

و اندک سحر کرده است و اگر پخته شده باشد یقین و اندک سحر

نکرده اند ^{۳۵} **اسم دینیم است** بِأَمْرِ اللَّهِ وَمُعِيدَهَا

^{۳۶} **فَنَاهَا بِقُدْرَةِ بِأَمْرِ اللَّهِ خَاصِيَّتِ اسْمِ دینیم**

است که همه کار عالم و عالمیان بدین اسم راست می آید چه دنیا

و عقبی و آنکس که دعوت این اسم بکند و هر چه خواهد آوردش بر آید

و جهان مقتدی کرد و که هر چه مراد او باشد بکام او بر آید و حاصل شود

و دل او قابل معلومات غیب گردد و هر چه مراد خلق باشد
او بر آورد مستود آن فعل شود چنانکه اگر خواهد که از چشم خلق پنهان
شود لغویان خدا تعالی و سالکان راه خدا از حال او آگاه
باشند و طالب او شوند و او را جویند و او از خلق پنهان باشد
و هیچ کس را مستحق دعوت این اسم نبیند و این اسم شریفها
مخفی دارد و بدانکه دعوت این اسم پنهان باشد باید که چهل
روز از خلق در خلوت رود و در کوه عبادت یا حائلی که دور
از مردم باشد تا خلوت دست دهد و درین چهل روز با مجلس
سمن بگوید و هیچ اردست که نخورد و الاغ متفرع و از حرام
محترز باشد و حشمت و غیبت کند و مردم از او پنهان شود و هیچ
روز که تواند خواند و خاطرنمیزد مشغول ندارد و این اسم در دست

خوانند و هر خبر که واقع گردد و از عجب آنکه در این دوزخ خوانند که چنانچه
برو میکند و از حال کشف و خلوت با پس بگوید و ظاهر بوده
30

اسرار معلوم کند ثابت و مقرر شود و آنکه کشف اسرار این اسم ^{سند}

اسم ^{ششم} ^{است} یا حیل المنکب عن کل شیء فالعدل

و الصدق و عده یا ^{حلیل} ^{حاکمیت} ^{اسم} ^{و مقیم} ^{است} ^{کتاب}

و عده این اسم را بر خود دارد و یا بخواند پسندیده و ستوده

جمله زبان خلق گردد و از شرق تا مغرب نام و صفت او برود

و جمله خلق عالم مشتاق لغای او شوند باید که یکماه و نیم درین دعوت

باشد مستغیر گردد و وقتی که دعوه اسما را با تمام رسانیده باشد

همه مردمان از علم و عمل وی مستغیر گردند و مراودا بیایند و چون

آفتاب مشهور گردد و در زمین و آسمان آشنای شود باید که شغل او

این باشد که همه روز این اسم بخواند تا مرادش برآید و بفرمان خداست

اینست **اسم نهم** **بَاقِیُّمُ** فَلَا یَبْلُغُ الْأَوَّاهُ کُلَّ شَأْنٍ

وَمَجْدٌ بِأَفْحَقِّ حَاصِتِ **اسم دهم** **أَنْتَ** که اگر کسی

کناه بقدر کوه و در یک بیابان رفت در بارگاه آسمان

و برکت در همان باشد چون این اسم را بخواند به نیت خلاص

و نجات و مداومت نماید آن کسانان از چون برزند و مدام

که بار کس کناه رود و اهل صفت باشد و خداوند تعالی حل کلاه کسان

وی معونت بکرم و محفوظش و اگر برای کس معیشت

و نیاز خواهد مال و نعمت دنیا بوی دهند و اگر بر کس نیاز باشد

از کسی در عجب باشد بدان نیت بخواند آن دشمن دوست

نمود و اعتبار باید و اگر بر کس نیت تولد آن نیت در کور نزد

و اورا عذاب نباشد و در ال منکر و کبریاکان گذارد و چهل

غرفه از بهشت و در کور او شصت و سه اسم است **و شصت و سه اسم است** **و شصت و سه اسم است** **و شصت و سه اسم است**

31

الْعَفْوُ الْعَدْلَانَّتِ الَّذِي مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ عَدْلًا كَرِيمًا

خاصیت اسم **و شصت و سه اسم است** اگر محتاج بزرگی باشد و مال و

نعمت دنیا خواهد این اسم چند اندک خواهد خواند و از این اسم

آنست که در پیش بزرگان عزیز و محترم باشد هر چه بگوید آرد بشود

و مفتخر و ز کار خود و بزرگ کرد و در نام او به سبک نبرد و وفای

کرد و بزرگ او تبدیل شود بفرمان خدای عز و جل **و شصت و سه اسم است** **و شصت و سه اسم است** **و شصت و سه اسم است**

بِاعْظِمُ ذَ الشَّاءِ الْفَاخِرَةِ الْعَزِيزَةِ الْمَجْدِ وَالْكِبَرِيَّاتِ

ذَ الْعَزِيزَةِ الْعَزِيزَةِ الْعَزِيزَةِ الْعَزِيزَةِ الْعَزِيزَةِ الْعَزِيزَةِ الْعَزِيزَةِ الْعَزِيزَةِ الْعَزِيزَةِ الْعَزِيزَةِ

باین اسم رسد باید که باطن او منافق نباشد و با طهارت باشد

چون این اسم بسیار خوانند مرادی که خواهد بیاید زبان مردمان

به بدی بر وی بسته نشود و به نیکی او روان گردد و همه انس و

جن و حیوانات مطیع او شوند که او را به بند و دوست دارند

و چند عجایب که هیچکس بکار آن ندیده باشد بر وی کشف

گردند چشمها علم و حکمت بر دل او پیدا شوند و زبان او روان

شود و فصیح گردد و فرمان خداست **اسم چهلیم** **یا عَجَبُ**

فَلَا تَنْطِقُ إِلَّا بِكَلِمَاتٍ يُؤْتِيكَهَا عَجَبُ

تمام شد اسناد چهل اسم باری تعالی تبارخ غره صفا المظفر

اصل و این نقل آن تبارخ شب نهم روز چهارشنبه ۱۲۱۵

بجای فنی لیسوق

ختم قرآن روز جمعه از سوره فاتحه تا سوره مائده و از مائده

روز شنبه تا به یونس و از یونس روز یکشنبه تا یمنی

اسرائیل و از یمنی اسرائیل روز دوشنبه تا اسحاق و از اسحاق

32

بوالصافات و از بوالصافات روز چهارشنبه تا

قاف و از قاف روز پنجشنبه تا آخر قرآن بخواند هر

خاجت شروع که اجابت است ان شاء الله تعالی

سوره الشرح جهت همی که باشد چهل و یکبار هر روز

چهل و یکبار بخواند و اگر چهار رکعت نماز کند و در هر

رکعت یکبار بخواند البته چهل و یکبار روا کرد و **نون و النعم**

جهت بر آمدن مهمات هفتاد و پنج بار بخواند **سأل سائل** جهت

صلح و وقت جنگ یکصد و بیست و نوبت بخواند **قل اوجی حتمه**

رفع دیو و پری هفت بار بخواند **سوره یحیی** جهت مهمات چهل

و یکبار بخواند روا کرد و **والله اعلم** جهت برکت و فراخ لغت و

بر آوردن جمله مهمات هفت بار بخواند **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** جهت خلعت

از خمس هزار بار بخواند **اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ** جهت فتح و لغت و طغوت

و دفع بلا هر روز هفت بار بخواند **لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ** جهت ایمن شدن

از بلا هر روز هفت بار بخواند **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ** جهت دفع بلا و آفات

بار بخواند در دم رفع نمود **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ** جهت دفع دشمن و مبادی شام

و خفتن در شب جمع هر روز و حیث و پنج بار بخواند **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ**

فَالْتَمَسْتُكَ جهت دفع باده کننده خاصه باده بخواند **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** جهت غلبه

رفتن در استانه خاصه بار بخواند **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ** جهت

مراد است هر شب در روز بخواند خاصه در شب جمع البتة **لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ**

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ جهت آسان حساب قبر و از بلا و دنیا هر شب جمعه بار

خواند.

نخواند **انار شد** جهت نیت هفت و پنجاه هزار بار بخواند **الملك**

یعنی تبارک در هر معامی جهت برکت و نیت بخواند زیاده شود

33

الله **والشمس الفجر** جهت سلامتی دنیا و آخرت در وقت

طلوع آفتاب هر روز بخواند **عم** جهت روشنائی چشم هر

روز بعد از نماز عصر یکبار بخواند **الم سجده** جهت برآمدن مہمت

هفت نوبت بخواند **فاطر** وقت عرض حاجات بر ملک و

اکابر و اموال و بنیاد بخواند **حدید** جهت کشش کارها

بنفاد بار بخواند **قد سمع الله** سه نوبت بر خاک خواند و بر

طرف دشمن ریزد و صلح یابد **ممتحنه** جهت دفع شر سلطان

مخ بار بخواند **تغابن** جهت حفظ مال از دروان هفت بار

نخواند **یا ایها الذین آمنوا** جهت دفع مہمت باری

هفت بار بخواند البته آن مهم روی بدین کس کند **تاف**

والله ان هبت کور هر شب جمعه سه بار بخواند البته آن کور دنیا

شود و فرمان حق تمام حاصل شود **والله ارايت** هبت

نیاید و تکلیف خط به خط و بار بخواند البته **والله ان** از حضرت سیمه منقولست

که هر که بخواند از عذاب دنیا و از عذاب آخرت و نیرامن باشد

والنجم هبت دفع دشمن هبت و یکبار بخواند بر دشمن عذاب

شود و البته **البرکات** بود و بقیه هبت هر مهم که داشته باشد بخواند

بار بخواند باین نیت **رب زدني علما** هر که این سوره بخواند

بار بخواند چون پیش بزرگان رود و مرادش بر آید **سوره الحجر**

ین الهمک آيات هر که این سوره هفت بار به نیت هر مهم بخواند

البته بر آید **سوره ابراهیم الکرکات** هبت عذاب آخرت است

باید خواندن **الحال** هفت بار به نیت خلاص از بند زندان

نخواند **براره** جهت هر مهر که با ملوک باشد یا نزده یا بخواند

34

و پوشد و در میان رخت و فاش باشد **یوسف الرکمان**

ملک الکتاب ^{المبین} جهت غرض شدن کشته هفت بار بخواند **قد**

فلج المومنون جهت حراص شدن نماز هفت بار بخواند **انا**

انزلناه جهت دفع همت یا بخواند یکبار خلاص شود **تبارک**

سورة الفرقان صد و هشت بار به نیت **بلاک** شدن دشمن بخواند

والنارعات جهت دفع دشمن و کرم بودن پیش پادشاهان

و سلامتی ایمان هست و یکبار بخواند **علس** جهت بیماری روز

قیامت هفت بار بخواند **اذا السال التفت** و رحمت و درود هفت

بار بخواند و هر که بسیار خواند فنون کور شدن نباشد و کور روی

فراج نمود **الم نشر** بوقت بیع و شرا سه نوبت بخواند **اللهم**

جهت تحایب هفت بار بخواند باز آید **اقرا** بوقت رفتن نزدیک

ملوک و امارا سه بار بخواند **اللهم** جهت برآمدن مهمات صد بار

بخواند **الارباب** چهل و یک نوبت بخواند بآن نیت که حق تعالی

در از محتاجی نگاهدارد **یا رب** جهت قبول طاعت سب

و یک نوبت بخواند صاحب یرقان بر خوردند و بهتر شود **یا رب**

یا رب جهت نگاه داشتن ایمان هر روز هفت بار

بخواند **نیت بیا** جهت هلاک شدن دشمن و بهبودی و ظالم

و بخیل هفتاد بار بخواند **اقرا الم نشر** جهت ماندن کی راه نیک

مار بخواند **عفاک** جهت آب کوفته یافتن هزار بار بخواند **عاف**

یا رب جهت چشم زخم نبولسند و با خود دارند یا بخوانند **یا رب**

نیف نزل کتاب جهت عزت و حرمت میان خلق بهفتصد

بار بخواند با خود دارد **سوره المؤمنین** نیم تنزل جهت درماندن کی در دوا

صد بار بخواند **سوره فصلت** نیم تنزل عالم جهت رسیدن از بزرگان

هفتاد بار بخواند آن ظالم بر و ظلم کند **عس** جهت دفع دشمن

چهل و یک بار باید خواندن **سوره الذخان** نیم تنزل **ذالک الکتاب** همین

جهت رسیدن بمراود هفت بار بخواند **الرحمن** جهت آسانی جان

کندن و دفع بلاها سه بار بخواند **سوره الی مدیثی** نیم تنزل

جهت دفع دشمن چهل و یک بار باید خواندن **احقاف** جهت دفع

ماران سیزده بار باید خواندن **سوره نحر** جهت حاجت چهل بار

بخواند بمراود برسد **انافحتا** جهت عهد و وفا چهل و یک بار باید

خواندن **سوره الزمر** از برای رساندن مهمات سه بار بخواند

الانعام از برای سر آمدن تمام حاجات چهل و یک نوبت بخوانند

الناس از برای نصرت یافتن بر دشمن بیست و یکبار بخوانند

والبلد جهت دفع چشم زخم سه نوبت بخوانند **طالع** از برای

ترویج نبات و رفع سحر و لغت بر اعدا بیست و یکبار بخوانند

سوره الاحقاف جهت دفع بد که باین سه بار بخوانند و اگر صاحب

بواسیر خواند بهتر شود **سوره الاحقاف** از برای دفع اعدا هفتاد و

پنج بار بخوانند **سوره الاحقاف** جهت دفع دشمن بیست و یک نوبت بخوانند

انی اولا صد و بیست نوبت بخوانند در آنوقت که میان اعدا

تفرقه داشته باشند و اگر نباشد و با برادر اعدا او را **طبع**

نخوند **سوره الاحقاف** از برای فراخی روزی هفت نوبت بخوانند **طسم**

ملک آیات جهت بنده که رنجسته هفت بار بخوانند **طسم**

آیات

آیات جهت غایب است و یکبار بخواند زود بسیار **سوره القدر**

یعنی اقامت جهت روز قیامت هر که بخواند فردا روی او روشن ماند
36

تا بان باشد **بسم الله** امیر المومنین علیه السلام که این **سوره زاینده**

خواندن که نواب عظیم دارد **قصه** جهت آنکه از منزل کم نشود

است و هفت بار بخواند **الرحمن** هر که این **سوره** بخواند بی گنا

بر ضعیف او بماند **کف** در روز جمع بخواند خداستعالی تاجم و ک

در پناه خود نگاه دارد **الاحسان** جهت غم و اندوه بفرستد

بخواند **الاقم** بخواند هر که او را پنج و الم و غم را ببرد

در روز و شب بخواند **روایت** از حضرت پیغمبر که امیر

المومنین علی **را** وصیت کرد که خدای عزوجل را این دعا

یا دکن که تمام دعوات در ضمن این داخلست **دعای**

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُكَ عَلَى كُلِّ نِعَةٍ وَأَسْأَلُكَ
مِنْ كُلِّ خَيْرٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَأَسْأَلُكَ
أَسْعَدُكَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِكَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ رواه تميم که حضرت ^عنفر
اصحاب را بمنجین نصبت میفرمود که این کلمات بسیار ^{کنید}کر کنید

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى

وَنِعْمَ النَّصِيرُ دعا بسیار مستجاب منقولست از ائمه

معصومین ^{علیهم السلام} که این دعا را برای هر مهمی و غمی

که بخوانند مطلوب حاصل گردد و ان شاء الله تعالی

و بزرگان دین تجربه بسیار کرده اند و باین طریق باید خوانند

بغت بار بگوید لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

و

36
يَا اللَّهُ وَ سِيهَ بَارِكُو دِيَاكَ تَعُدُّوْا يَا
سَتَعِيْنُ وَ دِهَ بَارِكُو دِ اللّٰهُمَّ فَرِّجْ بِنَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَ تَغْفِيْ سَامِعْ اَوْرَدَه

که هر چه که کنایه کرده باشد بعد از آن این دعا را بخواند
سجانه و تعالی گوید یا ملائکه گواه باشید که چون این بنده مرا عفو

دالت خود در گناهان او ایام و ^{نیت} ^{دعا} بَارِكْ لِيْ عَمَلِيْ

ذُنُوبًا وَ عَمَلِيْ بِأَنْتَ عَفَّارٌ فَاعْفِرْ لِيْ

بِحُكْمِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ رَوَيْتُ

چون که سوار شود بر فرزند که ببار بگوید یا عباد الله

اغفونی تا سوار شد از کل بلیات در حفظ و امان حق تعالی باشد

و چون مجلس بادشاه رود این دعا بخواند یا خود دارد در غیر مکرم و محترم کرد ^{نیت} ^{دعا}

يَا حُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَيَا غَوَّيْتُ عِنْدَ
كُنْتُ بَقِي أَحْرُسُنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ
وَالْكَفِّي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يَنَامُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ رَوَيْتُ عَنْ إمامِ عَفْوِ صَادِقٍ ع أَنَّهُ قَالَ

دَرْجِسْ بِرِجَالِ جِلِّ بَارُوسِي بَارِسِي كَفْتِ اَنْدَكُوبِي

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ أَلَيْسَ بِشَيْءٍ أَرَادَ أَنْ يَخْلُقَ مَا يَشَاءُ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا شَيْءٌ لِّمَا يَفْعَلُ ع وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ع وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

لِلْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ شَكَرًا نَزَلَ

بِجَاءِ آوْرُودِهِ بِأَشَدِّ وَجْهِهِ فِي أَوَّلِ شَبِّ يَكُونُ

مِثْلَ

شكر آتش بحیا آورده باشد حضرت

38 پیغمبر علی الله علیه گفت یا علی هر که در وقت

سختیها و در ماندگیها این کلمات بسیار بگوید

فلاح یابد و مراد حاصل گردد یا حی یا قیوم یا لا اله الا انت

یا ارحم الراحمین هذا الدعاء رواه زر بن العباد

عنه السلم ذنوبی مثل اعداء الرما

فصلی توبه یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا

الجلال و الاکرام یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا

الجلال و الاکرام یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا

الجلال و الاکرام یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا

الجلال و الاکرام یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا

الجلال و الاکرام یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا

الدُّعَاءُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَسَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

صباح این دعا بخواند تا شام و ران حق باشد و غیر
برکت بسیار ختم آید و اول و کلام کند بیدم از هر خلعتی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ النِّعْمَةِ تَمَامَهَا

وَمِنَ الْعِصْمَةِ دَوَامَهَا وَمِنَ الرَّحْمَةِ

شُمُولَهَا وَمِنَ الْعَافِيَةِ حُصُولَهَا وَمِنَ

الْعَيْشِ أَرْغَدَهُ وَمِنَ الْعُمْرِ اسْعَدَهُ وَمِنَ

الْإِحْسَانِ آيَتَهُ وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَعْمَهُ

وَمِنَ الْقَضَلِ أَعْدِيَهُ وَمِنَ اللَّطْفِ نَفْعَهُ

اللَّهُمَّ

اللَّهُمَّ كُنْ لَنَا وَلَا تُكُنْ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ اخْتِمْ
 بِالسَّعَادَةِ أَجَالَتَنَا وَخَقِّقْ بِالنِّبَادَةِ
 أَعْمَالَتَنَا وَأَقِمْ بِالْعَافِيَةِ عُدَّةَنَا وَأَمَّا
 وَاجْعَلِ التَّقْوَى ذَادَنَا وَفِي دِينِكَ
 اجْتِهَادَنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا ثَبَّتْنَا عَلَى
 قَبْلِ الْأُسْتَقَامَةِ وَأَعِدْنَا مِنْ مُوَحِّدَاتِ
 الدَّامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خَفَّفْ عَنَّا
 ثِقْلَ الْأَوْزَانِ وَارْزُقْنَا عَيْشَ الْآبَادِ
 وَاجْعَلْنَا وَاصِفَ عَنَّا شَرِّ الْأَشْرَارِ
 اعْتِقْ رِقَابَنَا وَرِقَابَ آبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا
 مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ

يَا كَرِيمُ يَا سَتَّارُ يَا حَلِيمُ يَا حَبِيبًا بِحَقِّ
وَالِهِ الْآخِيَارِ الطَّاهِرِينَ الْأَبْرَارِ **اللَّهُ غَا**

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ أَشْهَدُ أَنَّ كُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ

دُونِ عَرْشِكَ إِلَى قَرَارِ أَهْلِكَ بَاطِلٌ غَدِيرٌ

وَجْهِكَ الْكَرِيمُ وَقَدْ تَرَى مَا لَنَا فِيهِ

فَفَرَّجْ عَنِّي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اسناد و غای جز امام جعفر صادق **ع** هر که در هر صلح و نماز

شام بخواند از جمیع آفات و امان شود **هَذَا اللَّهُ غَا** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِسْتَفْتَحْ وَبِسْمِ اللَّهِ اِسْتَنْجِ وَبِحَمْدِ سَيِّدِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَتُوجَّهُ اَللَّهُمَّ ذَلِّ

لِي صَعُوبَةَ اَمْرِي وَكَيْسِرِي خُرْفَتِي

اَمِي

أَمْرِي وَكُلِّ مَوْئِنَةٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ شرح دعای صمدی رئیس بدارالکتاب دعا

۴۵

از مقطعات امیرالمومنین علی بن ابی طالب **علیه السلام**

و اوراد بزرگوار و سبب پیوسته در لیل و نهار و اوقات

اسحار و در میان دعای خود خواندی و یا عبد الله

این دعا وصیت کرد و فرمود که این دعا کسی که

را می آموزد که ما را امام بدانند و گفت هر که این دعا را

بعد از نماز صبح بخواند جهان باشد که هم قرآن کرده باشد

و با دوازده امام موافقت کرده باشد و یا صد دست و

چهار هزار پنجاه نماز کرده باشد و هرگز و لنگ نشود و هر که

این دعا را آورد و سازد جهان باشد که بدیدار امام صاحب

الزمان مشرف شده باشد و با حضرت امام حسین ^{علیه السلام}

در کربلا موافقت کرده باشد **و شرح و فاصیت این دعا**

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ

الْعَن صَنَمِي قُرَيْشٍ وَانْكُرْ أَوْحِيَّكَ وَعَجَدَ

إِنْعَامِكَ وَعَصِيَّارِ سَوْلكَ وَقَلْبَادِ

وَحَرْفَا كُنَّا بَكَ وَعَظْلَاهُ أَحْكَامِكَ وَأَبْطَلَاهُ

فَرَا بَصْكَ وَالْحُدَّافِي آيَاتِكَ وَعَادِيَا الْوَيْلَا

وَآحِبِّيَا أَعْدَائِكَ وَخَرَبَا بِلَا دِكْ وَأَفْدَا

عِبَادِكَ اللَّهُمَّ **الْقَدِيمَا** وَأَنْبَاءَ عَصَمَا وَأَشْنَا

وَأَوْلِيَاءَ هُمَا وَمُجْتَبَاهُمَا وَمَوَالِيَهُمَا اللَّهُمَّ

الْقَدِيمَا

الْعَنَمُ يَعْدِدُ يَعْدِدُ كُلُّ مُنْكَرٍ أَنْفُوهُ وَحَرِّ

أَخْفُوهُ وَمَنْبَرٍ عَلُوهُ وَمَسَافِقٍ وَلَوْهُ وَمَوْنِ

41

أَرْجُوهُ وَقَلْبٍ أَذْوُهُ وَطَرِيدٍ أَوْفُوهُ وَصَادٍ

طَرْدُوهُ وَكَافٍ نَصْرُوهُ وَإِمَامٍ قَهْرُوهُ وَ

فَضْلٍ خَيْرُوهُ وَأَشْيَ أَنْكُرُوهُ وَشَرِّ أَشْرُوهُ وَ

أَرَاقُوهُ وَأَمْرٍ بَدَلُوهُ وَحَكَمٍ قَلْبُوهُ وَكَذِبٍ

دَلْسُوهُ وَارِثٍ غَصْبُوهُ وَفِيٍّ أَقْطَعُوهُ

وَسَحْبٍ أَكَلُوهُ وَخُمْسٍ اسْتَحْلُوهُ وَبَاطِلٍ

اسْتَسُوهُ وَجَوْرِ بَسْطُوهُ وَنِفَاقٍ اسْرُوهُ

وَعَدٍ أَظْهَرُوهُ وَظُلْمٍ نَشْرُوهُ وَوَعْدٍ أَخْلَفُوهُ

وَأَمَانٍ خَانُوهُ وَعَهْدٍ نَقَصْنُوهُ وَحَلَالٍ

حَرَمُوهُ وَحَرَامِ احْلُوهُ وَبَطِنِ فَاَنْقُوهُ وَ

ضَلَعِ دَقُوهُ وَشَمْلِي يَدُوهُ وَذَلِيلِ اعْرِضْهُ

وَغَيْرُ بِنِ اَذْلُوهُ وَحَقِّ مَنَعُوهُ اَللّٰهُمَّ

الْعَنُومُ بَعْدَ دِكْلِ اَيَّةِ حَرْفُوها وَفُضِّضْ

تَرْكُوها وَسُنِّ غَيْرُوهَا وَاحْكَا مَحْطُوها

وَسُومِ قَطْعُوها وَوَصِيَّةِ ضَيَعُوها وَ

بَيْعَةِ نَكْسُوها وَشَهَادَةِ كِتْمُوها وَدَعْوَى

اِبْطَلُوها وَبَيِّنَةِ اَنْكُرُوها وَوَعْقَبَةِ

اَرْتَقُوها وَدَبَابِ دَخْرُجُوها اَللّٰهُمَّ

الْعَنُومُ فِي مُسْتَسْرِ السِّرِّ وَظَاهِرِ الْعَلَانِيَةِ

لَعْنًا كَثِيرًا اَبَدًا سَرْمَدًا اِلَّا نِقِطَاعَ لَعْنِهِ

وَالْ

وَلَا تَفَادَ لِأَمَدِهِ **تَعْنًا** لَا يَعُودُ أَقْلَهُ وَلَا

42 يَنْقَطِعُ آخِرُهُ وَجَلِي أَعْوَانِهِمْ وَأَنْصَارُهُمْ

وَمُحِبِّيهِمْ وَمَوَالِيهِمْ وَالْمَائِلِينَ إِلَيْهِمْ

وَالنَّاهِضِينَ بِأَجْحَتِهِمْ وَالْمُعْتَقِدِينَ

بِمَوَدَّتِهِمْ وَالْمُتَصَدِّقِينَ بِأَجَابَتِهِمْ اللَّهُمَّ

عَذِّبْهُمْ بِعَذَابٍ يَسْتَعِثُّ مِنْهُ أَهْلُ

النَّارِ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

روز عاشورا چهار رکعت نماز بخوبی رکوع و سجود بکند

در چهار رکعت بعد فاتحه و هر سوره که خواسته باشد بخواند

و بعد سلام رو سوی قبر حضرت امام حسین **علیه السلام** آرد و بگوید

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ **السَّلَامُ**

حَلِّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ

يَا قَاطِمَةَ الرَّهَاءِ السَّلَامَ عَلَيْكَ

يَا حَسَّ الْمُجْتَبَى السَّلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى

الْأَئِمَّةِ مِنْ بَيْتِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ

وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ

أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

از برای تب لرز و تب زنج و جیب و جیب با بد نوبت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَرَجَ

الْبَحْرَيْنِ يَلْقَانِ بَيْنَهُمَا بَرْذَخٌ وَلَا

يَفْقَيَانِ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجُحًا

مَجُورًا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا

عَلَى

عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۖ أَلَا إِنَّ خُرْبَ اللَّهِ هُمُ
الْعَالِيُونَ ۖ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا ⁴³
لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۖ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمُتَصَوِّقُونَ
وَإِنَّ جُنْدًا لَهُمُ الْعَالِيُونَ ۖ وَقَالَ لَهُ مَا
سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالتَّهَارِ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ۖ يَا أَعْرَ مِلْدَمٍ ۖ إِنَّ كُنْتَ لَمُسْتَرِ
يَا اللَّهُ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ۖ وَرَسُولِي
الْكِرِيمِ ۖ فَلَا تَهْشِمِي الْعَظِيمِ ۖ وَلَا
تَأْكُلِ اللَّحْمَ وَلَا تَشْرَبِي الدَّمَ ۖ أَخْرِجِي
مِنْ حَامِلِ كِتَابِي هَذَا نَامَ بِمَا رَأَيْتُ بِهِ
وَأَكْرَزَنَ بِشِدَّةِ نَبِيِّهِ إِلَىٰ مَنْ لَا يُؤْمِنُ

يَا اللَّهُ الْعَظِيمُ * وَرَسُولُهُ الْكَرِيمُ *
وَالْحَمْدُ * وَالْحَمْدُ * وَالْحَمْدُ *
وَالْحُسَيْنُ أَحَبُّ إِلَيْنَا * أَسْتَغَاذُ بِرُوحِ
وَأَبْنَاهُ * وَالْحَمْدُ * صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالهِ مِنَ الْحَمْدِ * وَالْتَّافِضُ وَالْغَيْثُ
الْعَيْقُ وَالرَّبْعُ * وَالصَّدَاعُ اللَّهُمَّ كَمَا
لَمْ تَكِدْ قَرِيبٌ بِنْتُ عِمْرَانَ خَيْرَ عَيْسَى
فَلَا تَدْرُ عَلَى هَذَا الْإِنْسَانِ مِنْ هَذِهِ
الْأَوْدَامِ وَالْأَوْجَاعِ وَالْحُمَى الْإِتْرَعَةِ
عَنْهُ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تَبْصُرُونَ * وَ
مَا لَا تَبْصُرُونَ * إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ

كَرِيمٌ * اقْسَمْتُ عَلَيْكَ لَمَّا نَكَحْتُهُ

44 وَلَا آتَاخُذُ بِهِ لَيْسَ مِنَ اللَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ *

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ

وَلَمْ يُولَدْ * أَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ *

لَيْسَ بِاللَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ *

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفُلُقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

وَمِنْ شَرِّ خَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ

النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ * إِذَا حَسَدَ *

لَيْسَ مِنَ اللَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * قُلْ أَعُوذُ

بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ

النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ *

الَّذِي يُوسُوسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ بعد از سوره اللهم

أَسِيفُ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ نَامُ بِحَايِرِ الْإِمَامِ مَا وَرَثَ مِنْهُ

مِنْ حُجَّتِي يَوْمَ وَيَوْمَيْنِ وَثَلَاثَةِ

أَيَّامٍ وَحَتَّى رُبْعِ فَإِنَّكَ تَفْعَلُ مَا

تُرِيدُ وَتَحْكُمُ مَا تَشَاءُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسْمِ اللَّهِ كُنْتُ وَبِسْمِ اللَّهِ

خَمْتُ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا مُنَجِّي نُوْحٍ

مِنَ الْغُرُقِ يَا مُنَجِّي إِبْرَاهِيمَ مِنَ النَّارِ

النمرود و منجي موسى من اليم و ملخص علي
من ايد اليهود و ناصر محمد صلى الله عليه

٧٥

قوله علي الاخراب و ناصر علي ليلة
الهرير صل علي محمد و اله الطاهرين

ساقى حامل كينائي هذا فلان بن فلانة نام بدارا

وامام اورش در اينجا بود من كل مرض و داء و علة

و بلا و حنة و بلاء بر خمتك يا ارحم الراحمين

الله

بذكر الرحمن
يا نازكو ني برد او سلاه ما علي ارحم
قال ابراهيم و علي محمد و ال محمد
و علي فلان بن فلان
يا ذين الله تعالى

بر سر کاغذی سه مرتبه قل هو الله بخواند و فرود که از تفرقه

امام رضا علیه السلام منقول است از برای کسی که تب داشته

۴۶

تغیض

بالتوجه دارد بجانب فلان بن فلان نام بیمار و پدرش اسم بود

دعائی که روز نوروز باید خواند اینست

اللَّهُمَّ هَذِهِ السَّنَةُ جَدِيدَةٌ وَأَنْتَ مَلِكٌ

قَدِيمٌ * أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا

وَأَسْتَغْفِرُكَ مُؤْتِنَهَا وَشُغْلَهَا يَا ذَا

الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ * يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ

وَالْأَبْصَارِ * يَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا

مُحَوِّلَ الْحَوَالِ وَالْأَحْوَالِ حَوْلَ حَالِنَا إِلَى

أَحْسَنَ الْحَالِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَأَفِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْ
عِبَادِ مَا شَاءَ اللَّهُ قُوَّةَ الْإِلَهِ يَا اللَّهُ زُرِّي

مريض هر شب تا چهل روز او را خوانده و کمتر از دست خود براند

مُحِبَّتِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِلْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ * تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَائِرِ
لِقَاتِنِ

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

این دعا حدیث بسیار دارد و از برای مریض باید خواند که

اِنَّ رَدَّكَ لَعَنَّا شَفَا مِي يَابِدِ الْهَي بِحُزْمَتِهِ الْحُسَيْنِ

وَاجِبِهِ * وَجَدِهِ * وَآبِيهِ * وَأُمِّهِ وَبَنِيهِ *

وَشَيْعَتِهِ وَمَوَالِيَهُ * نَجِّنِي مِنَ الْغَمِّ
الَّذِي أَنَا فِيهِ * وَدُرُوقَتِ خَوَانِدَن نَجَّتِي مِنَ الْغَمِّ

47

الذي انافيه صحت خود را و آزار خود را و دل بگذرانند
که حق سبحانه و شانه فرموده است که هر بنده مومنی که در شب جمعه
روایت از حضرت ائمه معصومین صلوات الله علیه که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده

ده مرتبه این دعا بخواند بیاثر مضره و کبیره کناه او را اگر

فردای قیامت او را عذاب کسب برود کار

اونباشم دعائیت بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

بَادِئُكُمْ الْفَضْلِ عَلَى الْبَرِيَّةِ * يَا مَاسِطَ

الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ * يَا صَاحِبَ الْمَوْءِدِ

السَّنِيَةِ * صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

خَيْرَ الْوَدَى * سَجِيَّةً وَاعْفِرْ لَنَا يَا ذَا الْعَرْشِ
فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ * وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَدِّ
خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ * از برای ارزايد خوانند
بچ وقت که بسیار محراب است بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *
يَا شَدِيدُ الْقُوَى * يَا شَدِيدُ الْحَالِ * يَا
عَزِيزُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ ذَلَّتْ بِغَيْرَتِكَ
جَمِيعُ خَلْقِكَ فَكَفَى شَرِّ خَلْقِكَ يَا
يَا مُنْعِمُ يَا مُكْرِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْمِلُ يَا
إِلَهَ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
فَا سَجِّنَا لَهُ وَنَجِّنَا مِنْ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ
نُحْيِي الْمُؤْمِنِينَ * مرويت از حضرت امير المؤمنين عليه السلام

السلام که سبت و چهار روز در سالی نحس است که در آن روزها

شروع کند بهر کاری تا تمام نماید و طفلی که متولد شود نرید و حاکم نکند

۲۷۸

فتح نیاید و اگر درخت بستاند بر او نرسد و آن دره‌های دوازده

است که درین خانه‌ها نقش است و این است

محرم	صفر	ربیع الاول	ربیع الثانی	حادی الاول	حادی الثانی
یازدهم	اول	دوم	اول	دوم	اول
چهارم	بیستم	بیستم	یازدهم	یازدهم	یازدهم
حج	شعبان	رمضان	شوال	ذی القعدة	ذو الحجة
یازدهم	چهارم	سیوم	ششم	ششم	هشتم
سیزدهم	بیستم	بیستم	هشتم	دوم	بیستم

و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که در سالی

دوازده روز نحس است هر که برهنه گذارد از آنها نجات یابد

البسته خدر نمود که بسیار خوبست و در ماهی یکروز است

محرم	صفه	ربیع الاولی	ربیع الثانی	صا در الاول	صا در الثانی
بست ۲۳	۱۰	۴	۲۸	۲۸	۱۲
رجب	شعبان	رمضان	شوال	وقعه	ذوالحجه
دوازدهم ۱۲	۴۴	۲۴	۲	۲۸	۸

مرویت از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم اگر کسی

روزی شنبه قطع کند رخت خود را غم نابد و میرسد و مبارک است

و اگر در روز دوشنبه قطع کند مبارک است و اگر در روز شنبه قطع

کند سوخته شود یا بدزدی رود یا غرق شود و اگر روز چهارشنبه قطع

کند چهار ماهان بسیار نصیب او شود و ملکش و محنت و اگر

روز پنجشنبه قطع کند علم نصیب او شود و اگر روز جمعه قطع کند عمر شود

دراز شود و اگر در روز شنبه قطع کند ماله آن رخت در بدن او بماند

مرفی باشد مگر اینکه بپوشد یا بفروشد صدق یا رسول الله و هم از آن

عالم منقولست که که ناخن ببرد در روز شنبه کله در

ناخن ببار او پیدا شود و کسی که روز یکشنبه ببرد برکت از او برود

49

و کسی که روز دوشنبه ببرد حافظ و قاری گردد و کسی که روز شنبه ببرد

هلاک دارد و کسی که چهارشنبه ببرد بد خلق میگرد و کسی که روز شنبه

ببرد از او درد در می شود و داخل شود در بدن او شقاق و کسی که روز جمعه

ببرد عمرش دراز گردد و مالش زیاده شود و مت تمام شد

بسم معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که حاجه

نوی برد و سوره انما انزلناه را سه و کنش مرتبه بخواند و در هر مرتبه

که برسد سه مرتبه الملائکه آنکی آب بردارند و بر جامه بپاشند

باشند سهیلی پس دو رکعت نماز در آن جامه بکنند و دعا کنند و از

دعا بگوید الحمد لله الذی رزقنی ما احتل فی اللباس و اولی به عورتی

وصلی صبه تربی و حمد الهی کند بپوسته در فراخی نعمت باشد تا آن جا که

کند شود **بند مقبر** منقولست که چون حضرت امام رضا علیه السلام

جامه نوی می پوشیدند قدمی از آب می طلبیدند و ده مرتبه سوره

انا انزلناه فی لیلة القدر و ده مرتبه سوره قل هو الله احد و

مرتبه قل یا ایها الکافرون را بر الطرف میخواندند و بعد از آن

بر جامه می پوشیدند و میفرمودند که هر که پیش از پوشیدن جامه پیش

بپوسته در فراخی می نشیند اوام که تازی از جامه بپوشد

من عین الحیوة از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که

صد مرتبه بگوید یا رب صل علی محمد و آل محمد

صد حاجت او برآورده شود که سه حاجت از حاجتهای دنیا

باشد **بند مقبر دیگر** از حضرت صادق علیه السلام منقولست

که هر که باین نحو صلوات بر محمد و آل محمد و سوره صلوات

الله و صلوات مَلَائِكَةٍ وَاَنْبِيَائِهِ و رُسُلِهِ

وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ

السَّلَام عَلَيْهِ وَاٰلِهِمْ وَاٰلِهِمْ وَاٰلِهِمْ وَاٰلِهِمْ

از کائنات تا یاب شود مانند روزی که از مادر متولد شده باشد

و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که چون عطا کنید

بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَاٰلِهِمْ وَاٰلِهِمْ وَاٰلِهِمْ

مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِمْ وَاٰلِهِمْ وَاٰلِهِمْ وَاٰلِهِمْ وَاٰلِهِمْ

کسی را بشنود و عمل الهی کند صلوات بر محمد و آل محمد و سوره صلوات

هرگز در دوزخ و در جهنم گرفتار نشود **مِنْ عَيْنِ الْحَيَاةِ**

سید این طائوس علیه الرحمة بسند معتبر از حضرت هارون علیهم السلام

روایت کرده است که اگر کسی خواهد که حضرت رسول صلی الله

علیه و آله وسلم در خواب به بیدار نماز تحقق عمل کند و چهار

رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و آیته الکرسی صد مرتبه

نخواند و بعد از آن که از نماز غایب شود و در مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد

بفرستد و بر جامه پاکی بخوابد که بر روی آن رخت امر حرامی

نگزیده باشد و دست راست خود را بر زیر پیرنج خود بگذارد و

صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

اِنَّ رَأَى اللَّهُ تَعَالَى آنحضرت را در خواب به بیدار **و از حضرت امام جعفر صادق**

علیه السلام منقولست که اگر کسی خواهد که حضرت امیر المومنین

صلوات الله علیه را در خواب به بیدار در وقت خواب انداخته

بخواند

خبرند که اللهم اني اسئلك بامر له لطيف
لحفي واكاديه باسطة لا تقضي اسئلك
51 بلطفك الحفي الذي ما لطفت به لعبد
كفني ان تريني مولاي امير المؤمنين
عليه السلام في منامي **وبعد مستبراز**

بقام منقولست که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام عرض

مودم که دعای تعلیم من کن که جامع مطالب دنیا و آخرت

من باشد حضرت فرمود که بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب بگو **●**

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ

وَأَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ بقام گفت که حال من از همه کس

برتران تر بود برکت این دعا امروز حال من از همه کس برتر است

تقیب که پیش از تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

باید خواند لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْهَاءُ وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ

مُسْلِمُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْهَاءُ وَاحِدًا وَنَحْنُ

لَهُ مُخْلِصُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْهَاءُ وَاحِدًا

وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا نَعْبُدُ

إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا رَبُّ آبَائِنَا

الْأَوَّلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ

وَالنَّجْمُ وَحْدَهُ وَنَصْرَ عَبْدِهِ وَأَعْنَ جُنْدَهُ

وَهَزَمَ الْأَخْزَابَ وَحْدَهُ قُلَهُ الْمَلِكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ وَلَا

يَمُوتُ

يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ. اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا

52 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ. وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. اللَّهُمَّ اهْدِنِي

مِنْ عِنْدِكَ وَأَفْضِ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَ
انْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ
بَرَكَاتِكَ. سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ حَاطَ بِهِ
عِلْمُكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ حَاطَ

يَعْلَمُكَ • اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَاقِبَتَكَ
فِي أُمُودِي كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خُرْبِهَا
الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ • وَأَعُوذُ بِكَ
الْكُرْهِم • وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَقُدْرَتِكَ
الَّتِي لَا تُنْصَعُ مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا وَمِنْ
شَرِّ كُلِّ دَائَةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِهَا حَيْثُهَا إِنَّ
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ • تَوَكَّلْتُ عَلَى
الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ • وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبُرَتْ تَكْبِيرُهُ

پس بسم حضرت فاطمه زهرا علیه السلام بخواند

53

روایت که رسول خدا شنید روی را که میگفت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ

الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

أَحَدٌ * پس فرمود که با بخدائی که جان محمد است اوست

که تحقیق اینم و سوال کرد و خواند خدا را باین اسم اعظم که چون

خدا باین خوانده شود واجب است که چون سوال کرده شود عطا می نماید ^{خاصیت اسم اعظم}

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ

مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ

فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ

اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا **خاصیت اول** اگر کسی قصد ارباب

دوازده هزار مرتبه بخواند و ام داده شود یعنی الله تعالی **دویم** **انت**

که کسی در میان گرفتار شود یا از شک عاجز شده باشد این آیه بخواند

مقصود در **سوم انت** که اگر کسی را عددی باشد که در قصد

مالک او باشد چهل روز هر روز چهل بار بخواند و بر خود بدید و

بر ابروی رود البته آن دشمن دوست کرد **چهارم** اگر کسی

را بیماری رود و بد که طبعان عاجز شوند این آیه نوشته در دست

حل نموده بر لیس دهد اگر اجل رسیده باشد شفا یابد **پنجم** اگر کسی

تنگدست باشد چله بار در روز اول چهل نوبت روز و دهم شهادت

نوبت هر روز چهل مرتبه فرید کند تا روز آخر حق تعالی کار کند

اور ایک سید و صاحب از وی **خیزد ششم** اگر کسی را بادشاه

یا وزارت آرزو باشد چهل روز حیوانی بخورد روز اول چهل

نوبت و مخین هر روز چهل نوبت اضافہ کند تا روز **چہلم** 54

تمام کند مرا و باید **و اسم الح** بوقت کسوف یعنی کمرانت

یکصد و یک مرتبہ بر یک پان بخواند و خود بخورد و چهل می آید بعد از آن

یکصد و یک مرتبہ بالای سر برک پان خواندہ ہر کہ بخواند البتہ

دوستی و عشق اور یادہ شود **فتر** ہر پان دہیلا جو نامو یا

سپاری لب یا کھیر مات و ون مات رس لون منہ و ون

سار اتن رس لون جو مری کھن سے ملی تو کو نڈی زک من

بری نکت کرو کی ہکت ہماری چہسا چتی کی دو یا حقن

جتنی کی دو یا ئی لو نا چاری کی جو مری کھن سے ملی

بارگشت که بارگی

از گذر تو زنهار مکیه

سر سر سر سر سر کر . کین سر کن سر ار سر

سازمان

از فلک حیرت افشا

... و ... و ...

بیا بزم با تو

از ۱۵۰

کرم را که ناکند خورد در ای کرم

چهارشنبه و خنجر جمعه روزه گسر و دریں که روز جمعه الی محرم

و ناکب سنجی بگوید و در روشنیه اول طلوع صبح تا که در میان آید

جاری رو نقد استاده و اسم مطلوب را و اسم مادر او را بر کف

11

بست نوشته بطریق تنوت دوست بر دارد هزار مرتبه بگوید

یا ارحم الراحمین. چون فارغ شود نماز صبح بخا آورد و در مکانی

55 که اراده دارد که مطلوب در آنجا حاضر شود قدری عود و عنبر بکشد

تر نموده بخور نماید که حضور مطلوب را برسد بشرط که قصد ناموس

نداشته باشد **یا الله تعالی** اگر خواهی که مرا عاشق خود کنی

بیار و بکشد و پیاز سفید درش را کرد و به بر و میانش را سوراخ

کند و چهل یکدانه فلفل سیاه بپارد و بر هر دانه فلفل سوره فاتحه

الکتاب یکبار بخواند و نگاه فلفل را در میان پیاز مذکور

و درش بپزند و سه پنج از خوب انار شیرین و سر پیاز بگوید

و در آتش دهن که آتش بد و رسد و فن کند از عشق بفرار کرد

محب است **هبت طهر و لغت** در روز بخشد و در دهم ماه

اول ساعت شتری باید نوشت نقش مبارک منیر

رب	رحمن	رحیم	رافع	رفع	رازق	روف	رشید	رقیب
روف	رشید	رقیب	رب	رحمن	رحیم	رافع	رفع	رازق
رافع	رفع	رازق	روف	رشید	رقیب	رب	رحمن	رحیم
رازق	روف	رشید	رقیب	رب	رحمن	رحیم	رافع	رفع
رحیم	رافع	رفع	رازق	روف	رشید	رقیب	رب	رحمن
رقیب	رب	رحمن	رحیم	رافع	رفع	رازق	روف	رشید
رفع	رقیب	رافع	رشید	رحیم	روف	رحمن	رازق	رب
رحمن	رازق	رب	رفع	رقیب	رافع	رشید	رحیم	روف
رشید	رحیم	روف	رحمن	رازق	رب	رفع	رقیب	رافع

سوره یسین از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرگز بر ا

قلبت قلب قرآن سوره یسین است هر که این سوره را در روز پیش

از شام بخواند در آن روز از بلا محفوظ باشد و خدا او را روزی بزرگ عطا

فرماید تا شام و کسی که در شب پیش از خواب بخواند حق تعالی هزار

ملک را با او موکل گرداند که او را از شر شیطان مردود و هراقی ^{حفظ}

نماید و اگر در روز میرد حق تعالی او را داخل بهشت گرداند و در غسل او

سه هزار ملک حاضر شوند که استغفار از برای او کنند و مشایخ ^{بعیت}

او نمایند تا قبرش با استغفار و چون در جسدش گذارند آن ملک که در

میان قبرش ساکن گردند و عبادت الهی کنند و ثواب عبادت

الهیان از او باشد و قبرش را فراخ کنند تا چشم کار کند

او را این گرداند از فشار قبر بویسته از قبر او نور ساطع باشد تا اطراف

آسمان تا وقتی که از قبر برین آید پس چون حق تعالی او را از قبر برین
آرد آن سه هزار ملک با او باشند و مشایخت او کنند و با او
سخن گویند و بر روش خنده کنند و بهر خیر او را بشمارت دهند
و او را از صراط و میزان بگذرانند و او را در مقام قرب مجاهد دارند
که هیچ حلقه درش بسته نباشد مگر ملائکه مقرب و پیغمبران مرسل و او
با پیغمبران باقیند و حق تعالی در ملک میگرداند و در آستانه باشند
و او در آستانه باشد و در حالتی که مردم خراج داشته باشند و او نداشته
باشد پس پروردگار عالم با او خطاب کند که ای بنده مومن مرا
خواهی شفاعت کن که شفاعت ترا قبول نمایم هر سوائی که از من خواهد
گفت که سوائت را رد نمیکنم پس او شفاعت کند و خدا قبول
فرماید و او قبول کند و خدا عطا کند و دیگران را حساب کند و او را

حساب کنند و با دیگران در مقام حالش ندارند و هرگز که

و خواهی که در صحرا رقابت باشد با و سرند و هیچ کلمه از کلمات

اورا نمی زند پس نامه خود را بگوید و هشت روان شود و مردم تحسین کنند 56

که سبحان الله این بنده را هیچ کلمه نبوده و از رفیقان بنوع آخر الزمان

صلی الله علیه و آله وسلم باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع

منقولست که هر که در عمر خود بکمر تبه سوره بس را بخواند حق تعالی

بعد از خلق که در دنیا است و هر خلق که در آخرت است و هر خلق که در اسماء

بعد از هر یک از ایشان دو هزار هزار حسنه از برای او بنویسد و دو

هزار هزار کناه از او محو فرماید و بقیه و قرض خانه بر سرش فرو داند

و شیب و شفت و دیوانه و خوره و ساوس و دروهای ضر

رسانده بستانند و حق تعالی سکرات و احوال هر کس را

از و کھف دهد و خود قبض روح او نماید و خاص شود از برای او

روزی را و او را شناسد و داند و چندان ثواب با او است و نماید

که او را فی شود و حق تعالی خطاب فرماید بلکه آسمانها و زمین که

من از فلان بند و را نصیم از برای استغفار نماید پس دیگر منقولست

که شخصی بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام از او سیر خطاب

نمود حضرت فرمودند که بایست که بایست بنویس و حل کن و بخور

و در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که از

برای لکهای سنجید و برص که در بدن بهر سوره بایست را بنویس

بنویس و بخور سوره الفتح از حضرت صادق علیه السلام منقولست

که حفظ نماید اطفال و زنان و بنده های خود را بخواندن سوره الفتح

بدرستی که کسی که بخواندن این سوره مداومت نماید در روز قیامت

مناور

پیش از خواب بخواند بوسه در امان الهی باشد تا صبح

شود و در روز قیامت در امان الهی باشد تا داخل بهشت شود

و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که ^{امام} توره

را مانعیت که از عذاب قبر منع میکند و نامش در توره ^{امام} توره

است و هر که در شب بخواند بسیار عبادت و ملاقات کرده و نیکو

گروه است و آتش او را از عافدن بپوشاند بدست که من در

نماز و غیره بعد از نماز حقیقی میخوانم و هر روز در شب هر دو بخواند

هر که این سوره را بخواند چون نیکو و مکر و قمار او در آیند چون آت

جانب پایش در آیند پایش با ایشان گویند که نماز را

از جانب من راهی نیست زیرا که این بنده هر شب در روز با

می ایستاد و سوره الملک را میخواند و چون از جانب سکمش

میآید

هر که از شب جمعه تا باشد و نمازش شب جمعه سوره جمعه را

بخواند چون چنین کند جهان باشد که بعمل حضرت رسول صلی الله

علیه و آله و سلم عمل نموده باشد و ثواب او نزد خداست

باشد تمت تمام شد **سوره عم قیسار لون** از حضرت رسول صلی الله علیه و آله

و سلم منقولست که هر که سوره عم قیسار لون را بخواند از دنیا

سزود تا توفیق زیارت کعبه معظمه بیاید تمام شد **سوره الزمل**

از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره زمل

را در نماز حقیق یا در نماز شب بخواند شب در روز آن سوره

هر چه باشد و گواه او باشند در قیامت و خدا او را باز زندگانی

نیکو زنده دارد و در مردن نیکو میراند تمت تمام شد از حضرت

صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم

فرمود که چون بنده اراده حسنه میکند اگر آن حسنه را نکرد بعض
آن نیت خیر خدا یک حسنه در نامه اعمال او منسوب و اگر گاهی آورد

60 خدا و حسنه در نامه عملش منسوب و اگر اراده کند که حسنه را اگر بجا

نیاورد و بر وجهی منسوبند و اگر بجا آورد تا هفت ساعت

او را مهلت میدهند ملک دست راست که کاتب و دست

چپ است ملک دست چپ که کاتب حسانت

میکوبد که بحال کتب و زود نوشتن که حسنه میکند که این

کتاب را محو کند زیرا خدا تعالی مقرر مایه در بسته که حسانت کلمات

حسنت را بر طرف میکند باین سبب که استغفاری بگوید که کلمات

افزوده شود پس اگر گفت که استغفر الله الذی

لا اله الا هو عالم الغیب و الشهادة العزیز

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ الْعَفُوفُ الرَّحِيمُ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْيَقِينِ

برو جزئی نمی نویسند و اگر هفت ساعت گذشت و حسنه و

استغفار نکرده و ملک دست راست بدگری میگوید که

بنویس بر این شقه محروم آنچه باید نوشت پس بنویزند گناه را

در بیان ایام مولود حضرت رسالت پناه و حضرت امیر المومنین

و حضرات ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین و ایام وفات

ایشان محمد بن عبد الله بن عبد المطلب بن عبد شمس بن عبد مناف

صلوات الله علیه و آله و سلم کنیت ابوالقاسم مولود در مکه

واقع گشته از روز جمعه نزدیک طلوع فجر هفتم شمس ماه ربیع الاول

بود موافق قول سنیان دوازدهم است و در حدیث نیز وارد

شده که هرگاه در حدیث سنیان مخالف وارد شده باشد

عل

عل حدیثی باید کرد که موافق قول سنیان نباشد لهذا اصحاب عل

نکرده اند و الله حضرت آمنه بنت واهب بنت عبد مناف

حاکمه شد از پدر او عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف 61

در ایام نسبی که آن یازدهم ماه ذی الحجه است خانه ایشان بود

و خط در مقام نخی است و جواب آن نیز در کتب مذکور است و روز

بیعت او بر سال است و هفتم ماه حبه است و از سن مبارکش

چهل سال گذشته بود و در شب است و هفتم و روز آن دوازده

و کت نماز زیارت آنحضرت بسبب است و در شب و یکم ماه

رمضان آنحضرت را مراجع واقع شد و در سال سیزدهم از هجرت

و در شب پختنه از مکه هجرت بدینیه کرده و در عین شب حضرت

امیر المومنین نجاشه صلعم خوابیده و نفس خود را فدای آنحضرت

موت ما انکه در قرآن بدین واسطه مدح آنحضرت وارد شده و در ماه

ربیع الاول حضرت خدیجه مادر حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را

در حاله خویش در آورده و حضرت در آنوقت بخت بخاله

بود خدیجه کبر اهل ساله و در همین روز جدا آنحضرت وفات یافت

و در آنوقت جدا آنحضرت شصت ساله بود **در روز دهم**

از سال دهم از بعثت خدیجه بنت خویلد وفات یافت

آنحضرت روز دوشنبه بیست و هشتم ماه صفر سال یازدهم

هجرت او از مکه مدینه واقع شده و بوقت از محمدین گفته اند

که وفات حضرت محمد بن ربیع ربیع الاول بوده و سن ایشان شصت

و سه سال بود **در بیان حضرت ابراهیم مؤمنین علیه السلام**

اسم مبارکش علی بن ابراهیم پدرش ابوطالب

نام

برادر عبداللہ بدر بن محمد مادر او فاطمہ بنت اسد بن ہاشم بن

امیر المومنین برادرانش ہاشم اند کہ متولد شدہ اند از اولاد ہاشم

۶۲

ولادت او در اندرون خانہ کعبہ سیزدہم ماہ حب و در بعض

روایات ہفتم ماہ شعبان وارد شدہ بعد از تولد حضرت رسالت پیام

صلی اللہ علیہ والہ سے سال روز لقب آنحضرت با ما است مقرر شدہ

پہدہم ماہ ذی الحجہ سال دہم از ہجرت و در ہمین روز سال

و چہارم از ہجرت عثمان بن عفان گشتہ شد خلق بآنحضرت

بغیت کردند و در ہمین روز موسیٰ علیہ السلام بر ساحران

غالب آمدہ و در ہمین روز ابراہیم علیہ السلام از آتش

نجات یافت و درین روز موسیٰ و ہارون و یونس و سلیمان

اعف نمودہ اند و سایر اولیاء و انبیاء و درین روز تعیین شدہ اند

دورست و چهارم این ماه حضرت پیغمبر و حضرت امیر المومنین و

حضرت فاطمه زهرا و حسن و حسین علیهم الصلوٰۃ و السلام مبارک باد

جهودان کرده اند و در عیت روز حضرت امیر المومنین انکساری

خود تصدق نمود و آیه انما ولیکم دران باب نازل شده و درست

و پنجم این ماه حضرت امیر المومنین و حضرت فاطمه بر سکین و تمیم

و اسیر تصدق با نموده اند و قرص نرمان خویش با وجود کسکنا

و اجتناب خویش بحیات داده اند دران باب سوره آل

نازل شد و درست ششم ماه مذکور عمر را رحم زده اند و درست هفتم

این ماه سال سی و نهم هجری عمر فوت شد و شهادت آنحضرت

در مسجد کوفه در شب جمعه است و یکم شهر رمضان

واقعه در همین شب علیه السلام را باستان بر

شب مکه عمران بجوار رحمت ایزد مپوست وصی او بوشع بن
فون وفات یافت بدفن او نجف اشرف کوفه و شش لقیش

شصت و سه سال در بیان حقیر فاطمه زهرا بنت حضرت رسالت ۶۳

بنیاد صلی الله علیه و آله وسلم و مولود در مکه واقع شده بعد از رحلت

بیست سال اما وفات بدین بعد از وفات حضرت رسالت بنیاد صلح

الله علیه و آله وسلم بعد از روز و در مدفن او خلافت اصحاب است

که در خانه خود که بود چنانچه مذکور شد بعد از آنکه مع امینه مسجد محمد

را بزرگ مسجد آن خانه داخل مسجد شده و در میان منبر و قبر

رسالت بنیاد است و در بقیع نزدیک و امام چهارم اختیاری است

ایشان باید کرد و در نصف ماه ربیع تزویج حضرت فاطمه و

حضرت امیر المومنین علیهما السلام واقع شده در ماه پنجم از سال حضرت

فاطمه یازده ساله بود و در همین روز سال هجرت قبله تعمیر شده

مکعبه در میان حضرت امام حسن علیه السلام کنیت او ابو محمد سید شباب

جسته مولود او مدینه زورگشینه نصف ماه رمضان سال ۱۰

از هجرت و بعضی از مجتهدین سال هشتم پیش از وقوع یوم

وفات او روز پنجشنبه هفتم صفر چهل و نه از هجرت و بعضی گفته

اند شش شرفیش چهل و نه سال بود و بعضی چهل و هفت

تذکره اند در میان حضرت امام حسن علیه السلام سید شباب اهل جنه کنیت

او ابو عبد الله و مولودش مدینه آخر ماه ربیع الاول سال سیم

از هجری و بعضی گفته اند روز پنجشنبه سیزدهم رمضان و بعضی سبت پنجم

ماه شعبان سال چهارم از هجرت شش شرفیش پنجاه و نه سال

در میان حضرت امام زین العابدین علیه السلام کنیت او ابو محمد مادرش شارب

سنت

بنت سید و بین کثیری بردن و بعضی گفته اند دختر سید و مولودش

مدینه روز یکشنبه پنجم شعبان سال سی و سه از هجرت و بعضی گفته اند

۶۵۱ گفته اند مدفنش بصره پیش غم خویش **در بیان امام هجرت محمد باقر**

علیه السلام بنت او ابو جعفر و والده اش غم عبد الله بنت الحسن بن علی

بن ابراهیم علوی است که از مدین و علوی ابو جعفر آمده مولودش مدینه

روز دوشنبه سیم عشر سال پنجاه و هفت از هجرت و آنچه مذکور شد

علامه شیخ شهید در تحریر و دروس نقل کرده اند و چون وفات

حضرت امام حسین علیه السلام در سال شصت و یک واقع شده

در روز شهادت آنحضرت امام محمد باقر علیه السلام چهارده سال داشته

چنانچه صدوق علیه الرحمه در کتاب من لایحضر الفقیه نقل کرده

در بقیع هبلوی پدر خویش بوم وفاتش روز دوشنبه پنجم **چهارصد**

چهارده از هجرت و بعضی شان زده گفته اند سن شریفش پنجاه

و هفت سال **در بیان حضرت امام جعفر صادق علیه السلام** کنیت او ابو عبد الله

مادرش ام فروزه و بعضی گفته اند که اسم مادرش فاطمه است و لقب او

ام فروز است و مولدش مدینه زور و دوشنبه هفتم ربیع الاول

سال هشتاد و سه از هجرت مدتش و بیع در بهلولی بدر خورش

و فاش نصف ماه حب و بعضی خوال گفته اند سال صد و چهل

و هشت از هجرت سن شریفش شصت پنج سال **در بیان حضرت**

امام موسی کاظم علیه السلام کنیت او ابو الحسن و ابو ابراهیم و ابو علی

مادرش بریره مولدش ابواک تملیست باین مکه و مدینه

روز یکشنبه هفتم صفر سال صد و بیست و هشت از هجرت و بعضی

صد و بیست و هفت گفته اند مدتش مفرق پس به بغداد و در روز

بیت چهارم

ست و چهارم رجب سال صد و هشتاد و یک گفته اند

شش نیش پنجاه سال **در بیان حق امام رضا علیه السلام**

کشتیش ابو الحسن مادرش ام ولد مولدش در مدینه روز

پنجمه یازدهم ذی القعدة و بعضی هجرت و سیم گفته اند سال صد

چهل و هشت هجری مدفنش طوس حران سال دویست

و سه هجری سن نیش پنجاه و پنج سال **در بیان حق**

امام محمد تقی علیه السلام کشتیش ابو جعفر مدفنش امام رضا

علیه السلام مادرش حران ام ولد ابراهیم بیت ماریه قطیفه

مولدش مدینه در نصف ماه رمضان سال صد و نود و پنج هجری

مدفنش مقابر قریش بقرب جدش یحیی و ایام وفاتش

آخر ماه ذی القعدة و بعضی گفته اند در روز شنبه یازدهم ماه

نور
فی قعده سال دوستی و بست هجری سن شریفش بحال

در بیان حضرت امام عقیقه علیه السلام کنشش ابوالحسن پدرش

محمد جواد مادرش سمانه ولد مولدش مدینه نصف دی الحجه

ولیع کفته اند بست ششم سال دوستی دوازده هجری مدش خانه

خود با مره روز دوشنبه سال سیم حب سال دوهصد و چاه

و چهار و بیست و دوم حب نیز کفته اند سن کنشش چهل و یک سال

و نهم ماه در بیان امام حسن عسکری علیه السلام کنشش ابو محمد پدرش

امام علی نقی علیه السلام مادرش حدیده ام ولد مولودش مدینه

دویم ربع الاول و بیست و نوزد و شنبه چهارم ماه مذکور کفته اند سال

دوستی و سی هجری مدش در خانه پدرش در سن رای او

یکشنبه و بیست و نوزد و جمعه هجتم ربع الاول سال و دوستی

شصت
هجری

هجری سن شریف است و هشتاد و پنج ^{سال} منفی علیه الرحمه فرموده

که از بیرون خانه زیارت ایشان باید کرد چه بیرون داخل خانه

نمی‌توان شد و اصرار آنست که جایز است دخول چه اتمه معصومین ^{صلوات} ۶۸

اللهم اجمعین مال خود را بشعیه خود حلال کرده اند چنانچه در احادیث

وارد شده **در بیان صاحب الامر علیه السلام** کنشش الواقارم در

صیقل و لقبش حسن و بوی مریم نبوت زید گفته اند مولا

سرم زای در شب نصف ماه شعبان سال دولت پنجاه و چهار

گفته اند و این آن شخص است که ظهور او مقین است و بر خواهد گزید

زمین را از عدل چنانچه از جور پر شده باشد تا رخ رویش چاهیم

شهر حمادی الاول در بندر جدو برای زیارت حضرت حواری

و در بیت الله الحرام در نور چشمه است و یکم شهر مذکور زیارت

۱
سنگ جای آریخ حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم و سنگ

که بر آن حضرت سلام کرده و خانه حضرت فاطمه علیها السلام و خانه

خدیجه کبرا و مسجد حضرت فاطمه و جای تولد و آسیا آنحضرت

و در حجت مع روزه خدیجه کبرا و روزه ابوطالب و روزه

باسم و روزه عبد مناف و جای تولد حضرت پیغمبر صلی الله علیه

و آله وسلم و در جبل النور رفته مکانیکه حضرت رسول ص را در آنجا

نور به سینه مبارکش قرار یافته و در آنجا مکانیکست که حضرت

در آنجا عبادت میکردند و مکانی که در آنجا بلال منونی می بود و

رکعت در هر مکانی نماز کرده و زیارت کرده و در کوه ابوبکر

رفته جاسکه بلال از آن میدان زیارت کرده و در رکعت نماز کرده

و شق الفیر از زیارت کرده و در رکعت نماز گذارده و جاسکه حج

سادات را مقید ساخت بعد از چند روز نکشت بنظر آورده

و از آنجا بخانه ابوطالب آمده زیارت کرده و دو رکعت نماز

گزارده از آنکه محطی که روانه مدینه طیبه گردیده و بمکانهای مشرق که منزله ^{۶۶}

وارد شده ابتدا در بدر فرار شهیدان که در آن زمان حضرت رسالت ^{نامه}

با کفار قریش محاربه داشتند قدری در آن مکان تشدد بری

آمد بالای سر مبارک سایه افکند الحال در آنجا مسجدیت شهر

مسجد عمامه متصل آن احاطه ایت که سیزده تن در بویکاب

قیض ماب بدرجه شهادت فالین گردیدند اسامی شهدا

عبد بن الحارث و عمر بن عاص الطهرد و الثمالین مغیر بن عبد المطلب

عافل ابن البکر صفوان سعد ابن حشمه حارثه عمر ابن الحام السمی

مهیج مولا عمر ابن الخطاب یزید بن الحارث الحارثی مرفیع ابن

المعلی الحسنی عوف محمود ابن الحارث ابن رفاع و در همان مکان

کوهست که شق شده و آنجا باب از میان آن دره عمود نمودند

و سکیت که حضرت پشت مبارک بان داده بدرگاه محبت ^{الدعوات}

استغافه نمودند و حاجت مقرون گردید و در صف اول زیارت

بازار عفاری رحمه الله و داخل مدینه طیبه که گردیده بستان ^{البستان}

مرقد مطهر منور بن حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم

و حضرت سید الشافعه الزهراء صلوات الله علیها و حضرت

آیة الله الغنی شهید مسموم اسما و بر جفا حضرت امام حسن مجتبی ^ع

و حضرت سید الساجدین امام زین العابدین ع و کتبه علوم

اول و آخر حضرت امام محمد باقر ع و امام حق باطن حضرت امام ^ع

جعفر صادق ع و طبیب اللانفاس حضرت عباس عم رسول خدا ^ع

و فرزند رسول کریم حضرت ابراهیم و نبات رسول الله در قمره ام

کلثوم و زینب و عظیمه بنت سعد بن رضیحه بنی النضر و حضرت

عقیل برادر حضرت امیر و ازواج طاهرات آن حضرت ام حبیبه ۴۸

زینب صدقه سوده ام سلمه میمونه در روادی فاطمه و رزاه مدینه

و خدیجه در مکه معظه و عائشه در شام و حفصه در مدینه طیبه و اسماء

فرزند حضرت امام مخبر صادق ۴ و باک طینت طیب الحد

فاطمه بنت اسد و لده حضرت علی ابن ابی طالب و از اصحاب

آن حضرت عثمان بن مظعون و جابر بن عبد الله انصاری و

عبد الله ابن مسعود سایر اصحاب چون مسجد فبا و مسجد شمس و

مسجد المصلی و مسجد الکشف و مسجد مریکن الناف و مسجد الالب

و مسجد حضرت و مسجد حضرت در لطف علی و مسجد حضرت فاطمه صلوات الله

مسجد الموقف و جاذبه آب نوره و دود

۱
علیهما و حضرت رسالت پناه خاتم مبارک درو انداخته که
شیرین کردید و باغ فک و درخت خراکه خم شده بر آنوقت
سلام کرده و سوره حسنین و مکان را نواهای ستر حضرت
امیرا و مسجد که سترای آنحضرت در انجامی بودند و مسجد **الاصحاب**
و مکانی که در جنب احد انجذاب زره پوشیدند و زیارت
سیدالشهدا و مکانی که دندان مبارک شهید شد و در آنجا
که از روی تواریخ معلوم است و جایی که از زن کافره حضرت گرفتند
و آب دهن مبارک درو انداختند و مسجد و قبلتین و مسجد
و مسجد سلمان فارسی مسجد حضرت برافق عیسا و مشربیه ام ابراهیم
و جایی که دندان مبارک را غسل دادند در هر مکانی زیارت کرد
و در وقت نماز بجای می آورد و نیابت هر یک از دوت و دشمنان

قول

خویش و بیکانه فردا فردا نام بخوده و دعا و زیارت کرده چهارم

شهر بخان المعظم سوار چهارم یکی از بندر مبارک سورت

69

شده و غره شهیدی قنده الحرام در رسید و در بندر عدن که

بندر است از ملک بمن رسیده بقیه مردم در پنجم شهر مذکور و

بقیه در پانزدهم شهر مذکور از چهار پاشا آمده و مست و دوم

شهر بیع الاول از بندر عدن سوار حله شد تا پنج بهشت به

آمده از پنج تا حدیده بهشت برآمده و از حدیده تا یکایم ایش

اصلا

و چهارم

به آن در پنجم روز مقام کرده در حدیده بازده و در مقام کرده در

کامران و در مقام کرده از کامران تا قم فقهه روزنامه اسناد دعا

ام انصیان روایت از حمید که یک از صحابه حضرت سلمان

که اصف نام می بود و دختری داشت و آن دختر بکر و زیاده

۱
جهت سرشتن سایه بروی آنها که نوزد میرود و فریاد میکرد و بی طاقت

شده بود و اصف دختر را پیش حضرت سلیمان آورد^۲ و تضرعا

میش خود طلبید و گفت چه نوع صورتی در نظرت در آمد وی گفت

یا حضرت سلیمان جمیع لکر خود را حاضر گردان تا او را ببینم

هر چند حاضر میشدند وی میگفت که اینها نیستند تا آنکه ام الصبا

در رسید چون دختر او را بدید نعره زد که اینست آن صورت

که من دیده ام سهمناک و هشت پستان دارد و در هر پستان

یکه پند و او را صد است و بر هر سری صد دمان و بر هر

دمان صد زبان حضرت سلیمان او را پیش خود طلبید

تو کیست و نام تو چیست وی گفت که من ام الصبا بنام

دارم حضرت سلیمان گفت عمل تو چیست گفت عمل من اینست

که

و نوزاد را با وی گفت حضرت ۳

که بر فرزندان آدم رنگ می برم و قصد فرزندان نبی آدم
میکنم و هرگاه که زن حامله باشد من سایه خود را به پشت او افکنم

۶۵ بوسیله کجی او را زیان رسد و اگر کجی تنها باشد من دم خود را
باورسانم آنکه بیمار شود چنانچه سر او ترک شود و تن او باریک
شود تا آنکه بمیرد و اگر پستان من بخورد و یک پستان مادر بگیرد
سکله وی را بدل کنم و فرزندان خوف من ایمن نباشد و اگر
کسی در میان سایه آفتاب در خواب شود من سایه خود را
بر وی افکنم وی درد اندام پیدا کند و اگر در خانه تاریک یا
کنار آب روان یا کنار شورتش بیدان بخوابد من سایه خود را
بر وی اندازم تا بچه خود شود و طریقه که سرش داده باشد و در آنجا
چیز خورد و نه باشد من سایه خود را بر وی افکنم هر کس که بخورد

مخنها در وی بهم رسد و من از خون می ترسم سلیمان گفت
تا آنرا بشنید گفت مرا بگوید که از هر قطره خون من صد بار

همچو من بیدار شود حضرت سلیمان در فکر کار وی شد که
علاج کند از جانب حضرت وحی آمد حضرت سلیمان که

این دعا عظیم را بفرستد آن آدم بسیار با خود دارند تا
از شر جن و شیاطین و از خوف این باشند و هر که این
غیمبت را با خود دارد و در امان الله تعالی باشد و کار وی

آسان گردد و شرح این دعا بسیار است اما مختصر کردیم

چون مقصد دعاست و الله اعلم بالصواب بِسْمِ اللَّهِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

فِي كُلِّ عَزَاءٍ عَزَاءٌ عَزَاءٌ عَزَاءٌ عَزَاءٌ عَزَاءٌ

وَالْعِزَّةُ لَهُ الْعِزَّةُ عِزَّةُ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَدَمُ صَفِيُّ اللَّهِ وَنُوحٌ وَمُحَمَّدٌ النَّبِيُّ الْكَافِي
خَلِيلُ اللَّهِ وَمُوسَى كَلِيمُ اللَّهِ وَعِيسَى رُوحُ
اللَّهِ وَسَلْمَانُ بْنُ دَاوُدَ نَبِيُّ اللَّهِ وَمُحَمَّدُ
الرَّسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
نَبِيًّا بِأَمْعَشِ الْحَيِّ وَالشَّيَاطِينِ وَالْعَبْرَةِ
وَأُمُّ الصَّبِيَّانِ وَآدَمُ وَالنَّبِيُّ رَافِعُ أَحْضَرُوا
بَارَكَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَعَظَمِ اللَّهِ وَ
عَظَمَتِهِ وَعَوْنِ اللَّهِ وَقُوَّةِ اللَّهِ وَكُتُبِ اللَّهِ
وَقُدْرَتِ اللَّهِ وَأَمَانِ اللَّهِ وَحِرْزِ اللَّهِ وَ
خِمَانِ اللَّهِ وَهَيْبَتِ اللَّهِ مَا جَرَى بِهِ الْقَلَمُ

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ عَلَى عِنْدِ خَلْقِ اللَّهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ
اللَّهِ عَزَّمْ عَلَيْكُمْ بَعْزَائِهِمُ الْأَعْظَمِ بَعْزَائِهِ
سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَمَلِكِ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ
وَالشَّيَاطِينِ وَالْغِيْلَانِ احْضَرُوا بَارَكَ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ أُعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ شَدِّ الْأَكْثَامِ وَالْأَجْثَامِ
وَالْعُمَرَانِ وَتَقَدُّسِ أَسْمَائِهِ وَعِظَمِهِ
الْأُمِّ بِهِ سَمَاقُهُ وَأُعِيدُوا بِالْأَوَّلِ
قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرِ بَعْدِ كُلِّ شَيْءٍ فَبَارَكَ
اللَّهُ أَحْسَنُ الْقَيْنِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَخْرِجْ
أَيُّهَا الشَّيْطَانُ الرَّجِيمُ بِأُذُنِ اللَّهِ الْمَلِكِ
الْقَدِيمِ إِنْ كُنْتُمْ أَزْوَاجَ الْمُسْلِمِينَ مِنَ الرُّسُلِ

الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى وَمِنْ أَزْوَاجِ الْمُجْرِمِينَ

فَإِنِّي أَخَذْتُ عَلَيْكُمْ بِتَوْرَاتِي مِثْقَالَ خَيْلٍ

حَسِيٍّ وَتَرَى بَوْرِدَاوَدَ وَفُقَانِ مُحَمَّدٍ 72

الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ قَوْلُهُ شَبِيهٌ

بِقُرْبَانِ زَارِشِجِهَا وَالِدِينَ عَالَمِي وَعِلْمَايَ دِكْرِ ضَوَائِجِ اللَّهِ

عَلَيْهِمْ مَقُولٌ هُوَ كَرُونَ كَسْرًا هَمِي دَنَوَارِشِ آبِدِ جَارِ

خَطَبٌ وَخَطَرٌ دَرْمَانِ وَجَهَارٌ خَطَبٌ وَانْزَا قَبْرِ سَالِثِ جَهْتِ

خِيَالِ كَنْدِ وَدَرِجَايِ خُلُوتِ بَاوْضُورِ وَبَعْلِهِ وَرِدْبَانِ قَرْنِ

نَمُودِهِ هَزَارِ مَرْتَبَةٍ بَلَوِيدِ عَلِيِّ اللَّهِ عَلَيْهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْبَعْدُ

آن مهم بکفایت انجامد که موجب است ۵۵۵ این شکل

بتوب و برزن حامله عرض کند که انگشت بر سر اسم کواکب

سپه هر کدام که خواهد بگذارد و بفرمان حق تعالی اگر انگشت بر

عطار و یا شمش یا قمر گذارد پسر آورد و اگر بر زهره یا مریخ یا شری

بدارد دختر را بدین شکل است

عطار	شمش	قمر
مریخ	مشتری	زهره

طلسم محبت نام طالب و مطلوب در میان طلسم نوشته

د بوقت نماز شام در زمین دفن کند الفت تمام هر سه

۲۷	ع ۲	ع ۲	۲۷
۳۱	۳۵	۲۹	۲۸
	اسم طالب و مطلوب		
۳۴	۳۱	۳۳	۳۳
۳۹	۳۸	۳۶	۳۹

شجره دوازده امام علیه السلام حضرت امام حسن

در تقیع و کربلا حضرت امام حسین و حضرت امام زین العابدین

۶۳ و حضرت امام محمد باقر و حضرت امام جعفر صادق و در تقیع و حضرت

امام موسی کاظم و در بغداد و حضرت امام رضا و در مشهد مقدس

و حضرت امام محمد تقی و در بغداد و حضرت امام علی نقی و در سامره

و حضرت امام حسن عسکری و در سامره و حضرت امام محمد باقر

در حیات و در غار و در حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه

بجده فرزند بودند فاضل ترین حضرت امام حسن و حضرت

امام حسین بودند در میان برادران خلافت و ولایت امام

حسن و حضرت امام حسین و در ارسید و حضرت

امام حسین و در ارسید فرزند بودند و در ارسید و حضرت

امام زین العابدین خلافت حضرت امام زین العابدین ^{علیه السلام} را

رسید و حضرت امام زین العابدین را دو فرزند بود امام

احمد و حضرت امام محمد باقر خلافت حضرت امام محمد باقر

را رسید و حضرت امام محمد باقر را دو فرزند بود عبدالله و حضرت

امام جعفر صادق خلافت حضرت امام جعفر صادق را رسید

و حضرت امام جعفر صادق را سه فرزند بود امام محمد و امام اسماعیل

و حضرت امام موسی کاظم خلافت حضرت امام موسی کاظم را

رسید و حضرت امام موسی کاظم را یک فرزند بود حضرت امام رضا

خلافت حضرت امام رضا را رسید و حضرت امام رضا را

یک فرزند بود حضرت امام محمد تقی خلافت امام محمد تقی را رسید و حضرت

امام محمد تقی را یک فرزند بود حضرت امام علی نقی خلافت امام علی نقی را رسید

و حضرت

حضرت امام علی نقی را سه فرزند بود و خلافت حضرت

امام حسن عسکری را رسید و حضرت امام حسن عسکری را

74 سه فرزند بود امام ابراهیم امام اسماعیل و امام محمد مهدی خلافت

امام محمد مهدی را رسید چهارده معصوم پاک محمد اکبر

بن امیرالمؤمنین و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین

و لقب او ظاهر و مادر حضرت فاطمه زهرا انصاری گشته اند

قبرش در بقیع است و معصوم دوم عبدالله بن امام حسن

در اهف ساکد است طلحه ابن عامر گشته شد قبرش در

بقیع است و معصوم سوم عبدالله بن امام حسین است

درینش ساکد است از ذوق شاکه گشته شد قبرش

در بقیع است و معصوم چهارده اسم ابن امام حسین است

در سالکی از شکیا شهید شد قبرش در کربلاست

و محصوم پنجم ^۵ حسین ابن امام زین العابدین ^۴ بدو سالک است

منصور بن احمد بن زید بن معاویه کشته شد و قبرش در

ری است و محصوم ششم ^۶ صالح ابن امام زین العابدین ^۴

در سالک است احمد کشته شد قبرش در بقیع است

و محصوم هفتم ^۷ عاقر بن امام محمد باقر و قبرش سالک است

احمد بن منصور و کشته شد قبرش در سواد است

و محصوم هشتم ^۸ عبداللہ بن امام جعفر صادق ^۴ است و در سالک

شش خلیفه است عبداللہ بن محمد کوفی کشته شد قبرش

در بغداد است و محصوم نهم ^۹ محمد بن امام جعفر صادق ^۴ است

در سالک است مورچه در سبزه عیان کشته شد و قبرش

در

در بنام معصوم ^{۱۰} و هم صالح ابن امام موسی کاظم علیه السلام در سلاک

بدست یوسف بن ابراهیم بن احمد شش گشته شد قبرش در

است معصوم یازدهم طیب بن امام موسی کاظم است در بفت ^{۱۱} ^{۲۵}

بدست عثمان گشته شد در مشق قبرش در بنو دار است معصوم

دوازدهم جعفر بن امام محمد تقی است در چهار سلاک بدست ابراهیم شش ^{۱۲}

گشته شد قبرش در روم است معصوم سیزدهم جعفر بن امام ^{۱۳}

عمری است در یک سلاک بدست احمد بن ناصر بن ابراهیم

دشمن گشته شد قبرش در ری است و معصوم چهاردهم قاسم ^{۱۴}

بن امام محمد مهدی است در سه سلاک بدست منصور بن ناصر گشته

شد قبرش در خیره است خاک را کمال سردش محل است

او بگردنای خویشش ^{۱۵} فایغ قبر رو سباده نمود ^{طریق} ^{نهم} ^{سوره}

حَدِّثْ که هر روز یک مرتبه بخواند تا چهل و یک روز باید که در آن

ختم با کسب سخن نکوید و در مکان خالی بخوابد و از روی توجه تمام عداوت

نماید و با طهارت باشد و روی بقبله شسته باشد که اثر فتوحات

عظیم ظاهر شود هر کس این ختم را با ادب بجای آورد هرگز هیچ

فقره بند و تر و جلد خلاق غریز و محرم باشد و جمیع مهمات

دینی و دنیوی او برآورد و در دو روز خود دنیا و حق سبحانه تعالی

بوده باشد و این ختم از عرایضات و مجربات است و بسیار

تجربیه شده اصلاً خطا ندارد و باید که پیش از خواندن سوره شتر

سه مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد ان شاء الله شروع در خواندن

کند و بعد از آنکه سوره تمام شود این دعا را بخواند **اللهم یا دافع**

لِعَرْشِ الْكَرِيمِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَالْقَرَّاطِ

آمین

المُسْتَقِيم يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ وَيَا بَاعِثَ

الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمِيعُ يَا اللَّهُ يَا حَمِيدُ

يَا رَحِيمُ اسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ سَيِّدِي نَافِلِيكَ ⁷⁶حَمْدُ

وَالْحَمْدُ وَأَنْ تُنَجِّنِي مِنَ هَذِهِ الْغَدْرِ ^{سایه}مِنْ مَطْلَبِ خَامٍ وَبَنُو

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

بِرَحْمَتِهِ يَا رَحِيمُ اللَّهُ طَرِيقِ خَمْسَةِ سُوَرَةٍ مُبَارَكَةٍ حَشْرٍ صَغِيرَةٍ

وَسَبْطٍ كَبِيرٍ أَمَّا صَغِيرَاتُهَا فَتَكُنْ أَوَّلُهَا دُورَةُ حُلَاوَةٍ

بِرُوحِ مَعْدِنِ حَقِّتِ نَبَوِيٍّ وَرَسَدِهَا دُرَّتِيهَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

يَا حَمِيدُ كَلِمَةٍ دَهْرٍ زَوْرٍ كَلِمَةٍ نَامٍ كَلِمَةٍ جَزِيٍّ أَرْشِيرٍ مَنِيٍّ لَصَدَقَ كَلِمَتُهُ

وَرَزَقَ آخِرُهَا كَلِمَةً بَشَدَةً دَعْوَتِهَا بَزْدٌ وَجَهْلٌ وَبِكَلِمَتِهَا

بِإِقْدَارِهَا حُلَاوَةُ مَشْنَنِ أَهْلِ طَاعَتِ لَصَدَقَ كَلِمَتُهُ إِنَّهُ أَمَّا

عَجَبٌ ظَاهِرٌ خُودِهَا جَهْلٌ وَكَلِمَةٍ دَهْرٍ زَوْرٍ كَلِمَةٍ نَامٍ كَلِمَةٍ جَزِيٍّ أَرْشِيرٍ مَنِيٍّ لَصَدَقَ كَلِمَتُهُ

که هر روز یک اضافه کند تا جهل دیگر و جهل دیگر نه بخواند و اگر جهل

دیگر و از مرتب نشود بطریقی عکس بخواند و تلاوت صحیح

نماید اما کبریا است که هر روز جهل دیگر نه تا جهل دیگر و جهل بخواند

اما در شش محل اشارت است که مذکور می شود مقصود در خاطر

که راند و هر نوبت که سوره نام شود این دعا بخواند و در آن

تصحیح نیز اشارت بمطلب کند و شرط آنست که هر روز بعد

مقدور تصدق کند و در وقتیکه قمر اید النور باشد شروع

کند دعای است اللهم یا ذا العرش الکبیر و الملک

القدیر و العطاء العظیم و الصراط المستقیم

و الفضل العظیم یا مرسِل الریح و یا فالق

الاصباح و یا باعث المروء و یا ذا الجود

رَحْمَنُ

وَالسَّمِاحُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا

يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ إِنَّ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَإِنْ تَنْجِيهِ مِنْ هَذِهِ الْعَذَابِ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحِيمُ الرَّاحِمِ

77

وَمَحَلِّ إِشَارَتِ كَمَا أَنَّهُ مَطْلَبٌ مَبْنُوعٌ وَأَوَّلُ وَآخِرُ

أَنَّ كُتِبَ اللَّهُ دُومٌ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ

سَيَوْمَ الْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ حَارِمٌ وَالَّذِينَ تَتَّبِعُوا النَّبَا

نَجْمٌ لَا تَنْتُمْ أَشْدَّ مِنْكُمْ لَا يَسْتَعِي أَصْحَابُ النَّارِ وَالْجَنَّةِ

وَدُرْدَعَانِ أَنْ تَنْجِيهِ دُرْدَعَانِ إِشَارَتِ مَهْفُوتِ مَرْثَةٍ

يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا صَدِّقُ بَابِ كَفْتِ أَمَارُوزِ مَجْمُوعِ أَيْدِائِهِمْ

وَكَيْفَ زُخْرُوفِ خَوَانِدِ أَصْلِ أَنْتَ كَمَا كَيْفَ سَمْنِ كَوْبِ دُرْدَعَانِ

كَاهِ خَوَانِدِ مَطْلَقِ دُجَلِ وَكَيْفَ زُخْرُوفِ رُزْيِ رُكْ كَنْدِ

اَلْأَحْيَاءِ تَرْكُ كَنْدِ بَارِ كَيْفَ دُرْدَعَانِ مَحَلِّ شُرُوعِ دُرْدَعَانِ

چهل و یکبار صلوات بر پیغمبر و آل او فرستد و در آخر ده بار و بعد از آن
 سه سجده کند و بگوید خدایا این دعوت را خیر گردان
 و نفس مرا که او موثر ساز که هر دعائی که بخوانم بهر نیت که
 باشد موثر گردد و البته نفس او کبراش شود و اگر بعد از اتمام دعوت
 بر کوه خواند از جای رود و توفیق الهی تعالی **در دیدن**

چنان در اول ماه ایام خمس در هر ماه بگردد است

۲۰	طلوع ایام دیدن	۱۰	ایام دیدن	۴	ایام دیدن	۶	ایام دیدن
۲۰	طلوع ایام دیدن	۱۰	ایام دیدن	۴	ایام دیدن	۶	ایام دیدن
۲۰	طلوع ایام دیدن	۱۰	ایام دیدن	۴	ایام دیدن	۶	ایام دیدن
۲۰	طلوع ایام دیدن	۱۰	ایام دیدن	۴	ایام دیدن	۶	ایام دیدن

ناخن گرفتن

روز یکشنبه روز یکشنبه روز یکشنبه روز یکشنبه
 خوب نیز خوب خوب بسیار خوب خوب

برای دفع بواسیر مجرب است پارچه کاغذ را در موم کافوری

گرفته هر روز از شام تا صبح روز بخورد شفا یابد ان شاء الله تعالی

78

در کشته نشسته باشد بر دول چهار بار
البته یاد مراد بخورد و نیت بگوید

۱۱۵۹۹۱۱۱۹۹۱۱

۳	۱۱	۴
۹	۶	۱۴
۸	۲	۱۰

فائز حضرت انیر المؤمنین علیه السلام هر گاه می شناید باید که طهارت باشد اول
یکنوبت سوره فاتحه الکتاب و سه نوبت سوره قل هو الله احد بخواند بعد از آن نیت کند
و انگشت برین دایره بگذارد و ده ده بشمارد و حرف دهم را بگوید مطلب برسد

ب	ب	ا	ا	ی	ت	ت	ت	ب	ب
س	س	خ	خ	ا	ر	و	و	م	م
ی	ی	ر	ر	ع	ک	ف	ف	ط	ق
ا	ا	ش	ا	ل	ک	ی	ی	ل	ص
ر	ر	خ	ی	ی	ن	م	ق	ب	و
خ	ب	و	ن	م	ک	ی	ن	م	و
و	و	ب	ب	د	ب	ا	ی	ی	ت
ب	ا	ا	و	و	و	ف	ا	ر	ر
س	س	س	س	ک	س	ت	ب	س	س
ث	ث	ث	ت	ن	ت	ی	ی	ی	ی

در میان هر یک از اینها
 که در این کتاب است
 و در این کتاب است
 و در این کتاب است

ما هجره	محمد صلی الله علیه و آله	علیه السلام	حضرت فاطمه	حضرت ام البنین	حضرت ام البنین	حضرت علی	محمد علیه السلام
موصوم	علیه و آله	حضرت علی	علیه السلام	علیه السلام	علیه السلام	علیه السلام	علیه السلام
کشتی	ابوالقاسم	ابوالحسن	ام البنین	ابو محمد	ابو عبد الله	ابو الحسن	ابو جعفر
لطف	مصطفی	مرتضی	زهره	زکریا	شهید	سجاد	باقر
جائیکه تولد یافته اند	شعیب ابوطالب	کعبه معظه	مکه معظه	مدینه	مدینه	مدینه	مدینه
روزیکه تولد شده اند	دوشنبه	جمع	جمع	شنبه	پنجشنبه	یکشنبه	دوشنبه
ماهیکه تولد شده اند	مقدم ربيع الاول	سفر ربيع الاول	نهم حاد	یازدهم	سیم	پنجم	صفر
سالیکه تولد شده اند	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول
ماهیکه تولد شده اند	ماه اول	ماه اول	ماه اول	ماه اول	ماه اول	ماه اول	ماه اول
سالیکه تولد شده اند	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول
ماهیکه تولد شده اند	ماه اول	ماه اول	ماه اول	ماه اول	ماه اول	ماه اول	ماه اول
سالیکه تولد شده اند	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول	سال اول

در این کتاب
 و در این کتاب

نام مادر ایشان	آمنه دختر و سب	فاطمه بنت اسد	خدیجه دختر خویند	فاطمه زهرا فاطمه زهرا	شازان دختر یزدجرد	ام عبدالله
نقش کنین ایشان	اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله	الملك اله الواحد القهار	المستوفى العزلة	ان الله بالع امه	جسب الله كل علم	العزلة الله جميعا
شمار زمان ایشان	پانزده غیر کنیزان	دوازده غیر کنیزان	پنج غیر کنیزان	پنج غیر کنیزان	یک زن کنیزان	دو زن غیر کنیزان
شمار فرزندان ایشان	هشت	بیست و هفت	پنج	پانزده	شش	پانزده فرزند
عمرهای ایشان	شصت و سه سال	شصت و سه سال	هجده سال	چهل و هشت سال	پنجاه و هفت سال	پنجاه و هفت سال
روز وفات ایشان	دوشنبه	دوشنبه	در شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	دوشنبه
ماه وفات ایشان	شعبان هشتم صفر	مهرماه شعبان	مهرماه آخر	مهرماه مهر	مهرماه مهر	مهرماه مهر
سال وفات ایشان	سال یازدهم از هجرت	سال چهارم از هجرت	سال نهم از هجرت	سال بیستم از هجرت	سال نهم از هجرت	سال نهم از هجرت
جای وفات ایشان	مدینه طیبه	بغداد	مدینه	مدینه	کرمان	مدینه
بناچه وفات یافته اند	بیمار شدند و رحمت حق پسوستند	ابن علی رحمت حق	احمد بن محمد رحمت حق	احمد بن محمد رحمت حق	احمد بن محمد رحمت حق	احمد بن محمد رحمت حق
جای فرمای ایشان	مسجد الحرام غری	رواقه غری	کرمان	کرمان	کرمان	کرمان
پادشاه زمان وفات ایشان	هر قس	ابوبکر	محمود	یزید	یزید	یزید

79

600

معتمد و کرد ایشان	علی ابن الی طالب علیه السلام	قمر و سلمان فارس	خضه کمران آنحضرت	سفینه هجری	رشید الو خاله کابلی	جابر جعفر
نام	جعفر علیه السلام	موسی علیه السلام	علی علیه السلام	محمد علیه السلام	حسن علیه السلام	محمد علیه السلام
کنیت	ابو عبدالله	ابو ابراهیم	ابو الحسن	ابو جعفر	ابو الحسن	ابو القاسم
لقب	صادق	کاظم	رضا	جواد	هادی	عسکری
جای تولد	مدینه	مدینه	مدینه	مدینه	مدینه	سمرقند
دوره تولد	دوشنبه	یکشنبه	پنجشنبه	جمع	دوشنبه	جمع
ماه تولد	بهشتیم ربیع الاول	بهستم ماه صفر	یازدهم ذیقعه	دویم ربیع	چهارم ربیع الآخر	نهم شعبان
سال تولد	سال شایم از هجرت	سال صد از هجرت	سال صد از هجرت	سال صد از هجرت	سال صد از هجرت	سال صد از هجرت
پادشاه وقت تولد	مروان عبد الملک	ابراهیم پسر ولید	منصور	محمد امین	مامون	واسق پسر معتمد
نام مادر	ام فرده دختر ابابکر قاسم پسر محمد	ام بنین مادر فرزندان	خیزان مادر فرزندان	سمانه مادر فرزندان	حدیث مادر فرزندان	رخس مادر فرزندان
نقش	الله خالق کل شیء	کن من الله عنا قدر	ان الله ولی	المهمین غضدی	انا الله شهید	انا حجة الله فی ارضه و خاصه
شمار زبان	دوزن غیر کنیزان	کنیزان غیر کنیزان	یک زن غیر کنیزان	یک کنیز غیر کنیزان	یک کنیز غیر کنیزان	یک زن غیر کنیزان

شمار فرزندان	ده فرزند	سیه هفت فرزند	سه فرزند	چهار فرزند	پنج فرزند	یک یک دختر	فرزندانی در تالاق شده شمار خداوند
عمرها	شصت و پنج سال	شصت و پنج سال	پنجاه و یک سال	سیست و یک سال	چهل و یک سال	دو هشت سال	در زمان لقمی شصت و چهل رسیده بود
روز وفات	دوشنبه	جمع	شنبه	شنبه	دوشنبه	جمع	جمع
ماه وفات	نیمه ربیع ثانی	ششم ربیع ثانی	هفتم ربیع ثانی	دوم ربیع ثانی	سیم ربیع ثانی	هشتم ربیع ثانی	خدا دادند
سال وفات	صد و چهل هشت از هجرت	صد و چهل و هشتاد و یکم از هجرت	سال دویست و سه	سال دویست و هشت	سال دویست و پنجاه و چهار	سال دویست و شصت	خدا دادند
جای وفات	مدینه	فرزندان بشهر بغداد	منزل الحوت در طرس است	بغداد	خانه الحوت که در فرج ای روم است	خانه الحوت که در فرج ای روم است	نزد بصره
بانی وفات یا فتنه اند	منصور الحوت را در انکور زهر داد	رشید الحوت را زهر داد	مامون الحوت را زهر داد	مستقیم جفت را زهر داد	مقوات الحوت را زهر داد	محمد الحوت را زهر داد	از خوف غایب شد
جای قبرا	بقیع	مقبرای قریش	طوس	مقبرای فرج	در یک خانه بایدر	جای غایت در فرج ای روم است	در فرج ای روم است
دارد در زمان وفات	رشید	رشید	مامون	مستقیم	مستقیم	محمد	از محمد لقا پنهان شد
محمدان در گاه	مفضل پسر عمر	محمد پسر فضل	عمر پسر فضل	عثمان بن سعید	عثمان بن سعید	عثمان بن سعید	عثمان بن سعید

هوالغنی چهارشنبه مس گرفته بدین صورت هر سال در وقت

کسوف و خسوف یعنی سوچ کهن و چند کهن در آب روان

استاده شده بکشد وقت حاجت همراه تلخ مرغ کرک ناته

و سوز و غلاب دهن یکجا کرده سه مهر بر دگر خود بدو حجاج

بکشد از آل نکر و بار دیگر حجاج نموده از آل کتد و دیگر نامی عورت

اگر حجاج نماید قادر شدن نتواند عقد التا کرد و محراب است

اک دوع دور **هوالغنی** لغت از کتب الاخبار ^{عنه} _{الله} ریحی

که من توریت خوانده ام و دوازده کلمه از آن میروم کشیدم و

بنوشتم و در کردن خود او نیم و هر روز در آن کلمات نظر میکردم

یعنی هر روز سه بار بخواندم **کلمه اول** ای فرزندان آدم از هیچ پادشاه

مترس تا آنکه پادشاه من بآید است و پادشاه من همیشه باقی

خواهد

خواهد بود **کلمه دوم** ای فرزندانم از فوت شدن مال میراث

تا آنگاه که خزانه من نیست و خزانهای من همیشه باقی
۹۱

خواهد بود **کلمه سوم** ای فرزندانم از تو عمل خودانی طلبم و تو

از من روزی فردا مطلب **کلمه چهارم** ای فرزندانم در روز

آسمان و زمین عاجز شدم و در سانسیدن یکدیگر و نمان که تو

بدان سیر شوی چگونه عاجز شوم **کلمه پنجم** ای فرزندانم بخت

آنکه من محبم ترا و تو نیز محب مرا **کلمه ششم** ای فرزندانم

موانعت با دیگری نکن تا آنکه من تو باشم **کلمه هفتم**

ای فرزندانم از مرا این مباش تا آنکه از من مرا طاعت دیگری

کلمه هشتم ای فرزندانم مرا بر تو فریفته است و ترا بر من

زرق اگر تو فریفته مخالفت نمائی و کاهلی کنی من در زرق

رسانیدن کابلی کنم **کلمه نهم** ای فرزند آدم در غضب
میروی برین از جهت نفس خویش و شغبت بر نفس
خویش از جهت من **کلمه دهم** ای فرزند آدم هر که ترا
میخواهد از برای خود من ترا میخواهم از برای تو و تو از من میگیری
و انصاف نمیدی **کلمه یازدهم** ای فرزند آدم همه از برای تو
آفریدم و ترا آفریدم از برای خود پس خویش را خوار مدار
و قدر خود بدان **کلمه دوازدهم** ای فرزند آدم اگر رافه نشوی بدانچه
قسمت کرده ام ترا و دل ترا و تن ترا از رحمت رسانم
و تو آسوده و اگر رافه نشوی بدانچه قسمت کردم مسلط کنم
بر تو و دنیا را همچون دویدن و شبان و در میانان
بعوزان نوبت و طلال من جزا کردانم ترا که آنوقت نشان
لونی

شوی و سودمند نماید **تعلیمت** که موسی علیه السلام گفت

خداوند اگر هیچ ضرر در دنیا نمی آفریدی چه خوش بودی

۸۲ حکم شد ای موسی کدام سخن چهر گفت خداوند اگر چون **تعلیمت**

آفریدی **موت** نمی آفریدی و اگر جوانی آفریدی **پیری**

نمی آفریدی چون **سیری** دادی اگر کسی نمی بودی و چون

صحت دادی **رخت** نبودی اگر **بخت** آفریدی **فروغ**

نمی آفریدی حق سبحانه گفت ای موسی اگر **حیات**

بودی و **موت** نبودی از **قدیر** من **مچکس** **مترسیدی**

و اگر جوانی بودی و **پیری** نبودی **قدرت** های من **کس**

نشناختی و اگر **سیری** بودی اگر **سنا** نبودی **فرمان** مرا

مچکس **بیانمی** آوردی و اگر **حیت** بودی و **رخت** نبود

مرا بچس باز میکرد و اگر بخت بودی و دورج بودی
اعمال نمیکردی پس نمیکرد این چند کلمه لطیف یادگار
من کلام اکابر سخن باندیشه کو تا ناف نخوری و کار
باندیشه کن تا پشیمان نشوی و راه باندیشه رو تا در کمالی
و مال باندیشه صرف کن تا محتاج نکندی و در کار عاقبت
عقلیت مکن تا از خدا شرمند و نشوی **نقش** که جماعتی
از بزرگان بدین رایجه آمدند گفتند که آن زن دعوی
لبند مقامی میکند بیاورد تا او را بیارایم کاغذی گرفته سه
حرف مشابه یکدیگر نوشتند که **محبت محبت محبت** و
نقطه بگذشتند پس رایجه فرستادند که ای رایجه بر خوان
و جوابش بنویس رایجه بر خواند و جواب نوشت

که هر که دعوی محبت حق تعالی کند و تن در محنت
مذهب محنت است حکایت آورده اند که مردی در ۸۳

شب پیش حضرت امیر المومنین علی علیه الصلوٰه
والسلام آمد و سوالی کرد چندی طلبید آنحضرت چراغ
را نشانید حاضران گفتند یا امیر المومنین چرا چراغ را
نشانیدی آنحضرت فرمودند از هر آنکه تا دل سوال
در روی وی نبینیم دعوی نیز از من شرم ندارد و او را
لغام و اکرام بشمار کردند حکایت آورده اند که حضرت
موسی علی نبی و علیه السلام فرعون را و علی بدر کرد و
حق تعالی او را ویرانست و تار و تازی بطور سبنا
شد و با خدای عز و جل مشاجرات کرد و وقت بر دشمن تو

دعای بدسپکنم چرا دعای مرا بجا بیاورد
خداستعالی بموس وحی فرستاد که یاموس دوست دارم
که نسبت زمین را از جوامردان تپه کنم و وعون از جو^لامردان
و بر ا چهار جوان بود بر چهار دروازه مهر نهاده و شب
طعام و شراب انجا می نمودی تا هر که سایدی و رفتی از آن
طعام تناول نمودی و چون حق تعالی خواست که ویرا
ملک گرداند بدش افکند تا خواستهارا گرفت
گویند که هنوز باز پیشین نشده بود که آب عرق شد
ه کنایه می بند بکشاید بر تو فرو بندی فرو بندند
بر تو و السلام **دیگر سلطان محمود غزنوی روزی در غضب**
بود چنانکه هیچکس مجال آن نداشت که او را خوشوقت
لاده

سازد
و لحک گفت من اورا خوشوقت می سازم پیش رفت
و گفت بنده آن استانم میخواهم که معلوم کنم که لقب و نام
آنحضرت چیست سلطان از روی غیب فرمود بر خیز
که محذور ملک گفت آن لقب باشد نام چیست سلطان
بخندید و خوشوقت شد **دیگر** هفت کلمه طیبه از حق

حضرت امیرالمومنین امام المومنین اسد الله العالم

حضرت علی ابن ابی طالب **اول** آنکه بر کا طلب

کردم در خواندن علم یافتیم **دویم** آنکه روشنائی طلب کردم

در نماز یافتیم **سوم** آنکه توکل بر طلب کردم در درویشی یافتیم

چهارم آنکه راحت طلب کردم در بی طمع یافتیم **پنجم** آنکه سروری

طلب کردم در خاموشی یافتیم **ششم** آنکه رضای حق طلب کردم

سخنهای طیب کردم

و در کمال صفت یافتیم

در راستی یافتیم اسامی که در حساب ابجد عددشان

موافق است و ما هم زبط دارند از میر حیدر مولوی طباطبائی

حیدر	ع	رسول	ابوالقاسم	حضرت محمد
عجاوین الله	بخت	رهنا	ملک یوم الدین	ایمان
آدم	الع	کعبه	سادات	شاه نجف
هم	اعلم	آب زرم	سرور	شاه عباس
دولت	شاه	محت	علم	لوسف
قر لاش	قهار	موت	عمل	حسن ازل
عای	شمس	شجاع	دلیری	اصفهان
اعلی	مریخ	صفدر	مردی	قلم زن
مطلوب	شراب	می	محبوب	موشوقه
دعا	بارش	کل	نماز	محب عالمی
سایه	کاشان	عالم	نوبه	مهر
سک	عقب	غالی	پشیمانی	درد
کشیش	نیشکر	خواب	هندی	سیاهه
نخود	شیرینی	راحت	سبز	پیش
منشود	ارمنی	عاق	محتاج	عندس
کفر	کافر	عایه	بیدولت	با قضا
سبید	بنکی	جمودی	المبیر	بد نفس
سیاه	ملود	جهنمی	قمار	ملعون

صبح	زنده	رنج	زبان	دراز
صباح	بیجان	بیماری	دمان	بی عقل
صلح	لعل	دیوانه	نجات	لله الله
فراج	نیکین	آلودگی	سکندر طالع	عس
محمد مهدی	طامع	هوس	وجود	عاشق
قایم	نومیدی	ایس	واحد	آفت
لوجل	حاب	صهبا	میزان	سُطّان
ابولهب	سهو	بیایه	حق	سقوی
عجب	الله اکبر	محمد رسول الله	صحابه	عس
کنه	جهانگیر	نجات	ملائیکه	لوای احمدی
الهییت	امام	عاصم قرآن	شاه شجاع	سجن
ملایکه مقربہ	ابعمار	فاقان دورا	جشنید و زمین	خلف
خوف	حلم	سندک	روشنائی	مشرک
گرفت ماه	زمینده	نیکو	قیامت فہم	لغنت
کا کل	دوست	منجم	صا	قدم
سودا	طاعت	وسوسن	چمن	دساز
مل	جام می	حک	شاه	حیا
جوانی	عزیز	شور	عمر	زیب
خای هست	غزارل	مادر	طعل	در لوزہ
زبور شاہ	غناد	مہر	پاکدانا	انفعال

زمانه سمج	مستلوع نفع رسان	دولت لواز دولتمند	حکیم لازم	حاجب حجاب
بدی بیجا	کفایت دشوار	رشته ملامت	تکلف کلفت	دیوانه آسوده
جاهل و بانی	قهوه صبوحه	یکدل نایاب	موکب سپاه	سبزه پامال
سایل نمان	درازی نا تمام	نکیر و منکر مستوفی	بحری طایر	احمد کلاب

برانی تکثیره بنویسد اینست تریه

بسم	الله	الرحمن	الرحیم
الرحیم	الرحمن	الله	بسم
الله	بسم	الرحمن	الرحیم
الرحمن	الرحیم	بسم	الله

دیگر بجهت مردیکه بسته باشد هیچ چیز نمیشود در طاس نوشته

نه از بخور انداخته مقصود حاصل شود **اینست**

۸۶

۲۴	۱۱۱ ی	۱۱	کها
واله	۱۲ کها	۱ کهن	ن
۱۱	۱۱ ی	۱۱	۹

نکته اسمای اینست در باب طرف شمال قصد رفتن ::

دارد این نقش را بر بازوی خود بسته روان شود **اینست**

۹۱ ی	۲	۱۶	ح
ح	۱۱	۱۱	۱۱ ی
السا	۱۶ ل	کها	۹

نوع دیگر دفع گفتار بر کاغذ یا بر تخته چوبین این نقش نقش کنند ::

بالای در خانه سخت کند در آن گوشه و محلت گفتار کردند

کرد و همین نقش را بر تخته نردین و یا نقره و یا آهن و یا مس

نقش کند و در گردن کودک بندد گفتار بر آن بچه هیچ زیان نتواند

رساند و طرف او نتواند دید و در محلتی که کودک باشد گفتار نتواند

نقش است بسم الله الرحمن الرحیم

۱	۱۴	۱۵	۱۶
۱۳	۶	۷	۸
۸	۱۰	۱۱	۱۲
۱	۳	۴	۵

نوع دیگر علت باشد دفع شود این بسمت لبوز و در درستی

کلمه

کنده بنود مکرر الله تعالی این معظم و مکرر **اینست**

۸۶

و	ر	و	د	ص
---	---	---	---	---

این برای دفع نارا رواست

ق	ع	ی	و
ه	ح	و	۲
ل	ح	والله	ح

نوع دیگر کسی را که در عشق خود گرداند

شبانه یک ساعت او را نه سبب به قرار

کرد و این را بر شانه کوه بنویشت

در آتش اندازد و بمقرار شده بر تو آید **نیست**

۲۲۲۶۸۱	دود دود
۱۱۱۰۶۰۶	۹۰۱۱۹ عیوه

دیگر بخت دوستی زن شوهر این غمیت را بگوید

و در شمع در چراغ بسوزد و بخت بسیار شود نقش موعظ **نیست**

و	ط	س
—	ه	ه
ح	دا	و

نوع دیگر تمویز است بر پایه کاغذ بنویسد هر روز یکبار

۲۲۲۲	۱۲۲۳	۲۱۲	۲۵۵۱
۶۵۵	۸۹۷	۲۹۲	۲۵۴
۶ ۱۱۱۲	۴۱۱	۴۱۵۱۵	۵ ۸۹

نوع دیگر در این خانه که این نقش شش به ملائی و آفنی سحر می خوانند و در این خانه
اینست

۵	۲	۱۴	۸
۱۲	۱۱	۳	۶
۱۵	۸	۹	۱۴
۱۳	۱۰	۴	۴

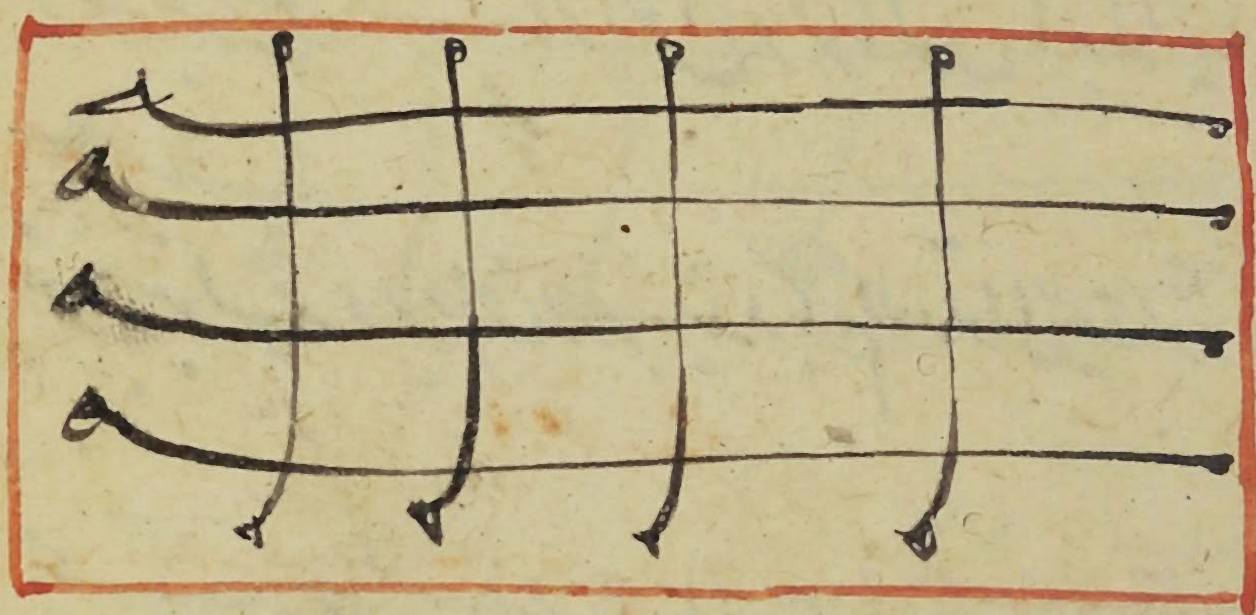
دیگر برای خلاص محسوس باید که بسیار در دکنتم مبدع کرده

و نمبر کند و یک هزار غلوله را اس کند و بر هزار غلوله یک

بار سوره قل هو الله بخواند و پیش کبوتران اندازد چون

۸۹

تمام غلوله بخورند همالوقت خلاص باید آرموده است

نوع دیگر برای دفع درد سر این را بخوانند

و بدین است **و لا تخلق ورق سکه بالشک**

اگر کسی راتب باید این نقش نوشته زیر دست

رنگ به بند و از تار دختر نارسیده بسیار دونه

تار بکشد و به بند **اینست**

توبه در شکم **نیت** بسم الله الرحمن الرحيم ونزل

فَرْجُهُ خُصْرًا

مِنَ الْقَوَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا

عنه

ایر المؤمنین عاکرم الله وجهه این هفت کلمات را بوسه

در جابل این کلمات در حضرت غوث شفیع آورد آن مهم کلمات

رسیدی نامهای عظم و مکرم و تبرکه نیت بسم الله الرحمن الرحيم

الله حاضر الله ناظر الله حافظه اسکن نوت الله و بقدرت الله

اسکن بلندی که مافی السموات و مافی الارض و هو العزیز الحکیم

برجکت یا ارحم الراحمین ۱۲۰ برای دفع ظالمی هفت بار بخواند

وَاللَّهُ أَشَدُّ نَاسًا وَأَشَدُّ تَشْكِيلًا هَكَذَا هِيَ دُعَا رَاهِيقَتِ

رُوزِ هِر رُوزِ نَخْوَانْدِ صَدِّقِ بَرَنِيَّتِ كِه دَاشْتِه بِشَدَّ اَكْرَقَصُودِ

مِنْ حَاصِلِ نَشُودِ مَلِكِ عَبْدِ السَّامِ بْنِ عَبَّاسِ اِم بَرِنِ حَرَّتِ كِنْدِ

بِسْمِ السَّامِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا قَدِيمُ يَا قَدِيمُ يَا قَدِيمُ يَا قَدِيمُ يَا قَدِيمُ

يَا اَحَدُ يَا صِدِّيقُ يَا قَدِيمُ يَا قَدِيمُ يَا قَدِيمُ يَا قَدِيمُ يَا قَدِيمُ

تَعْوِزِ اَخْرِجْ هَارِ شَبْنَه نَبِيَّتِ سَلَامٌ قَوْلِ سُبَّانِ

الرَّحِيمِ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ سَلَامٌ عَلَى اِبْرَاهِيمَ

سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ سَلَامٌ عَلَى اِلْيَاسَ بْنِ

خَدُّهَا خَالِدِينَ سَلَامٌ هِيَ حَقٌّ مَطْلَعِ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَاذْ دُعَايَ بِاِسْمِ السَّامِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قُنْطُوا وَيُنْشِرُ

رَحْمَةً وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ بَرَايَ شَيْطَانِ بَلِيَّةِ كَنْدِ دَرِ

بیت فقل دراز کند درون آرد پسته سازد و در بنی نوز

دو در بنی دهد و در شود **اینست**

۹۱

ملک ϕ ح π τ علما کفاران

۱	۱۴	۱۱	۸
۱۲	۷	۴	۱۳
۱۵	کم کم کم	۱۵	۳
۱۶	۱۰	۶	۱۰

شماره و قارون و در عین و موزون

ایمان و حکم و عدل و در

بیت فقل دراز کند درون آرد پسته سازد و در بنی نوز

آیت باران آمدن **اینست**

وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا

أَوْ يَنْشُرُ رَحْمَةً وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ أَوْ هُنَا

كَأَنَّا مِتْنَا فَأَحْيَا هُوَ وَجَعَلَنَا جُلُودًا نُرَا

سبحانه

بیشی بهش کن مثله ثانی فی الظلمات و طه

لیس بخارج خ منهدا کذا لک نزل من آیه

سبع حروف در ربع مثالیله اند و حروف اعظم که بیع بود دعوت این اعظم بر صورت عظم

میگرد و ربع الاحیاء نیز در صورت و شکم **اینست**

بسم الله الرحمن الرحیم و نزل من القرآن

نوع دیگر هر که در روز چهارشنبه صوری که آخرین

چهارشنبه ماه صفر است نوشته و در کوزه اندازد

بخورد از جمع مسلمان که از کوزه آب بخورند جمیع سلام

ایمن کرد و در امان باشد نقش **اینست**

علیقا علیق یعلد ما فی قلبی بهو علیقا بر محمد ^ص

هر که این نقش را یکبار بر بندد که آن بقاء و

سال او را حق تعالی بسیار مزد دهد که دو بار بنیدگمانان

مادر پدر او بسیار مزد نقش معظم و مکرم **اینست**

۹۲

اللام	احم	لا اله الا	محمد الله	رسول الله
دوروی	اب	مومن	دارم	ندیدم اب
حاجب	لا اله الا	الله	محمد	رسول الله

تو عدد مکر برای دفع شیطان و دیوانه کردن خانه فساد کنند

دست ساری کنند باید که سنگ بگیرد و برای سنگ

دوازده بار درود در بار علیقا یلیقانت تعلّم

الکافونیا امین

هاتقی قلع بکلمه یلیقانت تعلّم یلین دن کید واکید کید افمیل

روید بخواند و کلوتج را بدهد و در مقابل آن به براند

الشا والله تعالى بعد از آن فساد آن ظاهر خواهد شد بر طرف نمود

محرست و برای کشادن بول آدمی و اسب و غیره صحت

کردن این تعویذ را نوشته در دود بخواند **اینست**

لی	ب	ح	ع	
د	۱۵	ک	ج	
ط	و	و	ر	
ی	۰	۲	له	ا

و برای هلاک کردن اعدای بسیار خوب است

باید که یک سیوی آب نارسیده بسیار و بر آن سهو

سوره یسین پهل و یکبار بخواند بر روز سه شنبه و بر آن

دود و بر اعدای نرندان و الله اعلم و تمام خانه عدد و خراب شود و غیره

ابن ابي رجب فلان بن فلان

93

مخطات ملك عربي كبير

رسائل ملك

۲۲

اضافة

شفعا يا دعوت **است** بسم الله الرحمن الرحيم يا من خلق

الانسان في كبد ايجسب ان لن يقدر عليه احد يا من

جعل الانسان عيينا ولسانا وشفقتنا وهذا بناه والنجيد

٩٩١

بسم الله الرحمن الرحيم يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رحيم

بسم الله الرحمن الرحيم وضربنا على اذانهم في الكهف سنين

عدا او خشي الا صوات للرحمن فلا يسمع الا

همسا ربنا لا تزعج قلوبنا بعد اذ هدانا وهدانا

من لدنا رحمة انك انت الوهاب ربنا انك

تخلف الميعاد
التناس يوم لا ريب فيه ان الله لا يات احد من ايت

نوب وبقطه حابه اطفال وبركه اطفال وازكري

وشرام البصان محط ما **است** ولله ما سكن في الليل والنهار

وهو السميع العليم اكر بیمار را خواب نیاید این آیت ..

نوشته کردن بیمار بند **نیت** لا اله الا انت سبحانك

۹۴

ای کنت فی الظالمین جهت دفع بوره بیمار درخت اکاه

بایست در یک او آورده در سبوی نو نورانیده خاکستر از آن خود

و بالای آن کلمه دروغن بوره دفع شود باذن الله تعالی ۱۲

برای کشف و نجات دختران نوشته در کردن بند **نیت**

۱	ک	۱۴	۲	۴
۲	۳	مع	ع	م
۲	صم	۳	۱۵	ک
ک	سم	۳	۱	طعم
۴	ح	کد	۲	۱

در حدیث معتبر از حضرت جعفر بن محمد الصادق علیه السلام

واروشده در حجت و فساد خوابها در ایام و لیالی ماه

از جهت اختصار جدولی وضع کردیم مستعمل ایام ماه و صدق

و کذب خواب بدست ظهور تعبیرالش مستند است

روز اول شب اول خوابش درست نیست

روز دوم شب دوم اگر خوب دیده بگردد و اگر بد دیده

روز سوم شب سوم خوب کرد و برعکس دیده بود

روز چهارم شب چهارم تعبیرش بعد از چند روز یا چند ماه ظاهر شود

روز پنجم شب پنجم بعد از چند روز یا چند ماه ظاهر شود

روز ششم شب ششم خوبت بهر خود دیده باشد

روز هفتم شب هفتم بهمان نحو که دیده ظاهر شود

ادامه

روز نهم شب هشتم خوب است نمره اش زو ظاهر شود

روز نهم شب نهم آنکه دیده دیده درست دیده ۹۵

روز دهم شب دهم دروغش ظاهر شود

روز یازدهم شب یازدهم تاویش بعد از چند سال ظاهر شود

روز دوازدهم شب دوازدهم تعبیرش بعد از چند روز ظاهر شود

روز سیزدهم شب سیزدهم میانه است در خوبی دیدی

روز چهاردهم شب چهاردهم میانه است در بدی و خوی

روز پانزدهم شب پانزدهم آنچه دیده درست دیده

روز شانزدهم شب شانزدهم تعبیرش بعد از چند ماه ظاهر شود

روز هجدهم شب هجدهم تاویش بعد از چند سال ظاهر شود

روز نوزدهم شب نوزدهم درست دیده آنچه دیده

روز نوزدهم شب نوزدهم راست خواهد بود

روز بیستم شب بیستم دروغش ظاهر شود

روز بیست یکم شب بیست یکم آنچه دیده غلط دیده

روز بیست دوم شب بیست دوم درست دیده باعث شادمانی

روز بیست سوم شب بیست سوم برعکس دیده بود

روز بیست چهارم شب بیست چهارم آنچه دیده خلقتش ظاهر شود

روز بیست پنجم شب بیست پنجم درست ندیده دروغش ظاهر کرد

روز بیست ششم شب بیست ششم درست دیده نخواستش ظاهر کرد

روز بیست هفتم شب بیست هفتم راست است آنچه دیده

روز بیست هشتم شب بیست هشتم حجاب پریشان است

روز بیست نهم شب بیست نهم راست است آنچه دیده

ادامه

روز نهم شب نهم اقسمت علیکم یا آه فطر غیاث

جلیش دمیال هط طیش و کوهم نغیه

حذابه طیال بحق بطرح حاون

بعد نماز خفتن سید و شصت بار بخواند برای کس که

برکاری عورت بسته باشند بهیچ وجه شادی نمی شود باید که این

دعای امشب در غفلت نبوی در رکوع آن بند از برکت

این دعای نجات کننده شود و از غیب خوری بدو برسد

یا محمد خدا تعالی از برکت این دعا همه خیر برقرار بوده است

هر که تک آرد کار رود و ثباتها دعا عظم و کرم و بزرگواری

اینست بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انصرنا علی کل عدو

صغیر و کبیر و ذکر و انیس و حر و عبد و شام و ناز

از برکت این دعا هر که در وقت نیت یا بعد از نماز این دعا را بخواند در رکوع آن بند از برکت
دعای امشب در غفلت نبوی در رکوع آن بند از برکت

وشریف و وضع و مسلم و کافر و تسلط غلبنا

هَنْ لَا يَرْجُو حَمْدًا وَ الْحَقِيقَتِي مِنْ غَيْرِكَ يَا اللَّهُ يَا أَحَدُ

يَا صَمَدُ يَا رَبَّ يَا غَفُورُ يَا شَكُورُ بِرَحْمَتِكَ اسْتَقِ

عَلَيْكَ يَا هُوَا يَا مَنْ هُوَا يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَا بِسْمِ

اللَّهِ مُحَمَّدًا وَ مَسَاهِدًا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ وَ صَلَّى اللَّهُ

عَلَى خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ **خواص سوره های قرآن**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ **سوره فاتحه** الكتاب هبت نفعا

مریض چهل نوبت بخواند در میان سنت و فریضه نارضیح

البته آن بیمار ضعیف و اگر کسی را کلف روی بوده باشد

یا در نبل درشته باشد هفت مرتبه بخواند و با ویران و مد

به شود و فرمان خدا تعالی و از برای برآمدن حاجت هر کس

که خواند

که بخواند مصلحت وی با حسن وجهی کفایت کرد و ان شاء الله

97

تعالی **سورة البقره** از برای دفع دیو و پری و از برای دیوانگان

در سبع هفت نوبت بخواند و باید بر آنکس دمد و بعد از آن بشوید

بر گردن شروع یا دیوانه بندد که شفا یابد ان شاء الله تعالی **سورة**

آل عمران بجهت خلاصی از قرض سیزده نوبت بخواند از قرض

خلاص شود **سورة النبی** بجهت موافقت و محبت زن و شوهر

هفت مرتبه و در صلاحیت هفت نوبت بخواند در سختی و محبت

زیاده شود ان شاء الله تعالی **سورة المائدة** از برای قحط و جمع

چهل و یک نوبت بخواند روزی برایشان فراح گردد و در توکل

از الله تعالی **سورة الانعام** بجهت هر حاجت که داشته

بما بخواند البته حاجت روا شود و اگر بجهت بیمار

نخواند شفا یابد و عمرش دراز شود بفرمان خدا تعالی روایت

کرده اند از عبد الله بن عباس رضوان الله علیه که حضرت

رسالت صلی الله علیه و آله فرموده که هر کس سوره کریمه

العام تلاوت کند و در میان خواندن سخن نگوید و در آخر این

دعا بخواند از حاجات برخواسته آفریده شود و هر مردی که در

دل درشته باشد از حضرت دوا الجلال بخواند بقیه روا شود

الله تعالی **اینست** بسم الله الرحمن الرحیم یا سميع الحجاب

یا شدید العقاب یا عفور یا رحیم یا خالق کل شئی یا فاطر

السموات والارض یا خالق الحت والتوی یا سبب ^{الاسباب}

و یا مفتح الابواب و یا قاضی الحاجات یا مجیب ^{الدعوات}

و یا ولی الحسنات یا دافع البلیات و یا محی الاموات و

یا قیوم

نور السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام صلى الله

علي خیر خلقه محمد و الراجحین الطیبن الطاهرین وسلم تسلیماً

کثیراً کنیز ابرجتک یا ارحم الراحمین **ه** یا رب اقض حاجتی

و کف مهمات بحق القوان العظیم سالک ان تقضی حاجتی و

حاجات جمع المومنین و المومنات یا قاضی الحاجات و یا ارحم

الراحمین **ما سورة اعراف** هبت خلدی از بند و زندان اله

خلدی یا بدیع بلائی دیگر قاتل شود و حساب روز قیامت بر تو

استان کرد و بفرومان خداستعالی **سورة انفال** هر کس که

بشرد یک بادشاهی یا بزرگی حاجتی رود باید که ده نوبت

بجست آن حاجت بخواند و باد بر خود و مدالته کام و اگر دو

و هرگز خوار و ذلیل نشود هر مراد که خواهد حاصل شود و فرمان

خداستغالی **سوره توبه** از برای دفع شر طالمان و عذاب آفت

هفت نوبت بخواند از جمیع عذاب دنیا و آخرت امین گردد

و مستوجب رحمت حق تعالی شود و توبه وی قبول شود **سوره**

یونس علیه السلام بجهت دفع دیو و از برای فتح و نصرت بر دشمنان

بست دیگر بخواند و اگر سنگ در عنوان بر پوست آهونوب

و با خود دارد از جمیع آفات در امان خدا باشد و بر جای محن

که رود ترسد و هر بلائی که گرفتار شود بزودی نکات یابد

بقرآن خداستغالی **سوره هود علیه السلام** هرگاه همی عظیم پیش

آید و از آن ترسان باشد خیزده نوبت بخواند نیت بر آمدن

حاجت خود را بر آن خواند بیا بر خود و بر جمیع مصائب وی

کفایت شود و برادر رسد و آن دشواری آسانی مبدل شود

سوره یوسف علیه السلام اگر کسی خواهد که پیش پادشاه

99

یا نیرنگی یابد دستش رود جهت برآوردن حاجات خویش از

المان سیزده نوبت یا نوزده نوبت بخواند و یا بر خود و در محبت

بهاست وی حاصل شود و هرگز حوازی دلیل نکند و اگر متولد

در میان دیوار خانه نهند خانه بروی و فرزندان وی ببارک باشد

و بمقصود برسد ان شاء الله تعالی **سوره رعد** از برای گرفتن

کودکان نویسد و بر کوره بندد ساکن شود و در همه ملایم

دافت و در بنای خدا باشد **سوره ابراهیم علیه السلام** جهت گرفتن

وقتیکه و هر محنت هفت نوبت بخواند این شود و در قری

فراخ شود و هیچ بلایی گرفتار نشود و فرومانده نشود و فرمان

خداست تعالی **سوره الحجر** در وقت خرد فروخت هفت نوبت

نخواهند آن باسع روی مبارک شود و جمیع درویشانی
یابد و شاد و خرم شود از آن محامله **سوره النحل** بحسب توفیق
دشمن صد و هفت نوبت بخواند و باد بر خود دهد و بر حاکم
دشمن هم بدید و بعد از آن بتوب و با خود دار و جمیع مسخوری
کردند دوست و محب وی شوند و زبان ایشان بر
وی بسته شود و ان شاء الله تعالی قال رسول الله صلعم که
هر کس **سوره کریمه** یا **اسرائیل** هفت بار بخواند و نماز
مادر و پدر برسد و ویرا رقی دست دهد حق تعالی
او را در بهشت دو قنطار زمرود دهد که هر قنطار دویست
اوقیه باشد و هر اوقیه بهتر از دنیا و آنچه در دنیاست
و اگر کسی کودکی در سخن زبان گرفته شود و مشک فرغوان

بوز

المنع

نویسد و بنویسد و بخورد او دهد فصیح زبان شود و صاحب

طبع شود و از همه برای این باشد **سوره الکاف**

هر که در شب جمعه یا روز جمعه یکبار بخواند تا جمعه دیگر آفتی و بدی

بوی رسد و اگر هفت نوبت بخواند حاجات دینی و

دنیوی وی کفایت شود و برادر برسد ان شاء الله

سوره مریم علیها السلام از برای و اخیری روزی و حفظ خاطر

هفت نوبت بخواند و اگر مردی را بستر باشد و بنگد

کلاب و زعفران بنویسد و بنویسد و بخورد کشته شود

و اگر بنویسد و بر درختی بنزد میوه بسیار دهد و از جمله

آفات این شود و اگر هفت روز بنویسد و بکلاب

بنویسد و بناش تا بخورد از جمع بلاها و غلها و محنتها

شفا یابد و اگر بنویسد و در اندرون کوزه پاشد نهد
و ریش بمویم محکم کند و در هر خانه که نهد شیاطین بگریزند
و همیشه بروی فراخ کرد و وجبت باید ان شاء الله تعالی
سوره طه بجهت کثرت دن بخت و خیران و ترواج
الشان بست و بکثرت بخواند یک بار و اگر از برای
رفع سحر و جن و طغری دشمن و لغت و کثرت و دراموری
دنیوی بخواند بمن کرد و در جلا فاعات اخرا زمان و سلامی
ایمان از شر شیطان بست و بکثرت بخواند از همه بلاها
آقا ازمانی و در امان حق باشد ان شاء الله تعالی **سوره الانبیا**
بجهت دفع شر دشمن و مقابله و پیجاری بخواند بر دشمنان
ظفر باید و دشمن مغرور شود و فرمان خدا استعالی

سوره طه

بسم الله

سورة الحج در وقت کشته شدن هفت نوبت

۱۵۱

نخواند زانوقت دریا این شود و سلامت برون آید

برکت این سوره کریمه ان شاء الله تعالی **سورة المؤمن**

بجهت کامل نمازی هفت نوبت بخواند بیمار خیرین

شود ان شاء الله تعالی **سورة التور** برای دفع هتایان

و در دفع هفت بار بخواند بچکس در حق وی دروغ و

هتایان نتواند گفت و زبان خصمان بر وی بسته گردد و بفرمان

خداست تعالی **سورة الفواق** برای دفع شر دشمن و هلاک

البتان صد و هفت بار بخواند دشمنان هلاک شوند

یا آفرده برکت این سوره کریمه ان شاء الله تعالی

سورة الشوا اگر رانده باشد و ترسد که بگریزد

هفت بار بخواند و با دبر وی و در برجامه سفید نوب

و برگردن وی بند و هرگز مگر نزد فرمان خداست **سوره**

النمل اگر یک هفته هر روز یکبار بخواند حضرت بار تعالی

جمع مهمات وی بر آورده خبر گرداند ان شاء الله **سوره**

القصر هر که هفت بار بخواند بعد و هر مویی که بر اعضای

وی بود بکشد در دیوان عمل وی بنویسد فرمان خداست تعالی

سوره العنکبوت از برای دفع اندوه بخواند هفت بار **سوره**

الزوم از برای شتر دشمن است و یکبار بخواند لذت دشمنان

ایمن شود ان شاء الله **سوره لقمان** از جهت دفع علهای

اندر دینی است و یکبار بخواند مقصودی دینی و دنیوی وی

محصل گردد ان شاء الله تعالی **سوره الاحزاب** از برای

کندن

از جمله مضامین خاصه و **سوره النجمه** از برای برآمدن طغیانت است و یکبار بخواند

کشان نخت دختران چهل و یکبار بخوانند مراد حاصل
۱۵۲

شود و فرمان خداست تعالی **سوره السجده** جهت دفع بلائی

و آفت بخوانند هفت نوبت امین شود **سوره فاطر**

بوقت حاجت عرض داشت پیش ملوک و امرایان

بار بخوانند حاجت روا گردد و دشمنان دوست دی شوند

و امداد دی کنند برکت این سوره که عمه ان شاء الله تعالی

سوره یس جهت سلامتی ایمان چهل و یکبار بخوانند و اگر

مشک در عفران و طلب بنوبد و بنوبد و بخورند قوتی

در دل ایشان پدید آید و اگر بنوبد بمحمان جهت حفظ هفت

باید و در آن آب نشتا بخورد قوت حافظه وی زیاده

نمود و هر دو حفظ کنند دیگر فراموش نکند و اگر مرد ویرا بسته

باشند از آن آب هفت روز بخورد و ده شود
 و اگر بوی در حای و طری سترنگ نهند و پودشیا
 در آن خانه راه نیا بند و بخت کتایش بخواند بجا
 نیکوت و اگر که را حاجتی و مرادی باشد باید که هفت
 بنام هفت سلطان بخواند اول بنام سلطان بایزید سلطان
 دوم ^{سلطان} شیخ ابوسعید ابوالخیر ^{سلطان} سیوم سلطان ابراهیم اوهم چهارم
 سلطان ابراهیم شاه سمنانی پنجم سلطان سنجر مانع ششم ^{سلطان}
 محمود غازی هفتم سلطان ابن موسی الرضا علیه السلام
 و اینها البته مقصودی برسد و مرادی که در آستانه باشد محصل
 گردد و منقولست از حضرت امیر المومنین عا این الی طالب
 علیه السلام که حضرت رسول علم و مود با علی لیس بخواند که

در خواندن آن برکت است ^۱ اول اگر گزیده باشد سیر کرد
۱۵۳

و دوم ^۲ گزیده سیراب شود ^۳ سیوم برشته پوشیده شود و چهارم ^۴

ترسیده امین کرد و پنجم ^۵ در دمنه بخواند حق تعالی و سکری می

کند ششم ^۶ چشم مردم غریز و محرم کرد و هفتم ^۷ به نیت و ام بخواند

اذا کرد هشتم ^۸ اگر به نیت دشمن بخواند مهور و وفهم اگر به نیت ^۹

امرش کنایان بخواند حق تعالی و برابایا مرز و هم اگر بر سبب بخواند ^{۱۰}

اگر عروسی باقیست بزودی شفا یابد و اگر قنیت بزودی

در آسانی با ایمان برود و شرح و خاصیت این سوره بسیار

است و در همه و خیال میکند اما اینجاست که ارسال نمودیم و باقی

اختصار کردیم و الله اعلم و در حدیث آمده که هر که پس شبانروز

یکبار بخواند خدا تعالی و برابایا مرز و در هر که در اول روز بخواند

حاجات دنیا و آخرت او برآورده شود و در حدیث است
که کسی دل و آلت پس خلاصه قرآنت و در شرح این **سوره**
کریمه حدیث بسیار است اما در اینجا بیشتر از این میگوید پس
مختصر کردیم **سوره الفاتحه** را برای آمدن حاجات و مهمات
و برکت و در عمر و در روزی هفت نوبت بخواند **سوره**
جهت چشم زخم و راکب بخواند و باد بروی و در آخر چشم حاسد آن
ایمن شود **سوره الزمر** را برای عزت و جاه و حرمت در میان
خلایق هفت بار بخواند **سوره المومنین** جهت مهمات بزرگ و نوبت
درماندن کی یکبار بخواند و لیل کسی نشود **سوره السجده** جهت رستن
از باد شامانه و بزرگان و رستن از قهر ایشان صد بار بخواند
قهر ایشان بدل به هم کرد و **سوره التوبه** جهت رستن از دشمنان

طالبان سه بار بخواند امین کرد و **سورة الزمر** هفت برآوردن

مهمات دنیا و آخرت هفت بار بخواند کفایت کرد و

سورة الدخان هفت برآوردن حاجات بدیعنی از دروغ برآورد

کیا بخواند امین کرد و **سورة النبی** از برای آسانی سگرات

موت که روی آسان شود و از شر شیطان امین کرد و سه بار

بخواند **سورة الاحقاف** بجهت دفع دیو و پری و دفع سحر و جادوی

هفت نوبت بخواند و باید خود و مددوار جمع بیایست شیطانی

امین شود **سورة محمد صلی الله علیه و سلم** بوقت مرصاف

از برای طغ و نفرت بر دشمنان چهل و یک بار بخواند البته طغ نماید

بیکت این کوره کریمه **سورة الفتح** بجهت کنایس کارها

دفع و نفرت بر دشمنان هفت بار بخواند جمعیت کلی روی

بوی نماید بفرمان خداست تعالی **سورة الحجرات** بحبت دفع
در دشمنی و علت با اندرون هفت بار بخواند و عین و روان
تولید و بکتاب بنویسد و بخورد از همه علتهای آخر الزمان پاک

کرد و آنست که الله تعالی **سورة فاتح** بحبت دفع غم و اندوه

در دشمنان امین شود و از برای کسانی چاکندن و پاشیدن

در دشمنی کور است همه هر چه سه بار بخواند از بخت این سوره

کریمه امان یابد **سورة الداریات** بحبت فراموشی و

عیش و دفع دست تنگی و تقاد و پنج نوبت بخواند که ده روزی

و در خاک شود **سورة الطوره** از برای دفع علت جوام

هر شب همه بسیار بخواند شفا یابد **سورة النجم** بحبت حصول

حاجات و مهلت دنیوی و اخروی سبب و بسیار بخواند

ع

ب

عبد محصل کرد و **سورة الفجر** جهت ترس از سلاطین یا کما

ظالم درشته باشد بمعاذ و نوبت و باد بر خود و بد و بر ابروی

روی دشمنان هر زمان وی شوند **سورة الرحمن** جهت خوشنودی

حضرت رب العالمین و بر آیدن حاجات و نبوی آخرت

بمعاذ و نوبت بخواند خدا تعالی از وی شنود و مقصود

از وی محصل شود **سورة الواقعة** از برای دفع شر شیطان

و برکت رزق و روزی و عمر چهل و یکبار بخواند بسیار

شود ان شاء الله تعالی **سورة الحديد** جهت کشتن کار دنیا و

و آخرت بمعاذ و بار بخواند مہمات وی بر آورده شود و بی خبر

نشود بفرمان خدا تعالی **سورة المجادلة** اگر کسی بار بخواند بر خاک

دند و بر طرف دشمن و خصمان بریزد دوست و صہربان شوند

و يصلح ان يجاد سورة الحشر بحسب ما همي که داشتند بشهر چهل
روز هر روز چهل بار بخوانند و اگر کفر فوت شود باز سر گیرد
چون اتمام رسد بسیار برکت سوره که **سورة المتحنه** است
و دفع شر شیطان پنج بار بخواند از شر شیطان ایمن شود
و با ایمان از دنیا رود و فرمان خداست **سورة الصف**
اگر فرزندان مطیع و فرمان بردار باشند صفت بخوانند
و با و بر ایشان دمد مطیع و فرمان بردار شوند **سورة المجده**
از برای موافقت و محبت زن شوهر پنج بار بخواند و با و
بر ایشان دمد مهر و محبت زیاده شود از جانبین **سورة**
المنافقون بحسب دفع غم از آن و منافقان و سخن چنان
صد و هشت بار بخواند در امان خدای باشد **سورة القنابین**

بجهت حفظ مال از حرامی هفت بار بخواند و با و بران مال

که داشته باشد بعد در حفظ و امان حق تعالی باشد **سوره**

الطلاق هر کس که سه بار بخواند حق سبحانه تعالی ویرا از

جمع لغزشها ایمن گرداند **سوره التحريم** از برای مهربان شدن

و دشمنان و ایمن گردیدن از شر ایشان و از بلاهای ناگهان

بست و یکبار بخواند محفوظ گردد **سوره الملک** بجهت دفع

بلاهای اهل و یکبار بخواند از جمله بلاهای ایمن گردد و حساب منکر

و نیکو حساب روز قیامت بر وی امان کند و نعمان خداست

سوره ناس برای حصول حاجات و مقصودات و مهمات

دنیا و عقبی بقا و و پنج بار بخواند مرادات حاصل گردد **سوره**

الحاقه بجهت آسان شدن سوال منکر و نیکو و آسان کردن گفتار

و هر کس که هر شب بعد از نماز تحفین بخواند از غفلت ایمن گردد

بخ بارخواند از جمله عدا بها امین شود **سورة المعارج** بوقت

جنب خصمان صد و سبت بارخواند جنب بصلح میل شود **سورة**

نوح علیه السلام بر سبت ملک و ستمنان هزار بار بخواند و بعد

از ان این دعا بخواند اللهم یا رب السماء و یا بحر الماء و یا عالم
الاداء و یا مغیث الضعفاء و یا ملجأ الفقراء اللهم
من کادلی بسوء فکده و من ارادنی سوء فاردہ
و یا مفر الماء من یحوم الارض اللهم امطر علیهم
ماء عدو قادر قاتل یبق منهم ديارا و لا تدر علی
الارض من لک کافرین ديارا و لا تجعل لهم الاثبار
اللهم انت الذی لا شریک لک فی جبر و تک و انت
علی کل شیء قدیر یا قادر یا قادر یا قاهر
یا قاهر یا قاهر کم مر عاصیه و کم من مظلوم و کم من
عبد غلبت علیه سطونک اللهم اغفر شر هذا
الظلم الجہول العبد یا الله یا الله یا الله ما لی سواک
مهرب و لا مقبل فلا ترد الظالمین الاثبار امالک الرقاب
یا شدید العقاب یا الله یا الله برحمیک یا ارحم
الراحمین و صلی الله علی محمد و آله اجمعین

سورة الممتحن بحجت دفع دیو و پری هفت بار بخواند امین
۱۵۶

شود سورة المزمل بحجت تمامی مہمات و برآمدن حاجات

هزار بار بخواند از جمع غلبات امین شود سورة المدثر بحجت

برنگی صد و هشت بار بخواند در دو جهان برهنه و لباس نماند

و برایشان خاطر نماند سورة القيمت بحجت حساب قیامت

در شب جمعه بار بخواند حساب قیامت بروی آسان گردد

سورة الانسان بحجت ثواب یافتن در آخرت بهقا و

و پنج بار بخواند ثواب عظیم یابد و از خوف کوشش شراب ظهور

و برایشان ماند سورة المرسلات بحجت یافتن ثواب عظیم

بخواند از ثواب صادقان بهره مند گردد و فرمان خدا استعانت

سورة عم بحجت رؤسائی چشم وی زیاده گرداند سورة

التَّارِجَاتِ **جهت** سلامتی ایمان **بست** و یکبار بخواند

حق تعالی ایمان و پیرا از شر شیطان نگاهدارد و ایمان **بست**

بیرود **سوره غلبه** **بجهت** دشمنانی روز قیامت **بفت** بار

بخواند از بار کی و کوری روز جزا **المن** کرد و **سوره المکور**

بجهت دفع بلاها و در مابست و یکبار بخواند در دنیا و آخرت

المن کرد و در امان حق تعالی باشد **سوره الفطرت**

جهت دفع کربس کو و گمان **بفت** بار بخواند و با و بر وی

و مدار رسده شود بفرمان خدا **سوره المطففین**

اگر عبورتی دشوار زاید **بفت** بار بخواند و با و بر وی و مد

بآسانی **جل** نهید **بکس** این **سوره که** **سوره الشقت**

از برای زلزله و آفات سماوی و ارضی **بفت** بار بخواند

سوره

سورة البقرة از برای دفع بدکویان و حاسدان **منفعت** ۱۵۸

خواند از ایشان محفوظ گردد و لغیرمان خداست **سورة الطارق**

بجهت دفع دیو و پری و سحر و ساحران و جمله حیل دیگر که در

ساحران و منافقونست یازده بار بخواند امن گردد و دیوان

خداست **سورة الاعلی** بوقت رفتن در سفر سه بار بخواند

از خطر استغور امان خدا باشد **سورة الفاتحه** بجهت

دفع بادهای گرم که در اندام باشد خصوصا بواسنج و سفیدست

و یکبار بخواند و باد بران دم دفع شود و لغیرمان خداست **سورة الفجر**

مبدل شود ان شاء الله تعالی **سورة السبله** بوقت **در آمدن**

بشمار سفر سیم بخواند و بجهت دفع فتنه های آخر الزمان

هنگامی که بخواند در امان باشد **سورة الشمس** بوقت طلوع

آفتاب سه بار بخواند ثواب عظیم و اجر جزیل یابند و آنروز

بوی آفتاب نرسد **سورة الليل** بوقت فرو رفتن آفتاب

یکبار بخواند از ظلمت قیامت در امان باشد و اگر صد

و هشت بار بخواند دوزخ مال خود و مدار جزای در امان خدا باشد

سورة الفصحی بجهت بنده که غایب شده باشد و هزار

بار بخواند البته حاضر گردد و یغمان خداستغالی **سورة الم نشرح**

در وقت تسبیح یا شکر سه بار بخواند بروی مبارک خود

و بر منفعت گردد و **سورة التین** بر نیت غایبی که در سفر

داشتند هفت بار بخواند بسیار است **سورة**

العلق بوقت رفتن نزدیک ملک و حکام سه بار

خواند

نخواند و بیاورد و در نظر ایشان عزیز و محترم کرد و ۱۵۹

در حاجتی که از ایشان داشته باشد روان شود **سورة القدر**

بر کسی که بعد از نماز عشا یا زده بار بخواند بختی شب قدر

در یابد و اگر در شب نیمه شعبان و ولایت بار بخواند از دنیا

رزد و الا که امر زیده شود و فرمان خداست **سورة البقرة**

بجهت مقبول عبادات خویش است و یکبار بخواند

طاعات وی قبول درگاه خدای شود **سورة الزلزله**

بجهت دفع خصم همان و دفع زلزله و با جهل هزار بار بخواند

از شر همه این شود و هیچ بلائی در نیامد ان شاء الله تعالی

سورة العاديات بجهت دفع چشم زخم و دفع شر حاسدان

و دشمنان پنج نوبت خواند از همه این شود **سورة الفاتحة**

بجست برآوردن حاجات و مهامت حد و سبت بار بخوانند مهامت

وی بندخواه ساخته **سورة النکاح** بجست دفع جمیع ملایمات بار

بخوانند در امان حق باشد **سورة والهم** دفع علهای شکم و درد

اندون بخواند آرام یابد بفرمان خدا **سورة الهدهد** از برای

دفع علهای و مرضها آنچه برآید هر روز بخواند شفا یابد و زرع خلص

کرد **سورة الفیل** از برای دفع زبان حصان و بدکوبان و حادان

سبت و یکبار بخواند از زبان جمیع بدکوبان در امان خدا باشد

سورة الفلش جهت هلاک دشمنان و در شب جمعه میان

نماز شام و خفتن هزار و دویست بار بخواند بر او برسد

و دشمنان هلاک شوند یا او را ره کرد **سورة الماعن** بجست

دفعه افلاس اگر کسی چهل و یکبار بخواند حق تعالی ویران نماید

بخواند

نموداند در دنیا و آخرت بی نیاز کرد و **سورة الكافرون** حضرت

رسول حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود که هر کس

این سوره کریمه بخواند هر یکبار حق تعالی او را روزی کند از

ایشترایهای بهشت ثوابی در دثواب اعمال او نویسد

سورة الكافرون بجهت حفظ ایمان هر روز هفت بار بخواند

حق تعالی ایمان او را بسلامت نگاهدارد ان شاء الله تعالی

سورة النفر بجهت نصرت یافتن بر دشمن و محفوظ بودن

از کل بلا هفت نوبت بخواند هر روز در امان ملک

علام باشد **سورة الالب** از برای هلاک دشمنان هفت

هزار بار بخواند جمع دشمنان هلاک شوند بادوست شوند و

حاجت مندوی باشند و اگر چهار بار بخواند و باد بر خود مد

۱۶۵
شترایهای بهشت در دثواب اعمال او نویسد
کریمه کریمه

متفرق شوند از شواله تعالی **سورة الاخلاص** از برای تخط

ایمان هر روز هفت بار بخواند با ایمان از دنیا برود و بخت

رسکاری آخرت هزار بار بخواند و اگر کسی را حبس کرده باشند

هزار بار بخواند خلاصی یابد بفرمان خدا تعالی **سورة الفلق** بخت

رفع در و هر روز سه بار بخواند و با دوا و اموالها خود بدور

امان حق باشد **سورة الناس** مع الفلق سه بار بخواند از جمیع

بلاها و آفتها ایمن گردد و اگر سحری پیش از آن کرده باشند

باطل شود بفرمان خدا تعالی و برکت این سوره های کریم

الله تعالی آمین **بارک العالمین هو الصالح دعا**

سینی فاتحه و آیه الکرسی و نود و نه نام بخواند و این

دعاهم بخواند آمین اللهم یا لطیف یا غنی و اذکرکم

بِحَقِّ لَطْفِكَ الْخَفِيِّ إِلَهِي كَفَى عِلْمَكَ مِنَ الْقَالَ وَكَفَى كَرَمَكَ
عَنِ السَّوَالِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَجْهًا لَنَا هَرِين بِرَحْمَتِكَ ۱۱۱
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اسْتَغِيثُ إِلَهِي مِنَ ذَا الَّذِي دُعَا
فَلَمْ تَجِبْهُ وَمَنْ ذِي الَّذِي اسْتَجَارَكَ فَلَمْ تَجْزِهِ مَنْ ذِي الَّذِي
اسْتَعَاثَ بِكَ فَلَمْ تَعِثْهُ وَأَنْغُوَاهُ وَأَنْغُوَاهُ اغْنِ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
عَبْدُكَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

عبدالعباس روایت میکند کہ در خدمت حضرت

امیرالمومنین علیہ السلام ششستہ جو دیم امیرالمومنین حسین

صلی اللہ علیہ وآلہ وراہدو گفت مردی در آئندہ است کہ

از وی بوی مشک می آید و دستوری میخواہد در آید امیرالمومنین

علی علیہ الصلوٰۃ والسلام فرمود کہ بگوید کہ ما در آید حضرت

داوندنا آئندہ در آید مرد بدیندی مرا اورا بصورتی بدیع زبان

نصیح و بالکس شانه گفت سلام علیک یا امیر المومنین

علی گفت مردی ام از قصات عرب از شهرین و ملکی عظیم

در تصرف منت و مرادش است قوی بالکری کران

و سالهاست که بامن در هر محله است و مقالده و دفع او هیچ حلی

نمی توانم کرد شب خواب دیدم که تا مرا می گفت که نزدیک

امیر المومنین علیه السلام روز و زوی در خواست کن تا د

که مرا و را حضرت محمد رسول الله تسلیم کرده است تا ترا بیاورد

که این اسم اعظم در آن دعا است تا بیکت این دعا را

و مومن خلاصی یابی و بروی طغیانی لبس شادمان بیدار

شدم و هیچ توقف نکردم و حضرت تواندم و در محبت

بسیار دیدم امیدوارم که از کرم تو ای امیر المومنین

که مرا باز کردانی و مرا آن دعا بیاموزی که مرا حواله شو کرده

اند و من بشکرانه آن چهار هزار غلام که با خود آورده ام آزاد

112 سیکد انم در راه خدا تعالی و رسول علیه السلام نگاه ایستونی

علیه السلام را فرمود که تا دلوات و قلم بیاوردند و این

دعای نوشت و بدو داد و فرمود که هر روزی باید خواند

که من امید دارم پیش از آنکه بولایت خود رسیده باشم

دشمن تو هلاک شده باشد که من چنین شنیده ام از

حضرت رسول صلی الله علیه و سلم که هر که این دعا را بنویست مال

بخواند یا خضوع و خضوع بر کوه شارت کند کوه در حرکت

آید و بر روی آب روان شود پیش آن مرد بولایت

خود روان شد بعد از چهل و یک روز دیگر قاصد انداز طرف

مین و عرض داشته از ان بادشاه بکومت حضرت

رسالت صلی الله علیه و آله وسلم آورد که توفیق خداوند

و همت آنحضرت صلی الله علیه و برکت این حرز

چون نزدیک من رسیدم شکرین باز شد و دشمن را

هلاک کردانیدم مملکت خود بگرفتم و مال و کتخ دشمن را

بدست آوردم و بعبازین از جمله مخلصان صادق رسول الله

پس حضرت علی علیه السلام با صحابه خواص این دعا را از ان ^{حق}

الهامش کردند و رسول صلی الله علیه و فرمود که بآن خدای که

چنان محمد در قدرت اوست که جبرئیل امین این حرز را

من آورد و فرمود که اسنان را وصت کن بخوابتن این هر روز

هر که این حرز را بصدق و اخلاص بخواند هر ادی که از خداوند

خواهد.

خواهد بود اگر دلبس گفتم یا اخی جبریل خواص این دعا را

ملکوی و مود که اگر خواص این دعا را بنویسد از صد بی نتواند

113

نوشت اما من چهل خاصیت این حرز را بنویسم ده در باب

آخرت و سه در باب دنیا با مسلمانان فایده کلی باشد اول

از ده آخری اینست که خواننده این حرز را اخی تعالی

ایمان از دنیا ببرد اگر چه در همه عمر خود گناه کرده باشد دویم آنکه

خواننده این حرز را وقت نزاع این دعا را بصورتی خوب

مردی عرض کند تا عاشق جزا تسکیم کند سیم آنکه چون او را

وزحاک بکنند این دعا را در مقابل بیاورد تالی و توهمی

جواب نگیرد و بگوید چهارم آنکه هر طریقی که خوانده باشد این

دعا در هشت هفتاد هزار حاجات و حرفات و حور و صوان

۵
اورا بدیدیم آنکه خواننده این حرز را در روز قیامت روی

چون ماه تابان بوده باشد و خلق جمله عرصات در روی بگردانند

۶
ششم آنکه حق تعالی او را در زیر عرش خود جای دهد و در آن

کونیند بچشم بودی که در دنیا مایه از این حرز خوانده بودیم بمقام آنکه

چون به بل صراط رسد و یکی بر این ظاهر گردد و گوید که ای خواننده

و عارفان که حرز بوده باشد بر من نشین و چشمم برهم نه و او

۷
پرسند چون برق از بل صراط بگذرد و هشتم آنکه

۹
نهم آنکه چون انسان

۱۰
بر مارت رسول صلی الله علیه و آله و سلم آیند او بر همه مقدم باشد

۱۱
دهم آنکه خواننده این حرز بخشم هدا قاربان و عموم خلایق و عزیز

۱۲
مکرم و محترم باشد و دیگر خواص کانه دنیا گفته شود اول آنکه

چون

چون کسی لکار خود فرومانده باشد و شب او نیمه نهم شب
برخیزد و طهارت بگیرد و اگر غسل کند بهتر باشد و ده کث
نماز گذارد و بر سجده سلام هر سوره که خواهد بخواند و بر پنجم درود کند
اگر صادق باشد در روز برادر رسد و الا با دینه دیگر رسد که
بر او خود برسد ^۲ و دوم آنکه اول کسی در یلایی یا در زندانی گرفتار
باشد یا در دست ظالمی اسیر باشد این حرز را چهل و یکبار
بخواند خدا تعالی او را خلاص دهد و اگر خلاص نشود و واقعت
دامن مرا بگیرد که رسولم سیم آنست که بجا یکبار علاج
اورا نتواند کرد این حرز را یکبار و در عنوان بنویسد و بر قفسه
بکشد و بنویسد و بان بیمار دهند که بخورند و در رخا باید چهارم آنکه ^۳
اگر کسی غمین باشد چهل روز این حرز را بخواند روز چهل بخورد

بکس در عنوان و بخورد مرادش حاصل شود ^و

اگر راعلت بش آید چهل و یکبار این حرز را بخواند

اگاه شود و بشوید و بخورد شفا یابد ^و هشتم اگر کسی

شخص عاشق باشد و خواهد که جلای او را بخاهد و صبر داشته

باشد و در روزه بکشد و وقت افطار روی لطف آخانه

کند و این حرز را بخواند و بعد از آن حرز را بخواند و بگوید الهی

لَيْسَ بِأَقْلَبَ بِهِمْ وَأَنْتَ تَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ وَخَيْتِي مِنْ أَعْيُنِهِمْ

یا انس حم الرحیم ^و هفتم آنکه چون سفری که خواهد بود باید که

غسل کند و در کعبت نماز بکند و بخواند این حرز را روانه

شود از آن سفر سلامت باز آید و از بلاهای این کرد و

هشتم آنکه اگر کسی را دشمن بزرگ بوده باشد و با او

دشمنی

بروانند باید که هفت روز آدینه **سوره ط** و یکبار این **۸۵**

حرز را بخواند حق سبحانه و تعالی دشمن او را مقهور گردانند **۹**

آنکه اگر کسی را خولش آید باشد که با او معاش بکنند و

با او متابعت نکنند سه روز روزه دارد و درین سه روز

یکبار تمام این حرز را بخواند و دست را بر روی کماله حق

تعالی آن قوم را سحر و طبع او گردانند و هم آنکه اگر کسی **۱۰**

از روز یا جانوری موری مثل شیر و گاو و مار و کرم

و غیره خونی داشته باشد در منزله خطر گیرد و خود بکشد و

این حرز را بخواند از شر همه این کرد و یازدهم آنکه اگر کسی **۱۱**

مار گزیده باشد این حرز را بخواند و دست بر آن جای گرفته

نهد زهر مار روی کار نکند از زهر آنجا بدر رود و دوازدهم **۱۲**

اگر کسی را نهد یا داروی داده باشد این حرز را بشک و بخوان

و طلب بنویسد و بنویسد و بخورد و زایل گردد ^{۱۳} و سیزدهم

اگر کسی در شهری یا بلای افتاده باشد این حرز را

بنویسد و در سقف خانه آویزد و آن خانه از بلا امن باشد

چهارم ^{۱۴} اگر کسی را از بادشاه و بار غیر خونی داشته

باشد که بر کشتن باشد باید که غسل کند و جابه پاک

بپوشد و این حرز را بخواند و در برابر روی رود و هیچ

آفتی بوی نرسد ^{۱۵} و بار دهم اگر کسی خیر را از دیده

باشد در شب آدینه دو رکعت نماز کند و درود

رکعت اول **سوره فاتحه و سوره الفاتحه و در رکعت**

دویم **فاتحه و سوره الفاتحه و سوره الفاتحه** بخواند

و بعد از

و بعد از سلام این حرز را بخواند و با طهارت بخواب

^{۱۲} روزه حق تعالی در خواب در روزه ای نماید شایسته

آنکه اگر کسی در سجده اشتباه کند و کار خود

ندارد در روز چهارشنبه بخوابد و جمعه روزه گیرد

و در روز دوشنبه نماز به نیت کند و بگذارد و در رکعت

اول بعد از فاتحه آیت ومن يتوانه بر ایا

را بخواند و پنج بار **سوره اخلاص** و در رکعت دوم ^۲

هم این طریقی بخواند و بعد از نماز سه بار این حرز را

بخواند و سخن نکند با طهارت بخواب و روزه

کار او نماید ^{۱۴} هر چه هم اگر کسی را فرزند بهم نرسد این

حرز را بکند و زعفران و کلاب بنویسد و بنویسد

و بنزد دهر تا بخورد و مرد به نیت فرزند و رکعت نماز

بگذارد و این حرز را بخواند و باین جمع شود حق تعالی او را

فرزندش ایستاده کرامت کند **۱۸** همچنین در خانه که این حرز

باشد از زو بلا و آتشش ایمن باشد **۱۹** و هر که هر

روز این حرز را بخواند و باو بر خود دست در روی

مال و بیکس مال و بدستواند کرد و از همه خیر ایمن باشد

اگر چه خلق دشمن او باشد **۲۰** و چون کسی در محله

رود و در رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی فاتحه بکند

و سه بار **سوره اخلاص** بخواند و بعد از آن این

حرز را بخواند روانه شود اگر چون باران تیغ مالو

ریزند گزند بی بوی رسد و از هیتی و دل خصمان

افزاید

۱۱۷ افتد و هر که رو کند از پیش او بگریزد دست و پایی چون ^{۳۱}

خواهد در گشته نشیند این حرز را بخواند و باد بر خود

از خوف گشته این کرد و دست ^{۳۲} دوم چون در میان

باشد و روی کرکسنا و ششغالپ کرد و راه را

کم کند خاک تیمم و رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول

آیه الکرسی و امن الرسول تا آخر بخواند و در رکعت دوم ^{۳۳}

فاتحه و شهادت الله و انه لا اله الا الله راتا آخر آیه و الله نور

السموات و الارضی بخواند و بعد از نماز این حرز را بخواند حق تعالی

از عالم غیب طعام و شراب بوی رساند دست ^{۳۴} و تیمم

اگر نفقه و فاقه و عیال گرفتار باشد چهل و یکبار بگوید بفرمود

پیش از نماز چهل کند و در رکعت نماز بگذارد و در رکعت

اول چهل و یکبار فاتحه و چهل و یکبار **سوره اخلاص** بخواند
 و در رکعت دوم سه بار فاتحه و **سوره اخلاص** چهل و یکبار
 و بعد از نماز صلوات بسیار بفرستد و این حرز را بخواند
 آنکه در میان اگر روز فوت شود باز ابتدا کند تا متوالی چهل و یکبار
 تمام حق تعالی بعد از آن فتح روزی کرد آنکه از احتیاج امن کرد
۲۳ بست و چهارم اگر کسی این هر مال و ملک خود را دشمن باشد
 این حرز را بر پوست آهوی بنویسد و در میان مال نهاده بخت
 مال و ملک وی نرسد **بست و پنجم** اگر کسی در صفائی رود
 این حرز را با نان خنک فتح بنویسد و در موسم کرم و بر علم
 ببندد و با بر خشم بندد و کس خشم اندوه و انبوه نماید و بخت
 بهر میت رود **بست و ششم** اگر خواهد که دیو و پری سر

اگر خواهد که خصم او ملاک شود روز چهارشنبه صفت

سوره نوح را بخواند و سخن نکوبد و چهل بار این دعا

بخواند بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَصْبَحْنَا وَ اَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ اللَّهُمَّ

اِنَّا عِبِيدُكَ وَاَبْنَاءُ عِبِيدِكَ

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ حَيْثُ

يَحْفَظُ وَاَمِنْ حَيْثُ لَا يَحْفَظُ

اللَّهُمَّ اَحْرُسْنَا مِنْ حَيْثُ نَحْرُسُ

وَمِنْ حَيْثُ لَا نَحْرُسُ اللَّهُمَّ

اَسْتَرْفِئْنَا مِنْ حَيْثُ نَسْتَرْفِئُ

وَمِنْ حَيْثُ لَا نَسْتَرْفِئُ اللَّهُمَّ اَرْزُقْنَا

الْعَافِيَّةَ وَدَوَامَ الْعَافِيَّةِ وَارْزُقْنَا
 الشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَّةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اَمْرَاتِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ
 اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ
 مَرَّةً وَاحِدَةً اللَّهُمَّ مَتِّعْنِي بِسَمْعِي
 وَبَصَرِي وَجُعَلْهُمَا الْوَارِثَيْنِ
 مِنِّي وَأَرْبِي ثَابِرِي فِي عَدْوِي
 أَيْضًا وَصَحِّحْ لِي أَحْوَالَي وَلَا تُؤَيِّدْ إِلَّا بِاللَّهِ
 تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الَّذِي لَا يُلْهِدُ لِلَّهِ
 الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

مِنَ الذُّلِّ وَكِبَرِهِ تَكْبِيرًا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ سَتِّتْ وَفَرِّقْ جَمْعَهُمْ
وَقَلِّبْ تَدْبِيرَهُمْ وَخَرِّبْ
بُنْيَانَهُمْ وَقَرِّبْ أَحَاظَهُمْ وَسَوِّدْ
وَجْهُهُمْ وَبَيِّضْ عُنُوفَهُمْ
وَقَطِّعْ أَرْزَاقَهُمْ وَبَدِّلْ أَسْمَاءَهُمْ
وَأَشْغَلْ أَيْدِيَهُمْ وَحَسَدَهُمْ
وَحَدِّدْ أَحَدَهُمْ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ
يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا أَمْرُكَ إِذَا
إِرادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

يَا رَبِّ اِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ

120

در هفتم بار البته برادر برسد بستم ^{۲۸} ~~هفتم~~ ^{بستم} آنکه

اگر کسی را نماز روزه بسیار قضا شده

باشد در شب جمعه دو رکعت ^{در رکعت} اول یک

بار بخواند الحمد لله وهفت بار آیت

الکس و در رکعت دوم فاتحه

و امن الرسول یک بار به خواند

و چون سلام باز دهد این حرز را

بخواند و شفا گشت و در حضرت

رب العزت قبول افتد است

و هشتم آنکه اگر کسی از وطن دور ^{۲۹}

شده باشد و در قریب است مسنده
باشد و خواهد که بوطن خویش
بازرسد این حذر را هر روز بعد
از نماز صبح به خواند که
که عن سبحانه تسبیح
اورا بوطن خود بازرسد
خواص سی ام آن که اگر
کسی در غمی یا ^و غمته
گرفتار شده باشد
چهار روز در وقت
طلوع آفتاب صلوات
نویسد

بوند و این حرز را بخواند حق تعالی او را از غم نجات

۱۲۱

دهد و روایت است که حضرت امیر المومنین علی بن ابی طالب

علیه السلام فرمود که هر کس که ویرا دشمنی سخت

داشته باشد باید که چون این حرز را اهل و عیال

بخواند و اگر کاتب آن بداشد باشد بهفت بار آیه

دشمن او هلاک گردد و دهم از آن حضرت روایت

است که هر کس را قرض باشد و به نیت ادا می قرض

این حرز را بخواند وین او ادا شود با سهالی و ضمان

اروی راضی گردند و هم آن حضرت فرموده که هر کس

این حرز را بهفت نوبت بخواند به نیت الله چری

الغیب برده باشند در خواب با و نماند که در روان گشت

و هر کس که در سفر خود در حضر این حرز را بخواند دشمن
و اعدا و قطاع الطریق این کرد و هر کس این حرز
را با خود نگاه دارد و الله تعالی او را عزیز گرداند و مقبول
خلق گردد و این حرز را خواص بسیار است و خوب
است و دوازده هزار خواص دارد در وقت قوت
این حرز را روز جمعه یا روز چهارشنبه و هر کس خواند
این حرز را در اول روز غسل کند و در وقت نماز
بکند و بعد از فاتحه **سوره یس** را بخواند هر کس
داد و قتل دشمن داشته باشد این حرز را بقلم باریک
بنویسد و در زیر زبان نهد از دشمنان ترسانند اگر در راه
مقبول خلق داشته باشد این حرز را بنویسد و نادعا

الحمد باید خواند و پرازی راست بندد و در

پیش خلق غریب باشد و خواص این حرز را بسیار است ۱۲۲

اما باید که رزق مملال باید خورد و از بدمان و مضررات

کلمات فتنه انگیز و دوری باید کرد و از حرص و حسد

و غیبت و بهتان اجتناب باید کرد و پیش از خواب

این حرز را بارها دعا را الله الحمد باید خواند و ده بار

صلوات و سه بار ایته الکرسی و یکبار و الهکم

إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

وَدِكْرُ عَنَتِ الْوَجْهِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ

وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظِلْمًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ يَأْتِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَلَ

عَلَيْكَ الْكِتَابَ يَا آخِثُ مَصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ
الْفُرْقَانَ إِنَّ الذِّبْنَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذَا نُتْقَانٍ إِنْ
لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

نخواند و بعد از آن اعتصاب بخواند و شروع در خواندن
کند بیان از کار که هر روز این حزب باید خواند و موم ثبت

لا اله

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ كُنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ

123

أَيَّ مَرَّةٍ يَوْمَ **الْأَحَدِ** لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ

الْحَقُّ الْمُبِينُ مِائَةَ مَرَّةٍ يَوْمَ **الْاِثْنَيْنِ**

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ غَيْرِ اجْلِيلَةٍ يَا عَزُّزُ يَا حَلِيلُ

مِائَةَ مَرَّةٍ يَوْمَ **الثَّلَاثِ** اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا دَائِمًا

مِائَةَ مَرَّةٍ يَوْمَ **الرَّبْعَاءِ** لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا

مُخْلِصًا مِائَةَ مَرَّةٍ يَوْمَ **الْخَمْسِ** لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

مِائَةَ مَرَّةٍ يَوْمَ **الْجُمُعَةِ** سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ أَكْبَرُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ

أَلَا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مائه مرةً بيان بشاه

أول لا إله إلا الله أنت ربي وأنت عبدك

ثاني إنما أمره إذا أراد شيئاً أن يقول له

كن فيكون اللهم لك الحمد مثل ما حدث

محل ثالث اللهم اذ أسألك الشات

في الأمر والعزيمت **محل رابع** ترديت بالغزل

الكبرياء العللا ونازرت بالعظمة

والكبرياء اشارت **خامس** اللهم قمم

احسانك الى في ما بقى عمري ورسالة

فتح اين سماجواند يحق هذه الاسرار

كرمك الخفي وحق الاسم الاعظم

أَسْأَلُكَ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي وَتَهْلِكَ

124

عَدُوِّي وَتَوْصِلَنِي مُرَادِي وَتَدْفَعُ

عَنِّي شَرَّ جَمِيعِ خَلْقِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا ارْتَدَّتْ

شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ **وَدَرْ بَشَارَه**

قَبْلَ ابْنِ إِسْمَاعِيلَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِظُكَ قُلْتَ ادْعُوهُمَا

أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَإِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ

اللَّهُمَّ فَرِّجْ هَمِّي وَاكْشِفْ غَمِّي

وَاهْلِكْ عَدُوِّي وَقْضِ حَاجَتِي

وَيَا أَقْدِرَ الْقَادِرِينَ وَأَمْرُحْمَنِي بِرَحْمَتِكَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **وَجَهَتْ دَفْعَ شَرِّ الْحَيَّ كُنُوزَهُ**

نُوسِتْ دَايْنِ دِي عَايِنِ شَيْخَانِ
اللَّهُمَّ شَتِّتْ شَمْلَهُمْ
بَنِ فُلَانِ

وَقَوِّ وَجْمَعَهُمْ وَزَلْزَلْ أَقْدَامَهُمْ

وَقَرِّبْ أَجَالَهُمْ وَاقْطَعْ أَهْلَكُهُ

وَأَخْذِ عَمْرَهُمْ مُقْتَدِرِ اسْبِجَانِ اللَّهُ

الْقَادِرِ الْقَاهِرِ الْقَوِي الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ

الْمُتَكَبِّرِ الْحَيُّ الْقَيُّومُ يَا هُوَ عَزَّ وَجَلَّ

عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ قَرَأَ هَذَا لَهُ لَكَ
سَبْعِينَ مَرَّةً

الْعُدُوِّ فِيهِ لَكَ الْبَقَاءُ وَهُوَ هَذَا لِلْعَدُوِّ

اللَّهُمَّ شَتِّتْ شَمْلَهُمْ وَفَوِّجْ جَمْعَهُمْ

وَقَلِّبْ تَدْبِيرَهُمْ وَخَرِّبْ بُنْيَانَهُمْ

وَقَرِّبْ أَجَالَهُمْ وَسَوِّدْ وَجُوهَهُمْ

وَبَيِّضُ عَيْقُنِهِمْ وَقَطِّعْ أَرْزَاقَهُمْ
125

وَيَدِّلْ أَحْوَاجَهُمْ وَشَغْلِهِمْ يَا بَدِينَهُمْ

وَحَسَدَهُمْ وَخُذْهُمْ أَخَذَ غَمَزِ

مُقْتَدِرٍ يَا قَهَّارَ جَبَّارٍ إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا

إِزْدَدْتَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

يَا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَ صِرْدُ عَائِي

که در وقت رسیدن پادشاه باید خواند هرگز

بِاللَّهِمَّ بِحُجُودِ هَذِهِ الْأَسْمَى بِحُسْبَى وَبِحُجُودِ

الْأَسْمِ لَا عَظَمَ اسْأَلُكَ أَنْ تَقْضِيَ

حَاجَتِي وَتَهْلِكَ عَدُوِّي وَتُصَلِّتَ

مَرَادِي وَتَدْفَعْ عَنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اِنَّمَا اَمْرُكَ اِذَا ارَدْتَ
شَيْئًا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

وبعد از دعای سیفی این دعاء بخواند همیشه دعاء

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ يَا حَنَّانُ
يَا دَيَّانُ سُبْحَانَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ اَشْهَدُ اَنْ كُلَّ
مَعْبُوْدٍ مِنْ دُوْنِ عَرْشِكَ اِلٰهُ مُنْتَهٰی
وَرَاۤءَ الْاَرْضَیْنِ بَاطِلٌ اَنْتَ يَا غِیَاثَ
الْمُسْتَغِیْثِیْنَ اَعِزَّنِیْ يَا رَبِّ وَجَنِّبْنِیْ
مِنْ سَخَطِكَ وَاحْرُقْ عَنِّیْ شَرَّ
جَمِیْعِ خَلْقِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ

126

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نماز
انرا بجزای نماز اندر نماز مریز زین در دوم
نماز است بجزای آنکه تواند نماز عشره یکتا بود و آن نماز

روزی میان دو کشتی ایستادند این کشتی را
 در سه ساعته میل این را از آب ساسش بر ما برد
 در یازدها بنویسد روز در حراج خانه نموده لوز
 کن مرد یارک از مرد ویلی ان خانه را به طند
 فور عداوت پیدا شود و طاعت

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or name, written on a horizontal line.

عص نام زن و نام مادران تمام مرد و تمام بدر
در شهرکات را بدست عداوت خود میبرد
لوعده بکرالاج

لوعديكرا الحبيب
 در بخشه شواهد سرا روی وزارت خود به بند و سرا
 ایاده ای که در قتل دار در او یکم بد که انرا که

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

شرح باطل السحر اینست **بذلک الشرح**

128

باطل السحر اگر کسی سحر کرده باشد یا کند بنویسد این را

خود دارد و هیچ چیز از هر نوع بر او کار نکند و دعا و طلسم این

دعاء و لقد اوجینا الى اُم موسى

ان اسر عبادى فاخرب لهم طريقا

فى البحر بینا لا تخاف دمرگا ولا تخش

فاتبعهم و فرعون و جنوده و هم

لا یسعون فغشیهم من الیم و اغشیهم

واضل فرعون و قومه و ما هدای فیهم

لا یفترون لیحق الحق و یبطل الباطل

و لو کن المشرکون اسم صلی الله علیه و آله هر س باشد

باشد و راقها و ثوبها مخطوط بماند و دیگر مسقوت است که اگر کسی بخواهد

129

پیش آید که در آن عاجز و محطل باشد و مدارک آن نداند باید که

طهارت لباس زند و به نیت آن مهم و البته اگر کسی را بخواند چون

بیامن دو عین برسد و عنده آن هم را بخاطر آرد البته که این حالت

خاطر خواه او بر آید اگر کسی را دشمنی صوب باشد که به وجه با او

برخی آید به نیت معهور شدن و مغلوب شدن آنکس

بنیاد خواندن کند چون بیان دویم رسد که بعلم ما بین آییم

آنکس را بخاطر بلند راند البته آن شخص مغلوب و معهور گردد

و خواننده بروی طغر باید و این جمله از مجرب است و از مودود است

هر که درین سنگ آرد کافر گردد اگر کسی بعد از نماز باید آودش

از طلوع آفتاب الحمد بخواند و هفت بار آیه الکرسی بخواند اول است

راست بدمد و بعد از آن دست چپ و بعد از آن به پیش رود و بعد

از آن به پس پشت و بعد از آن بالای سر و بعد از آن زیر قدم و

بفهم بر دست خود مدد و بر اعضای خود مالد و در امان حق تعالی باشد

و اگر کسی خواهد که در نظر سلاطین و ملوک و دوست و دشمن عزیز

و مکرم باشد و همه بر او مهربان گردند این آیه الکرسی را سه بار بخواند

و بر کف دست و در روی مالد در نظر سلاطین و دوست

و دشمن عزیز و مکرم و مهربان گردد و اگر کسی خواهد که در میان زن

و شوهر محبت اندازد و بیاختار یک عت به دیگران بنماید و

و بیوانه گردند و در مسجد جمعه شش رکعت نماز بگذارد و یک

سلام و در میان هر رکعتی یکبار الحمد و هفت بار آیه الکرسی

چون از نماز جمعه شود آیه الکرسی را چهل و یکبار در چهل کدبانه

فلفل سفید بخواند و یک یک در آتش اندازد و بنام ائمه
۱۳۰

که خواهد مجرب از موده است اگر کسی خواهد که بی راه عقد

و بکاف خود آورد آیه ائمه اگر کسی را نشش بار بر نشش دانه مویز

بخواند و بخورد ائمه سفید و دهن مجرب است و اگر کسی آیه ائمه

را با اعتقاد درست در وقت وساعت زهره و شتری

بنویسد و با خود نگاه دارد و محبوب همه دلها شود اما باید که

آیه ائمه اگر کسی جهت حرام کند که گرفت است اگر جهت حلال کند

تواند بسیار است اگر کسی خواهد که علم آموزد و بفهمد که

باید که آیه ائمه اگر کسی را مشک و زعفران و کلاب بنویسد

و به آب قند بنویسد و بخورد که مجرب است و صد بار بر نشش ^{است} ^{از کوزه}

اگر کسی خواهد که بی راه از راه دور بیاورد و به ^{است} ^{از کوزه} بار نشش زرد و

عوض تمام و در خسته مریم با هم میامیزد و پهل و یکبار آتیه الکس بر آن

نخواند با هم طالب و مادرش در وقت زوال آفتاب

دو کند که اشک می بینم آنست که دیوانه کرد و در پیغوار شود همان

از رادر پیشی که در و بیاید اگر صد فرسنگ دور باشد اگر

خواهد که بر آن که راسته کسر اند آتیه الکس را بنویسد مشک

وز عفران و در خانه تاریک سرگون بیاو نیز در زبان انگس که

بنام او کرده باشد بسته کرد و بفرمان خداست تعالی اگر خواهد که

در و پیدا کند در آن شب که مال برده باشد باید او انگس که

کمان دارد و بخاطر کند را ندو یک طشت بیاورد و خود میسبید

وزیر بر آن طشت پنهان کند و آتیه الکس را بهفت بار بخواند

و بر طشت در چوین کنان را بفرماید تا دست بر آن طشت نهند

در کس

هر کسی که در دست خود کسی در زیر پا گذاشت و در پید کرد
بعون الله تعالی اگر کسی خواهد که در میان دو دوست ظاهر ^{کود را}

بماند باز به کمک و بخواند آیه الکرسی را هفت بار بر آن
کمان و بچوشتانند که آن شخص یا بعد از چنان شود که اگر بعد
را بگذرد نمیبیند که میان دو دوست خصوصیت اندازد و باز صلح کنند

بماند یک سبب بزرگ و آیه الکرسی را بر آن بخواند و
بخورد و بدین بخورند مشغول بکند بکند و ندانند اگر کسی خواهد که در

نظم سلاطین و خلائی غیر کرد و هر روز آیه الکرسی را
مداومت نماید و باد بر خود و مدد نماید محراب است

زنها که این خواص آیه الکرسی را به کسی ندیده اند بخواب

گفتار نشوی و شرح آیه الکرسی بسیار و بیهوده است

اما مخفی کرده شد اما در محلی که جهت همی آیت الکرسی را
میخوانند باید که بوی خوش بکار دارد و تا فایده تمام بخشد و الله اعلم

الشرح الباطل السحر و التداویم

صلوات الحمد قل هو الله صلوات
۳ ۱ ۳

شرح سوره کس رواتبت که چون ختم سوره تمیز که بخواند

شود روز اول طلب کند طریقی باب و یکبار آیت الکرسی

و سه بار قل هو الله احد و محمودین هر یک سه نوبت

و پس را یکبار بخواند و به آب بنهد و بعد از آن همان

آب و وضو سازد و رو بقبالش بیند و این اعمال

بجای آورد و بعد از آن دو رکعت نماز بکند و در هر حاجتی

که خواهد شد و بخواند این سوره الله الله تعالی شود

و هم

و یک ختم چهل یکروز است و تاریخ روز اول را اول که

132

مبادا فراموشش شود زنها که به ما اهلان ندهند که بائ

فاد می شود و اسد اعلم بالصواب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * لَيْسَ وَالْقُرْآنِ

الْحَكِيمِ * إِنَّكَ لَمِنَ الْمُسْلِمِينَ * عَلَاصِرِ ط

مُسْتَقِيمٍ * تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ * لَتُنذِرَ

قَوْمًا مَّا أَنْذَرْنَا بَأْوَئُهُمْ * فَهُمْ غَافِلُونَ * لَقَدْ

حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ *

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا * فَهِيَ إِلَى

الْأَذْقَانِ * فَهُمْ مُقْمِقُونَ * وَجَعَلْنَا

مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا * وَمِنْ خَلْفِهِمْ

سَدَّ فَاغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ *
وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ * إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ
وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ * فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَأَجْرِ كَرِيمٍ * إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ
مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ
فِي إِمَامٍ مُبِينٍ * وَقَسَمْتُ عَلَيْكُمْ بِجَوْلَةِ اللَّهِ
وَقُوَّتِهِ وَعَوْنِهِ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِأَمْعَشِ
الْأَرْوَاحِ الرُّوحَانِيَّةِ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَنُورِهِ
وَحُجْرَةِ أَسْمَاءِ اللَّهِ وَحُجْرَةِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا كَافِي يَا هَادِي يَا لَطِيفُ

يَا بَاقِي أَجِبْ يَا رَوْقًا بُلَّ أَنْتَ وَخُدَامُكَ
مِنْ الرُّوحَانِيَّةِ الْأَرْضِيَّةِ وَأَنْتَ يَا مَدَنِي

سَمِيعًا مُطِيعًا بِجُرْمَةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ وَبِجُرْمَةِ الْمَلِكِ الْغَالِبِ

عَلَيْكَ كَرَامَةٌ أَمْجَلُ جُرْمَةِ الطَّرِ

ظَائِلِ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ

إِذَا الْبَاطِلُ كَانَ نَرَهُ وَقَاوَأَقْسَمْتُ

عَلَيْكُمْ يَا كَاطِفَ رُسِيَا بُلَّ اللَّهُمَّ

سَخِّرْ لِي قَلْبَ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ لِمَحَبَّتِي

بِحُرْمَةِ سُوْرَةِ لَيْسَ وَبِحُرْمَةِ اِسْمِ الْعَظِيْمِ
وَبِحُرْمَةِ سَيِّدِكَ كَجَمْعِ كَحَيْنُوشٍ وَاضْرِبْ
لَهُمْ مَثَلًا لِّاصْحَابِ الْقَرْيَةِ اِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
اِذَا رُسِلْنَا اِلَيْهِمْ اثنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا اِنَّا اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ
قَالُوا مَا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا اَنْزَلَ
الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ اِذْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ
قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ *
وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ *
الرَّحْمَنُ الرَّحِيْمُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيْمُ
يَا رَوْفُ يَا عَظِيْمُ يَكْلُوفُ يَا جَلِيْلُ

يَا جَبَّارُ يَا جَوَادُ يَا جَاعِلُ أَجْبَا جَبْرًا
134 أَنْتَ وَخُدَامُكَ مِنْ الرُّوحَانِيَّةِ وَالْأَرْوَاحِ

وَأَنْتَ أَمْرٌ سَمِيعٌ مُطِيعٌ جَرْمَةٌ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَجَرْمَةٌ الرَّؤُوفُ
الْعَطُوفُ وَجَرْمَةٌ الْمَلِكُ الْغَالِبُ
عَلَيْكُمْ أَمْرٌ هَوَازُ وَجَرْمَةٌ مَهْطُهُ طِيلُ
وَقَدْ مَنَّا إِلَى مَا عَمَلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَا
هَبَاءً مَنُوشًا وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ
يَا مَعْجَازُ بَلِّ اللَّهُمَّ سِحْرِي قَلْبِي

فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ عَلَى حُبِّي بِجَرْمَةٍ إِسْمِ
الْعَظِيمِ وَجَرْمَةٍ حَوَا وَجَرْمَةٍ

سَيِّدَكَ يَنْهَعُ مَصْطُوشٍ اِزْجَابًا بِالسَّمْعِ
وَالطَّاعَةِ وَتَخْصُرُ وَاَقَالُوا اِنَّا طَيْرُنَا
بِكُمُ لَيْنٌ لَمْ يَنْتَهُوا لَنْزَجْمِكُمْ وَكَيْمَسْنَكُمْ
مِنَّا عَذَابٌ اَلَيْمٌ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ
اِنَّ ذِكْرًا لَّكُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
وَجَاءَ مِنْ اَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعُو
قَالَ يَا قَوْمِ اَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ اَتَّبِعُوا
مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ
مُتَّقُونَ وَمَا لَوْ لَا عَبُدُوا اللَّهَ
فَطَرُّنِي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
مِنْ دُونِهَا لَهْةٌ اِنْ يُّرْدِنَ الْحَمَلُ بَصِيرًا

تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

135

إِذَا الْفَيَّ ضَلَالٍ مُّبِينٍ * مَا لِكَ

مُ الدِّينِ * يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ *

عَبْ يَا شَمْسًا بَلْ أَنْتَ وَخُدَامُكَ

بِالرُّوحَانِيَّةِ وَالْأَرْضِيَّةِ وَأَنْتَ

أَنْتَ يَا رَحْمَنُ * يَا مَالِكَ يَوْمَ الدِّينِ *

تُرْمَتِ الْمَلِكِ الْغَالِبِ عَلَيْكُمْ

وَحُطِّي وَبِجُرْمَةٍ فَطَهَّ طِيلُهَا

بَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَاةً وَكَانَ

عُدُّ رَبِّي حَقًّا وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ

عَ فَقُلْنَا بَلْ اللَّهُمَّ سَخَّرْنَا لِي فِدَى بْنِ

فَلَانٌ عَلَى مَحَبَّتِي وَجُرْمَةٌ سَوْرَةٌ لِسِرِّ

إِسْمِ الْعَظِيمِ وَجُرْمَةٌ سَيِّدِ اسْمِ الْعَظِيمِ

وَجُرْمَةٌ سَيِّدِكَ كَالْحُطْلُوحِ طَلْحُوشِ

أَمْتُ بَرٍّ وَرَبِّكَ فَاسْمَعُونَ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي

يَعْلَمُونَ بِمَا عَفَىٰ رَبِّي وَجَعَلَنِي

مِّنَ الْمُكَرَّمِينَ وَمَا أَنزَلْنَا قُلُوبَنَا

مِّنْ بَعْدِهَا مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا

مُنْزِلِينَ أَزْكَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا يَنْكُرُوهُ

تَاوَابَ بِهِ لِيَسْتَهْزِؤُنَ يَا حَسْرَتُ الْمُرُوفِ الْكَرِيمِ

هَلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ أَنهٗمْ

الْيَهُم لَا يَرْجِعُونَ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٍ

لَدَيْنَا مَحْضَرُونَ وَإِنَّ لَهُمُ الْاَرْضَ

الْمَيْتَةَ أَحْيَيْنَاهَا فَخَرَجْنَا مِنْهَا

حَبَّافِينَ يَتَكَلَّمُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا

جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا

فِيهَا مِّنَ الْعُيُونِ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهَا

وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْاَنۡوَاجَ كُلَّهَا

مِمَّا تُنۡبِتُ الْاَرْضُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيۡهِمْ وَمِمَّا

لَا يَعْلَمُونَ * وَأَيُّ لَهْمُ اللَّيْلِ نَسَاحُ
مِنْهُ النَّهَارُ فَإِذَا هُم مُّظِلُونَ * وَالشَّمْسُ
بِحُرِّهِمْ يُسْتَغْفَرُ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
وَالْقَمَرُ قَدْرُنَا هُ مِنْ أَنْزِلَ حَتَّىٰ عَادَكَ الْعُرْجُونُ
الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ * وَأَيُّ لَهْمُ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي
الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ * وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ
مَا يَرْكَبُونَ * وَإِنْ نَشَاءُ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ * إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاءً
إِلَىٰ حِينٍ * وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ

أَيْدِيكُمْ وَبَاخِلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ *

137 وَمَا نَأَىٰ عَنْهُمْ مِنَ آيَةِ رَبِّهِمْ إِلَّا كُنُوفُهُمْ

عَنْهَا مُعْرَضِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا

فَمَا انْفَقُوا زَرْقَكُمْ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُوا مِنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعْتُمْ

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ * إِيَّاكَ نَعْبُدُ

وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ يَا سَرِيعُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ

أَجْبِ وَأَنْتَ يَا بُرْهَانَ سَامِعًا جُرْمَةَ

إِيَّاكَ نَعْبُدُ يَا مِيكَائِيلُ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ *

وَمُجْرِمَةً سَرِيعُ الْقَرِيبُ الْمَعْبُودُ لَسْتَ بِكَ

أَنْتَ وَخُدَّامُكَ مِنَ الرُّوحَانِيَّةِ وَ

الْأَرْضِيَّةُ وَبِحُرْمَةِ الْمَلِكِ الْغَالِبِ عَلَيْكُمْ أَمْرُهُ

كُلُّ مَنْ وَجَّهَهُ فَهَطْمَطِلَ قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُكُمْ

بِالسَّحَرَانِ اللَّهُ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ

الْمُفْسِدِينَ وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ بِأَمْسَدِ ع

بِرَأْسِ اللَّهِ سَخَّرَ لِي قَلْبَ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ عَلَى حَبْتِهِ

سُورَةُ لَيْسَ سَيِّدِكَ شَجَعٌ وَهَجِيوشٌ وَيَقُولُونَ

مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ **ط** مَا

يَنْظُرُونَ **ط** الْأَصْحَابَةُ وَاحِدَةٌ تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ

يَخْضَمُونَ **ط** فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا لِي

أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ **ط** وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ

مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ **ط** قَالُوا أَبَاؤُنَا

مِنْ بَعَثْنَا مِنْ مَرَقِدٍ نَاهِذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ

صَدَقَ الْمُرْسَلُونَ * إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيِّحَةً وَاحِدَةً

فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ فَالْيَوْمَ لَا نُظَلِّمُ

نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا نُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ *

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاهٍ هُونَ *

هُمْ وَأَنْزَلْنَا جَهَنَّمَ فِي ظُلَالٍ عَلَى الْأَرْضِ آمِتُونَ *

لَهُمْ فِيهَا فَاهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ * سَلَامٌ قَوْلًا

مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ * سُبْحَانَ الْمَفِصْرِ عَنْ كُلِّ مَذِينٍ

سُبْحَانَ الْمَفْرِجِ عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ * سُبْحَانَ

الْمُخْلِصِ عَنْ كُلِّ مَسْجُونٍ * سُبْحَانَ الْعَالَمِ بِكُلِّ

مَكُونٍ * سُبْحَانَ الَّذِي يُجْرِي الْمَاءَ فِي الْبَحَارِ

وَالْعُيُونُ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ خَرَابَهُ بِقُدْرَتِهِ

الْكَافِ وَالنُّونُ سُبْحَانَ مَنْ ارَادَ شَيْئًا اَنْ

يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فُسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِكَ

مُلْكُ كُلِّ شَيْءٍ وَالْبَيْتُ تَرْحُمُونَ رَبَّنَا

افتح بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ

الْفَاتِحِينَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ الْمَلِكُ الْغَالِبُ

الْحَقُّ الْمُبِينُ مُحَمَّدٌ الرَّسُولُ اللهُ صَادِقُ

الْوَعْدِ الْاَمِينُ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

اَللّٰهُمَّ اَلْفَ مَحَبَّةٍ وَعِشْقِيْ فِيْ قَلْبِ فُلَانٍ

بْنِ فُلَانٍ لَوْ تَكَلَّمْتُ اَوْ سَوَّسْتُ اَوْ زِدْتُهَا

لَا فُرَادَ لَّهُمْ وَلَا اَكْلَ لَّهُمْ وَلَا نَوْمَ لَّهُمْ وَلَا حُضُوْرَ

لَهُمْ

لَهُمْ وَلَا رَاحَةَ لَهُمْ إِلَّا جَاءَ عِنْدِي وَبَجَتْ هَذِهِ
 الْأَسْمَاءُ الْعِظَامُ وَبَجَتْ مُحَمَّدٌ م وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ * يَا صَدِّقُ مَنْ عِنْدَكَ
 مَدِّ دُمِّي وَعَلَيْكَ مُعْتَمِدِي * يَا بَاكَ نَاصِرِي
 مُعِينِي * بَجَتْ يَا بَاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ * أَعِثْنِي
 عَلَى كُلِّ حَالٍ بِقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ يَا رَحْمَنُ *
 يَا رَحِيمُ * بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ * وَامْتَازُوا الْيَوْمَ
 أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ * أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا
 تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ *
 اهْدُوا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ *
 يَا مُقَدِّمُ * يَا طَيِّفُ * يَا خَبِيرُ * يَا خَالِقُ * يَا هَادِي *

أَجِبْ يَا خَرَفَائِلَ أَنْتَ وَخُدَامُكَ مِنَ الرُّوحَانِيَّةِ

وَالْأَرْضِيَّةِ وَأَنْتَ يَا شَهْرُشَ سَامِعًا مُطِيعًا

بِجُرْمَةِ اهْدَانَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ وَبِجُرْمَةِ الْقَادِرُ

الْمُقْتَدِرُ وَبِجُرْمَةِ الْمَلِكِ الْغَالِبِ عَلَيْكُمْ أَمْرُهُ

سَعْفَصَ وَبِجُرْمَةِ فَطْهُ طِيلَ وَإِنَّ لِكُنَّابَ

عَنْ يُرَاكَايِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَنِيكَ بِهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ

يَنْزِلُ مِنْ حَاكِمٍ حَمِيدٍ وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ

لَا لَأَغْ تَهْمِيثًا يَلِ اللَّهُمَّ سَخَّرَ لِي عِلَانَ بِنَ عِلَانَ

مَحَبَّتِي وَبِجُرْمَةِ سَوْهَ لَيْسَ وَبِجُرْمَةِ حَوَاوِ

سَيِّدِكَ لَاغْ زَوْفَاشَ وَأَنْ اْعْبُدُ وَفِي هَذَا

صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ

تُوعَدُونَ صَلَوَاتُهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُخَلِّلُنَا أَيْدِيَهُمْ

وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا

الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ وَلَوْ نَشَاءُ

لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا

مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ وَمَنْ يَنْعَمْ نُنَكِّسْهُ

فِي الْخُلُوفِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَمَا عَلَّمْنَاهُ

الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

قُرْآنٌ مُبِينٌ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتُ عَلَيْهِمْ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ وَيَحْيَى يَا حَكِيمُ يَا عَلِيمُ
يَا عَلَّامُ الْغُيُوبِ يَا نُورُ يَا عَلِيُّ يَا طَيْفُ
يَا هَادِي أَجِبْ يَا عِيَّاسُ أَنْتَ وَ
خُذَا مِنْكَ مِنَ الرُّوحَانِيَّةِ وَالْأَرْضِيَّةِ
وَأَنْتَ أَبْيَضُ سَامِعًا مُطِيعًا جُرْمَةً
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَنَحْمُكَ رَحْمَةً
الْحَكِيمِ الْعَلِيمِ وَجُرْمَةً حَمَطُهُ طِيلُ
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ
الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكَ
لَوْ كَسَّطِيَاءُ بَلِ اللَّهُمَّ سَخَّرْ لِي قَلْبِي
فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ عَلَى مُحِبَّتِي وَنَحْمُكَ رَحْمَةً

وَجُرْمَةُ سُورَةٍ لَيْسَ وَجُرْمَةُ اسْمِ

١٤١

الْعَظِيمِ * وَجُرْمَةُ حَوَا وَجُرْمَةُ سَيِّدِكَ

مَكْهُيُ شَرِّ لَيْئِدٍ بِرَمْنٍ كَانَ حَيًّا وَبِحَقِّ

الْقَوْلِ عَلَى الْكَافِرِينَ * أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا

خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا

فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ * وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ

فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ * وَلَهُمْ

فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ *

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ

يَنْصُرُونَهُمْ * لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ

لَهُمْ جُنْدٌ مَحْضَرُونَ * فَلَا يَخْشَوْنَكَ

قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ
مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
يَا قَاهِرُ يَا عَزِيزُ يَا مَالِكُ يَا مُؤَمَّرُ يَا
مُحِيمُنْ يَا ظَاهِرُ يَا كَبِيرُ اجِبْ يَا كَشْفَاكُلُ
وَأَنْتَ سَامِعًا مُطِيعًا بِحَقِّ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
وَحُجْرَةُ الْقَاهِرِ الْعَزِيزِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ
وَبِحَقِّ تَحْدِ صَبْطِ غَلَا وَحُجْرَةِ طَمَطْه
الْمُقَفَّيْلِ فَوْقَ الْحَقِّ وَبَطْلِ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ يَا بَوَّاهُ

اللَّهُ سَخَّرَ لِي فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ عَلَى مُحِبِّهِ ^{١٤٢}

وَجُرْمَةٍ حَوْا وَجُرْمَةٍ سَيِّدِكَ بَرَع

سَكَطَ فَمُوشٍ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَ

نَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ

وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ الَّذِي

جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا

فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ * أَوَلَيْسَ

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَ

هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ^و إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ

شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ

الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ

تَرْجِعُونَ ^و اللَّهُمَّ سَخِّرْ لِي فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ كَمَا

سَخَّرْتَ لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلِيِّنْ

لِي قَلْبَهُ كَمَا لَبَّيْتَ لِحَدِّ يَدِ لِدَاؤُدَ عَلَيْهِ

السَّلَامُ فَإِنَّهُ لَا يَنْطِقُ إِلَّا بِأُذُنِكَ نَاصِيئَتُهُ

فِي قَبْضَتِكَ قَلْبُهُ وَفِي يَدِكَ جَلَّتْ شَأْنُكَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ^و اللَّهُمَّ اخْذِ لِي قَلْبَ فُلَانِ

بْنِ فُلَانٍ كَمَا اخْذْتَ مِنْ مَقْنَا طَيْسَ الْوَحْدِ

وَاجِدِ بِي دَوْحَةً وَجَسَدَهُ وَحَمِيمَهُ

أَع

عُصَائِدُهُ وَجُرْمَةٌ حَقِّكَ وَجُرْمَةٌ
 نَبِيَّائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَالْمَلَأِئِكَ
 لِمَقْرِبَتِهِ وَجُرْمَةٌ لَيْسَ وَالْقُرْآنِ حَكِيمٌ
 وَجُرْمٌ أَكْبَرُ أَهْبَعُ وَجُرْمَةٌ طَهُوسُ
 وَطَسْرُ وَحَمَّ عَسَى وَحَمْرُ الْعِثَابِ
 الْمُبِينِ وَجُرْمَةٌ ص وَالْقُرْآنِ ذِي
 الذِّكْرِ كُلِّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجُرْمَةٌ
 وَالْقُرْآنِ الْحَمِيدِ وَجُرْمَةٌ وَالطُّورِ
 وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنشُورٍ
 وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ
 وَالْحَجْرِ الْمَسْجُودِ وَجُرْمَةٌ وَالْقَلَمِ

وَمَا يَسْطُرُونَ • وَبِحُرْمَةِ سُورَةِ الْفُرْقَانِ
الْعَظِيمِ الْكَرِيمِ الْقَدِيمِ الشَّانِ النُّورِ
الْمُبِينِ • كَمَا قُلْتُ وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ
مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ •
وَلَا يُرِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا • وَبِحُرْمَةِ
أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الْعُظْمَى الْمَكْرَمِ
الْمُطَهَّرَةِ الْمُقَدَّسَةِ الْمُنَوَّرَةِ • وَبِحُرْمَةِ
الْعَرْشِ وَالْكُرْسِيِّ وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ •
وَبِحُرْمَةِ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضَيْنِ
السَّبْعِ وَالْكَوَاكِبِ السَّبْعَةِ السَّيَّارِ
وَبِحُرْمَةِ السَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ • وَالْكَوَاكِبِ

الموعود وشاهد ومشهود
بحرمة السماء والطارق ما أدركك
ما الطارق النجم الثاقب وبحرمة وفجر
وليل عشر والشفع الوتر والليل إذا
يسر وبحرمة طنين والرتون و
طور سينين وهذا البلد الأمين
وحرمة بيت الحكم المقدس وبحرمة
انبيائك واصفيائك وعبادك
الصالحين يا رب العالمين يا خير
الناصرين برحمتك يا ارحم الراحمين
بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا هو الحي

القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في
السموات وما في الأرض من ذي
الذي يشفع عنده الأباد نه يعلم ما بين
أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء
من علمه إلا بما شاء وسع كرسيه السموات
والأرض ولا يؤده حفظهما وهو العلي
العظيم لا إله إلا الله في الدين قد تبين ^{الرشد}
من الغي فمن يك كفر بالطاغوت و
يؤمن بالله فقد استمسك بالعروة
الوثقى لا انفصام لها والله سميع عليم
الله ولي الذين آمنوا ويخرجهم

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ * وَالَّذِينَ كَفَرُوا
٢٨٥

أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ * أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ * اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ

الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا اللَّهُ

يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ

يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا غَنِيُّ

يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ

يَا مُصَوِّرُ يَا غَفَّارُ يَا فَهَّارُ يَا وَهَّابُ

يَا رَزَّاقُ يَا فَتَّاحُ يَا عَلِيمُ يَا قَابِضُ

يَا بَاسِطُ يَا حَافِضُ يَا رَافِعُ يَا مُعِزُّ

يَا مُدِّنُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا حَكِيمُ يَا عَدْلُ

يَا طَيِّفُ يَا خَيْرُ يَا حَلِيمُ يَا عَظِيمُ

يَا غَفُورُ يَا شَكُورُ يَا عَلِيٌّ يَا كَبِيرُ

يَا حَفِيطُ يَا حَسِيبُ يَا مُقِيتُ يَا جَلِيلُ

يَا كَرِيمُ يَا رَقِيبُ يَا مُجِيبُ يَا وَاسِعُ

يَا حَكِيمُ يَا وَدُودُ يَا مُجِيدُ يَا بَاعِثُ

يَا شَهِيدُ يَا حَقُّ يَا وَكِيلُ يَا قَوِيُّ يَا مُبِينُ

يَا وَلِيُّ يَا حَمِيدُ يَا مُحْصِي يَا سَيِّدُ يَا

يَا مُعِيدُ يَا مُحْيِي يَا مُمِيتُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

يَا وَاحِدُ يَا مَا جَدُّ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ

يَا فَرْدُ يَا قَادِرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُقَدِّمُ

يَا ذُو

یا مؤخر یا اول یا آخر یا ظاهر یا باطن

۱۲۷۶

یا والی یا متعالی یا بزیاتو اب یا منعم

یا منتقم یا عفو یا رؤف یا مالک

الملک ذو الجلال واکرام یا رب

یا مقسط یا جامع یا غنی یا معنی یا معطی

یا مانع یا نافع یا مانع یا ضار یا نور

یا هادی یا بدیع یا باقی یا وارث

یا رشید یا صبور یا صَادِق یا سَتَّار

سوره حشر رسول صلی الله علیه و سلم

کہ ہر کسی سوره حشر بخواند خدا تعالیٰ کناہ متقدم و متخیر

اور ایام مزد و نیز فرمود صلی اللہ علیہ وسلم کہ ہر کسی

شتر بخواند غرضش در کس و بهشت و دوزخ و آسمان ها

و زمین ها بروی آفرین کنند و بخت او استغفار خواند

و شهیدار عالم برون رود و مود صلی الله علیه و سلم

مرامیر المؤمنین عمار ارضی الله عنه که هر شب سوره شتر

بخواند تا شتر دنیا و آخرت از تو باز دارند و از امام حق صواب

رضی الله عنه منقولست که این سوره بخت بر آید و حاجت و

مهمات چهل روز هر روز یکبار بخواند و اگر یک روز فوت

شود از سر گیرد و بعضی از آن ها که فراموش کرده اند که بخت بر آید

حاجات و ضو کنند و چهار رکعت نماز بگذارند و هر رکعت بعد از آن

این سوره بخواند و در رکوع نیر این سوره بخواند هر حاجتی که است

داشته باشد بزودی و آسانی بر آید و اگر این سوره را در جام

بعد

سفید نوب و باب باران بشوید و بخورد و تسکین از روز رال

۱۴۷

شود و قوت حفظ و زبری زیادت کرد و در آنرا آید است

که هر کس سوره شراجه را هر روز متوالی هر روز چهل و چهار بخواند

مستجاب الدعوات گردد و همه مهمات بر وفق مراد او شود **قوله**

تَعَالَى وَالَّذِينَ تَبَوَّءَ الدَّارَ وَالْآيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ

إِلَى قَوْلِهِ الْمُفْلِحُونَ این آیات را روز یکشنبه وقت

طلوع آفتاب اول ماه بر حاتم زلفش کند و بگوید و عالیله از آخور

کند هر کس که این حاتم را انگشت کند روزی بروی فراح گردد

و غیر درکت بسیار بظهور آید و اگر آیه بر پوست آه نوب و با

خود دارد و کینه و حسد و غش از دل برون رود **قوله** تَعَالَى

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَعُوا يَقُولُونَ لَا خِزْيَانَهُمْ إِلَيْنَا قَوْلُهُمْ

لا ينصرفون حين خواهند که سفر برون نرو و قطعه

جامه او آورده این آیه بر آن بگوید و در راهی که بر آن راه خواهد

رفت نزدیک چون به آن موضع رسد از آن در تواند گذشت و

ترک نمکند **قوله** تعالی هو الله الذی لا اله الا هو

الی اخر السور رسول صلی الله علیه و سلم

فرمود هر کس در جمیع کجوبید اعوذ بالله السميع العليم من الشیطان

الرجیم * و بعد از آن سه آیه از آخر سوره حشر بخواند بمقام

هزار و شصت خدا تعالی بر او موکل کند یا بخت او امرش

منجواهند تا بوقت شام و اگر در شام این دستور عمل کنند او را

همین قدر است باشد و اگر بعد از ظهر باشد و نتوانست که بخواند شصت

که هر کس بخت شفا بر لیس برش آوردی بخت او نماند و چهار آیه است

که هر کس بخت شفا بر لیس برش آوردی بخت او نماند و چهار آیه است

سوره شریف نوشته و نقل نموده احد مکتوبین یک بار نوشته و بعد از آن نوشته

۱۴۸

اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ اِلٰه النَّاسِ ذَهَب

الباس واشف حامِل کِتابِ هَذَا شِفَاءُ

لَا يُقَادِرُ سَقْمًا وَلَا الْمَاءُ جَوْلَكَ وَقَوْلُكَ

اِنَّكَ عَلٰمَاتُ شَاءُ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاللهِ اَجْمَعُونَ وَصَحْبِهِ

وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا و بعد از آن بر این عبارت

شفا یابی و در آن آمده است که چهار آیه از آخر سوره شریف در بار

شفاست چون با وضو این آیت را خوانند و در کلام معنی از کلام آمده

آخر سوره شرفا است از جمع و در با مکرر و از این عبارت

عبارت منقول که کس الی یاری آید در اول صبح بر نشاء است

يُخَوِّنُكُمْ وَأَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ
لِّنُبَيِّنَهُ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ **ثَفَايِدُ** وَتَفْتَهُنْكَ

که را در می باشد این آیات را بر آن درم خوانند سه روز هر روز

هفت بار و بعد از آن سه روز این آیات را در جام ابکینه نولید

بر عفران و از آن شود باب باران صاحب درم دهند ثفا یا به

چون خواهند که شروع در خواندن کند پس بگوید پنجاه نوبت یا

قَرِيبَ وَبِالْحَبِيبِ بگوید و بعد از آن اعتصام بخواند بعد از آن شروع

در اعوذ بالله کند و تسبیح بخواند و هفت بار پس تکفیفش بخواند

و قصد هیچ وجه نکند و شروع کند

تا از عین تمام شود و اعتصام **انیت**

اللَّهُمَّ ارِنِي اسْئَلُكَ وَأَعُوذُ بِكَ

اللَّهُمَّ

بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ
الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ
الثَّالِثُ الْوَجُودِ يَا اللَّهُ الْمَعْرُوفُ
الْمَعْبُودُ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ
يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ الْبَاطِنُ لَا تَخْفَى يَا اللَّهُ
أَنْتَ اللَّهُ نُورُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اللَّهُ
أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ يَا اللَّهُ أَنْتَ
اللَّهُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ يَا اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ الْمُتَوَحِّدُ
يَا صَمَدِيَّة يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ

الْقَيُّومُ الَّذِي لَا يُؤْمِتُ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ
الْمَعْرُوفُ بِالْأَعْرَافِ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ
الْقَامُ الْكَافِ كُلُّ يَا اللَّهُ أَنْتَ الْغَالِبُ
لِلْحُسْنِ وَالْجَمَالِ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ الظَّاهِرُ
الْبَاطِنُ السَّالِمُ مِنْ كُلِّ فَاِتْ يَا اللَّهُ
أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ
الضَّادُّ لَكَ وَلَا نِدُّ لَكَ وَلَا شَبِيهُ
يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَكَ شَرِكٌ
فِي الْمُلْكِ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَمْ
يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا لَيْسَ مِثْلُهُ

شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ وَلَدُ

بِلَا غَايَةٍ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ بِلَا غَايَةٍ

يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ الْمُقِيمُ بِلَا أَحَدٍ يَا اللَّهُ

أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ يَا اللَّهُ

أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَنْتَلِي يَا اللَّهُ

أَنْتَ اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ

اللَّهُ الْمُحْسِنُ الْمَجْلُوبُ يَا اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ دَوَّالٌ

وَالْأَكْرَامُ يَا اللَّهُ بِجُرْمَتِ هَذِهِ

النُّورِ وَالشَّرِيفِ وَجُرْمَةِ هَذِهِ

الدُّعَاءِ أَنْ تَقْضِي حَاجَتِي وَتُبَلِّغُنِي

إِلَى مَا هُوَ مَقْصُودٌ وَمُرَادِي وَ
تُسَهِّلْ عَلَى كُلِّ عَسِيرٍ وَلَسِّرْ لِحُكَّامٍ
هَذِهِ السُّورَةُ الشَّرِيفَةُ حَتَّى يَكُونُوا
إِلَى عَمَلِنَا فِيمَا أُرِيدُ مِمَّا هُوَ مَقْصُودٌ
مُرَادِي اللَّهُمَّ سَخِّرْ لِي خَلْقَكَ وَرِثَتَكَ
اللَّهُمَّ أَلْفِ عَلَى قُلُوبِ عِبَادِكَ
مِنْ كُلِّ وَانْتَهَى مِنْ حُرٍّ وَعَبْدٍ وَكَبِيرٍ
وَصَغِيرٍ بِالْمَحَبَّةِ وَالْمَوَدَّةِ وَالْعُطْفِ
وَالرِّقَّةِ حَظَّ الْجَوْلِ وَافْتَحْ لِي
أَبْوَابَ لُطْفِكَ وَرِثَتِكَ وَقُلُوبَ
عِبَادِكَ بِالْحُجَّةِ وَالْبَرَاةِ وَالْمُرَّةِ

رُفْقًا وَاسِعًا حَلَا طَيِّبًا وَكَرَّةً

١٥٦

عَوْنًا وَمُعِينًا وَحَافِظًا وَنَاصِرًا

أَمِينًا يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى

سَيِّدِنَا وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

كَثِيرًا يَا رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَس وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُسْلِمِينَ

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ

الرَّحِيمِ لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ

فَهُمْ غَافِلُونَ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى

الْكَثِيرِ هُمْ قَوْمٌ مُنْذَرُونَ إِنَّا جَعَلْنَا

عَلَىٰ فَاَعْنَاهُمْ اَعْلَاكًا فَعَلَا
إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ وَجَعَلْنَا
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ أَمًّا لَّمْ تَنْتَهِرْ سَدًّا وَمَنْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ
لَا يُصْرفُونَ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرَتْهُمْ
أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّمَا تُنذِرُ
مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبُ
فَتَشِيرُ يَمْغِرُهُ وَاجْرِكُنَّ سِيرًا إِنَّا نُحْزِنُ
نَحْمِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارُ
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ
سُبْحَانَ الْمُنْفِيسُ عَنْ كُلِّ مَذْنُونٍ

سُبْحَانَ الْمُفْرَجِ عَنْ كُلِّ مُحَرِّقٍ وَسُبْحَانَ

الْمُخْلَصِ عَنْ كُلِّ مَسْجُونٍ سُبْحَانَ

الْعَالِمِ بِكُلِّ مَكْنُونٍ سُبْحَانَ الْمَجِيدِ الْمَلِكِ

فِي الْبَحَارِ وَالْعُيُونِ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ

خَزَائِنَهُ بَيْنَ الْكَافِ وَالْمُؤْمِنِ أَمَّا مَنْ

إِذَا رَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

فَسُبْحَانَ الَّذِي فِي يَدَيْهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ

وَالِيهِ تُرْجَعُونَ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ وَعَوْنِهِ

وَعَزَمَتُ عَلَيْكُمْ وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ

يَا مَعْشَرَ الْأَرْوَاحِ الرُّوحَانِيَّةِ بِعِزِّ

اللَّهِ وَبُورِ وَجْهِهِ اللَّهُ وَبِحِلَالِ جَلَالِ اللَّهِ

وَبِحَقِّ اسْمَاءِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ أَجِبْ يَا رُوْقَابِلُ يَا عَبْدَ اللَّهِ

مَدْهُيَا مُطِيعًا سَامِعًا بِحَقِّ الْحَمْدِ لِلَّهِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبِحَقِّ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ وَبِحَقِّ

الْمَوْكَلِّ بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ وَبِحَقِّ

اللَّطِّاطِطِ وَقُلْ جَاءَ **مَرُوت** **رَبِّ**

عَلَى رَضَى اللَّهِ عَنْهُ كُونِدَاكَ رَيْنِ اسْتَوْفَارِ رَاهِجِ كُنَاهِي نَمَانْدَاكَ

كُنَاهِي اَوْرِيشِ زَرْبِ بِيَابَانِ وَبِحَقِّ **رَبِّ** **رَبِّ**

رَبِّ **رَبِّ** لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَقِّكَ

رَبِّ غَلَبْتُ سُوءَ وَظَلَمْتُ نَفْسِي

فَلَا

فَاعْفُرْ لِي فَانْتَ خَيْرُ الْعَافِرِينَ لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ رَبِّ

عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَنُبِّ

عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ رَبِّ عَمِلْتُ

سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَأَرْحَمَنِي

فَإَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ *وَعَالِقَةُ الْحَقِيقِ*

آورده است رسول و مود علی الله علیه الصلوة والسلام

هرگز انبیا نماز او مثل نماز من آن نماز مردود است بر صاحب

نماز پرسیدند یا رسول الله چگونه گذاریم مثل نماز تو پس رسول

فرمود علی الصلوات والسلام هر که این استغفار بعد از نماز کند

بشدت بار بگوید نماز او مثل نماز من باشد گفتند یا رسول الله

آن استغفار کدام است رسول علیه الصلوة والسلام

این استغفار فرموده این را اسناد بسیار است در صحاح

و بعد ادای هر پنج وقت نماز سه بار بخواند **استغفار نیت**

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ

أَذْنَبْتُهُ عَمْدًا أَوْ خَطَاً وَسِرًّا وَعَلَانِيَةً

وَأَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ الذَّنْبِ الَّذِي أَعْلَمُ

وَمِنْ الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ

الْعَلَّامُ الْغُيُوبُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ **از تفسیر معنی واجب**

علوم در خبر است هر که هر روز مومنان را بر سرش خواهد نهاد

و...

و نشن ما بر هر روز این استغفار بگوید از دعا علی همه جهان
اورا شنود گرداند اگر چه همه روی زمین خشم او باشند از
تعالی همه را شنود گرداند که او خیر ندارند همه مومنان را اورا ۱۵۹

حق او شفاعت کنند **استغفار اینست**

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ أَحْيَاهُمْ
وَمَيِّتَهُمْ شَاهِدَهُمْ وَعَائِيَهُمْ وَصَنَعِيَهُمْ
وَكَيِّدَهُمْ وَادْكُرْهُمْ وَأَنْتَ أَعْلَمُ
تَعْلَمُ مَقَالَهُمْ وَمَشْوَاهَهُمْ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **ترجمه بیان**

سنت و فریضه نماز صبح چهل و یکبار بخوانند

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دُجُّ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ

أَنْ تُجِبِّي قَلْبِي بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ بِرَحْمَتِكَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَسَلِّمْ وَسَلَامًا

تَسْبِيحُ سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

اللَّهُ الْعَظِيمُ وَبِحَمْدِهِ تَسْبِيحُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَاضِي

الْأَكْبَرِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْخَالِقِ الْبَارِي

سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَادِرِ الْمُقَدِّرِ سُبْحَانَ

اللَّهُ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

الْأَعْظَمِ وَبِحَمْدِهِ **تسبیح ادریس علیہ السلام**

255 سُبْحَانَ الْعَالِ الْأَعْلَى سُبْحَانَ مَنْ

عَلَا عَلَى الْهَوَى سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

تسبیح حضرت فاطمة الزهراء علیها السلام این تسبیح هرگز در میان

سنت و توفیق نماز صبح این تسبیح هفت و یکبار بخواند الهی شود

از زوال ایمان دل و غیره ثواب بسیار است

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَيُّ قَلْبِي

يَبُورُ مَعْرِفَتِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ

تسبح نوح نبي الله عليه السلام

سُبْحَانَ الْعَالِي الْجَبَلِ سُبْحَانَ الْخَالِقِ

الْبَارِي سُبْحَانَ الْمُحْسِنِ الْمُجَلِّ سُبْحَانَ

الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

تسبح هو عليه السلام سُبْحَانَ الرَّافِعِ

الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ

سُبْحَانَ مَنْزَكَ كَانَ هَكَذَا وَلَا

يَكُونُ هَكَذَا غَيْرُهُ سُبْحَانَ مَنْ

عَالٍ بَرِي سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى سُبُّوحُهُ

وَقُدُّوسُهُ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَخْلُوقِ الْخَلْقِ

الْعَظِيمِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ
وَبِحَمْدِهِ الْبَاسِطِ سُبْحَانَ الصَّدَّارِ
النَّافِعِ سُبْحَانَ الْقَاضِي بِالْحَقِّ * 456

تسبيح ابراهيم خليل **السر** سُبْحَانَ اللَّهِ مَرْنِ

مَلَأَ الدَّهْرَ قَدْ سَهَّ سُبْحَانَ مَرْنِ

يَعْنَى لَا يَدْنُوهُ سُبْحَانَ مَرْنِ اسْتَرْقَتْ

كُلَّ ظِلْمَةٍ يَبُورُ سُبْحَانَ مَرْنِ لَا يَدْنُو

أَنْ لَا يَغَيِّرَ دِينَهُ سُبْحَانَ أَوَّلُهُ عِلْمُ

لَا يُوصَفُ وَآخِرُهُ عِلْمُ لَا يَنْقُذُ

تسبيح اسمائيل **السر** سُبْحَانَ مَرْنِ هُوَ مَطْلَعُ

عَلَى جَوَارِحِ الْقُلُوبِ سُبْحَانَ

مَنْ هُوَ مُحْصَى عَدَدُ الْعُيُوبِ

سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ سُبْحَانَ

الْوَدُودِ الْغَفُورِ **بِسْمِ يَتُوبِ**

عَلَيْهِ السَّلَامُ سُبْحَانَ الْحَمْدِ الْمُنَانِ الْجَوَادِ

سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ

الْبَصِيرِ الْحَكِيمِ سُبْحَانَ السَّمِيعِ الْوَاسِعِ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِقْبَالِ اللَّيْلِ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى ادْبَارِ النَّهَارِ وَلَا

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَلَا

لَهُ كُفُودٌ وَلَا مَجْدٌ وَلَا يُظْلَمُ لَهُ وَ

الْبَرِّ

وَالْكَبِيرَ بَايَعُ مَعَ كُلِّ نَفْسٍ وَكُلِّ طَرَفَةٍ
عَزِيزٍ وَلِحْجَةٍ سَبَقَتْ عُلُوَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَدَدَ ذَلِكَ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّكَ ذَلِكَ
سُبْحَانَكَ عَدَدَ عَلَيْكَ سُبْحَانَكَ
عَدَدَ خَلْقِكَ **بِسْمِ يُونُسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ**

سُبْحَانَكَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَشْبَهُو
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ سُبْحَانَ مَنْ
هُوَ عَنِّي لَا يَفْتَقِرُ **بِسْمِ خُفَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ**

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ رَحِيمٌ سُبُّوحٌ

قُدُّوسٌ رَبُّ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ

الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَقِّ الرَّبِّ الْعَلِيِّ الْحَكِيمِ

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَشْبَهُو
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ سُبْحَانَ مَنْ
هُوَ عَنِّي لَا يَفْتَقِرُ **بِسْمِ يُونُسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ**

استناد و عار ابليس عليه اللعنة والنداب روايت

است که روزی ابليس لعین بخدمت پیغمبر علیه السلام

آمد رسول فرمود یا لعین چرا چنین با فریادی و مکنی

و خود را مستوجب دوزخ میگردانی ابليس لعین گفت

یا رسول الله المحفوظ و عادیتم هر روز هزار بار نگاه کنند

و در چهل و یکبار این دعا بخوانند البته بهشت برود و خفت

گفت ای لایق دعا کدام است ابليس لعین بآید

شد حضرت پیغمبر تفکر شد جبریل علیه السلام همان رعیت است

گفت یا رسول الله بکار اسلام میبازند و میگویند که ابليس است میگوید امرا

لا قبل از چهار صد هزار سال و ابليس فاشد و عاقل او فراموش خواهد کرد حضرت

پیغمبر گفت این دعا کدام است جبریل فرمود دعای محفوظ است

الحمد لله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّكَّابِ الْكَبِيرِ سُبْحَانَ
اللَّهِ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ سُبْحَانَ اللَّهِ
الْوَّاحِدِ الْقَهَّارِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَبِيرِ ١٥٨
الْمُنْتَعَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَزَلْ يَكُونُ
شَدِيدُ يُدُ الْمَحَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ * وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ * وَإِلِهِ اٰجْمَعِينَ *

ولا يزال
٣

اسناد و عاين كنج حن آورده اند و روايتي امير المؤمنين علي عليه السلام

روزي رسول صلى الله عليه وسلم نسي شسته بود و جبرئيل سايد و ابن

و عا پنج کتخ از حضرت رب العالمین بیاورد و وقت یا رسول

الله صلی الله علیه وسلم حق سبحانه و تعالی ترا سلام بگوید و

بعد از سلام کتخ درود میفرستد و میفرماید یا محمد ص این پنج کتخ را ^{المؤمن} ادا

علی عا تا وقت مصاف کردن بر کافران در محال خود بدارد و بر وقت

این جنگهای کافران را هر میت نماند و اسلام انگار شود و جبرئیل ^{السلام} علیه

چون فرمان رسید بازگشت محمد رسول الله ص را طلبید و گفت یا عا

حق سبحانه تعالی بحبت ثواب هدیه فرستاده که بر چاکس نقر شده

مگر ثواب محال خود بدارد و عا ۴ این پنج کتخ پوسته و بر سر نهاده چون

در کاوان برقی و این پنج کتخ را در محال خود کردی مطلق و منصور گشتی

پس رسول الله صلی الله علیه وسلم گفت هر کرامت من این پنج کتخ بر خود بدارد

هر کجا که برود و محبت و سلامت و حفظ امان نماند و هر چه مسطح و فرمان بردار

باشد

باشند و میان صفها بایست باشد و اگر صد هزار دشمن باشد همه دست

او نهند و اگر در سفر و حضر و در سلامت باز کرد با عزت بسیار

نگاه دارد و با عظمت پروردگار محاسبت کند و اگر

۱۵۹

شک با این دعا بسیار و کافر گردد و در روز

برود و عاریت کنی اینست **کنج اول**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * وَأَقِمْ

أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

وَأَسْتَغْفِرُكَ يَا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَاحَوْلَ

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَمَا أَنْصُرُكَ إِلَّا بِنِعْمَتِكَ اللَّهُ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ شَهِدَ اللَّهُ قُلْ هُوَ اللَّهُ

اللَّهُمَّ أَجِرْنَا بِعَبِيدِكَ النَّبِيِّ لَا يَنَامُ وَ

اَرْحَمَنَا بِقُدْرَتِكَ **كسج دوم**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَتَقْضَلْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَالسُّ

عَلَيْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيْنَا

مِنْ بَرَكَاتِكَ وَاعْزُذْ بِكَ مِنْكَ

عَنْ جَارِكَ وَحَلِّ شَأْنِكَ وَلَا إِلَ

غَيْرُكَ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ **كسج سوم**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْ أَرَادَ يَسُوعَ فَرْدَةً وَمِنْ كَادَ

يَكِيدُ فَكَادَهُ وَمِنْ لَعَنَ عَلَيْهِ

فَاهْلَكَ رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَأَعِزَّنِي

حَوِّيتِي وَاجِبُ دَعْوَتِي يَا اَمْنُ

الْخَائِفِينَ **كَبِخْ حَام** بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ *

اللّٰهُمَّ اهْدِنَا عِنْدَكَ اللّٰهُمَّ احْفَظْنَا

مِنْ اَيْدِيْنَا مِنْ حَلَقْنَا وَعَنْ اِيْمَانِنَا

وَعَنْ شُعَائِلِنَا وَبَارِنَا مِنْ ظَلَمْنَا

وَانْصُرْنَا عَلَى عِبَادِنَا وَلَا تَخْذُلْنَا

وَتَقِينَا وَمَوْلَانَا كَثِيرُنَا **كَبِخْ غِيَم**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ *

اللّٰهُمَّ شَاهِدْنَا غَيْرُنَا هَدِيَّتْ

يَا قَرِيبُنَا غَيْرُ بَعِيدِنَا غَالِبًا غَيْرُ مَغْلُوبٍ

يَا خَالِقًا غَيْرُ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَنَا

عَنْ مَرْزُوقٍ وَبِأَمْعَبُودٍ عَنِ

عَابِدًا وَاسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

مُحَمَّدًا وَأَسْأَلُكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ *دعای ابن جعفر*

بر کله ابن دعا را بر باره نان بنویسد و هر صبح به بهاری بخورد

بنوعی حافظه چه بخواند یاد کسیر و این ترتیب *روز شنبه*

فَعَالِ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ *روز یکشنبه*

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا *روز دوشنبه*

سَتَقَرُّكَ فَلَا تَنْسَى *روز سه شنبه*

يَعْلَمُ الْغُيُوبَ وَمَا يَحْفَظُ *روز چهارشنبه*

لَا تُشْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلُ بِ

روز

روز نهمین **اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ**

روز جمعه قاضی اقراناه و پنجمین فرمود صلی الله علیه وسلم

161 بدست که مرکب را نود و نه عرب است و هر عرب بزرگ

تر از نود و نه زخم کردن بشصت پس هر که خواهد سلامتی

از آن پس بعد هر فرضیه نماز این دعا بگوید **و منیت**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَعَدْتُ لِكُلِّ هَوًى فِي الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُلِّ هَمٍّ

وَنَغَمٍ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَلِكُلِّ كَرْبٍ

كَارٍ مِّنْ لَّحَوْلٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلِكُلِّ

ذَنْبٍ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَلِكُلِّ ذَنْبٍ

حَسْبِيَ اللَّهُ وَلِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ
وَلِكُلِّ نِعْمَةٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَةِ فَتَزَالُ اللَّهُ وَلِكُلِّ رُخَاءٍ
الشُّكْرُ لِلَّهِ وَكُلِّ عَجُوبَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
وَلِكُلِّ قَضَاءٍ وَقَدْ رَتَوْتُ
عَلَى اللَّهِ وَلِكُلِّ طَائِعَةٍ وَمَعْصِيَةٍ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَأَقُولُ
لِكُلِّ رَغْبَةٍ وَرَهْبَةٍ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ

وَعَالِي دَمِيَّتِهِ خَوَابِ هِيَ تَقَاتِلُ أَرْسِلَانِ فَارِسِيٍّ بِمَعَارِفِ جَاهِلِيَّةٍ

که مولانا شیخ الاسلام برهان الدین و غنیانی رحمت الله علیه

در شهر سمرقند و سال ستم شان و شصت و پنجاه

پیغامبر و خواب دید که می آید و عیال و خدمت پیغامبر

و سارخو بسته و متابعت شیخ الاسلام پیش رفت و سلم
۱۶۲

گفت و سوال کرد ای سنجب حدای و افق ازین صعب تر

چیت که هر روز چندین هزار است من از دنیا بجزرت می آیند

از ایشان که ایمان را با خود می آرند شیخ الاسلام در پای مهر

عالم افتاد و گفت تدبیر چیست مهر علم گفت تدبیر آنست که کلام

میکنم تا از کف میان آن مردان دعا و نوحه سازد و ما بر یک دعا و ایمان و ایمان

نیز شیخ الاسلام چون از خواب بیدار شد و خط بنویشت و بدو وصیت پیغمبر خواب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ يَا عَزِيزُ

وَيَقْدِرُكَ يَا قَدِيرُ وَجْهَكَ
يَا أَهْمِيدُ وَحِكْمِكَ يَا حَكِيمُ
وَبِرَحْمَتِكَ يَا رَحِيمُ وَعِظَمِكَ
يَا عَظِيمُ وَعِيقُوكَ يَا عَفُو
وَبِفَضْلِكَ يَا رَحْمَنُ وَبِمَنَّا
يَا مَنَّانُ أَنْ تَحْفَظَ عَلَيَّ الْإِيمَانَ
فِي نَاءِ اللَّيْلِ وَاطْرَافِ النَّهَارِ
فَأَمَّا وَقَاعِدَا أَوْرَاكِعَاءُ سَاجِدَا
اتَّقِطَانَا وَنَائِمَا حَيَا وَمَيِّتَا
حَالِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

استغفاركم

استغفر

اَسْتَغْفِرُ اللهَ اَسْتَغْفِرُ اللهَ
اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ اَسْتَغْفِرُ اللهَ
وَأَتُوبُ إِلَى اللهِ اَسْتَغْفِرُ اللهَ
مِنْ جَمِيعِ مَآكِرِهِ اللهُ مِنْ قَوْلِكَ
وَفَعَلًا وَخَاطِرٍ اللَّهُمَّ اِذَا سْتَغْفِرُكَ
لِمَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا
أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ
أَنْتَ الْمَقْدِمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَأَنْتَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ ثُبْتُ

إِلَيْكَ تَرُدُّهُ وَاسْتَغْفِرُكَ
بِمَا ارْدَنْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخَالِطْهُ
بِمَا لَيْسَ لَكَ فِيهِ رِضًا وَاسْتَغْفِرُكَ
لِمَا عُدْتُكَ بِهِ مِنْ نَفْسِي ثُمَّ
اخْلُفْنِي وَاسْتَغْفِرُكَ لِمَا دَعَا
إِلَيْهِ الْهَوَى مِنْ قَبُولِ الْجَسَمِ مِمَّا
اشْتَبَهَ عَلَى وَهُوَ عِنْدَكَ
حَرَامٌ وَاسْتَغْفِرُكَ مِنْ النِّعَمِ
الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَتَقْوَيْتَ بِهَا
بِحَالِي مَعَاصِيكَ وَاسْتَغْفِرُكَ
مِنْ الذُّنُوبِ الَّتِي لَا يَعْرِفُهَا

غَيْرُكَ وَلَا يَطْلُعُ عَلَيْهَا سِوَاكَ
وَلَا يَسْعُهَا إِلَّا حِلْمُكَ الْإِيحْيَى
مِنْهَا الْأَعْفُوكَ وَاسْتَغْفِرُكَ
لِكُلِّ يَمِيزُ سَلَفْتُ مِنْ فُحْنَتِ
فِيهَا عِنْدَكَ وَأَنَا مَا خُذْتُ بِهَا
وَاسْتَغْفِرُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
وَاسْتَغْفِرُكَ يَا عَالِمُ الْغَيْبِ
الشَّهَادَةِ مِنْ كُلِّ سُوءٍ عَمِلْتَهَا فِي
بَيَاضِ النَّهَارِ وَسَوَادِ اللَّيْلِ وَفِي
خَلَاءٍ وَمَلَأٍ وَسِرٍّ وَعَلَانِيَةٍ

وَأَنْتَ نَاطِقٌ إِلَى إِذْ أَنْتَ تَكْتُبُهَا وَ
أَنْتَ بِهَا مِنْ الْعَصِيَانِ بِالْحِكْمِ
يَا حَلِيمٌ يَا كَرِيمٌ يَا رَحِيمٌ وَاسْتَغْفِرُكَ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَاسْتَغْفِرُكَ
لِكُلِّ فَرِضِيَّةٍ وَجَبَتْ عَلَى
فِي نَاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ
فَتَرَكْتُهَا عَمَلًا أَوْ خَطَاً أَوْ نِسْيَانًا
وَأَنَا مَسْئُولٌ بِهَا وَاسْتَغْفِرُكَ
لِكُلِّ سُنَّةٍ مِنْ سُنَنِ سَيِّدِ
الرُّسُلِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَنَبِيِّكَ

مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تَرَكْتُهَا عَقْلًا وَسَهْوًا وَحَمَلًا وَ
تَهَانًا وَنَاوَجُوعَةً وَقَلَّةَ مِيلَاتٍ
بِهَا وَأَنَا مُعَاقِبٌ وَأَسْتَغْفِرُكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ أَنْ كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ وَأَسْتَغْفِرُكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ سُبْحَانَكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الشُّكْرُ
وَأَنْتَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ غُفْرَانُكَ

رَبَّنَا وَاللَّيْلُ الْمَصِيرُ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَا خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بَعْدَ
مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دُعَاءُ قُرَيْشًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُرَيْشًا جَلًّا وَمَلَا دُيُوثًا
تَتَوَلَّى شَهْوِيًّا ثُمَّ تُلْنِيَا انْزُرْ ط
انْزُرْ طِيًّا طُوطُنًا طُوطِيًّا
طُوطَانِيًّا أَهْيَا أَهْيَا قُرْمَيْتًا

هَلَا

هَلَا مَحْصَا هَلَلُهُمْ يَا هَرَجُوا هَلْ أَيْلَ أَهْلُوا

حَبْطًا أَيْلَ خُسْرًا أَيْلَ دُومًا أَيْلَ

أَشْرُوقًا أَشْرُوقًا أَيْلَ أَسْجَنًا أَيْلَ

أَهْلًا أَيْلَ وَأَغْلًا أَيْلَ وَأَكْوَ أَيْلَ

طَوْسًا أَيْلَ رُوقًا أَيْلَ

خُمُورًا أَيْلَ تَبَقْشًا أَيْلَ

قَرَقًا أَيْلَ مَهْرًا أَيْلَ بَرَكَةً أَيْلَ

رُثَاءًا أَيْلَ بُورِيًا أَيْلَ شَقَسًا

رَهَاءًا أَيْلَ مَلَكًا أَيْلَ

مَيْكَ أَيْلَ سُرَكَ أَيْلَ

أَهْ وَأَهْ وَأَيَّةُ تَسْوِ اسْتَكُوا

مَحْرُورًا بِلَ مَنطُوقًا بِلَ

مَنطُوقًا مَشْغُوقًا مَحْزُوقًا

يَرْغَانِ غَا مَانِ ثَرِ

أَرْبَعِينَ أَوْ مِائَةً وَرَأَيْتُ

مَثَابِلَ أَكْثَرِهَا بِلَ

هَيَا بِلَ صَوْدُورًا بِلَ

نُورًا بِلَ دَرْدَا بِلَ

شَهَابًا بِلَ

حَمَامَةً بِلَ

بَطْطًا بِلَ يَخْطُ بِلَ

رُوحًا بِلَ

مَنْطُوقًا

مَنْطَرِي يَزُومَا

169
بِرُقْ مََا انْزَر مََا بِل

اَنْك كَذِي اَنْك كَذِي

تَرْمََا بِل اَنْهَر ثَابِل

اَنْهَر ثَابِل

تَلِيَتْ ثَابِل ثَابِل

مََا كَوِي بِل

شَهْطَر جَسَا

شَهْطَر ثَابِل

اَهْطَر

وَمََا لِي وَوَلَدِي

بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ

وَالْحُكْمِ الْمَرْمُومَةِ

لِأَبْنِ كَرِيْمَةٍ

وَكِرَامِ الْكَائِبِينَ

أَنْ تَقْقُضِي

حَاجَتِي

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

وَيَا خَيْرَ الْبَاحِثِينَ

بِرَحْمَتِكَ

يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ

رَبِّهِمْ

بسم الله الرحمن الرحيم هر که یکصد بار زده **الف** بگوید
۱۶۸

شب جمعه و با خود دارد و در نظر بادش آن محترم باشد

و دل او روشن گردد و حاجت او روا گردد و در محل

نوشتن این اسم بخواند یا سبحان الله هر که دوازده **ب**

بگوید روز یکشنبه در زیارتی ماه اگر کسی قاهر و مستکبر باشد

و مردم از او رازدار باشد و خواهند که رحم دل شود در مقام

او دفن کنند آن صفت تا از روز ایل شود اگر بدین نوع

بگوید و با خود دارد به نیت هر که دوست او شود اگر

بگوید در کار حسنه و بخورد و بیمار دهد شفا یابد اما در محل

نوشتن این ده اسم بخواند یا حی یا رحمن هر که چهار صد

ده **ت** بگوید روز چهارشنبه در غروب آفتاب

و بخورد دل کوری را بر دو حفر را از یاده کند و هر چه می خورد

فراموشش نکند اگر با خود نگاه دارد و شتر دشمن این باشد

در وقت نوشتن این دو اسم بخواند یا مقوم یا احد

هر که با صد ده **ش** بنویسد روز سه شنبه وقت زوال

از دیوار خانه رونق پیدا و نزد کار ثوابت قدم کرد و

از زن و شوهر حلق کرده باشند بر کاسه چغنی نوشته

و بخواند طالع افتد در وقت نوشتن این دو اسم

بخواند یا دایم یا احد هر که بخواهد **ح** بنویسد در وقت

طلوع آفتاب زبان بد گویند بسته شود و بر دشمنان

تفویذ و حاجتش روا شود اگر از عمل دور افتد

عمل و ترسش دراز گردد و در وقت نوشتن

نخاسته یا ماری یا کریم هر که هر ده **ح** بنویسد درشت
۱۶۹

بختش که ماه طریق باشد و با خود دارد سحر بر وی کار کنند

و چشم بر درخت نه بیند و روزی باید اگر مشک و زعفران

بنویسد و در هر برید و در موم سفید کرد و در زیر دندان نهاد

البته ارواح را به بیند در وقت نوشتن این دو اسم بخواند

یا ماری یا زاکلی هر که شصت و ده **خ** بنویسد و در خانه

خالی زندگیش نه آخر ماه در خانه خود جای پاک و فن کند

هر مرادی که در دل دارد و زود بر آید اگر در دست ظالمی افتد

باشد خلاصه باید اگر از جای بلند آید و بنام دشمن آن دشمن

ملک شود در محل نوشتن این دو اسم بخواند یا کافی یا قلی

هر که **دال** بنویسد در جای خالی در نیمه شب چهارشنبه

که مردم در خواب باشند بنگ در عفران بنوب
و با خود نگاه دارد دست و دل او کاه شود و در نظر
خلایق با حوست باشد و اعتبار کاروی کنند و رضی
او اگر دور محل نوشتن این دو اسم بخواند یا خان یا خان
هر که شست و شفت و یک **ذ** بنوب در روز ششم
بوقت طلوع آفتاب در سجده که نماز میکند از دشمن
کند به نسبت امانت اگر مال او در دهن از دما باشد
و حفظ امان خود استعالی باشد و دفعه که نماز کند در وقت
نوشتن این دو اسم بخواند یا دین یا خالق هر که شست
و یک **ذ** بنوب در شب و دوشنبه که ماه نوشتن
در عمارت کرد و با خود نگاه دارد اگر عاشق باشد محبوب با

و مرا دوازده روز و برانید و در نظر سلاطین و اکابر بزرگ باشد
۱۶۵

و از همه بلاد همین باشد در وقت نوشتن این دو اسم

نخواند یا رحم یا رحمان هر که باشد مقصوده **ن** بنویسد

در وقت غروب آفتاب در کورستان که در تنگ

محبوب روی کشف شود و روز و بدلت رسد در وقت

نوشتن این دو اسم بخواند یا حلیم یا معجده هر که کسی

شش **ش** بنویسد در روز چهارشنبه بجام رود و آن

شبن مار را بشوید و آب آن بر سر ریزد و روزی روی

کشف کرده و اما با یواک باشد در وقت نوشتن

این دو اسم بخواند یا حمید یا غریبه هر که نو و نوخ **ص** بنویسد

در کاکه چینی یک روز عفران و یک دهنه که او را

بسته باشند و رحام شوند و بر سر زنجیرت او کشاده
کرد و اگر در میان دولت حاکم بود و محبوب و برابر دشمن
بدار و آن حاکم صلح بدل کرد و اگر در میان مصحف
هند به نیت ملک دشمن آن دشمن ملک شود
در محل نوشتن این دو اسم بخواند یا قاهر یا قوی
هر که شاد و پیروز شود **ض** بنویسد در شب شنبه و در صبح
آمار بند و مانند علی در خانه خالی در دیوار مقابل قبله
فروردید و هر چه در پیش مردم داشته باشد باز دهد و اگر در میان
مصحف عزیز کردند در وقت نوشتن این دو اسم
بخواند یا ملکی یا قوی هر که نوزده **ط** بنویسد در شب
جمعه یک در عقیان در زیر سر نهد عزیز کرد و در حضرت سالت
به ناله

پناه را صلی الله علیه وسلم در خواب بیند اگر بخورد و نور ۱۶۱

دل پیدا کند اگر بر بوی بخورد کثاده کرد و اگر بر شنبه

نقش کند هر جا که زندگار آید اگر به نیت دشمن در

نمایان مصحف شد دشمن هلاک کرد و اگر با خود دارد

در نظر باد شاه عزیز شود در رحمت و روزی بر وی مانع

کرد و به نیت که بنویسد بر او برسد در وقت نوشتن

این دو اسم بخواند یا عالی یا قدوس هر که نهد

وده **ظ** بنویسد در شب جوهر بر کاسه چینی و بخورد

شفایابد اگر بنویسد و با خود دارد همه مراد برسد در

وقت نوشتن این دو اسم بخواند یا محمود یا کریم

هر که سپرد **ع** بنویسد رفیع بختش با خود دارد

مشهور عالم کرد و مانند آفتاب در ایمان کامل روزی
کرد و در وقت نوشتن این دو اسم بخوانند یا مبین
یا اعلی هر که پاتزده **غ** بنویسد روز جمعه و با خود دارد
هر که محتاج خلق نکرد و زبان بد گویند بر لبه کرد
در محل نوشتن این دو اسم بخواند یا عظیم یا عجیب
هر که **تودف** بنویسد روز چهارشنبه و با خود دارد
مرادات دنیوی و اخروی او حاصل کرد و در وقت
نوشتن این دو اسم بخواند یا غیاث یا معیت
هر که هر ده **ف** بنویسد با خود دارد و جمع مطالب
ببرد و از بند فرزندان خلاصی یابد و در وقت نوشتن
این دو اسم بخواند یا ملک یا مبین هر که بگوید

و یک **ک** بنویسد و با خود دارد و از همه بلاها ایمن باشد ۱۶۲

در فتح روی کشته کرده و و همه مراد ما برسد و همه وقت

مستوان نوشت در محل نوشتن این دو اسم بخواند

یا غفور یا شکور هر که **نودم** بنویسد روز جمعه پیش

از طلوع آفتاب و با خود دارد و همه مراد برسد اگر در

باغ یا زراعت بیاورد و هیچ آفت نرسد و هر که با خود

دارد در نظر مردم خیر باشد در محل نوشتن این دو

اسم بخواند یا خالق یا محیط هر که بصد و شش **ن**

بنویسد در شب سه شنبه و با خود دارد و از همه آفت

ایمن گردد و هیچ چیزی بر روی پوشیده نماند و در وقت

نوشتن این دو اسم بخواند یا حلیم یا شکور هر که **ن**

هر نوید با خود دارد و همه علمها بر وی کشف گردد
و همه مرادها او حاصل گردد و در وقت نوشتن این
دو اسم بخواند یا کبیر یا امدی هر که هست **ی** نوید
و با خود دارد و در هر وقت که باشد به مراد برسد در
وقت نوشتن این دو اسم بخواند یا سلام یا دوام
چون بنمای این باب بر وضع این ^{که شته شد} است تا چار مفردات
را در اسم کلمات نیز ترتیب داد و فایده در اینجا
متصور داشت چنانکه مذکور میگردد و بدانکه حروف
عبارت است از ببت و هشت حروف و یک
حرف خلاف است که لام الف باشد و بعضی آنرا
از حروف مفرد میدانند زیرا که حضرت رسالت ^{نامه}

۱۷۳
صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که سبست و نهه حروف از

حرف دعای مستجاب است و لاکه آنرا از هر کس شمرده

اند گویند که هر حرفی عددی موضوع است از برای این حرف

بیست و دو موضوع نیست و کلمات سبعة و معانی او نیست

ابتدای معنی پاک و منزه است و خدای احد از زن

و فرزند و خویش و بنوبد نژاد و نه میرز ضعیف بر همه

پاینده و باقیست غرضت بر همه غالب کلین و انا

و توانا اهلایا افرید اشیا این کو یا وضع علامت است حرف

کثیر هم آینه باشد بر خلاف دایره اکیده که درین خلاف

است بعضی بر آنند که ترتیب آن وضع الهی و از اکنان

بدین ترتیب نازل شده و بعضی گفته اند که این وضع را

حکیم از حکمای یونان ترتیب داد و او هشت قرزند

و هشت مؤم باین هشت کلمه و او را قدم الهی گویند

بسم الله الرحمن الرحیم **صفت شیره** چنین گویند که شیره از

موش شیره و دیر نر باید کرد و گویند که در همه عمر خود

بیکبار شیش ترا بدو هم باشد که مورچه آترا بخورد از خوردی

و لطافت که در الو شیره عالی بود همت اگر در راه ^{یا کسی}

بر اقامت آنس از خواهند بدست بگذرد و هیچ آید

لوی رساند گویند اگر شیره با ملک جفت شود حاصل

شود و ملک نیز با شیره ماده جفت شود نیز حاصل شود

مانند استر بود شیره از درخت کوسس مهرس شود

شیره را با کور بماند درست شود اگر بر کوه ها بماند به کوه

ال

اگر چه ریخود مالند سر مانند و اگر زهره او در چشم کند در جمیع عمر ۱۶۴

چشم در دنگند اگر زهره بخورند دلیر شود و خوشوار شوند اگر زهره

شیر و زهره اگر با خود دارند چشم خلایق غریب محرم باشند

اگر دندان او با خود دارد و بر باشد اگر جمال او از جای

بیاید و در دام گردان خانه نکند اگر رموی او زیر خنده

تب سه روز دود کند و کند و اگر در خانه نهند بیه در آن

نباشد اگر کوشش شیر بخورد و دیر و نامدار کرد و اگر برود

بوست بنشیند از پشه و کلبه امین باشد اگر سوز او

بانیق بگذارد و در کوشش چکانند کوی آید اگر گرگین او

در شراب بکشد و بخورد و در دهن و دیگر نام شراب ^{صفت} میبرد

فیل جالبیوس گوید هر که یک هفته هر روز یک درم به

فیل بخورد و نجاست فریب نشود اگر زهره او خشک کند و بنشیند
در چشمش نشاند و بقیه چشم را ببرد اگر چه کهنه باشد اگر استخوان
او در زمین کاو و بنده هیچ دو دیگر را نکند و اگر لیم گوشش را ترا
در شرب کنند و بخورد که و نهصد ساعت بخواب
رود اگر زنی گفت و مان فیل بر دارد آبش نشود اگر
ناخن فیل خداوند را سوز زیر خود دو دو کند سود دارد اگر
سرکین او بر اندام مالند چندی بگریزد اگر در خانه دو دو کنند
موش و دیگر جانوران بگریزند صفت **ملک** بسیار است
نود اگر جانوری مالای سری خود بپزند و بپزند و بپزند اگر در
بانه ملک کند ملک از سایه آدمی ترسد و اگر در خانه
بایند و در گوشت پاشند چون ملک و نور بخورد

اگر گوشت او بخورند فربه دلبر شوند اگر گوشت او حاک کنند
۱۷۵

باز سینه بزنند در جراحت نهند سود دارد اگر پوست آن بکوبند

بندند مایه که مسطره کند طفرایند اگر ناف مایه بود دارند

بر آن مایه کنند و چشم زخم بوی رسد معسر او را بر است

خاک کنند و آب عذره بر بویق مالند سود دارد اگر مکرر او

کنند هر که بوی شنیدیم هلاک باشد گوشت بملک را

دو موش است یکی نه بر است یکی سفید آنکه زهر است با عطر

بیانید و بخورد دارد مردمان مطیع او شوند چنان توان داشت

که هر دو نهند که امس بر آن نشیند و زهر خیزد و یک

است و اگر ببرد زهر بود اگر موسی او در خانه دود کنند از دم

بگریزد اگر چه او دود کند خایه ها است اگر موش در مایه

هرگز نرود صفت **لوز** اگر بهره نور در جای مالتدیر مارگز

باشد در حال به شود در و فروشید اگر گوشت لوز نه

و بخورند لوشش را سود دارد اگر چه لوز در خانه زبر نه

و فن کنند موشش در آن خانه نرود و موشان تمام

بگریزند اگر دندان او باد دندان موش لب باند زهر بود

سر کین ملک ماده را بخوبند در میان آن حریر باشند

بر مثال غیر سفید زرد اگر بر سر زبان نهند نور و هر که با خود

دارد او را فرزند نشود و حامله کرد و لوز جانوری سگوری

زود بآدمی حوکر و لول لوز و کوشش چکاند کری برود

بگزرانی لول لوز بخورد و پیر دارد و آب من باشد اگر چه لوز

دود کنند و بر دست با مال و سر مایید اگر سر کین لوز دود

لوز

لوز

موشان بگریزند صفت **سیاه گوش** سخن گویند اگر

۱۷۶

مغز او آب کشند و خشک مالند که در اعضا او دست یابد

پیدا شود و بر دوار جگر سیاه گوش بریان کنند و خورد

بپایند و با نمک درین دندان کنند کرم میخ دندان پاک

شود و دندان سخت گردد اگر گوشت او که بخورد فریه شود

اگر گوشت او که بخورد فریه شود اگر گوش او که با خود دارد

در میان مردم باشد کوه باشد و شجاع گردد اگر مغز او بگذارد

و بار و عنق و در جایگاه مالند که با کرم باشد به شود اگر استخوان

او خشک گردد و با عود زیر که مسخر کرده باشند دود کنند

سنگت کند اگر دل او با سیر بخورد که دهند محبت وی شوند

و زبان نیز همین خاصیت دارد و صفت **کرک** بعبایت

مقدار باشد چنانکه ده و یک بوی گویند رود و از خاک

بترسد چون بدن باشد اگر زنی پیش آب بروی کمر کرک

کند و یک روغن نشود اگر ستوری پای بر استخوان کرک

نهند لک شود اگر دندان کرک بر کردن کودک بنزد

از صرع المین باشد اگر دندان پیش کرک در روغن افکند

تا جمل روز بعد از آن روغن بر قضیب طلا کند عجیب

ببند اگر در خود مالد در میان مردمان باشد اگر دندان

کرک باندان کودک مالد بیدر و بیدار را بخود دارد

سک بر آن بانک کند اگر در پوست شیر و زرد کردن

است بنزد از جمله اسهال باشد کوه تر و باقیست تر باشد

اگر که خواهند که از آب بنفشد دندان کرک بر

از

در زیر زمین خاک کنند چون بدانجا رسد از آب

177

بافتند اگر چشم راست گریخت با خود دارد از مجلس

بیم کنند اگر گردن کودک بیاورند شب تیرند

اگر دیده او آب غوره بپزند و در چشم کنند تا بوی

ببرد و آب رفته باز دارد اگر گوشت وی بخورد

بسیار دانه شود اگر گوشت اوزه کمان سازند چون

تیر اندازند هر گاه که آنجا حاضر باشد زه بکشد اند اگر از پوست

او کمر سازند و در میان بندند قوتش بکشد بدود و ببرد اگر خون

او بخورد قوی دل و دیوانه مثل شود اگر استخوان گریه در

روغن کوسه پیش رو بگذارد گریه از آن نواهی بریزد

اگر به او در دست و پای مالند سر ما باز دارد اگر در دست

مالند و دست به سپینه زن نهند که در خواب باشد

و گویند که مراد از فلان ما خبر دار کن بقدرت خداست

در سخن آید و بگوید سر کین کرک خداوند قویج ما آب به

اشامه شفقت باید و خداوند صریح را نیز سود دارد اگر کسی

کرک در پوست بار نکند و با خود دارند لیس بر

اگر قویج کرک خشک کرده در وقت مجامعت

قدری باب وین ترکند و بر قویج مالند و با هر زن

جمع شود مطیع او گردد و دیگر بکس را نخواهد از حال کرک

بر بالین کودک نهند در شب ترس را که زهر او خشک

کینست و با کینج باند و به جراحت نهند و دارد اگر زن

او بار و غن بهین بگذارد و بنام انکس که خوانند بر آن مالند

ملاحظه

مطیع و فرمان بردار شود اگر بزرگ طلا کند نهرین جمع شود نشستن

۱۷۸

شود اگر خایه کرک بکشد و نکند در آرزو باشد هرگز

در و بپوشد شغال از آن بخورد شفا یابد اگر در روغن

زیت بپوشاند و در غصیب مالده و باین محبت کند

بزرگ و بکس را نخواهد اگر کوب کرک بر نمره بندد بر

و شمن طهر یابد اگر دم کرک در دهی و فن کند به کرک

در آن ده شود اگر زبان کرک در پوست باره و وزند

بر کودک بندد مرغ بر دهفت **خوک** چون خوک نیم

دار شود در آب رود به شود اگر ک را مار گرفته باشد

بیه و جگر خوک و سداب بخورد محبت یابد و اگر با خاک

عل بنزدک بخورد و هر که بول ببرد و اگر خوک بول کرده باشد

خداوند صبح با خود دارد و نفع کند اگر چه خاک در خانه

ماند و در آن خانه عداوت پیدا شود و دشمنی پیدا آید اگر در

سمه سپان مانده باشد بود به شود اگر در پوست و پای

سرمه بوده مانده شود اگر سر کین خاک در زیر درخت

با دام تلخ یا زردا که دانه او تلخ باشد چنانچه بوش درخت

برسد چون بار و هیزان شیرین باشد اگر موسی خاک

در ورق زرد چنبره که ما آن باشد در خواب رود و بیدار

نشود اگر استخوان آن در کاس میزند در کردن خداوند

ربع او زنده شود اگر سر خاک در حای و دفن کنند در آن

مقام هر که بخوابد خوابش نگیرد و صفت **خمس** چنین

گویند که هر کس جانوری باشد قوی اگر بر اندام وی

پیدا شود و چندان بجا و در بزرگ شود و خود را پیدا کند
۱۷۹

اگر چه در حرس بخورد و نجات نبرد شود از خدایوندان

و نفوس بر روی پوست بنشیند و دارد اگر پیش او

بروندان کودک مانند پسر و بر آید اگر در چشم حرس

برگمان نهند و در بازوی مالند و بپزند و تب برود

اگر در اندام حرس که آنرا به حرسیت کرده اند و از نو

دارد اگر در شب ساری نواز و باید و کوشش کرد

چون مانده آن و در بخور شود و کوشش یک خورد و صحت باید

از جمله خواص آن است اگر که پاره کوشش از اندام او

با خود دارد و در کنار او در می و غریب باشد و اگر در اندام بر کوه

که در حمله خواب لیل کند بنشیند و دارد و اگر در اندام راست

اگر کودک بنشیند و در حرسیت که در حرسیت است و در حرسیت است

آن بایشان می آید و در طرف دندان که در مسکیت

بیاویزند و گویند اگر با خود دارد یک بر آن بایست کنند

اگر خداوند ما را بر پوست وی شیند سود دارد اگر نه

او در چشم کشند و در دشت اندا کریم و آنک بخور و زنی ده

شبهوت او برود و طلب مرد نکند اگر بخرد مال داروی

اندام برید اگر سر کین گفتار کسوت خانه نهند کبوتر در آنجا بسیار

شود و سر گفتار در چای و زیر خاک کشند هر چه بار پای که

او را در شکم بود چون بد آنجا رسد به شود اگر دست راست

او در زندگی بر بند هر که با خود دارد و بشنید هر که او در غربت

اگر به گفتار با خود دارد و از چشم طلب آید باشد اگر که

را منقاعل باشد گفتار را در دست برود در آن آب شیند

له

۱۸۰ شود که اگر گوشت کفتار بخورد فریب دهد و اگر موی

کون کفتار را بسوزند و باروغن زیت خالص در کون محنت

مالند آن علت برود اگر قصب کفتار در سایه خشک کنند

و بخورن زن دهند البته آرزوی جماع کنند اگر فرج کفتار را

خود دارد البته همه کس آرزای دوست دارند صفت **کوسفند**

اگر دندان کوسفند را بسوزند و آب شست به پاهای زن و اجا

که موی رفته باشد مالند موی بر آید اگر به کوسفند باروغن

زیت بکوبند و چنانکه افتاده باشد در روی هر جای که باشد

بر روی مالند پاک شود اگر زهره کوسفند که فریب باشد بر قصب

طلک کنند در وقت مجامعت لذتی عظیم باید و زن بر

وی عاشق شود اگر زهره کوسفند بآب الوی سیاه و نمک

بخورند هرگز و نبل بر نیار و اگر با عل بیامیزند و بر سه

اعضا مانند همین خاصیت دارد اگر آب در گوش رفته

باشد در گوش چکاند بیرون آید اگر زهره کوفتند و دنبال

باد آنجان با هم خورند باید و با اندک شکر بخورن و مقداری بخورند

بناشتا بکام مالیدند الی که خواهند قوی کنند اگر خواهند که بسته

نمود آب گامه در که بخورد و بار است اگر زهره کوفتند

خاک کنند و بایند و در چشم کشند تاریکی را بر داند اگر کوفتند

بر این کنند و بخورد و طبع را سخت کند و قوت دهد اگر المونی

علا علیہ السلام فرمود که هر سه چهل روز گوشت کوفت

مصل بخورد و دلش سخت نشود و چشمهایش تاریکی پذیرد

خارش بد باشد و مردم گرم مزاج بوقت گرما نشاید

بپوشد

پوسته گوشت خوردن اگر روغن باضماد گرم و گرم در سینه

چکاند در روغن شقیقه بود اگر که خوانند که موها او شکاف و زرد

روغن باضماد خالص شیر خشک و سرکه و سرکه و سرکه و سرکه و سرکه

نافع خواهد بود و هر که کل بود و سرکه پاک شود و کمتر روغن در

آن مالیده بیهفته نوره پاک شود اگر سینه مالده خون مرده از

دی بود و اگاه روغن باضماد خالص و شیر خشک کوفته

در سینه مالده که موی بر آید اگر لکلی کوفته با روغن در سینه

بندند در روغن شقیقه اگر که و اگاه لوری بکند و لکلی با روغن

بکوبد و در آن مالده در ساکن شود اگر چشم کوفته بسوزند

با روغن زیت که سینه جراحت بندند در ساکن شود

و نافع بود اگر جراحتی باشد که خون بازماند شکسته کوفته

و با حریر بر در این جراحت بند و دست بر آن بند خون

باز دارد اگر که را قصب است شده باشد کونست

رمه را آن کو بکشد با دینه و بیارد و بخورد و خود گرفته سازد و

چند روز بخورد قوت دهد و شیر کو بکشد کم و نرم است نفخ

دارد و باوش کنند اگر خواهد که قصب او بزرگ شود چندی

نوبت شیر مالدا اگر شیر کندیده بود بهتر است اگر شیر میش

با مغز پشه دانه درهم آغاز و در روغن موزدا آمیزد و بر کشت

موی سیاه و دراز کرد و اگر شیر میش غرغره کند آواز نکند

دهان شود اگر نفوس باشد از پای خون بستاند

شیر میش نزد آرد مسیده و سفیده تخم مرغ و روغن کاه

درهم آمیزد و بر نفوس نیندود و اگر شیر میش با بکند

الغیر

بر قصبه مالد بزرگ شود اگر شیر شیمی باشد طرز دو
کثیرا از هر یک بچیدم بگوید و با شیر گرم کنند و بنا نشا خورد

۱۸۲

سرد که این برود اگر زبانی خواهد بستند خردل صد درم و در شیر

نیش بپوشانند و به روغن و شیر بپزد و هر روز چند که تواند خورد

قریه شود از موده است صفت **ز سفید** اگر سر ز سفید سوزانند

در گمان باریند و در زیر سر حفته نهند تا بپزند و بپزد

اگر زنی دشوار زاید سر بزد است که در باید بدان نگاه دارد

آسان بپزد اگر کف دهن بزد و دست باشد خورد

و بپزد از بهوش برود اگر ز شیرش بپزد بر تب راج

بپزد برود و اگر کف شب کوبد باشد زهره بپزد و بپزد

بر لای زنده نام گیرد و از طفل سوده بروی افکند و در چشم کشد

شب کوری بیخ و اگر زهره بز آب پودینه و کلاب پند

و در چشم کشد و در روز زهره کشن با نوسا و در بر حای طلائع

موی برود و دیگر موی نرود و جگر ز سرخ بر آتش نهند تا آب

از آن بیرون آید و فلفل سود و در آن کشد و در چشم کشد

شب کوری برود جگر ز سیاه با سپهر بر آن کند و بخورد و شکم

را اندن باز دارد و اگر کرم را مردم کند خون بز کشن در بینی

چکاند خون رفتن باز دارد و گوشت نرم در هوای گرم

مردم گرم مزاج را سود دارد و گوشت بز عاله لاغریه علت است

اگر کلاب خورده باشد و کار نکند گوشت بز عاله خورده

کجا کند و شیر بز و زهره بز و آب گلبن برابر هم می آمیزد و بز در مال

با بر که جماع کند از او شکستید اگر شیر بز با روغن بز در هم کشد

۱۱۱

دارای قاتل بروی کار کنند اگر چه بزور دیک ایند چنانچه هم

شود و چشم بر سیاه بسوزانند و خاکسترش بر روغن بیا میرند

و سه را خون از بینی رود و بشد خون نیاید موی بر سر و زهره

منع موی زبان و علق و کند و قفل بینی در هم آید و وفیله سازد

و در چاندان سبزه فروز و نیام هر که خواهند حاضر شود اگر دم

بر سیاه بایه خشک کند بآب بیا میرد و بر تهیق مالند خندوت

ریش شود و صفت **اسب** اگر چه اسب بر و نبل بارش

نهند زود نرم شود و در کشش بدید آید اگر تیغ را بخون اسب تر

کنند مقابل زهر بود و بر هر چه زنت جان نبرد اگر خون او در خمیر

کنند وزن آهستن خورد و کچه بکنند اگر خون اسب با دیک

بر پیلوی صاحب سبز طلا کند سبز رود اگر عرق اسب با

۱۸
هم که در آن کشته شود اگر موی نوزادان در آن کشته شود
حشرات از آن خانه بگریزد اگر موی هم

شراب بخوردهن آب تن دهد چه بپزند گوشت آب

گرم و نرم است شکم را نرم کند و قوت معده دهد و آب

بمقدارید و زمان آب تن را منقوت دهد ولیکن آب

حوان و فربه باشد اگر شکم زیر خود دو دکنده خاک از دکنده

بمقدار شکم آب بپزند و باروغن زیت بر معده مالند

شکم را نرم کند و براند اگر ساد زمینی مالند بر دور ریش

مالد هند باشد اگر شکم آب بپزند و باروغن زیت بر معده

بامیرند و در موی مالد سیاه کرد و در سینه شود اگر شکم آب

تازی در زیر زن حامله دو دکنده چه مرده از شکم بمقدار خاک

خسرم ماویان مرده در استانه خانه نهانی کند گوشتان از

خانه بگریزند اگر شکم آب تازی باشکریا میزد و در زن

خانه

نخورد حامله نشود اگر بر مرغ بندند از خانه بیرون راند اگر زنی

۱۸۴

بر سینه نهند و بخورد بر گردانداش تنک شود اگر شیر آب

باشد شیر میزند و حبس از تنم بر زن که با خود دارد آب تن اگر

سوکین آب تازه بفتارند و آب آن در گوش چکانند

گرانی گوش برود اگر چشمانها بند و سود کند اگر در زیر زن

دو دگنچه برده از شکم بفتد اگر خون آب کرم بستاند و بر

بفت مالند کنک برود اگر موی دنبال بکشد و بام کس

خواهند بفت که زنند و بر کوی بگوید بستم خواب فلان این

فلان بدین موی آب نازان که همچون آب که خوابش نکند

اگر موی چشمانی آب در طحام نخورد که دهند خسته همان

نمود اگر دندان آب بر کردن نیندلی در و باستانی بر آید

صفت **استر** چنین گویند که استر در میان حیوانات بچاست
که یوز در میان بهائم و شیار باشد بحدی اگر حای کشته باشد
چون بدانجا رسد اگر چه شب باشد و مدت برآید باشد
راه برد اگر مؤخر او بار و غن یا سمین حل کند بر هر جا که مال و موی
برآید اگر زنی دلی استر بخورد و در آب تن نشود اگر سم او را
بسوزانند خاکسترش بار و غن زیت مرهم کند بر جا که طلک
بد و هفت موی برآید اگر بم گوش استر در شراب کند
و بخورد کسی دهن دست و بخورد اگر مناف زنی بزند
آب تن نشود خون استر با باره ششم کوفند بخورد و در کرد
آب تن نشود صفت **حمار** گفته اند اگر خرنبر با ده رود و در
حالت موی دم بکشد اندر که او موی با خود دارد و پوسته قف
نام

قیام باشد اگر زهره طالع سیله بستاند هم آن سوی بران
نبدند مرا و برآید اگر گشته از آن خاک که در اینجا مرا غم کرده

باشد بیارند و نهان در زیر خونی که مردم از آن طعام منجورند
نگاه تمام بی اختیار بخندند گفته اند در میان خران بعضی را در

در میان کردن چیزی پیدا شود مثال مهره و آن مهره بازدهد

بزرگ باشد و چاره کردن او آنست که آن خود را بگیرند و

چایک و سینه را بخاک مهره بود و بشکافد و آن مهره بیرون آرند

نرم شود در آب سرد افکند سخت شود چون سنگ سفید

باشد و میل بر روی زنند و آلی با بیهوشی باشد و دست

و منفعت کشند زهر و غیره هر که آن مهره با خود دارد و چشم

س غیر باشد اگر زدم بکشد و بکوشش خرد کند که مرا از زهر

درد ساکن شود و اگر علتی در انکشت پیدا شود با کس نه
گوید و انکشت در یکوشش خیزد به شود اگر سرخ در خانه در زیر
خاک کند کس در انخانه خواب برود اگر مصروع بر پوست
خراشید شود و اگر پوست خرد خانه دو و کند جانوران
بگیرند اگر بر دندان زند و در ساکن شود اگر زنی با خود دارد
بارنگد اگر کس تازه بفتارند و سه قطره در بینی چکانند
که خون رود و بار است اگر کس خراشید با باره گمان
و سیاهی و یک نمک با هم بمانند و با سبزه جرحت باشند
به شود اگر زنی را در رحم ریش باشد بپوشد خیزد و بر کرد
ناف بود جلوس حکیم گوید هر که حاکم خراش کند با سبزه او آمیزد و
بدانند و مصروع دهند تا بخورد و ناف بود اگر متورم خیزد در خانه

که در مالند و آن خانه تنگ و آن کوچه پدا شود اگر بخورد

۱۸۶

که دهنده مفلوج شود و که را اگر زیده باشد جراحت نهد

دارد اگر یم کوشش هزاراب بخورد که دهنده مفلوج اگر خون

خورد بخورد و لیر شود اگر به خرم بگذارد و باروغن سندروس

بیا میزند و جامالندیش اگر سم خرد مقامی دود کند

مکان بگریزند اگر آن سم خرم است و مضر و بدست کند و

دارد سبز خرم کند و بکوبند و در پوست آهونند و با

خود دارند و پیش همه کس عزیز و محترم باشد اگر خرم

ببوزاند و باروغن زیت بر روی کند دراز شود و صفت

کور خرم که گوشت کور خرم بخورد بسیار باد دفع شود و توله

و درد زیت بر دار که متراو بخورد دست و پا پس است

شود اگر بر باد زید مالند سود کنند اگر متو کور خراب متواستخوان

کاور دروغن کل بیامیزد و بر نفس نهند سود دارد اگر

متوا و با عمل همچون کند و کفش بیامیزد و بر نفس

نهند سود دارد اگر بر آتش بخت اند و بخورد و بمار دهند

نماند تا بخورد و خدکرت و بحام رود البته به شود اگر زهره او بگیرند

و خاک گند و باشد بیامیزد و بخورد و آنکس دهد که آنرا نماند

باشد اگر سپه او بگیرند و باروغن کل بیامیزد و بلب و کوش

چکانند و چرب کنند خنک بایرد اگر کودک در جامه خواب

بول کند بخورد و دیگر بول کنند اگر باروغن زیت آمیزند و بر کلف

مالند ببرد اگر سر کین کور ماده خف کند و خورد کنند بازهره

بیامیزند و در موی کشند موی سیاه شود و صفت **کاو** چنین

گویند که گاوی زرد منده رنگ یاز خراگون بهتر و زودتر منده

تر نیست اگرک خواهد که شاح کاو کج باشد است کند نان کرم ^{۱۸۶}

روز شایخ او بنده نرم شود آگاه خاکه خوانند راست شود آب

نمرد بران ریزد و ز زمان سخت شود اگر ز سبقت در گوشت کاو

ریزند بمیر و جالسیوس گوید گوشت کرانت و دیگر کردار و

خنگ دارد و در دست و هرگز از خوردن گوشت چاره بد نباشد

بسرکه و زعفران باید بخت تازمان نکند اگر خون کاو در جراحت

مانند از آن خون باز بستار زنی و ثوار را بد سر کین و دود

کند و ز زمان باینه سار کین کاو ماده لبوزند خاکسترش

باروغن تریت بر غرس نهد سود دارد اگر سر کین کاو خنگ

کرده باینده خداوند استغیابا شامد سود دارد اگر زهره

کاود بر یکا یک نهست و دارد اگر زنی از حمض پاک شود
شرکین او بران محل نهسد پاک شود اگر که راحیه درو کند
زهره کاود دران مالد به شود اگر زهره کاود باروغن یا سمن یا میزند
وزمان بخورند از حمض پاک شود اگر زهره کاود آب انار در
کوش چکاند در ساکن شود اگر زهره کاود خشک کرده زنی در کوه
فرج او تنک شود اگر زهره کاود بخورند خشک بهر یک زهره کاود در
دیوار خانه اندازد و کزندگان از ان خانه بگریزند اگر زهره کاود
قطران و سنگ مویر بر سر کل مالد موسی بر آرد اگر قصب مالد
بزرگ شود اگر آب خطمی بزنند و بران بشیند رنگ و بوی
برد اگر زهره کاود ماده و روغن کل و قطران در کوش چکاند
گری ببرد اگر بکلف مالد شود کتار زهره کاود و زهره کاود

در مال بایند و زن بخورد بر کبریا و بایست که بسیار

۱۸۸

بارگردد اگر زهره کا و ماده و بادام تلخ و لعل کوهی بپزند و بپزند که

ترکتند و برین مالند به شود اگر کوب کا و بپزند و در بپزند

و بر دندان نهاده شود دارد و اگر مال بر که و غسل بخورند سپهر را سود دارد

اگر کسم کا و بپزند و خاکشش بر جایگاه که ریش باشد بپزند

کند به شود اگر زهره کا و مال بر که و غسل بخورند سپهر را سود کند

اگر استخوان کا و ماده بپزند و با خون سپاه کسان و مال

ریش نهاده درست شود و خصوص ریش این صفت

کاوژد چنین گویند کا و زرد و خواص آن جداست اگر مغز او

بار و غن غل بزرگوش کند در و بپزد اگر مغز استخوان او با

روغن خور بگذارند و درست و بای مالند که خنک شده باشد

بمال آید اگر بول کاهوز و باعل بنامیند و در چشم کشند
کوری برید اگر نقیب کاهوز و بخورد زنی دهند مرد دوست
نمود اگر شش کاهوز و دارد جو سوده بر طلا کنند و رسا کن
نمود صفت **کوساله** نیز خاصیت دیگر دارد اگر زهره او در خانه
به بزند کی جان همه کرد آید اگر جایه کوساله به بزند و بخورد شست
زیاده کشد اگر بول کوساله در گوش چکانند در گوشش
چکانند در گوشش برود اگر منتر کوساله بر روی کودک
مالند زیرک شود اگر منتر استخوان کوساله در بینی مالند
خنک ببرد و خواب آورد صفت **کاوکوب** چنین گویند
که کاوکوبه با مار دشمن است اگر یکی واکتله بریه بکشد
اگر سرب او در آتش نهند جله کنندگان بگریزند اگر کرد
ای

وی بسوزان لبانید و با عل بیامیزند و بخورند گرمی که در شکم

باشد بمیرد اگر که درم از سردی و سه هم نیمه خاص لبانید
۱۹۹

و بخورد آنکس دهند که خون از شکم آید به شود اگر بارگزیده در پوست

اول نشیند و کند اگر قصبه او چنگ کرده نگاه دارد چون که را

کمتر گرفته باشد باب بنشیند بخورند در حال کثید اگر خداوند

قولنج بخورد و شفا یابد اگر زهره او خمر نوبید و بر کاغذ مهره زنند

زرد نوشته نماید اگر در چشم کشند شب کوری برد اگر منوا و بسوزند

با سکنجیه میزنند و بر دندان بندد و ساکن شود اگر خایه او بریان

کنند بخورد و شهوت میفراید اگر استخوان خداوند تب با خود

دارد و منفعت بیست صفت **کوسفند** کوپ نیابت زیرک باشد

بحدی که چون چرا کند یک در بالا بدارند بیدیه بانی اگر که بیدار شود

ایشان را خنجرند در اول روز که سهیل طلوع کند بجا جمع شوند

و خاصیت هر کدام که اول سهیل را به بند حلقه تابع او شوند اگر زنده

او بار و عن زیت آمیزند و در دیوار خانه مالند پس از آن خانه

بگریزند اگر خون او در یا قوت مالند و بر آتش نهند خون بر آن

آورند خوشترنگ شده باشد اگر گوشت او بخوردن دیوانه دهند

شفقت کند اگر خون او بخوردن یک مثانه را بر دو پاک

کند اگر سر کین او بجائی مالند بر جای که زدم زیده باشد شود اگر خون

او بخورد دیوانه دهند سود دارد اگر خون او در گوشت مالند هر که

بخورد و قریه شود اگر حایه او را بریان کرده بخورند شهوت را قوت

دهد اگر شاخ او با سه درم شکر بپزند و بخورد خون از آن کم رفتن

باز دارد اگر دنبال بسوزند و با شراب کهن در قصب مالند

لوا

منو اگر استخوان او خداوند تب با خود دارد و صفت کند اگر کشته
کم بخورد و مارگزیده دهند و کتک بکوبد از زنی بخورد بچه بیند از صفت ~~کندر~~
زنیان شتر بکشد و در حوض بر آب کتک بکشد که آنرا آن خود قضیب او

۱۹

سخت شود اگر بخورد که دهند و یانه شود اگر مترو قلم از آب اصل

آمینند و بخورد که دهند که او را در دکلو باشد به شود اگر متراود باروغن

زیمین بیا میرند و بر زخم مار نهند و سود کند اگر متراود باروغن کتک در چشم

کشد تا رگی برسد اگر شقیقه شتر اندک بخورد که دهند بر آنرا

در دکلو نباشد اگر موسی بوزند خاکشش بر جرح است نهند

شود اگر درین افتند خون باز آید اگر دل او در باین کرده

بخورند و قوی دل شوند اگر قلم بای او بپزند و در آب

بجوشانند و در کوراج موش بپزند جله بمیرند اگر شش در بیمار

بباند زردی برسد اگر خشک کنند و آب به خداوند بپزند خورد

منفعت کند اگر کویان او بار و غن معروانه نزد او بکارند و در
 لیم است از نزد و بر ما سوره می شود و دارد اگر با ساز بریان کند و بخورد
 آب پشت بفراید اگر اسب یا استر از شتر ترسد در وقت جو
 تو برده او بر از سر کین کند و زمانی بگرش کند و بعد از آن بر ترشد
 جو دهند و سه روز دیگر ترسد اگر گوسفند شتر بسیار خورند و بهر
 شوند اگر خون او کم چایی در زیر بغل مالند بوی برود اگر خون
 او و عود میان دو کس باشد نه میان ایشان عداوت
 پیدا شود اگر بول او در آس نه شود و دارد اگر کسی از بیماری
 روی زرد شده باشد شیر شتر مالند شرف شود اگر زهره او
 کوشش چکانند و رو کوشش به وصف است **آه** از جانوران
 بهج جانوری از آهوی پاکیزه تر نیست و خواص بسیار دارد اگر کسی

۴ اگر در شتر بکشد و دهنی که کشیده و بر جانسان در آن نهند و آن را عداوت کند

لوز

بوزند بار و غنم را بر سر موی مانند سیاه شود اگر نشنید باشد

در روغن زیت در دندان گیرند بید و در آید یک سیم او بوزند و در
۱۹۱

ریش بپزند و گوشت کنند اگر زهره او نمک فطران از هر یک فدی در

آب گرم کند و صاحب سر فکین بخورد و شفا یابد اگر گوشت آهوی

خوکش بپایزند و بپزند و زیره و حلبه و سلیمه و گل سرخ کوفته بر آن

افشانند و در یکدیگر بزنند و کره کنند اگر اشش و بپزد و در گوشت

کند و خداوند بپزند و غارش در آب گرم بخورد و شفا یابد گوشت

او هر که بخورد و مری او بفراید استخوان سینه او را بپزند و در سر که بخورند

در سایه خنک کنند و بپزند در جرجیت که بنهد به شود اگر

سر او بوزند و خاکسترش بر روغن زیت بپایزند و در جرجیت که گوشت

رسیده باشد مانند به شود و فرمان خدا تعالی صفت **خوکش**

بکمان گفته اند که گوشش زیاده و یک ماده اگر خون خورک

بازو غن کل می بیند و در چراغ کند و در آن خانه باشد سیاه نماید

اگر خون او در چشم کشد آب از چشم رفتن باز دارد اگر کودک

ماند آب از آن برود اگر خون او خشک کند آب غوره

در چشم کشد خارش چشم برود اگر خون او در گوش او زنی که

آلبن باشد در خود مالد فرزند زینه آید اگر سرکین او در خورد

با شور باد هندی اندزه با دارو جدا شود اگر استخوان او بر خداوند

نقرس بند شود کند اگر آلبان او بخورد زنی آلبان

وید آلبان شود اگر موی او در پای بچند سر ما باز دارد اگر لب

دست پای را برده ما و دارند و شود اگر زهره او در چشم کش

سفیدی برود اگر بر قصب مالند و با زن جمع شوند آن را

ط

محب او شود اگر شراب زهره او دارد و جو مالک دیگر بیا میزند

و بر سر طلا کند در دست نشاند اگر زنی بر روغن گل با خود دارد

و در با او بخواند البته حامله شود اگر معشرو بخورد که در جامه بول کند ۱۹۲

و هند شود کند اگر بر جامه موی سر کنده باشند بمانند دیگر و بدار

شعر او بر کزیده مانده شود کند اگر بخورد و گوشت دهند بکس

که لرزه بردست و پاش افتد اگر جدا و خشک کنند و با خرد

و شاد است بخورد و شب میرد اگر دل او بر باز و بند و هر که میدارند

راست برود اگر به او بروی که مالک که بدست بود است اران

برود اگر که بخورد و فریه شود اگر چشم او زیر سر مار زده و دود کند

سود کند اگر شش او خشک کنند و نیم درم از شراب کند

و بخورد صاحب تب ربع دهد و در وقت رو باده

اگر کسی را در دشت بود شکسته رو باه بریان بخورد سود

دهد اگر روزی شکسته بریان کند و بخورد از طعام خوردن سیر شود

اگر سبزه و باه بر دست و پای مانند سرما بران کار کنند اگر سبزه

بگذارند و در کوشش چکانند و در سردی برود اگر سبزه

و نمو و کوشش بر جای مانند که موی نباشد موی بر آید

اگر سبزه او در پستانی مانند خوالش برود اگر بگذارند با

سوسن در پاره پینه در کوشش نهند در دندان برود

اگر زهره او با شیر بزنند و خشک کند اگر در روز بار داشته

باشد قدری از آن مالیده شود کند اگر صفه در جای مانند موی

ببرارد اگر دندان او بر کودک بیاید بزنند در کوشش برود

اگر پوست او بادوشاب بزنند و بر هر جای که در وقت

طلوع

هلاکند به شود اگر قصب در سر یار نهند در دستشان

اگر شش او خشک کنند و با غصه لب یار نهند هر که بخورد

از طبعین دل خلاص شود اگر شش او خشک کند و با زهر چوب ۱۹۳

در زیر قصب و در کند قوت گیرد اگر چهار پای او از خداوند

نقش یار نهند سود کند صفت **شغال** چنین گویند

که هیچ جانوری از شغال سبزه کار تر نباشد اگر خداوند مانور

بر پوست او کشید سود کند اگر گوشت او بخورند باد

زشت به برد اگر بر یک عهد با خون شغال به برونند در سر

مانند در دساکن شود اگر سپه او بار دغن کل بکند از نهر را باد

سر درفته باشد بمالد به شود صفت **میمون** چنین گویند

که میمون آدمی بود زشت کردار حق تعالی صورت او

مسدود گردانیده اگر دل او خشک کند اگر دل او خشک کند و با

شراب بخورند در دل را سود دارد اگر خون او بخورد که

در بندگش شود صفت **گر** به چنین گویند که گربه جانوری

باشد غریب دوست چنانکه اگر غریبی بچانه آید و گربه در

آنجا باشد بیاید و در کنار وی نشیند اگر بینی گربه بر روغن زعفران

چرب کند دیوانه شود اگر خواهند که گربه بهمان از محبت بدهد

بست دست او بر روغن چرب کند که بدان مشغول شود

اگر شکم گربه و شکم را سو بریان کند و بخورد دیوانه دهد

شفایید اگر جای گربه خشک کند و بایند و در وقت مجامعت

بر قضیب طلا کنند با هر زن که جمیع شود و دیگر هیچ مرد نخواهد

اگر جای گربه سیاه بر آتش تمام باز زد و از آن خاک بگریزند

ال

اگر خایه کر به سیاه و پیه بر سرخ تر باشد بر این کند و روغن آن

بر قصب طلا کند عجایب بیند اگر دل کر به سیاه و پوست

کرک بر بازو بندد هیچ دشمن بروی طوف نیاید اگر پنج قطره خون 194

از کوشش کر به سیاه بگیرد بنالیه در آینه زنده کر که بوی او بشنود

محب شود اگر سر کین کر به سیاه ز بر زنی دو د کند بچه

مرد و در شکم بفتد اگر سر کین او بار روغن پاک مالند که تب

و لرزه دارد و ضعف کند اگر سر کین او با نیم مثقال روغن

زین بنامیزند و در بینی که کشند که لصد و داشته باشد

به شود اگر به او بار روغن کل و سداب یکس مالند و بوانه

شود اگر بر سر ماخورد و مالند سو کند اگر در حلو الکند و بخورد

که دهند مطیع و فرمان بردار شود و صفت **دلق** حال نور است

هم نخل کره اما از کره بزرگ تر باشد و در تن روم بسیار

باشد و مار از آن بگریزد اگر که گوشت آنرا بخورد و با دلقه

را سود دهد اگر بید او بخورند و فریه شوند اگر پوست او را نشنهند

چندگان و زندگان همه بگریزند صفت **خارشیت**

و جنس باشد یکی سفید و یکی سیاه که در هند بسیار باشد

و خارهای دراز دارد اما از جنس سفید همه جا باشد و با مار

دشمن است و در آن خاصیت بسیار است اگر که گوشت

او بخورد و سبزه را بر او اگر خارشیت بپزند و برایش

ناسور نهند سود دارد اگر خارشیت با روغن بریان کنند

و در جائیکه موی کنده باشد بمالد و دیگر بر پاشد که گوشت

او بخورد و در دگر و در دهل و دبابی که از سردی بهم رسیده باشد

برو اگر بخورد کودک دهند در جامه خواب بول نکند و حرام

وسیل و سپر را سود دارد اگر شکسته او بخورد و دهند بول

195
اول بسته شود بکشد اید اگر زهره او با کافور در بنی خداوند صرائ

دریزند سود کند اگر چهار دست و پای او از صاحب نقوش

بیاورند سود کند اگر بر خداوند سب ارزند بپند و شفا یابد

اگر نمز اول بپند و در بر مارده مانند شود اگر پیه او بر مارده

لشیم اندازند و در خانه جلعه بپوران کرد و اند صفت **موش**

اگر موش در جای بسیار باشد خاکستر در خانه او ریزند

چکان بگریزند اگر که دار العلق بپوده باشد موش بپوراند

و خاکسترش بر دهن جراح کشند و بر آن مانند سود کند اگر که

مار زیده باشد موش را بدو نیم کند و بر زخم نهد سود کند

سفر اگر خون او با راع مسیاه در معنی مالمذلق را بر داک خون

موشی خاک کتند و بر زخم گاه بندوبه شود اگر سر کین او بخور

بر کینه یار و دو کند بشاید اگر حایه او زن با خود دارد و آلتی

نشود اگر جل را و بخورد خداوند صرع دهند شفا یابد دم مرش

بر خداوند در و سر بندند به شود اگر کس موش را بچهار باره کند

و در چهار حد گشت زار دهند زاله از آن بگوید اگر خون او

در چشم کودک که از مادر تولد کند کشند آن کودک جان

شود که هر کجا خیز نهاده باشد به بند صفت **سمندر مرغی**

باشد آتش دوست در صحرائی که آتش کرده باشند برود

و با برون آتش و برون آید اگر زهره دانی باب بخورد

بجوشند و در شیر آلایند و بیمار زنیده دهند سود کند اگر یک

زهر داده باشند بکشته خون بخورد شفا یابد صفت شنبه

کوبیده روز طاقت بریدن ندارد بول او طبعه هر مار زهر

۱۹۶ قاتلست از خشک کند و بساید که را که بسته باشد

تبره گر مال دیکت باید اگر درخت بیاورند ملج در آن حوالی نه

نشاند منور او دورنگ است یکی سفید و یکی سیاه اگر

موی از جای بکشد و سفید بماند و بکشد و بیدار دل او کس نماند

بجواب نرود اگر زهره اول بماند و در چشم کشد شب

کوری برود اگر سر آنرا با خود دارد و در جماع کردن با

قوت باشد و مانده نشود صفت راسو اگر استخوان

راسو را زین با خود دارد و یک تن نشود اگر گوشت او را

بخورند ما و سر و اگر شکسته او بخورد و بپزند و بپزند

شفا یابد اگر چه او بر دندان گوشت مانده بیدار آید اگر

خایه او در پوست شیر کمرند وزن با خود نگه دارد و آب تن

نشود و اسهال و رست اگر که را ببرد گوشت او بر

گزیدگی او نهند در حال درد نیشانه و گزیدگی رگ دیوانه

نهند سود دارد و اسهال و زردی خاکستر او با موم و روغن کوس

اسکالون برشته و بر خازیر طلک نهند سود دارد و اسهال و زردی

نگاه داشتن خانه را از حیوانات زیانکار پاک کند

صفت **عقاب** شاه مرغ است چنانچه شیر

باد شاه دودان است و بنای او چنانست که ده منزل

بنید و در شکم او سنگ باشد مثال چشم کاه و سیاه

سفید هر که با خود دارد و چشم حلابی عزیز و محرم باشد

پراود در خانه دو دهنده مار بگریزد در معز او استیلانی باشد

۱۹۶

کوچک هر که آنرا نگاه دارد همیشه فروز باشد اگر حیال

او در آب پیافروزند یک روزه شود صفت باز

بماخور میانه همه مرغالت اگر همه بیمار بود کمان بخورد

تیک شود اگر سر کین باز بجای گوشت باز سر کین لبط

باشد اندران مرهم که بار کرده شده است و زهره بار در

سیاهها بکار آید اگر گوشت باز روغن موسن و آن

روغن در چشم که آب رود کشند به شود اگر خون او بخورند

خونخوار شود اگر استخوان بای لبوزند و بر سونگی باشد به شود

اگر مغز او باشد بگر بخورند معده را قوت دهد اگر حیال

باز در درخت آویزند مرغی دیگر بر آن درخت نشیند

اگر چشم آب سرد بپایند و در چشم کشند و ششانی

افزاید اگر کسی او با غسل بپایمزد و بر و نبل نهد سود کند

و سردا کند صفت **گر**س با قوت باشد و پیوسته

طلب مردار کند اگر اشیا نه او بخونید گمانید کشید

هر که بدمان کرد سخن گوید هر که بشنود مطیع او شود اگر گوشت

او بپزند و با انگبین و زیره کرمانی ظرفی کشند نگاهدارد اگر

کس را مار گزیده باشد باره از آن بخورد زهر بریزد و بهتر

شود و بهتر آن باشد که بخود آب دهند اگر زهره او با

غل محجون کشند و در چشم کشند و ششانی زیاده شود

اگر نمور بار و غن زیت و فطران بپایمزد و برینی چکانند

موی در ریش پیدا شود اگر استخوان بر خداوند لقا شود

ورود پای بندند سود کند اگر استخوان او بر خداوند نوحش بندند

راست بر است و چپ چپ البته بهتر شود اگر نوزنی را

بچون اگر کس آب و هند هر گوشش که بدان سوراخ گشتند فرام ¹⁹⁸

بشاید صفت **کلنگ** حائزری نادان بود اگر با قلی ما

گوگرد به نرند در حای باشند کلنگ بخورد بگرد و اگر زود لیسش

روند افتاده بود توان گرفت اگر خایه او در زیر سر کین کشند

چند روز بعد از آن بر موی سفید مانند سیاه کرد و اگر گوشت

کلنگ با سر که نرند و بخورند قوت در جابحت دهد اگر به

او در گوش چکانند کری برود و اگر زهره او با روغن زیتون

بیامیزند و در بینی خداوند ریزند سه روز درست شود اگر

چشم راست او بخوشند و در چشم گشند خواب در آن چشم نماید

در مقام خرابه ساز و پاد کوه اگر سر کین او با خردل باشد

و در جای که شند موی برده باشد موی بر نیاید اگر خایه او

و در یکی در بر برف هند تا بچشد اگر متراوین نام

بجور که دهند آنکس مطیع شود اگر باروغن بنفشه باشد

و در بینی چکانند و روشقیقه بر و اگر استخوان های او در حال که

شراب خورند و رانش هند جگ و عریده پیدا

شود اگر چنانچه او در جای دود است که لسان بگریزند اگر خون

اول با یخ خشک کند و با تخم مورد بکوبند و بر دبل بند

روزم شود اگر بروغن زیت در مالند آنکس بکوبند

ببر و اگر دل او برون آورند و در سینه زنی هند که در خردل

باشد هر چه کرده باشد بگوید صفت **زراع** گویند مرغی

باشد

باشد چون عقاب و لیکن موش را باید و مردار دوست

دارد و از سوسن مهرش باشد چنانکه اگر لوی سوسن نشود

در بخور شود اگر زهر اوزن آستین قدری بخورد و چه بفلت اگر ۱۹۹

کسی یک زهره او بخورد و دیوانه شود و صفت **کلاغ** و

بصافیت بسیار دارد اگر کلاغ بکشد و بسوزند و باروغن

بکشند هر جا که مالند موی بر آورد اگر بکشند و را کنند کوزه شود

و خاک کند و موی مالد اگر چه سفید بود سیاه شود اگر

زهره او در زهره کریم سیاه ماهم بماند و در موی مالند

تا زنده باشد سفید شود اگر زهره کلاغ باروغن یا سمن بر

قضب مالند با بزرگ که طاع کتشد و دست عظیم پیدا شود

اگر زهره کلاغ بر پاره کریم نبیند و بران نبیند و چند که

خواهد چای کند اگر جایه کلاغ چلی روز و روز بر سر کین کند و بگذارد

ناکنده شود در روی مالده سیاه شود اگر ک کوشه طلاع شده

خورد با و مالش کند و حادوی روی کار کنند اگر خون او در سینه

خشک کند و با شکر بیاورد و در با قلا بخورند سرفه کین بر دهن

منتر او بگذارد از نایاب روغن زیت در جایهای مالند که ما در کم

باشد به شود اگر استخوان او خشک کرده با عود و زبرک

و در کنند عود و دار و اکول او را شراب بخورند دهند مطیع

و محب و زمان بر دار شود از مالش همین خاصیت دارد

صفت **نتیجه** مرغی باشد بغایت زیت دوست در دهن

آن اگر بکاوند آنکس ترین ما بینم اگر استخوان او با غالیه هر که بوی

آن باشد و محب کرد و اگر متوا و کجا بنگه بکمان تیر مانده باشد

مالند

هند بچان برآید اگر متوا و باروغن کل بیا میرود در جای ماند

که با گرفته باشد به شود اگر شب کور از آن روغن در چشم کند

به شود اگر گوشت او بخورند عاقل و زربک شوند از زهره او ۲۰۹

بر بخورند ابده و نادان شوند صفت **هده** و از آن بوی نام

خوش آید و گویند که کس از دمان او بخرد اگر کس

برود و در خانه او را بکشد باره شغال و او بیاید و راه نیابد

که بپاشد رود و در سنگ بیاورد با پاره کل و بر آن شغال

هند در حال آن بنفید هر که آن سنگ بیاید بر روی

بسته که نهنگ شده کرد و بفرمان خداست عالی اگر بدید

را با روغن یا سمن بچوشانند و از آن در گوش حاکم

گری را ببرد اگر بکشد و بکشد و در چشم او را در خری

بک بندد و در بازوی چپ خویش بندد بر چشم
همه غریب باشد اگر در حای نهان کند و را مقام جکس
نمواند خواب کرد اگر تاج او مارا با خود دارد سخن او
میشیم کس قبول باشد اگر سر او بر گودک بندد
سبز نم شود اگر زبان او با سکر بیا منزند و بخوردن حقیقت زیاد شود
اگر بیه او در خانه دو و کند هیچ حادثی بر آن خانه کار نکند
اگر کتی از مال او با خود دارد همه حاجت او بر آید اگر بر
او دستخوان او در مالش بندد خواب رود هر چه بآید
کند از خواب بیدار نشود و اگر بر او سوزاند و بار غن کند
بخورد و بواند دهند به شود اگر دل خشک کند و شراب
بخورد و مری میفراید اگر دل او در زبان و زبان صغیر در

بوست که ^{و با خود دارند} بند عجب بپندار دل او خشک کند با بند

و در شبنم کند و برابر هر دو میل در چشم کشد و روی انگس

ببند عاتق انگس شود که میل در چشم کشیده باشد اگر نثر 201

و در چشم که که سفیدی در چشم او پیدا شده باشد صفت

کند اگر نثر او با عالیه بیا میرند بنام کس که خواهند چون آن ری

کند محب شود اگر زهره او با بند و بار و غن کند خورد و ز

دهند صفت او برود اگر پوست او بر سر نهند در دیر بر داکر

جحال او خشک کند و بر کس بالند مطیع شود اگر بچه رزن

او و مال او را زیر او در کس اوم نهند و وقت که حلاج

کند آنرا و زانو بندند چند آنکه خواهد حلاج کند اگر بهر را بکشند

و باره باره کند و در یک کند و آب بر سر آن کند باره

که بالا آید آنرا نگاهدار و انگش محبوب شود اگر استخوان
بازی او بوزند و لب باند در طعام کند و بخورد و دهند حفظ
بفراید اگر بخورد و گوشت دهند عاف شود اگر استخوان
را بکنند بگوشت اند و چند روز در سر که اندازد بعد از آن بپزد
کلفت مالند بر شود اگر با خود دارد چشم مردم عزیز شوند
اگر شکار او بوزند و بر ما سوزنهند سود کند اگر سر هر که
با خود دارد و بچکس باوی داوری نکند اگر بای
چپ او با خود دارند کس شست او بر زمین نشاند
اگر گوشت او بخورند که نشوند اگر آن را است او در ج
که بپزد و گوشت بپزد آن از آن بر ج برود اگر سر کین او
سر کین بپزد و سر کین خرد و س بار و عن بر و بر و نبل

طلالت منصفیت دارد و صفت **کبوتر** گویند مار از کبوتر

بگریزد و صدای آواز او اگر خانه نهاده باشد خروشن

پیدا شود تپاه شود اگر جواب رنگ گردانیده باشد و کلای

202

کبوتر بچه نهد و برون آرد و لغایت خوب شده باشد

باید که بآب سرد بشویند اگر کبوتر بچه را در زیر شکمش کند

و بخورد و زود فریب شود اگر خون کبوتر در چشم کشد در چشم

برود اگر بر آرد و جو قطران بیا میرند و در هفت و هشت مالند به خود

اگر خون کبوتر و موسی کرب در جایی بر آتش نهد چنگ و

فتنه پیدا شود اگر در سایه چنگ کشند و بایند در چشم

کشند شب کوری رود اگر با سرکه می کشند و بر حرارت

نهند به خود اگر در بینی چکانند خون باز دارد اگر مالند در کلاه

جامه برود اگر سر کین با چند بگویند و در موی بندند دراز
شود اگر گوشت کبوتر بخورد بارها بشکند و روی و آب
از بین رفتن باز دارد و آب پشت بفراید اگر استخوان
او در سایه خشک کنند و خرد و آب بپزند و شکر کفید
بخورند سر را سود کند اگر استخوان مای او با باقلا
بپزند و بخورند سر را ببرد اگر استخوان سر او بسوزند
و خاکسترش آب پیاز بر کلف مالند پاک
شود اگر استخوان لب بپزند و بر لبش بپاشند به شود
اگر چشم او بخورد که دهند شب کوری باز آورد
اگر خایه او بر سر کین نهد تا کج بر آرد و چند روزی
نگاهدارد و بعد از آن بکشد و خون او و خون آدمی

نخوردن و به مفلوح شود و صفت **کلب** مرغیت

205

نادان و سرکه کردن حریف است اگر شراب کهن کباب

آب آزاد هندست شود اگر خون او شیرین ببلد کند

بیا میزند برهن مالند به شود اگر گوشت او بخورند بادا

بشکند اگر زهره او در چشم کشند کوری ببرد اگر به او بگذرانند

و گاهی که شقیقه در رو کند ببالد به شود و خاصیت **بیهو**

جانوری رخاست و در آن وقت که مرست شود

اگر آوازش کند از عقب وی برود و گوشت

بیهو نجابت کم است هر که بسیار خورد باده را قوت

دهد و بادمای سرد بشکند اگر زهره او در چشم کشند

شب کوری دور شود اگر به او در هلق مالند به شود

صفت **قری** هیچ مرغی بیدار تر از قمری نیست و مانند
او مغز را سود دارد و مار از بایک او بگریزد و هیچ مرغی
مبارک تر از آن نباشد در خانه او باشد در دوسال
راه نیاید و کشتن او کراهت دارد ازین خواص
بسیار گفته شده است صفت **خروس** مرغی است
بیدار هیچ وقت بایک گوید اگر سر سفره او چرب
کند بایک نتواند گفت اگر حیال او برهه کاو
بیالانند تا و از بد بسیار بایک گوید اگر اسبی
مانده باشد حوجه بکرم در روان اسب گذارند مانند کی
ببرد اگر مغز را و مغز ساق او در سینه خشک کند
و باید در چشم کشند هر کس که ویرا بیند و بویست

و مضع او شود اگر متراو بر کردی مار و مردم مانند سود کند اگر
204

متراو بار و غن یا سمن بر قصب مانند قوت پیدا شود و دوی

اقراید اگر خون او با سیب یا به مانند و بخورد که دهند یا آنکه

لوی کند او را دوست دارد اگر خون او را خشک کند و بپایند

و در طعام است و بخورد که بسیار گری باشد گری شود

اگر ناخن پای خروس با خود دارند یا هر که بگوشت طفره یا بد اگر

خار پای خروس بپزند و بخورد که دهند او را خواب

نیاید اگر استخوان پای او بپزند و بخورد که دهند که از ران یافته

باشد خوش شود اگر خروس جوان بخورد که نالغ

دهند که گشت پس زهره او بستاند بر قصب مانند و زن

را بخواباند چنانکه او سر بکون افتاده باشد با وی جمع شود و

حال بارگه و صفت **مرغ** سیاه چنین گویند اگر مرغ سیاه که
رنگ دیگر نباشد بکشد و آنچه در شکم او باشد بیرون آورند
و بسوزند و مقدار فضل اسودن بار بجای او برکنند و سنگش را
بدوزند و بپزند بخورند سه روز قوی بکشد بد اگر حمیرا عمل نمایند
و مرغ دهند جایه او بزرگ شود اگر سر کین او بر دندان دود
کنند در دینش اند اگر سر که عمل بخورند قوی بکشد بد اگر
پیه او بکشد زنیاب پیاورد و گوشش چکانند و درد گوشش
ساکن شود اگر در غضب طلکانند با مزین که جمع شود غیر او
دیگر را بخوابانند جایه او گرم بخورند درد مملو شود و شهوت
را قوت دهد اگر گوشت وی خورند غریبه شود اگر نتواند
بخورند آب پشت بپزند اگر استخوان او بسوزند

و بایند و بر شوخ باشند زود تنگ شود اگر زهره او مادر دار

205

بیا میرند و در وقت مجامعت بر قضیب مانند محبت پیدا

شود اگر زهره مرغ سیاه و زبان او باروغن کنجد بیا میرند و

در سه روز بخورند پیش از آنکه موی سفید شود هر روز از آن یک

مرغ چخته بخورند سفید شود و صفت **بط** مرغی باشد نبات

البه و از آب نه شکیب اگر چشم او در کاسه نهنگ خفته بود

هر چه از او پرسند جواب گوید کونست اگر کرم است لکن

کراست اگر کس بسیار خورده و فریه شود اگر استخوان او در

نایه تنگ کند و بایند و بر شوخ باشند تنگ شود

اگر به او بر خلف مانند برید اگر به بط باروغن پهن

بکدازند و سه قطرات در گوش چکانند گرمی بر صفت

فاصله جنین گویند که فاصله بوقت نوروز باشد بسیار کند و بجا

دست دارد و در همه عمر یک جفت کرد اگر جفت او شده

شود پنج جفت دیگر کند اگر حق او بار و عن جزیر یعنی نالند

به شود اگر خشک کند و بایند و بخورد کودک دهند و بجا می

خواب بول کند اگر گوشت او خورد به شود اگر بار و عن

جزیر باین کند و بخورد در روز ناری و دوشهوت اکثر و دوا

راقوت دهد **صفت تدو** تدو را بر این کند و بمانان

میده قطره بخورد مجامعت راقوت دهد و گونه زرد اگر مرغ

کند و گوشت او بهتر باشد از گوشتهاست اگر به او

بکند از نند و در گوشتش بچکانند در حال درد گوشت ساکن

شود اگر بر او بسوزند و خاکشش بکباب نر کنند و در

ماند در دسره به وصف **باشد** چنین گویند که باشد
206

چون باز صید کند از ره او بایم درم آرد جو بخورند ماه را فوت

دهد اگر استخوان خشک کرده بگویند و بر جراحت مانده شود

اگر گوشت او بایسته دانه به پزند و زیره در آن کنند زن بخورد

از حیض پاک شود اگر چنانچه او کودک باشد و در شب

دلیر شود اگر بر او در زیر پهنند خواب خوش آورد و صفت

بگو چنین گویند که بوز مرغی باشد چنین پاک کنند کس

ندانند که از کجاست اما شبانه در درخت باشد و در شب چند

بیاورند و مسکن آن در کوه بود اگر آن که آن بر آن می نشیند

او را بر گیرند هر مردی که از خدا غرور حل طلب کند بیایند

اگر استخوان او در بازو بندد در چشم خلایق غرور محرم باشد

اگر گوشت او بخورد کسی دهند مطیع و فرمان بردار شود اگر باز

بخورند کبریا بشاید اگر متعز او باغالیه بیاورند هر که بوی او بشنود

مطیع و فرمان بردار شود اگر هر او در چشم کشند سفیدی و

تاریکی بر وجهش **غواص** مرغی کردن و متعار و راز دارد و

بنازی ماهی است گویند اگر گوشت او یکس دهند محب

شود اگر استخوان او بنام کس سوزند مطیع شود اگر گوشت

او بخورند با دمای رشت دفع کند اگر متعز او باغالیه در دماغ

کس رساند محبت پیدا شود اگر چنانچه او بسوزند در

سوخک باشند و گوشت او را سر کین او را کربانند و بگویند

دهند بر شود و صفات **همای** بر سر مرغان از آن شرف

دارد که استخوان خورد و جانور بسیار از اوهای مرغی باشد

و

و سایه فرخنده دارد چنین گویند هرگز سایه بر سر او افتد

207

در لقین عظیم لوی رسد و خورش او استخوان باشد و بر او

موی نباشد اگر استخوان او بر نفس ^{خداوند} ننهد شود کند اگر زهره او

در چشم شد آب و دیدن باز دارد اگر نزدیک چشم بایزند

در چشم ساکن شود اگر بر او در خانه دود کند مار زوم بگریزند

صفت **تعلق** گویند که تعلق خواص بسیار دارد اگر زهره او

بخورد و نهنگ هلاک شود اگر شکسته او بدهند شفا یابد اگر

گوشت او بر این کند و بخورد معده را قوی کند و شهوت

ببافد و گوشت بچه او بهتر باشد اگر جایه او چهل روز زیر

سر کین اسپ نهد و بعد از چهل بر دارد و بر موی سفید مالند

سبزه شود صفت **عندیب** وقت کل آواز بسیار کند

و باطل موافقت دارد اگر گوشت او خشک کنند و بخورند شهنشوت

را قوت دهد اگر گوشت او خشک کند و با ایند و مار و عن

زن بر کبر و دویچ بیند از دوا کردن گوشت او بخورد و حامله و

سلیمه شود اگر خون او بخورند حافظ شوند اگر در ساجد

کند و مذهب در بینی چکانند که خون رود و بار ایستد اگر خون

او بانی او بر کودک بندند از چشم زخم امین باشد صفت

کنجک موافقت تمام دارد و در خانه که آدم نباشد و وطن نکند

و عمر دراز دارد اگر کنجک بر روغن کاه بر باری کند و بوره اگر

افشاند و بمهفته سیر بخورد و فریه شود اگر زهره او با عمل قضیب

بالد و شراب بیاشاند و باری مجامعت کند آلت تن شود

اگر بچه از پیش از آنکه موسی بر آرد و مار و عن کنجک بر بار

کنجک

کند و بخورد آب پشت بنویسد اگر چه او پاک کند و نشاند

208

ز بنور سیاه و زرد تا بنور ان او را بکنند باید که بمبرد و روغن

بوشاند و در وقت مجامعت کمی قطره در کف پای مالند

غماص بیند اگر متوقف گشتنک باشد سیاه بنزد و بخورند

آب پشت بنویسد اگر در قضیب ماله سود کند اگر سر کین او

بآب باران زنند و در چشم کشند شب کوری برود اگر گشت

او بخورند آب پشت بنویسد اگر استخوان او با خود دارد و زخم

روی کار کشد صفت **طوطی** اگر پیا و در ریج کبوتران اندازد

کبوتران جلد بگریزند اگر سر کین او بر جراحت نهد به خود صفت

مار در خوردن مار چند نام نماید سر و دم آنرا چهار انگشت

ببرزند و کشش پاک کند و نیم بخند کرد و انداختن آن را بر نرند و در

روغن زیت بر این کند از علتهای پاک شود و قوی عظیم پیدا

پیدا شود اگر نیش افی بر خداوند در دندان بیاورند به شود

اگر سر افی در کردن خداوند خولک بیاورند منفعت کند اگر

دل افی از خداوند تب بیاورند سه روز به شود اگر شورمای

افی را بخداوند خرام دهند سود دارد و اقواس افی که در روی تریاق

فارق افی خداوند خرام را سود دارد و گوشت افی بر زنگ

افی هند در دیشان صفت **مای فسقور** که در خشک می باشد

اورا با نمک به سرورند باه را قوت دهد اگر گوشت او بخورند

زیره شود و قوی پیدا شود اگر پوست او بر خداوند لوش دهند

سود کند اگر بر خداوند ناسور بندید یا دود کنند سود دارد و صفت

خرچنگ دوسر دارد و دودمان و زبانی در سینه دارد و بوی

باشد اگر جانی بر ندان بگیرند تا باد بران نکند را نکند اگر خنک

باقاب خنک کشند و بگویند و باروغن بنام بگویند پس روغن

صاف کند از کتان قشله کند و در چراغ نوکدار و روشن کنند

بزرگ که هستند چنان نماید که هر که در آن جاری شد رقص نماید

اگر را مار گرفته باشد خرچک زنده را بدو نیم کند

و بر سر جراحت نهد و کند اگر پوست چشم او بر جدا و نترسد

بر بازوی بند و تپ رایل شود اگر که را در و پهلوی باشد

خرچک را بکند و بران کرده بخورد و منفعت کند **سمر** اگر

خون او در بینی مالند و رو بر او اگر که به خنک کند و باب

باز و رگه کلف مالند به شود اگر در باون کشند و بگویند

و باروغن بنفشه یک بمالند و آن روغن با پر مرغ و خایه

و به مانند بشود اگر زهره بخورد و بپوشاند و بپوشاند و بپوشاند
اگر با شکر بخورد و سرکه بپوشاند و اگر بپوشاند و اگر بپوشاند
با یک شود و صفت **غوک** گویند غوک را بدو نیم کنند
نیم در آفتاب و نیم در سایه خشک کنند نیمه سایه باز بهر شود
و نیمه که در آفتاب است بپوشاند و خاکسترش بخورد
زنی دهند آنچه کرده باشد در خواب بگوید صفت
سوسمار چنین گویند که سوسمار خانه جایی سخت سازد
چون سیر شود موی بر آورد و خاصیت بسیار دارد اگر موی
آن زنی با خود دارد آب بن نشود اگر خون او بار و عشق
بلبان در چهره روشن کند مردمان او خانه رنگدانه
صفت **کژدم** گویند کژدم را چشم نبود چون نهم ز

بکریزید که در خواب باشد بیمار را در آنرا در خانه بپزند

210

همه زردم های او خانه بر آید و بوی گوشت بکریزند اگر زردم را بگویند

و بر آید زردم نهند به شود اگر بریتون و آب باورخ در زردم بپزند

بیمیر و صفت **عکبوت** هیچ جانوری بجا نمی آید و است عکبوت

نباشد و شکار کند اگر مورد تازه در خانه او دود کند بکریزید اگر

عکبوت بر خداوندت بندند شود کند اگر عکبوت در

شراب بپوشاند بر خداوندت بغمی بخورد و دهند

دارد اگر تار عکبوت بر جراحت بندند شود کند اگر زردم **مستوفات**

عسل نهند و چون در سر که نهند زنده شود و در خانه

و بوی بیا و نیز بکریزند اگر افیون و سرکه بزرگ زردم نهند و شود

بکریزید و عسل بر جاله مالند کس بر آنجا نشیند اگر کس

در آن اندازند میرد اگر یکس بار و غن زیت در جای
کنند تا خشک کند پس با بند بر موی مالند سیاه شود
اگر قطره زین بار و غن کند حل کند و در سوراخ مورچه بریزند تمام
میرند اگر خایه او در علو یا چتری دیگر بخورد که ایند بگوید ^{فیت}
اگر پوست زب بخورد به شود اگر مورچه بر و غن زیت
بهرشند و در گوش چکانند و در ساکن شود اگر خایه او
خشک کنند و با بید هر جا که مالند موی میرد اگر خایه مورچه و
گف در باوشک و در غفران از هر یک برابر بگویند و در چشم
کنند سفیدی میرد گویند اگر در گوش نهند و در گوش بکشند
اگر یک شمع زرد در بر و غنی نهند نزدیک نماید صفت
کلیک اگر خواهند که یک رنجه بخورند در میان خانه کوی

کند و بر خون کند همه را نجایم شود اگر وقت خوابگاه
241

چنانکه بکنند و سه نوبت سوره ادا از لزم بر آن آب خوانند

و بر بالین نهند یک و پشه که در آن خانه باشد خود را در آن

آب اندازند در سر آدمی چون موی سیاه باشد سیس

باشد باریک آمار سوتن بشوید سیس باشد هفت

چنان اگر هفت عدد چنانکه یک یک در آب

اندازد و یک ساعت را کند بعد از آن هر کسی که گوش

گرفته باشد آن آب را بخورد که داده کرد و اگر بالش مار

در میان کل نشاند ببرد و اگر در میان سر کین نهند باز زنده شود

اگر بالش مار در گون خرد بپوش شود چنانکه گویند مرده

است چون بر آن کنند باز بخود آید **صفت حراطین**

کرمی باشد سرخ و در زمین نمکاف می باشد اگر او را
خاک کند و خورد بسیار باید و بار و غن زینتی چند بود
بزرگ مال بزرگ شود **و الغیب** و **داره** کرمی باشد سبز و میان
بالز باشد اگر آنرا در سرکه و غسل نهند بعد از چند روز بر کتف
مانند بر و صفت **نخل** اگر هیچ این در درخت خرما بود
برند درخت خشک شود طبع خرمای کم و نرم است هر که بسیار
خورد قوت کرد اما خون سیاه کند و سده جگر و در ر
آورد و زبان را سیاه کند اگر خرمای کوب با کافور بپزند
در بنی ک کشند که خون آید باز باشد صفت **انکور**
هر چند شیرین تر است طبع او گرم تر است از انکور با انکور
طایفه گرانتر بود و باد انکور را انکور طایفه بسیار خورد

نابور پیدا شود اگر خواهد که معرفت رساند از پوست
212

پیدا شود که معرفت در دانه و پوست است شام در زیر

مصرع بیاورند نفع کند اگر یک او با سداب و کافور محون کنند

و بخورند هر چند که شراب خور دست نشود و صفت **غوره** سرده

خشک است صفوان است اندو شکم ببندد و اگر انگور را بیدانه

ولی پوست خورند تن فریبه شود و آب پشت افزاید غوره

خشک است دل و جگر خوش کند انگور طالقی معده را

قوت دهد و دل را نشاط دهد و موم بر ساه از کشمش کمز است

معده را قوی کند کشمش را همه لطیف تر است دل را

قوت دهد جگر را شفقت کند و صفت **سیب ترش**

بهمه زبرد است و کند هر که سیب ترش بر سر نهند خواب

اشفته بنید اگر سبب در برک بخوریند و در کل گیرند
هر چند که خواهند بماند صفت **انار شیرین** بکرمی میل دارد
و لطیف بود و جگر را قوی کند و لیکن آب پشت
بمفراید و دماغ ترکند انار ترش سرد است صفرا بماند
و تپش دل و معده و جگر را ابل کند اما قوی است آورد و ترش
و شیرین در یک گیرند یک باشد اگر آب بکشد در آب
بجوشانند در سال سه نوبت در پای انار ترش
ریزند شیرین نشود اگر پوست درخت انار بجوشند
و آب آن باز خورند شکم براند اگر برک انار سر و تن نشود
سپس برود صفت **سب** به را بی از ار از درخت فرو
گیرند در برک بچند و نمک بکنند و بر یک در آنجا کنند
دار

دربک لی پوشند و در آنجا نهند خاک برایش کنند

تا بنای دیگر تازه بماند به سر دو خنک است و معده و جگر

و دل را نیک است اگر نباشد بخورد طبع را سخت کند و تشنگی

تشنه اند و آب اوقی را باز دارد و صفت **امرو** انواع باشد

دل و جگر را آب دهد و معده را خنک کند سرد و تر باشد

و بعضی گویند معتدل است در افوت دهد و چون بسیار خورد

معده را سخت کند بزرگ او بپزند و بر حرارت پاشند

به شوق چون **امرو** و بخورند زنجبیل بر درده از عقب

بخورند دفع کنند صفت **شفالو** چون در

میان کوسن نهند و بر بماند شفالو سرد و تر است

نیک است تشنه و جگر را نیک بود و تب و بلغم را بود

کند اگر برگ او بکوبند و بر جایی که گرم افتاده باشد ریزند
جله میزند اگر در جایی دود کنند ماران بگریزند اگر برگ او بکوبند
بانگ و زنج در تن مالند نیکو شود اگر برگ او در جامه بماند
خراب نشود اگر برگ او خشک کند و بایستد و سه روز
هر روز دو درم بخورد هر گرم که در شکم باشد میبرد و اگر نتواند
بسوزانند و با سرمه در چشم کشند حرارت چشم را ببرد و اگر
بر ریش نهد ریم برون کند صفت **زرد آلو** چون ریش
باشد طبع شفا لودارد چون شیرین باندگی گرمی دارد و
معه رانک بود اگر خواهند که زرد آلو شیرین کند
منجلی در آن خشت کن در سالی چهار نوبت هر نوبت
یکین نمک در آب کند و در آن نمک ریزند اگر زرد آلو

خورند از عقب او شکنجین خورند نیک بود اگر متواو با

214

خرین بخورد یک دهد تا مادام که بار و جو سرشته باشد یک

ببرد اگر متواو باز نگاه بکنند و بر معده هارش بر صفت

انجیر گویند وخت انجیر کم بار دهد شاخی از درختی دیگر باو

بندند بار بسیار دهد اگر کاو دیوانه و کرس باشد در شاخ

انجیر بند نیک شود اگر سر کاو ز سر درخت انجیر درخت

کنده چنانکه پنج نرم پیش از همه بخته شود طبع انجیر گرم تر باشد

کرده را سود کند و آب پشت افزاید اگر بسیار خورند جفیه

دارد اگر کسی را ای سوز سه روز پس که بگوشت نند و بخورد

مفقت کند اگر بگوشت نند و بخورند سرفه کهن ببرد اگر با

بکمر نهد و بخورند و در دمان نگاهدارد و در دندان ببرد اگر

انجور خورند باروغن بادام سفید در عقیق خورند معرفت
کنند اگر سیاه در دست و جامه باشد آب خورند نموند
ببرد اگر خواهند توت سیاه سفید شود معالکی نموند و راهی
درخت و در که توت در آن ریزند و بپوشند نجاک
صفت **توت سیاه** سرد و تر است اسهال دارد اگر آب
غریزه کند صاف و در و کلور شود کند و موده و جگر را کن
کند اگر توت خورند از عقیق آن ماء العسل خورند تافت
معرفت کند اگر خواهند صفت **جوز** بسیارند مغز او
بستمانند و از مورچه بکاهدارند چون دو سال تمام شود از
انجا بکنند و در جای دیگر بنفشند بکشد شود اگر مغز خورا
خورند زهر را شود و بد اگر خورند تازه باشد که خورند اما بعد توالی

بشت که تا سلاویک آنرا در چشم نباشد اگر جز تازه

درند آب بشت بفراید جز کم و خشک است و صفا

بزد و دهن بچوشت اند و سرفه آورد و صفت **نارجل** چنین

و نیند که روغن نارجل در موی مالند سیاه شود و روغن

شود طبع او گرم است اگر پنج او در جراح کند کجای فسیله

موزد اگر چرب تر است او باید و در مجلس مالش

بند جاعت مست شوند صفت **بادام** اگر بادام تلخ و خرن

سیاه در آب برشند بخورد یک دهنده بخورد و روغن بادام

کونه بادامی سرد بشکند و بادام شیرین سیاه را نرم کند

درود مارا خود دارد و ماخ را نری و نرمی دهد اگر مالش

درند آب بشت بفراید و تن را فرو کند و کونه روی

نیکو شود اما در سحره کرانی کند و باه برآید و اگر روشن بادام

بسی کا و دیوانه کند نرم شود و صفت **فندق** هر چند فندق بسیار

شبهت افروتن شود اگر شش او بر حرارت گرم نبندد

ساکن شود و در غشش برای اسهال سود کند اگر خوب

سفید او بوزند و خاک سرش بر جایی باشند که گرم افتاد

باشد سود کند اگر شیر او بخورد که دهند زودست شود

و بهوش شود و صفت **فستق** گرم و خشک است در دشت

را سود کند و سده بکشد و آب بپشت بفراید و صفت

و خون را بریزاند و باو سرد را سود دارد و صفت **چوب**

سرد و خشک است در تابستان از و نظره چربی فرو حله

سحره را قوی کند و طعام را زود فهم کند اگر بکشد او را

ماله

مانند به شود اگر بچ او در دندان مانند نیکو بود صفت

ص ۲۱۱

قصب را بتازی نمی گویند اگر جای دود کنند ماران بگزیند

خرگوش چون بیمار شود برنی بخورد نیک شود اگر مار را

بونی دهندست شود صفت **خیار** بگویند و باز نگارو

نمک و گیز آدمی بر با سوره نهد به شود اگر رب او در خانه

دود کنند خفاش بگریزد از آن خانه صفت **سبزه خن**

گویند که سبزه تازی گویند و درختی باشد مبارک

و طبع او گرم و خشک است و خون را تسکین کرداند

و سینه را نرم کند و سرفه که از خون باشد را بیل کند و طبع

را نرم کند صفت **توتی** حکیمان گفته اند اگر پوست ترنج کرم

و خشک است لبوزانند و بجزند سرفه را بود و در دود است

اگر سبزه تازی در خانه نهد از دود آن صفت **عقاب** در وقت شام

او کم قوتش او سرد خشک و دانه او سرد و تر و پوست
او در افعوی کند و معده را قوت دهد و قوت آورد اگر رنگ
بجای نه سفید شد برشش ریح بشویند آنرا و سر را بخی شود کند
صفت **نارنج** صفوان بشکند اما آب پشت بر درشش او
رنگهای سیاه بر د اگر پوست او بار و غش بپوشانند و در
قوی مالند قوی کند و سفید شود و صفت **لیمو** سرد و خشک
است خون را تسکین دهد و خون صاف کند و در سرد
برد و درین خوشش کند و معده را قوی کرد و اند صفت
مورد کونید کرست و خداوند و دوت را سود دارد
اگر شایع مورد همچون در انشت در سرد و اما س
سر را سود کند آب مورد در شراب هر که خورد زود
لرزه

ست شود اگر یک مورد و یک کل وصل و مردار

217

سنگ بگویند و در فعل مانند بوی بر دگر یک مورد

و یک کل وصل چقدر نیز در میان شوند بسوس

در سر بر دمی را یک بود و اگر روشن مورد و دمی

مانند می نگار دارد اگر مورد در سر مانند در شقیقه

برو اگر مورد را بچشاند و آبش در معده که برون

آید مانند باز جای خود رود اگر دانه او بچشاند و آبش

بچرخد در دهن و بپیم سر در آب و خون از شکم باز دارد

صفت **سرو** از وصف مستغنی است اما شمه گفته شد

اگر لوی سر در آب شود سرش در دهن اگر یک او در آب

بچرخد و دهن زد و دست شود اگر یک او در خانه دور

گنند مار بگرینند اگر کور شود در پیش خداوند در شقیه

دو کند سود دارد و به شود اگر کس در زمستان هر بادا

دکم در پای درخت کل ریزند در سال دو نوبت بار

و به صفت **کل سبز** اگر طسرخ بگرت دو کند

سعد شود اگر یک او کوفته در چشم کشند کور شود

کوبند قطران را بر خیز چون قطران زنی بخورد

اکبتن نشود اگر زنی صمغ صنوبر بر کرد در جماع لذت

یابد صفت **نکس** هر کس که سداب بسیار خورد

بوزد و شهوت برود هر زن که او را حیض بسته باشد

یکدم آب سداب با یک آنار و روغن کل در هم کند

و بخورد هم در ساعت حیض بگشتاید اگر کس را مازده

سداب

سدا ب و برک جو بگردد و بگوید و بخورد و زهر مار بر روی کار

نمکند و بجای ترابک باشد اگرک را در و نمک باشد شانه

سدا ب بخاید و در نمک دهند و روشش نشانند هرگاه که گاست

خورد و بسیار خون صاف کند و جگر را تازه دارد و حرارت

زهر نشانند هرگاه که را حایه اما سیده بود سپاه اسیر غم را بگوید و

آتش بر حایه طلائع اندام اس نشانند و در دکان شود

اگر اسیر غم را بار و غن تازه بر موی مالند موی را سپاه کنند اگر

که را سدا ب نزد و سور اخ مورچه ریز و جمله بپزند اگر برک

سدا ب بار و غن تازه بچشانند و بر جوشتن مالند هرگز نری

در حایه وی بختار نموده است اگرک نیم کفش باشد

حکیم و بخورد و روی افزاید نیم کفش و نیم کور و نیم کور

از هر کدام یک گرم قرحل یک گرم مصطکی و پاره عود خام همه را با آب

بسیار خندان فانیذ همچون کند و هر روز سه درم بخورد و معده را

تقوت دهد و قوی گرداند و بنعم را برود و بوی دمان خشک کند

و آب رقیق از دمان باز دارد و سردیه های سرد گرم اندر شکم

بکشد و بادها را بشکند و کرمه را قوی گرداند و زمار کرم کند

و رنگ از سیاه برود و تخمه زما کواری طعام را نیکو بود و باد

بواسیر را برود و باد مخالف نباشاند و شهوت را بپوشاید

و از روی طعام آرد اگر خون باراک سیاه یا منبره و زهره

طلک کند عیس برود و سودا را بکشد اگر کس را از دمان

تا ختن گرفته باشد شکسته حار شبت بخورد و نیکو شود اگر کرم

خورد و ببرد و در علاج آید هر که سرخون بخاید بوی دمان

و لنی

خوش کند و شکم برود و باد سموم بر وی کار نکند اگر در

219

دندان مانند خونی که از دندان آید یا را لیسند اگر دندان معوی

بود عیب از دندان را بیل کند اگر که را از دم بکزد طحالی

بجاید و آنرا آنجا مالد و روش نشاند اگر سپیدان بارونی

کل بچشاند و بر آن کند و بخورد و روی را بیل کند و مودود

اگر که شکم با گوشت پر و بخورد شهوت بنماید و کرده را قوی

کند و طبع را نرم کند اگر دست و پای سرما زده باشد شکم چته در

کند و نفع بخشد که صحت بسیار کند و ضعیف شود و در صحت

خوش لذت نیاید و مغز را خشک کند و چشم تاریک نماید

و جان و تن را زیان دارد و مفلوج گشت و که نان و بر که خورد

زردی او برود و شکم نیز فرو نشاند که بسیار خورد و در

شفیقه از آن بود و آنرا از آن علیها پیدا شود اگر
کافور در بنی چکاندا و را در و شفیفم بود و خواب خوش
آرد اگر کاسه کاسه را بگوید براماس نهما اگر از خون
باشند نیش اگر شکم مرغ کاسه کند و بران کند و خورد
خون از شکم باز دارد اگر کاسه خورد آب از دمان باز
البتا اگر کوبت بوقت نفس بخورد و محدود را قوی کرد
و بوی دمان خوش کند خورب کوبیده که با دروب
خورد گرم اندر شکم بکشد پدید کند هر که آب با دروب
با خون اسپ در پهلوی مالند سپرز را برود هر که با دروب
با سرکین بکوبد و در راه نخویس مالند که بر را بر داس بوی
گوید اگر کاسه آب با دروب کوبد و چشم کشد

استا شفیقه بخواند هر که او را شفیف کند و با زنده الیه چون بخورد شفیف باشد
هر که با دروب

برده که آب باورنگ با نه ره خرگوش بخشد

220
واندر گوش افکند ریم از گوش باز دارد و سبک

نودا که خواهی که خوش زبان نکند حریف سیاه خورد بگوید

در آب بیا میرود و در گرد آن مقام را کند که محراب

بر زنی که خایه خرگوش خشک کرده بخورد با مروج آید در حال

بار که در که خایه موس خشک کند و شافه کند و زن برود

چون با مروج آید آب بن کرد و بفرمان خداست عالی اگر چشم

خرگوش خداوندت با خود دارد و تب نشود اگر چش

در هر جا که مالده را باز دارد و هیچ کار نتواند کرد اگر خون خرس

در چشم کشد موی از چشم برید اگر زهره خرس با آب کین

خداوند تو سیر را بر دانا باد و در شکم اندازد و گویند که

ترتیب باشد تا بخورد و معده را قوی کند و بطنم برود و نخه را
نیک بود و آواز نیک باشد اگر ترتیب در هین مالد
هین ده ساله را برود ترتیب چهارم را نیک بود اگر
یک صبح کلب ترتیب با یک آواز نیک بین در کربانه بخورد
قی آورده و بطنم نیک کند و ترتیب سر روزه را برود و نماند
این مژه گوید اگر دانه سر بار و غنایان کند و بخورد مالد
در کرب و خارش معده را نماند و معده پدید آید و
کم اندر آن نماند و رایل کند اگر تخم با بر و غنایان کند
دانشگر رخ بخورد و مادی که در خانه باشد برود و رایل کرد
ابراهیم گوید که برک که و بگوید در خوشی مالد که را
برود که پوست کند و نخه و حاتم بخورد و اگر کرده کرد
بلند

بهم خوشنود کند مهر آن گوید که تخم خوبت در ماه بزم

221

یعنی ریحان بروغن بر این کند هر روز بکشتقال بخورد و حق از

شکم باز دارد اگر یک ریحان بگوید زن ارانی شافه دارد

نشد شب زمار را بغایت گرم کند که تخم ریحان بروغن بر این

کند و رکوش نه درانی را ببرد هر که کس بسیار جوید

نموش قوی شود و خواش خوش شود هر که روغن کس

باشبت بر قصبه القصب راحت کند و قوت

افزاید زن که آلتین نشود کس را بگوید و بنده باب

آن ترکند و بخور بگرد و چون با مودع شود آلتین گردد هر که

آب کس در چشم کشد کوری ببرد هر که کس را بگوید اند

و مان نه در کس ببرد هر که زهره خوش در روغن بامیه

بیا میرد بوقت مجامعت و زن باله و یک است نگاه

دارد آنکس در حال دوست تو کرد و بوقوع آن شود هر که تخم

کند تا بگوید و بخورد کمی و حرارت پیدا آورد و بسیار منفعت

تن بود اما مادر یک نباشد هر که زهره حار است و در

چشم افکند لغیبه را برود اگر که را لغتس گرفته باشد

مور کوک هفت ساله ترکند و بروی نهنگ شود

اگر کسی را کوک اندک شده مرده باشد بزرگ بماند

بوی دهند تا بخورد در ساعت بانهها اگر کسیر طعام

بخورد تا یک از چشم برود اگر که تب بخورد و بخورد

از شانه برین آورد اگر کسیر بسیار خورد و معده را پاک کند

درخت اردست و بای برود و نقوه را بکوبد و با ما صفا

الکوز

اینکه در وقت حیاتش اندام پدید آید و خون را بسوزد

از تخم ترب و پیاز سرخ درین مالد بسوزد و هر که را درد دوا

باشد اگر یک سداب و نویر سیاه بگوید و زیر دندان نهد

در حال دروشنش نشاند و راحت دسایش پدید آید اگر

سداب با سرکه بچوشاند و پاره دیگر آب تر کند و بر پهلوی

بندد و رو سپرز را بر دوشنش نشاند و پهلوی در کند و بسیار

منفعت پدید آید اگر کودک را گرم در شکم زنای باشد و

آب سداب تر کند و بر زنای نهد و اگر او را آب است اگر

آب ترب و آب کامه هر دو بهم بیامیزد و بدان غرغره کند

آواز گرفته باشد یک بند و بلغم بر دهنده را قوی کند و سرفه را

هر که ترب با انکبین بیامیزد و بخورد و زدن آب بر دهنش

۲۲۵
مکرر غرغره بسیار در وقت خواب و بیداری و در وقت دروغ و در وقت

نسیا پدید آید هر که تخم ترب بلوم و ناسیر میانیزد و در کلفت

مالد کلفت از روی سیر و کار سر کین باز زنی بخورد و او را در

نمایند از طامایس گوید اگر که نفع را بخوش اندوزد و هر

چپ مرهم کند سپرد اسود دارد و از نفع خشک باشد

گوید و بخورد و اندوه بیرون طاور و درین اوجسنا گوید اگر

نفع را با بان بخورد و معده را قوت دهد و بغم را از معده کلل

و بدو چون آب بخورد آب شبت را بر در زبان دارد

بد که مع را باب دهن ترکند و در پای ترکیده مالد سود کند

محراب است و عینک مقامح الغیب

لا یعلمها الا هو و یعلم ما فی البر و البحر

و ما تسقط من ورق الا تعلمها و لا

جه

نَمِيَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ

لَا يَأْبِسُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

بسم خواتمه انحضرت امام غفر الصالحين عليه الصلوات والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم ارخصت امام جعفر صادق عليه السلام

شب از راه کعبه خواب به بیند حکمتش هر چه می تواند باشد

شب اول و دوم در روزه است ^۳ شب سیوم اگر تک ویده

اندر بدست و اگر بدویده باشد نیک است نوب حرام

و پنجم و ششم بعد از خیدروز و یکر با بعد از چند ماه با بعد از خیدسال

از کتیب هفتم و هشتم راجع به عینده همان شود شب نهم و دهم

در نخست شب یازدهم و دوازدهم و سیزدهم در نخست

۱۳ ۱۵ ۱۶ ۱۸ ۱۹

^{۲۱}
هر چه بنده همان شود شب بستم و بستم یکم در وقت

^{۲۲}
شب بستم و دوم هر چه بنده همان شود شب بستم

^{۲۳}
و بستم چهارم اگر یک دیده باشد بدو اگر دو دیده باشد

^{۲۴}
یکت شب بستم و پنجم و ششم بعد از چند روز دیگر

^{۲۵}
یا بعد از چند ماه دیگر یا بعد از چند سال دیگر اثر کند شب بستم

^{۲۶}
و بستم هشتم بیان واقع است نسبت به هم و سه ام راست

^{۲۷}
است و تعبیر ندارد و الله اعلم بالصواب **باب اول**

در دیدن فرشتگان و بهشت و سائر مکان و کس و

^{۲۸}
آسمان و دوزخ و حراط و جهنم و ان و قیامت **باب دوم**

در دیدن آفتاب و ماهتاب و سائر مکان و در عدد و برف

^{۲۹}
در برف و باران **باب سوم** در دیدن دریا و جادو

و حوض و آب و رودخانه **باب چهارم** در دیدن

224

روشنائی و تاریکی و شمع و چراغ و قندیل و آتش و شعل

باب پنجم در دیدن قتل و کوه و ریز و بالا و

نشیب و خاک و بیابان و کج و ابلک و خشت و خن

و خانه و دیوار **باب ششم** در دیدن شهر و شهرستان

و قلعه و سی و منبر و مناره **باب هفتم** در دیدن پیرا

و پستان و کرابه و کوکک و دوکان و آسیا و نردبان

و نانوایان **باب هشتم** در دیدن ملک و غیره و خود

و کافور و صندل و کلاب و زعفران و روغن و نان

خورش و هر چیزی که بوی خوش دارد و صورت

نیکو **باب نهم** در دیدن مرد و پسر و کودک

باب دهم در دین غسل کردن و دست و روی شستن

تیم کردن و اینک نماز گفتن و اقامت گفتن و رکوع و سجود

و حج و عمره و زکات مال دادن و صدقه دادن و غن

گزیدن **باب یازدهم** در دین خلیفه و لایق و قاضی

و نقیب و خطیب و پیمان و نزار و وکیل **باب دوازدهم**

در دین کراسه و قلم و داوات و لوح و منشور و قبایله و نامه

و ملا و **باب سیزدهم** در دین مردمان بسیار و کشت

و پوست و اندام مردمان و زبان و استخوان و نقصان اندام

تن مرد **باب چهاردهم** در دین کلبه و زردبان و تخت

و کس و برابری و کس و صندوق و گردان و حجم

و ستون و فرش و بالایش و چهره و شب و روان و کف و

دک

دستن و از جای نگاه و تنک برون آمدن **باب پانزدهم**

در دیدن دیک و دیگران و شوره و شور و دود حاکم **کتاب ۲۲**

باب شانزدهم در دیدن مردم دیرینه و دهن او را گرفته و

بستردن موی و موی باز کردن **باب هفدهم** در دیدن

بریدن و کردن زدن و اما کس کردن و زیاده نقصان

در اندام پدید آمدن **باب هجدهم** در دیدن پسته و بلندی

و درازی و کوتاهی و آمد و درم **باب نوزدهم** در دیدن

باغبان و سبزه و مرغزار و ریاحین **باب بیستم** در دیدن

مانجور نش و حلوا و آبکین و شکر و نان و غیر آن **باب**

بیست یکم در دیدن تیره و پیاز و سیر و تنک و غیر آن **باب**

بیست دوم در دیدن کاه و شراب و دار و دود و قلع و زهر و

و لسان کردن و سپهر خوردن **باب سی و دوم** در دیدن

جواهر و یاقوت و مروارید و درم و دینار و مس و نقره و

آب و سنان و سب و کوزه و آنچه مانند آن **باب سی و سوم**

در دیدن لباس و انگشتری و جامه و پوشیدن و کلاه

و دستار **باب سی و چهارم** در دیدن عروس کردن و بوسه

دادن و محبت و آنچه بدان مانند **باب سی و پنجم** در دیدن

نخل و بند و دام و لسان و سوزن و دوختن جامه **باب**

سی و ششم در دیدن سلاح و آلت بادشاهی و آنچه بدان

باب سی و هفتم در دیدن ابریشم و سونبه و ابر و پیر و مانند

آن **باب سی و هشتم** در دیدن نابینا و مانند آن **باب**

سی و نهم در دیدن لپاط مجله و دندان و کورستان و مرده

دقاره

و بخانه و مانند آن **باب سی و یکم** در دیدن نایبانه زدن

226

و کردن زدن دست و پا بریدن و پا بره پا بره کردن مردم

باب سی و دوم در دیدن نای زدن و سر و کفتن

و بازی کردن و سطح باختن و نزد باختن و چک زدن

باب سی و سوم در دیدن خرید و فروخت و بها کردن

و نرخ از ران کردن **باب سی و چهارم** در دیدن بریدن

در هوا و از هوا فرو آمدن و مانند آن **باب سی و پنجم**

در دیدن ستور و بهایم و سخن گفتن با ایشان و مرغان

باب سی و ششم در دیدن بیم و فرغ و کرختن از دشمنان

و سیاه و کرختن و نازعت کردن **باب سی و هفتم**

در دیدن آفتاب و حیوان گشتن و پوست کندن و مانند

آن **باب سی و هشتم** در ردین گوشت و بیش و

خرغاله و مویشم او و شانه و مانند آن **باب سی و نهم**

در ردین خرگوش و کور خرد اندامهای ایشان و مانند آن

باب سی و دهم در ردین کا و نر و ماده و کوسال و مانند

آن **باب سی و یکم** در ردین فیل و کا و بیش و

انواع اندام ایشان **باب سی و دوم** در ردین خوک

و بوزنه و مویش و عینکوت و مانند آن **باب سی و سوم**

سی و چهارم در ردین دود و دام و مثل شیر و کرک و مانند آن

باب سی و پنجم در ردین گوس و بیش و مویش

وزن و ریش و مانند آن **باب سی و ششم** در ردین

ماهی و تنک و شمش و حرچک و مانند آن **باب**

سی و هفتم

چهل و نهم در دیدن مار و زوم و مانند آن **باب چهل** ^{۴۹}

و هفتم در دیدن ابلیس و دجال و شیاطین ^{۲۲۶}

و جادوان و غیره **باب چهل و هشتم** ^{۴۸} در دیدن لکمان

و اخلاص الیلان و مانند آن **باب چهل و نهم** ^{۴۹}

در دیدن آنچه دلائل کند بر درازی عمر باو شاهان

و نیکوکاری ایشان و دلیل بر سعد و خس **باب**

پنجاهم ^{۵۰} در دیدن عبادت کردن و شکر و استغفار

کردن و حمد گفتن و ثنا و دعا کردن و قرآن خواندن

و نماز کردن و شب زنده داشتن **باب پنجاه و یکم** ^{۵۱}

در دیدن زلزله و آب و آتش افتادن **باب**

پنجاه و دوم ^{۵۲} در دیدن جهنم و کبر و ترس و کشتن و

و کلیه **باب پنجاه و نهم** در دیدن مرغان

باب اول در دیدن درندگان و آنچه ذکر رفت

هر که درندگان را خواب بیند و نعمت دو جهان افتد

اگر کسی ملک الموت را خواب بیند که جان وی

می ستانند یا در خواب بیند روز زندگانی وی دراز گردد

اما کسی باید اگر کسی در خواب بیند که فرشته بروی

سلام کرد و در دو جهان امان کرد و دو بهشت جاوید یابد

اگر کسی پیغمبری را در خواب بیند نعمت و راحت

و رحمت دو جهان باید که بهشت و خواب بیند

علم و زهد و سروری و نعمت و فرج و راحت و امانی و

بشارت بود و خیر و برکت باید اگر کسی ستارگان

را در خواب بیند عیندی و رفعت و سلطنت و ثقت

228

و هر چه در عزت یابد اگر در خواب بیند که در آن

نشوده شد روزی وی فراخ گردد اگر در خواب

بیند که طعام یا سیوه میخورد و ناگردد اگر در خواب

بجواب بیند خشم خدا بود و یک نه بود اگر در خواب

بیند که طعام و نوح را بخورد آنس طلب محبت میکند

و اوط در خواب درین رشته و خط و بیم نماند

و اهل باشد اگر در خواب بیند که تراز و تراست

کشته قاصد آن شهر بعد و انصاف کوشد قاصد

در خواب درین اهل و بیم و فرغ باشد آخر کار خواهند

کار این کرد **باب دوم** در بیان آفتاب و مهتاب

و آنچه ذکر رفته آفتاب در خواب دیدن از رویگان

سلطان کرد و یا قاضی یا عالم یا امام شود اگر کس در خواب

بیند ماه را میان قوم خود بهتر کرد اگر کس در خواب

بیند که ماه در کن راه افتاد یا او در کن راه اگر کس در خواب

میشتری بود کار او بالا کرد اگر غایب بود یا رخخانه

آید و اگر امید فرزند داشته باشد بهر نود و یک روزی بود

پس ماه در خواب دیدن مرد را زن بود و زن را

شوهر اگر کس در خواب بیند که ماه گرفته بود انگسی

بدنامی منسوب گردد اما ستارگان در خواب دیدن

بر دوازده وجه بود برادر و فرزند و بنده گان و شادمان

و فقها و علماء و قضایا و خلفا و خزینة داران و مردان جنگجوی

اول در خواب بیدار گشته در آن را واقعا در آن

عزت و دولت رسد یا و الیه آید اگر ستارگان را ²²⁹

دانند که کدام است آنچه تعلق بدان ستاره دارد باید چنانکه

بیشتری در خواب بیدار گشتی یا وزیر مالک اگر در جوار

بیدار گشتی بر ابراهیم نفس و هم وقت آنس باو شاه

شود و اگر نه او را آن نباشد برادر برسد باران در

خواب دیدن رحمت و برکت باشد و اگر فاسق بود

باشد بیلا و قحط و بیماری افتد اگر کس در خواب باران

آهسته رحمت باشد کرد و باد و تاریکی نشود و جو سلطان

باشد اگر در خواب آواز زعد بشنود بوقت باران

در آن موضع خیر و برکت آید اگر باران در عذریق

هم است بسم و فرج باشد باد خواب بشارت و راحت است

و اگر ک در خواب بیند که باد سخت و گرد خاک بیدار شود

و در آن موضع بیماری و لشکر ستمگر بیدار آید زاله خواب و بین

که بوقت خود نباشد بلبا بود برف و یخ خواب و بین

مسمیت حلال بود قوله تعالی و فی السماء زرقم و ما نوعی دن

اگر ک در خواب بیند که برف و یخ می خورد و مرآت حلال

باید اگر ک در خواب بیند که باران بسیار است آمد در آن موضع

لکری بامرک مغایات بیدار شود **باب تسبیح**

در ویدن دریا و چاه و حوض و ریاد خواب و بین برکت

باید اگر ک لیته آن باشد اگر ک در خواب بیند که آب خوردی

چ کند اگر در خواب بیند که از چشمه آب خوردی فرج باید

و اگر ک

در خواب بیند که آب خوردی فرج باید

و آرایش و شادی بود اگر ک در خواب بپند که در رود

افتاد و نعمت افتد همچون در خواب دیدن مردم بزرگ ^{مرد}

بپند و بیکام کرد و غرق شدن اگر ک در خواب بپند

جزئی افتد حوض در خواب دیدن با مردم بزرگ و تو کار

افتد اگر ک در خواب بپند که از حوض آب خورد با مردم پاک

دین و توانگر آمد و مال بمقدار بزرگی آب حوض باید

اگر در خواب بپند که آب حافی خورد و عیش و خوش

باید و مال حلال و زندگانی دراز باید اگر در خواب بپند

که در شش ششست یا در ششست برآیدی کار او بالا کرد و اگر

سزاوار ولایت بود ولایت باید بزرگاری مغرور بود

باید در آن کار شروع کند و اگر در ک در خواب بپند

کرد و اگر بنده اراد شود اگر امید غمزننده داشته باشد

آید یا دولت اگر در خواب بید که خود را در جای

اولندی داشته مودی بک کرد و روزی فراخ شود

اگر در خواب بید که در آب شنا کردی تدریج کن

در کاری بود و اگر آب روشن بود مال و جاه باید

و اگر آب تیره بید مال حرام باید اگر در خواب بید که اگر

که غسل کردی از همه غمها برون آید و گفته اند گشت در

خواب دیدن فرزند بود و تو نگر و عیش خوش

بند جاه در خواب دیدن فرزند بود و تو نگر و عیش

در غمت بقول و انیال زیرا که اگر در خواب بید که در

جاه افتاد حذر باید کرد که در غم و اندوه بید اگر در خواب

باب خوردی یا آب بر داشتی تو نگر و در آن که در خواب بید

بند که از چاه آب کشیدی از بزرگی یا عالمی مستحق ^{باید}
از ارزان چاه آب خورد یا دوری نشست از غمها فرج ^{باید} 231

از ارزان چاه چربی کشیدی و برداشته و در جای کردی
مال شفقت باید و از غمها نجاتی کرد و **باب چهارم** در دیدن

روشنائی و تاریکی و شمع و چراغ و قندیل و شعل روشنائی
در خواب دیدن اسلام بود و راحت تاریکی در خواب
دیدن کفر و ظلمت آتش در خواب دیدن فتنه و

فساد و مالد حرام آتش بی دود در خواب دیدن
از غم رستگاری و سلطنت و بزرگی اگر کس در خواب

بیند که آتش چربی نجفی و همی خوردی سخنان ناخوش
شنود آتش بی دود مال و فرج بود و شمع و چراغ در خواب

دیند بزرگ بود و تو گمزی باشد اگر در خواب بیند که در دست
یا در سر او چراغ بود آتزال پیراید و اگر سر او رولاست باشد
ولایت یابد و اگر در غربت باشد بخانه خود آید اگر
در خواب بیند که در شهر محلی او شمع یا چراغ ^{یا قندیل} بود سلطان
شهر عادل بود یا مصلح شود اگر که در خواب بیند
که در سرای او شمع یا چراغ بود اگر غریب باشد زن خواه
آورد و اگر در پیش باشد تو نکند و اگر بازگمان باشد
نفع یابد و یا نیز یک صاحب جمال نیکو سرت
بخواب **باب عجم** در دیدن کوه مثل و دایک و باله
و بخت و خاک و کوه مثل و خواب و دین ملک
و این مقرر بود و ولایت یابد اگر که در خواب بیند که

در سر کوه ایستاده است اگر سزاوار ولایت باشد و لا

232

یابد و الا کار او بالا نبرد و بهتری رسد و اگر در خواب بیند

که از کوه فرو آید میانه بود گاه غم و گاه راحت اگر در

خواب بیند که در غنبدیت مال بسیار یابد و در جه نرک

شود میان در خواب دیدن بر خط کند کارش اگر

در خواب بیند که از میان بیرون رفت از غم بیرون رود

یک در خواب دیدن مال حلال بود از بزرگی یا از قیل

لی اگر در خواب بیند که در ربک میرفت در رخ و شقت

نزد خاک و سنگ در خواب دیدن مال حلال بود از

ف سلطان یا از طرف زن فایده یا از طرف بزرگان

و نه و یار نو در خواب مال باشد و یار اهنه عمارت

کردن نیک بود اگر دیوار بدیوار تقاسم انکس از کارای

بکاری شود اگر ک در خواب ببند که دیوار خانه فرو آمده

خداوند خانه می برسد یا خود عمر و نروبان در خواب بین

یا بر نروبان پای نهادن سلطنت بود و عزت و قارانه

بالا کرد و خشت پنجه در خواب دیدن مگر باشد و سنجار

ناخوش بشود و کارش دشوار باشد خشت زون

در خواب دیدن مال جمع کردن بود کج و انکس در خواب

دیدن مال و منفعت باشد از قبل زن باب ششم

دیدن شهر و شهرستان و قلمه و سی و منبر و مناره و

خواب دیدن دین راست باشد و کار بزرگ ملا

کرد و همیشه خوش گذراند شهرستان و باره و

دین ارانش در دشمنی بود اگر در خواب نیست که در

233

شهری در آمدی دین وی قوی کرد و دشمن طغی

یابد و برون آمدن از شهر حرمت بازداشتن اگر

در خواب بیند که باره و قلم را عمارت میکند کار او بالا

که بود اگر در خواب بیند که در سجده باشد در سلطان

و قاضی در پیش بنویسند اگر در خواب بیند که نماز میکند

کاری کند که همه مردم از خوشنود باشند و حق تعالی نیز

از و راضی باشد و بهشت روزی وی شود اگر در خواب

بیند که بر منبر یار میار شدی او را بزرگی و نیلویی

برسد اگر مسجد جامع در خواب بیند مهمتری بود اگر در خواب

بیند که در مسجد جامع شدی او را خیر و برکت باشد و از غلامان

این باشد اگر در خواب ببیند که مسجد جامع آراسته کار ملک

بست او آید اگر در خواب ببیند که در مسجد پشت بخراب

باز دارد آنکس توکل بر خدا کند و در دنیا آخرت این کرد

در روزی برای او فراخ کرد و اگر در خواب ببیند که بر خدا

تعالی سپاس دادی و حمد گفتی مال بسیار و فرزندی بود اگر

در خواب ببیند که مناره شکست و فرو آمد یا بران شد

بزرگی میرود اگر در خواب ببیند که مناره مسجد جامع افتاد

خطیب یا قاضی میرود **باب هفتم** در دیدن سرا و تپان

در مایه و کوشک و دوکان و آسیا اینهم در خواب دیدن

مرد را تو گمری بود و زن را شوهر اگر در خواب ببیند

که در برای او کشته شده اگر مرد باشد زن کند و اگر زن

بگوید شوهر کند خدا تعالی او را پس بپوشد اگر کسی در خواب بیند

234 بوستان را زن صاحب جمال روزی او کرد و وزیر گمانی

در شادی گذرانند و گوشه در غرقه در خواب دیدن مهربانی

باشد و مال بسیار یابد و میراورد و در دوکان در خواب

دیدن عیش باشد و روان را اگر در خواب بیند که اسباب

خراب کردی طعام تنگ شود و سراج و مطبخ در خواب

دیدن اگر مرد بود زن بخوابد و اگر زن بود شوهر کند باب

هشتم در دیدن تنگ و غیره و خود و صندوق و کلاب

وز عفو آن و دروغ و خوش بود هر چه بوی خوش داشته

باشد یا صورت نیکو اینها خواب دیدن مال حلال بود

و شادی باشد و سخن خوش بشنود و دروغ بگوید

تویش بود خواب دیدن زن سلیطه باشد و مرد

فاسق و ستمان تا تویش بشنود در عنوان و خواب ببار

و فکر بود **باب نهم** در دیدن مرد جوان و مرد پسر و زن جوان

وزن پسر و پسر و خواب دیدن دولت و بخت بود و

آسوده کرد و علام و خواب دیدن بشارت و شادی و

روشنایی باشد کثیر و خواب دیدن خیر و برکت و طوفان

بر دشمنان بود و کودک و خواب دیدن چون پسر باشد شاد

و چون دختر باشد غم بود زن پسر و خواب دیدن غم بود وزن

جوان و خواب دیدن شادی و عیش بود **باب دهم**

در دیدن غسل کردن و دست و روی شستن و تیمم کردن و

نیک حلاوة و اقامت و رکوع و سجود و عمره و زکوة مال و دادن

وصدقه دادن و عزت کریدن غسل در خواب دیدن

المینی باشد و نیکو روی و نعمت و جای یاقین و رکوع و سجود
کمر

جاء یاقین بود و رکوع سجد کردن در خواب عدل باشد

و شلوی بیدار و بار بیه کردن در خواب نوبه کردن و زغم

و اندوه بیرون آمدن بود اگر در خواب بیدار که در کوشی

و بیرون آمدی از همه غمها فرج باید و از همه فتنه ها ایمن باشد

توله تعالی و من و خله کان امنا اگر در خواب بیدار که

زمرم بخورد از تشنگی قیامت ایمن کرد و اگر در خواب

بیدار که اقامت کفنی المینی بود باب یازدهم در دیدن خلیفه

و امام و قاضی و نقیب و فقیه و خطیب و موزن و پیمان و ترانو

وکیل قاضی را در خواب دیدن امر خداست تعالی بود و قوت و

بشد چنانکه وکیل و ترازو و کمال در خواب دیدن قاضی
آن شهر را کار راست بود و اگر **ک** در خواب ببیند که ترازو

وکیل شکست قاضی آن شهر ظاهر شود یا از قضا معقول شود

اگر در خواب ببیند که قاضی خوشش روی بودی دلیل کند که

خدا تعالی از او خوش شود و بود اگر قاضی ترش روی ببیند

دلیل کند که خدا تعالی از او خوش شود نبود اگر قاضی را در خواب

یا قاف یا لقب یا ایام یا عالم یا خطیب یا موزن اگر **ک**

کس صلاحیت دارد و بخت رسد و اگر صلاحیت آن

ندارد کاری بکند که زبان دارد و **باب** ^{۱۲۰} دوازدهم در دیدن

کراسه و قلم و دوات و لوح و منشور و قباله و نامه و سداد

و قلم خواب دیدن حکم و ادب بدرجه رسد و لوح در

خواب

خواب دیدن علم و ریاست باشد مردان نامه نوشتن

236

خواب ولایت باشد وقت و صنعت باین دردن

باشد اگر ~~ک~~ در خواب بیند نامه قاف را حاجت روا کرد

و قلمندان در خواب بین زن کند کراسه و مصحف نوشتن

سجاکردن و میراث حلال باین و امانت و مشور و حجاب

دیدن ولایت بود بر قوم حاکم و ان اولاد و مراد در

در خواب شادی و عزت و دولت **باب سیزدهم**

مردان و گوشت و پوست و اندام مردان و استخوان

و نقصان اندرین مردمان یا جامهای بسیار دیدن اراش

و شادی و مال بود اگر ~~ک~~ در خواب بیند که سر از تن جدا

کردن میان او و بزرگان جدای افتد اگر ~~ک~~ در خواب بیند

که گوشت مردم داشته زن بگوروی بود و خبر خوشی

چشم در خواب دیدن نور لب بود مال بود پستان مرد

زن در خواب دیدن برادر و خواهر و شوهر باشد پای مردم در

خواب دیدن کسی که در ^{طلب} مال حلال بود و پشت مردم در

خواب دیدن برادر و مادر و دوست بود دوست و استخوان

تیر در خواب بگو بود دهن مردم در خواب دیدن میراث

والد در خواب بیند که دندان پشینی وی افتاد نصیب

رسد وی را با شو بکند در رود آب دهن و بغم انداختن

فرح یافتن از غم بود و گفته اند که شادی بسیار نیز بود و اگر

کس در خواب بیند که دهان وی خشک شدی روزی بوی

نمک شود پوست و شکم و استخوان و آنچه بر آن ماند در حوله

آمدن عزت و جاه و ثمره باشد موی مردم در خواب دیدن را

236

جان بود اما کسی و کره و ابله و دخیل و خرمای که را دیده برین

بود در خواب دیدن مال و عزت و جاه و فرزند خادمان را در

خواب دیدن دولت و عزت و خیر بود **باب چهاردهم در**

دیدن کلبه آن و زردمان و تخت و کرسی و سراپرده و معماری و

کسبه و محل صندوق و گردون و نیمه و ستون و درش و خیر و

تیمه و شاه و دروان و بستان و کت دن و از جایگاه ملک بودن

آمدن انیمه خوب است چوب راست در خواب دیدن

ملک بود اگر از برای سوختن بود و اگر کسی در خواب ببیند

که از جایگاه ملک بیرون آید از غم یا بریزد و راحت یابد

اگر در خواب ببیند که قفل را و اگر کارهای بسته او ببرد

لاکنت ده شود و در سبکت دن همین حکم دارد و زمین و بالائی

در خواب دیدن بپندی بود اگر **در خواب** بیند که بر او دن

نشسته باشد عزت و دولت باید یک به و محل و خیمه و خمر

در سر او و در خواب دیدن آنها بزرگی بود اگر خداوند خواب

مستور او را نکستور بود و دیدن زردان غم و اندوه بود و شگون

در خواب دیدن مردم محترم بود یک **باب پانزدهم**

در دیدن یک و دیگران و تنور و حاکم و یک و سخن

در خواب بزن باشد و او را و شوهر باشد و او را و یک

در خواب دیدن بزرگ صاحب حال بود تنور و خواب

دیدن مال حرام باشد **باب شانزدهم** در دیدن مردم برهنه

و امن او را گرفته باشد و سماع و دانش چون آنها که گفته شد

در خواب بخت که او را زین با دشمن گرفت یا آتش او را

سخت از جهت زن غم خورد و او را بختی رسد از قبل مال خویش

را بکند یا نه بزرگ کند تو به باید **باب بیستم** در دیدن

یک زن و حجاب کردن و موی سر کردن و بازی کردن موی

و ریش بریدن و در اندام افتادن و اما کسی کردن و زیاده و نقصان

در تن پیدا آمدن یک زن اگر خداوند خواب در عجلت

باشد فرج بود و چون بطلد شود خداوند خواب بگوید که اگر در

خواب ببیند که تمام خون وی ریخت و هیچ خون در دیدن

وی نماید احشاش نزدیک باشد تو به تمام باید حمام ببرد و خواب

دیدن بهر از حمام حوائی بود و گویند حجابست در خواب کردن

امانت گذاردن بود و دست بپوشد کلاه او رون اگر کسی در

در خواب بخت که او را زین با دشمن گرفت یا آتش او را

288

خواب بیند که حجابت کردی و هیچ کس از جانب بر روی نماند
نه بر قباله کند و در دیوان قضا بر روی بعدل کوای دهند اگر حجام
چوان بود کولی دروغ دهند اگر کسی در خواب بیند موی سر ماری
کردی فرج باید داد در خواب بیند که ریش او را بنده مال
بسیار بدست جمع شود و نیکبختی باید اگر کسی در خواب بیند
که رک از اندام آلوده شغل از قبل زن باشد اگر کسی در خواب
بیند که ریشنه از تن بر آید مال و منفعت باید و لباس در تن
زیادتی مال و جاه و مراد بود و لاغری و بیماری در خواب دیدن
زن بزرگی باشد **باب هجدهم** در دیدن درازی و کوتاهی
و درم حدت و سراج کرکین در خواب دیدن برتن مال بسیار
جمع شود و منفعت باید کجای خواب دیدن تیر مال بود کرکین

در خواب دیدن مال حرام بود کسراخ و مندی مال بسیار بود

مردی باری نخواب بیند که از فرج او مار بیرون آید و از فرج آید ۲۵۹

اگر مردی بخواب بیند که او را فرج گشاده چون زنان یا خود را می درازد

یا خیس بیند پیشش بریده شود اگر زن بیند که او را دراز شده

یا ریشش بریده شود همچون مردان هرگز او را فرزند نشود **باب**

توزدهم در دیدن درختان میوه دار و سبزه در باغین و در غرار

درخت دیدن منفعت بود و بزرگی باشد درخت میوه دار

در خواب دیدن عزت و قدرت خداوند خواب را بود

سرن بر درخت مال بود در خواب دیدن تر یا خشک در وقت

یا غیر وقت خود سیاه یا سفید مال و منفعت بود و روزی **حلال**

تو را نارسیدن در خواب دیدن بهشت از ریش اما در مشایخ

و در آن وقت که برگ درخت بریزد و خواب دیدن نخست

بود و منفعت نمود اگر در خواب توت سیاه و سفید بوفت

خود بیند مال و منفعت باشد کشتش و خواب دیدن مال

بود خریزه در خواب دیدن اگر شیرین است مال باشد

و اگر ترش است اندوه باشد اگر انجم در خواب دیدن نوکری

بود سب در خواب دیدن فرزند و نیزک و مال حلال بود

سب ترش در خواب دیدن لبر باشد تنها بود خواب دیدن

ببر و نیزک باشد اگر شیرین بود و سیاه و اگر ترش بود غم و اندوه

بود چله نوزده در خواب دیدن یا قند در خواب دیدن مرد را نیک

بود مال باید اگر که در خواب بیند که در سرای یا بوستان او کار

پایانده او را راحت و اگر ترش و شادی بود و نیک در خواب دیدن

باز

او درم نیکو روی بود اگر که در خواب بیدار گشت با باطل مال

حلال بهرساند و برادر بد ناریخ و نریخ چون خنک باشد فرزند و 240

زندگانی دراز یابد و چون نارسیده بود و خصوصیت باشد **باب**

بیستم در دیدن نان خوش و حلوا و انگبین و شکر و نان بهرین

در خواب دیدن روزی حلال باشد اگر باو شاه برادر خواب

بیند و لایت او زیاده کرد و اگر که دیگر خواب بیدار گشت نان خوشی

ریخ و غله از ران شود شکر و انگبین و شیرینی مادر خواب دیدن

منفعت و عزت و مراد یافتن باشد تلخ و شور در خواب دیدن

سخنهای خوش بشنود **باب بیست یکم** در دیدن تر و پیاز

و نمک اینهمه در خواب دیدن سخنهای ناخوش بشنود

و اگر که در خواب بیدار گشت خورد و بیماری و غم بود بملار

در خواب مال حلال بود **بایست** ^{۲۲} **دویم** در دیدن مال حرام

و در او و فحاح و نهرونی کردن نه در خواب دیدن و

خوردن مال حرام بود اگر کسی در خواب بیند که سنت

در کار دنیا حرام کرد و در او در خواب خوردن توبه نصوح

بود شیر در خواب دیدن روزی حلال بود شیر در خواب

دوشیدن مال حلال شد مروج در خواب دیدن پشیمانی بود

شیر از هر گوش دیدن و خوردن مال حلال از قبل زن

شراب در خواب دیدن و خوردن مال و سلطنت و ولایت

بود شیر و شیر در خواب دیدن خوردن مال حرام بود

شیر و در ماه و ملک در خواب دیدن دشمنی باشد

فر کردن در خواب توبه بود از گناه و از غم فرج باید و بار

در خواب دیدن مال حرام بود اگر کسی در خواب دیدن مال حرام

آورد و بفریاد آنک مال تلف کرد و کلاب کل و شکر

241

و آنچه بدین مانند اگر در خواب ببیند دین پاک و علم و ادب

و عمر دراز و مال حلال و عیش و خوش و ثنای نیکو بود

شکر و در خواب ببیند مال و تندرستی بود **بسیار**

در دیدن جوهر مثل مروارید و یاقوت و دنیا و مردم و وس

و نفقه و شمع و چراغدان و جواهر و خواب دیدن مال حلال

بود و میراث و فرزندان ماسفته بود زن و نیزک و دختر بود

یا قوت در خواب دیدن مال و نیزک و علم و ادب بود

اگر در خواب مروارید ببیند کار زفته باز آید و اگر قرآن را

کرده باشد یا دیگر نفقه در خواب دیدن مال حلال بود و نیکو

و دولت امان را حواری دولت باشد مردم درست باشد

مال حلال بود و علم و ترویج و ارزانی شدن ز خاوندان

قدر که باشد باید و اگر در تیره ماه بود همان قدر که دیده باشد

باید بسم طمدی گشته در خواب دیدن غم و اندوه و الم

و ما خوش بود بخت در آخر مراد حاصل آید و بیمار در خواب

دیدن دین پاک و علم نافع و مال بسیار بود اگر در خواب

بشد که بیمار بپای داد و پاک از وی ببرد و باز غم و غم باید یک

و بیمار در خواب دیدن زن و نیک بود و مس در خواب

دیدن و آنچه بدان ماند کار ناکشید کند و ارزان و ارزان

غم و اندوه بوی رسد طشت و افتاب و چراغ و ان و سبزه

و آب و سان و کوزه و خم و طهارت و ناسوی بود و در

رختن و زربسار در خواب دیدن که بپای دادن با فایده

لذت

پوشیدن یا در دین از غم فرج باید و از بیماری هجت باید

۲۴۵
ان شاء الله تعالی **باب بیست و چهارم** در دین لباس و کفش

و جامه پوشیدن و کلاه و دستار و خواب و دین سلطنت

و عزت و نفوذ و ولایت و دولت بود و طعمه در خواب

و دین مال و طفول و جوانی و حجاب و دین حفظ کند از کشتن

در خواب و دین اگر پادشاه است او را عدل بود

سیاه پوشیدن در دین و دولت و سلطنت بود اگر جامه

پوشیدن عادت ندارد و یراعم بود و جامه سبز در خواب

پوشیدن بیماری و غلت بود و جامه که بود بد است مبروره

در خواب و دین سروری و خرمی بود و موزه در خواب

دین و پوشیدن یک نه بود و خرمی عذر باید در چشم

همیشه بود و در کارهای دیگر هم بود و در خواب

در خواب دیدن فوت و ولایت بود چاره در خواب دیدن

و پوشیدن روزی حلال بود و خیر در بخت و ولایت و نعمت

بود کردن بند زانرا پس مردان را که خدائی و دختر اندکترین

با نیت مردار بد مردانرا نیت **باب سیم و پنجم** در دیدن

عروس در خانه گرفتن و بوسه دادن و محبت کردن اگر کسی

در خواب ببیند که زنی را با خود گرفته بود زندگانی او دراز

گردد و بوسه دادن حاجت روا کردن از لطائف بند که در آخر

دوشیزه را ببیند مرد خویش تمامی **باب ششم و هفتم**

در دیدن غل و بند و دام در پستان و دوختن جامه و دوک

غل در خواب دیدن که قوی میل نیاخت کردن اگر کسی در خواب

ببیند که پایی در دام افتاد و در مکر و حیل افتد سوزن و جامه و خنجر

در بازار

و پیمان در خواب دیدن مال حلال بود و کدالی نفع

2413

چرخه دیدن زن سوره باشد **باب ۲۷** و **مفهم** در دیدن

سلاح و آلات بادشاه و مهران و کدراست و دروغ

خوردن سلاح خواب دیدن قوت باشد و منفعت باشد

و مال و فرزندان و امانت بود چنان در خواب دیدن سفر

کردن بود و بچشم رساندن کار و خود خواب دیدن عمر ^{۴۵}

بدرار باشد محقق در خواب دیدن خبر دروغ شنیدن

بود طبل و شنیدن مایه بود باران و سیل حرب و فتنه

باشد اگر در خواب بیند که عارت میکرد و ندانده

باشد چو چکان و کوی زن در خواب بادشاه و امیرا

غنیمت یافتن بود اگر کسی اندر او خواب بیند

در خواب دیدن زن سوره باشد

باشد و آتش و شادی اگر آینه همین باشد مگر می رسد

اگر خداوند سلطنت بود عدل کند بر خلق اگر در خواب

بیند که بادشاه در محفلت ظلم و جور می رود و اگر در خواب

بیند که سوگند خور و نوبه نصوح باید کرد و اگر در خواب

بیند که سوگند دروغ خور و نوبه نصوح باید کرد یا سوگند طلاق

خور و اورا غم داند و رسد **باب بیستم** در ردین خرد

و ابریشم و نصا و بر این جمله در خواب دیدن مال و منفعت

بود و عزت و مرتبت چنانچه پیشتر یاد کرده شد در

اول کتاب ابریشم و نمود در خواب دیدن همه حال

بیک بود نصا و بر و جامه اصحاب سلطان را در دین

گرامت بود و مرد صالح را نیز بیک بود و چشم در خواب

این

و بدین آن عامه را میانه بود و تعوی که گفته اند تصاویر مردمان را

244

نیک بود **باب بیست و نهم** در ویدین باینها و مانند آن

اگر که در خواب بیند که ازین علتهایکی نالیدی دلیل

کنند که بقصای خدا تعالی رافعه نیست لیکن و گنگ در خواب

ویدین خصوصت و زبان کاری باشد اگر خواب بیند

که عصبانیت گرفته بود و فوت و مراد باید اگر خداوند خواب

صاحب علت و در دوست کاری بروی کشا و کار

انچه آرزو بود باید **باب سی و نهم** در ویدین لب اطو

محل و زندان و کورستان کور خواب ویدین بند باشد

ویم باشد اگر که در خواب بیند که از کور برون آمد

فرح و راحت و شفا باید مرده تازه در خواب ویدین

را و یافتن بود از کار که طمع سر بریده باشد اگر در خواب

بیند که مرده است زنده کرد و اما از سرای او فتنه و ویرانی

پدید آید اگر در خواب بیند که مرده در آغوش گرفتگی

میان او و خویشان خصوصیت افتد اگر در خواب بیند

که گوری گندی سرایی نیالکند و اگر در خواب بیند

که مرده با و چیزی دادی آن جز در دنیا فایده ندارد و او را

روقی پدید آید و شاد گردد و اگر در خواب بیند که

مرده با وی سخن گفتی آن سخن وی حق و راست

بود اگر در خواب بیند که چیزی مرده دادی یا از

مرده خوری یا از مرده خواستی آن جز در دنیا کرات

نبرد و با طوطی و شاد و روان در خواب بیند چون تو بود

در ادبی

و نه درک نیک بود که عزت و مال باید و اگر گهنته و

در بدنه بود صدقه باید داد و حمله در خواب بیدار بوی و

خوش طبع و نوکری و پاک دینی بود نفس و چو
و بدن زرد آن بود و غم اگر که در خواب بیدار تازه و

مرد را آخرت آن مرده بگو بود و اگر که در خواب بیدار که

اورا یادگیری را بر خیاره نهاده اند و مردم بسیار از غیب

آن کس پرسند و رازی عمر و هنری باید اگر که در خواب

بیدار که از خیاره ببقا و از عمل که دارد معزول شود و اگر که

در خواب بیدار که خیاره برداشته خدمت سلطان کند

کفن مرده را در خواب بیدار نصبت بود نماز که از زن

بر مرده در خواب سنت رسول الله صلی الله علیه و آله

245

همه در خواب بیدار که در خواب

در خواب بیند که پدرش را بر خاوه نهاد اند اگر

و امید فرزند بود پس آید و علمهای رفته بدست آید اگر

در خواب بیند که با مردگان کاوی رفت آتش روی

افتد **باب سی و یکم** در دین تازیانه زدن کردن

زدن دوست و بای بریدن و باره کردن مردم اگر

در خواب بیند که را کردن زدن بر آنکس ظلم

کنند اگر در خواب بیند که را بکشد بر جسم خود طوفان

اگر در خواب بیند که را تازیانه زدن هر تازیانه

در می باید اگر در خواب بیند که تازیانه خون بر آید

از زخم زدن هر بار که خون بر آید بر آنکس دروغ گویند

اگر در خواب بیند که دست در زبان آن و بای می

بعد از کردی قوت ایوان باید و غروی دراز کرد و **باب**

۲۳۲ **سوم** در دیدن نای زدن و سر و کفن و بانی کردن

و شطرنج مانع و چک زدن و زدن با حق و سر و کفن و

شنیدن و خواب چون زد یک بود کونند غم بود و نسی

ناخوش بشنوند و کار باطل کند و رحمت رسد نای زدن

در قص کردن بهر حال اندوه بود و دوت زدن و زدن و

شادی از جهت زمان و خبر مشهور بود اما از مردم در خواب

دیدن از خانه او باز برادر و باری چک و ما عیا بود و بارط

زوی و آواز او شنیدی اگر که در خواب بیند که از

عشق مایه سرور نه نواز نه زدن حکمت بود اگر در خواب

بیند که آواز نای می شنود و حیات خوش مایه و شطرنج

و نرو با حق در خواب کار باطل کند اگر غالب باشد دشمن

نفر باید از و با حق در خواب علی شدن از خدا تعالی باشد

و از نمبر صلی الله وسلم اگر در خواب بنید که بل از حشت بخت بود

بل محکم در دین او بود و شانه کردن در خواب میان مردمان الفت

افکنان بود و میگو بود **باب سیم و سوم** در دین خرید و فروخت

بها و نرخ از ران کردن اگر در خواب بنید که حلال رنج آن

آنچه از ران شود و اگر طلب میروی آن خبر غیر کرد و اگر

در خواب بنید که آتش در بازار امادی از سلطان با اهل بازار

آبی برسد اگر در خواب بنید که خبری خواسته صدقه بایده او

تا ثواب او بدورسد و از غم رها کرد در خواب بنید زده

با مردمان سخن کردی و دادی خبری آنچه از ران کرد و **باب**

ک

آنچه از ران شود و اگر طلب میروی آن خبر غیر کرد و اگر در خواب بنید که آتش در بازار امادی از سلطان با اهل بازار آبی برسد اگر در خواب بنید که خبری خواسته صدقه بایده او تا ثواب او بدورسد و از غم رها کرد در خواب بنید زده با مردمان سخن کردی و دادی خبری آنچه از ران کرد و

۳۴
در رویدن بریدن در هوا و از هوا فرو آمدن اگرک
۲۴۷

در خواب بیدار گشتن از جای بریدی از اهل نبودن بر آن عیله صفای

در خواب بیدار گشتن در هوا بریدی نرفتند اگر در خواب بیدار

که در آسمان کاشاده شدی و باز نیامدی نوبه باید کرد که دلیل مرک

بود اگرک در خواب بیدار گشتن از آسمان بتقادی زن را اطلاق

و در روزی دیگر کند اگر در خواب بیدار گشتن در آسمان کاشاده شد

و در شکار از او بد آنسج حج کند و روزی بر وی فریاد کرد و اگر

در خواب بیدار گشتن بسج میروی آنسج از جمله زاهدان کرد و اگر

اگرک در خواب بیدار گشتن از بام بیام یا از دیواری بدیواری

بریدی نرفتند یا از کاری بکاری مگرد و یا از شهری شهری

رود اگرک در خواب بیدار گشتن از سرای خود بسرای دیگری بریدی نرفتند

در خواب بیدار گشتن از آسمان بتقادی زن را اطلاق

باید کرد اگر که در خواب ببیند که بر آسمان شادی کار او بالا
کرد اگر در خواب ببیند که در هوا حیات گزینی از کل دشت

و کار دنیا و نفعه شود **باب سی و پنجم** در دیدن کسب

و بهایم و سخن گفتن با مرغان هر چه از بهایم که با وی در خواب

بیند و سخن گوید او را کار عجایب پیدا آید و از آن خبر که طمع کرده

است بوی رسد چنانکه از آن عجایب بماند و الباقی علم و ادب

حاصل کند و در میان مردمان عزیز و مکرم و معروف بود اگر که

در خواب ببیند که زراعت یا طبع یا ملک میکرد و میگویند صدقه

باید داد **باب سی و ششم** در دیدن بیم و قهر و کشتن از دشمنان

و سیاه و کراستین و نازعت کردن در خواب همه حال

شادی باشد دیگر آنکه بماند سخت گوید که فرج باشد

در آینه

در رسیدن اینی باشد از هم اگر خواب بیند که از سباع
2018

اورا رنجی رسد یا از بهایم یا از خولیان زبان رسد اگر

در خواب بیند که از خیرای دیگر گرفت اگر دشمن آنچیزا

این کرد و اگر آن خیر از وی می کرد و آن خیر را معالیه بیند

نعم دانوده بود و اما ناراحت کردن یا حیوان یا سباع یا خیری

خواب بیند که بروی دست باید اگر او را غلبه کند طغیاند

اورا دشمن اگر در خواب بیند که با کسی گزینی با

یا سباع یا بهایم و آن خیر او را بپایندی دلیل کند آن خیر

بروی طغیاند اگر خواب بیند که بکشد از کشنده او را منفعت

رسد اگر در خواب بیند که او را بکشد یا بکشد یا بکشد

بود و باغی و علف و مخدول شود از هر آنکه از خدا تعالی

معتبر است **باب سی و نهم** در دیدن قصاب و کشتن

حیوان و پوست کردن معروف در خواب دیدن ظالم

و باو لعنت کند اگر کسی در خواب ببیند که هر گوی

کسی بریدی بر آنکس جوهر است یا مال او ببرد اگر کسی در

خواب ببیند که گوشت خام نخوردی بر مردمان دروغ و بهمت

بند و **باب سی و دهم** در دیدن کوفته و میش در غله

و موسی و لیسیم اینان اینها همه در خواب دیدن خوب

است افزونی زرق و دولت و اقبال با بوج و راحت

و دوام مدت خواهد بود و اگر کسی در خواب ببیند که گاو

یا حیوان دیگر را قربانی کردی مراد خویش تمامی میباشد اگر

کسی در خواب ببیند که از میش شیر خوردی مال حلال میباشد

الله

وزن کند اگر در خواب بید که پوست از میشت کشیدی
249

اورا پس آید اگر که در خواب بید که بزغال را کشیده برای

گوشت اورا میقتی رسد از جهت وزن اگر که در خواب

بید که گوشت یا سر کا و یا سر حیوان دیگر را پوست و گوشت

باز میگذری و نه چوری باد شده باید بقدر خویش اگر فرو

تر است برایت و قهقری رسد اگر آنکس مهر باشد

مال حلال زیاده کرد و او را اگر در خواب بید که شراب خورد

شادی باید **باب سی و نهم** در ردین حرکتش و کور

و اندامهای ایشان اگر که در خواب بید که صدقه قری

کردی و خوردی مال باید و اگر که در خواب بید

خورشید و او را برامطیع بشدی بر معصیت دیگر کرد

دارک در خواب بیند که از کوثر بنهاد و اندام او شکست

در قعر لافند اگر در خواب بیند که کلوی آهو سر برد

او را دختر آید یا پسر اما دولت مند و مبارک قدم باشد

باب چهل و دوم در دین است است در خواب و دین

بسیار خوب است اگر بر پشت است سوار شود یا

مراد است مراد خوب المدعا خواهد یافت و اگر نشد

همین است را وید اگر در پیش و بی خبر است تواند خواهد

شد و اگر دولت مند است جاه و مرتبه و اقبال زیاده

خواهد شد هر طریقی و دین است خوب است و مراد

یافتن است کا و دوشتر و ماد و کاه و کاه اگر در خواب

بیند کا و دوشتر یا بر دوشتر و لایست و ریاست و عزت

و مرتبه باشد اگرک در خواب بنیکه در میان کاوان کاوینه

نود از زانی غله بود که زانی گوشت کاو در خواب بپزند

ملک و پادشاه بود و آنچه نکم باشد خواب دیدن

مال حلال بود و اگرک در خواب بنیکه کاو را میبوی

اگر بیمار باشد صحبت باید و اگر دام دار بود و شش او اگر

دارنده باشد از او کرد **باب چهل و یکم** در دیدن قیل

و کاوشش و انواع آنها و اندام ایشان اگرک در

خواب بپزند که بر قیل شسته بودی باید که

سرا و ارکان نباشد از مقربان باید که شوه و اگرک در خواب

بنیکه گوشت قیل یا بر قیل مخور دی مال عظیم باید و

گوشت و پوست و استخوان قیل در خواب دیدن باید

و طوفان قی بر دشمنان بود اگر کسی در خواب بیند که قبل

و یوانکت بدست ما و شاه هلاک شود اگر کسی در خواب

بیند که قبل در شش او را فوت رسد کاوشش بر صفت

قبل است اگر در خواب بیند که جزوی اندام کاوشش

در شش بر همه مهر کرد و کار او مالاک در مرتبه نام **باب**

چهارم در زمین و نس و حوک و بوزنه و موش

و عکسوت اگر در خواب بیند که با حوک الفت

داشتن دوستی کند برای مصلحت اگر کسی در خواب

بیند که گوشت خوک بخورد مال حرام بخورد و در ماله

خدا میبای که نکند شیر خوک در خواب خوردن

مال حرام بود اگر کسی در خواب بیند که رنجش

سلطنت

سلطنت یابد و کار او بالا گیرد و موش در خواب بین

مرد فاسق بود اگر در خواب بیند که از عورت او موش

251

بیرون آید او را فرزند آید اگر در خواب بیند که از نفس او

موش بیرون آید او را فرزند آید اگر در خواب حرمی باشد

زنی لجاج کند هیچ بادی دستش نبود از بدحی و هر چند که اهرام حرم

بیند مال حرام یابد بویژه در خواب دیدن مردم بیدار **سجده** **سجده**

در دیدن دو دوا نوع او اگر در خواب بیند که بر سر نشسته بود او

بالا گیرد و سخن گفتن با هم و شنیدن در خواب این شدن کار کل باشد اگر

در خواب بیند که بزرگی سخن گفتی کار بر او است پس کند و شمشان طومار

ماکت است با مردم صحبت سارک در خواب بیند که روی بکشد و سخن

او را طعنه اندیزد در خواب بیند سخن عظیم گوید اگر در خواب بیند و لیل باشد ظلم

باب
با دشمن بر عیت اگر در خواب ببیند که او باه بخوردی بیم و ترس بسیار در خواب

و بدین شهری بود **باب چهل و نهم** در دیدن کسی که پس از خواب و نشسته و مانند آن

اگر در خواب ببیند که ز نور را کفی مال حلال بود و نور در خواب در صحنه و

نادران گیت و پس در خواب که شد مال و فرج از غم بود و نشسته در خواب

و بدین سخن حکم دارد اگر در خواب ببیند که یک نخور و در کار مال و مرآت

باید اگر در خواب ببیند که یک در برین است که گران آتسین را بهیچانند

باب چهل و نهم در دیدن ماه و کاسه شست و صفی و نیک

در خواب که دیدن دشمن بزرگ باشد اگر در خواب ببیند

که نیک شست و نوبه باید کرد که اجلش نزدیک باشد صفی

در خواب دیدن مرد بزرگوار مقهور شود و در جنگ

در خواب دیدن با مردم بد خو میماند بود اما در زنی نیکو و حلال

پیدا شود **باب چهل و نهم** در دیدن مار و کرم و زهر مار و عقید

در خواب دیدن دشمن ضعیف بود مار کبابه دشمن قوی

بود اگر در خواب بیند که گوشت مار را خوردی بر دشمن طغیان بد 252

و مال بدست آورد اگر کسی در خواب بیند که مار را بوی سخن گفتی

دشمن بروی علقه کند و کار بزرگ او را پیش آید اگر در خواب

بیند که مار را بگفتی یا مار بروی محبوس یا مار دوشسته مال بسیار بد

اگر در خواب بیند که از مار کرمی شادی بود اگر در خواب بیند

که از مار کرم خوردی مال عظیم باو در آید کرم در خواب دشمن ضعیف

بود اگر کسی در خواب بیند که کرم را بخورد دشمن مال را بخورد

باب چهل و نهم در دیدن اسب و شیطا طین و دجال و جادو

اینهمه دشمن بود اگر کسی در خواب بیند که از ایشان یکی را

بکشته دشمن را ناچار کند و مال بسیار آورد و بی در خواب

و بدن خرد و روغ باشد و مردمان را از خواب راه می برد و حال

در خواب و بدن فربه بود و اندران موضع اگر که در خواب

که می رانست بر زن طغیاید و مراد خود بگوید **باب چهل و هشتم**

و در بدن پشه کاران و اجناس ایشان اگر که در خواب

بمید که اگر بمیرد و بماند پادشاه کرد و صیقل در خواب و بدن از نمونان

ملوک شود و از او شوکت و منفعت و نفع بدور که کمال مراد

اگر در خواب بمید از رویگان فاتحه شهر کرد و جوشن اگر در

خواب بمید موزون و فصیح و عاقل و نافع پیدا شود و سراج و

بالان که در خواب بمید نمک و نیش و صدف و باید او را که در خواب

و بدن راحت و منفعت باید فیلید و در خواب و بدن که بشد که مردم را

را و راحت برسد ز کرد در خواب و بدین با مردم

در روع کو و حاین وقت که ^{کارانده} اکثر در خواب و بدین

با مردم با یک دین کارانند عالم و قیسه در خواب ²⁵³

و بدین کنایه اش غفوشود کوزه کرد در خواب

و بدین راحت بنید و آسوده کرد و حلوا از خواب ^{پر}

و بدین خوشحالی بود طبخ در خواب و بدین

مردم حریف و ناصبور باشد و مراف در خواب

و بدین با مردم هرزه کو صحبت کند صبا و

در خواب و بدین با مردم زبان کار صحبت

کند حجام و یک زن در خواب و بدین

با مردم بد الفت افتد باغبان

در خواب و بین مال و فرزند بود **باب**

چهل و نهم در دیدن آنچه دلیل بود بر درازی عمر

و شکوکاری و خمس و سعد ابواب امیر علیه السلام

بن جابر رضی الله عنه از حضرت رسول صلی الله

علیه و آله و اهل بیته سوال کرد که کدام خواب است

که دلالت کند بر درازی عمر و شکوکاری

و سعد و خمس و شکوکاری کند حضرت و نمود که سلطان

با امیر و پادشاه و در خواب و بین که آب

خوردند یا حلوا یا شکر یا خرمایا عسل یا دوشاب

یا چینی شیرین می خوردند این هم

دلیل است بر درازی عمر پادشاه و عیش

قولی

خمس و راحت **باب پنجاهم** درودین

عبادت کردن و قرآن خواندن و نماز گذاردن و روزه دار شدن

257

و شکر و استغفار و صدقه و شکر اگر کسی در خواب بیند که قرآن

منجواند عزت و دولت و دجانی باشد اگر در خواب بیند

که سوره فاتحه الکتاب منجواند دلیل است راجب دعا

اگر پیش از خواب دعا نموده باشد که مستطاب است

او باشد بعد از خواب دعا کند که اجابت خواهد شد

اگر کسی در خواب بیند که سوره البقره و آل عمران منجواند

در اراده و اگر در خواب بیند که نماز جماعت گذاردی

هر حاجت که دارد روا گردد و این کرد و مرتبه باید از هزار

خواب بیند که نماز میکند دلیل بود و خیر و برکت و عزت

در شادی و شرف و شهنشای بنام علی السلام **باب پنجاه و نهم**

در دیدن زلزله و آب و آتش و افتادن زلزله و خواب

و دیدن بلا و قهر باشد اگر در خواب ببیند که در جبهه او آبی

اگر در آن چاه آب باشد نفع و سبب می باشد اگر چاه خشک

باشد و در غدر و مکر افتد اگر خواب ببیند که در آب او آبی

اگر روشن بود مال حلال اگر تیره باشد اگر تیره باشد غنیمت

افتد آتش یا دود در خواب دیدن از غم و ستمکاری

و سلطنت بزرگی باشد اگر دود داشته باشد و بر سر خورد

حدقه بدید که رفع بد شود **باب پنجاه و دهم** در دیدن آلود

و کبر و بر سر او کشت و طلب از خواب دیدن تعبیر

ندارد و بقولی بر دشمن دست نباید و منظور و مظهر

ادد

کرد و ترس او در خواب دیدند بر دشمنان طغیان بد و بر مال

حرفی نمود اگر که در خواب ببیند که در کشتن یا در طلب

نماز کند او توبه باید کرد **باب پنجاه و سوم** در دین و دین و دین

اگر که در خواب ببیند که کس را مالک و ولایت شود

و زندگانش در آن روز و در هر چه از آن نام کس ببیند که

مال و ولایت باشد اگر که در خواب ببیند که بر کس

نشیند نکند و در عمر و دولت بفراید عاقبت در

خواب بیند باو شاه باید و جنگ و جریح و خواب

و بین ولایت و مال بود باز سفید سلطنت و مال و پسر باشد

اگر باو شاه در خواب ببیند باز درشت و از دست وی

پیدا و گفاری در دست وی مانند شاه از دست او رود

و اگر طاعوس در خواب ببیند زنی صاحب جمال و با هنر تمام
بست آید اگر کسی در خواب ببیند که طاعوس در آتش مال
و منفعت باید بکشد و در خواب دیدن کاری کند که خالی
و مخلوق حشود باشند و منفعت باشد اگر کسی در خواب
ببیند که کبوتران در خانه داشته دولت بود کبوتر در دست
نخواب دیدن این بود مال حلال باید در آج در خواب
دیدن زن نیکو خوی بود هزار داستان در خواب دیدن
مردم خوشنوی او را دوست گیرند شیرین در خواب
دیدن بیابان بود آخر عمر او رسد ملک در خواب دیدن
او را پیری بود خود را در حریمی و شادی ببیند لطیف در خواب
دیدن هنری بود در میان قوم اگر مردی در خواب ببیند که ملک

ماده دوست او بدین را اطلاع دهد و فاحشه دمای

در خواب و بدین فاحشی روزی دولت بود بدو در خواب

و بدین بدین مردان را زن بود و زنی را شوهر باشد ^{الکتاب} 256

بعون الملك شرح دعای جوشن صغیر ^{الکتاب} **الکتاب**

میکوید کتاب الحروف الی السابوطاب بن و سب

که یاقم دعای جوشن و خبر او و قتل او را در کتاب از کتابها

حد سید خودم که اولی الدین حسن ابن داود است رحمه الله

که این مضمون در کتاب هیچ الدعوات و غیر آن از کتاب

معتبر بود پس دست و شتم اثر او درین مکان نادرست بود

قتل دعا و خبر کواری و آن خبر که خواننده و نگارنده است

از کتاب روایت میکند از مولای متقیان امام موسی بن جعفر

از پدرش باقر بن جعفر از پدرش امام زین العابدین ۱۲ از پدرش

حسن ابن عباس ابی طالب عا که آنحضرت فرمود که مرا بدین

امیرالمومنین عا که ای پسر من اما تعلیم کنتم نور اسری از اسرار خدا

که تعلیم کرده است مرا رسول خدا و مطلع نسبت بر او احدی گفتم

بلای بابا به جانم فدای تو باد گفت نازل شد جبرئیل علیه السلام

نزد رسول الله ص در روز احد و چنین بود که روزی هوشیاری

بود که مای سخت بود در بر رسول خدا جوشش بود کم شده بود

پس آنحضرت ربوبی آسمان برداشت و فدای را باسم اعظم

خواند پس حضرت میفرماید که دیدم در مای آسمان کشاده شد

حضرت جبرئیل علیه السلام نازل شد و مرا گفت که السلام

علیکم یا رسول الله گفت عیب السلام ای برادر من پس جبرئیل

فرمود

گفت خدا تعالی نور اسلام میرساند و میگوید که بکن خوش

را و بخوان این دعا را پس هرگاه که این دعا را بخوانی

یا با خود داشته باشی خوشی است و بر تو پس بگویم یا

اخیر خیر پس این دعا را خاصه منت از برای من و امتان

من گفت یا رسول الله این هدیه است از خدا تعالی بنو

و امتان تو پس بگویم ای اخیر خیر پس ثواب این دعا به

گفت یا نبی الله ثواب این دعا را کس نداند و نمیداند

غیر خدا تعالی هر کس که بخواند این دعا را تر و در آن آمدن

از منزل خود در وقت صبح صادق لاحق گرداند با اعمال صالح

او مانند کسی که خوانده باشد تورات و انجیل و زبور و فرقان

صحف ابراهیم گفت یا اخیر خیر پس هر که بخواند این دعا را عطا کند

خداستعالی برای او توبه در پیش و بید برای او توبه

بعد و توبه و انجیل و زبور و فرقان گفت هم توبه مراد است

که بخواند این دعا را گفت یا رسول الله بحق انک کتبت لیا

براستی را بکنیت بدیستی که عطا کند او را توبه یا ابراهیم علیه السلام

و موسی کلیم الله و عیسی روح الله و محمد حبیب الله صلوات الله علیهم

همه توبه مرصاحب این دعا راست گفت بلی یا رسول الله

همه که بخواند این دعا را دبا خود دارد و او را توبه زیاد

از آنچه گفته شد داشته باشد بحق آن کسی که توبه را به پیغمبر

فرستاد بدیستی که در عقیق منسوب زینبی است سفید

و در رختن کرده است خداستعالی بندگان را که عبادت

میکنند او را عصیان نکرده اند بدیستی که گوشه روی

السن

انسان فرو رختی از گریه بسیار پس وحی کرد خداوند

بایشان که چرا گریه میکنید و حال آنکه شایک چشم بر هم زدن

۲۵۸

بر من عاصی شده اید گفتند گریه ما از خوف خداست تعالی آن

که بر ما غضب کند پس درین حال امر المؤمنین علیه السلام

گفت یا رسول الله در اینجا شیطان نمیشکفت

نمیدانند آن که خدای تعالی آدمی آفریده است شیطان

و عدد انجاعت را غیر از خدا کس نمیداند و روز قیامت

در بلاد ایشان است خدا تعالی صاحب این دعار بعد و

ایشان خواب میدید و بدیدست که بیت المهور در میان

چهارم داخل می شوند در هر روز یغما و هزار ملک و پیران

می آیند از آن یغما و هزار که نوبت ایشان نیست تا روز

قیامت داخل شود و عطا فرماید خدا تعالی بعد و ملائکه

ثواب و بعد و مؤمنین و مؤمنات جهنم و انس تا فتح صورت

گفت هر که بگوید این دعا را در طرف بکبره در آب باران

وزع و ان لیس شود و خورد و آنچه تواند عاقبت دهد

او را خدای تعالی زنده و زنده کند و در حد اوست از جمیع سعادتهای

گفتم یا اخی حبیب رسول فضل و ثواب صاحب این دعا

را گفت یمن آن کسی که تو را بحق بر پیغمبری فرستاده هر که

خواند این دعا را بمیرد مانند مرقی شهید گفتم شهید

برای کج گفتم بیدار او را ثواب به قصد هزار شهید

برگوید او را ثواب جمیع آنچه خدا تعالی آفریده است

از جن و انس و دوز و دام و دفع کند از شر شیاطین

و

و کذب ایشان را کفیم یا اخی حیرت کل زیاده کن گفت

و ثواب ابرار اعلیٰ گفت بدرستی که خدای عزوجل فرمود

259

که عزت جلال من که هر که ایمان دارد و من و تصدی کند

رسول و اولاد صدیق کند این دعا را صد هم او را ملک عظیم

و بگردانم بهشت را جانب او بدم تمام حاجت را بر می

آریندگان مومن خود از خزانه من چیزی کم نمی شود یا محمد ^ص

اگر بنده از بندهگان من بصدق دل این دعا را بپسندد

نوبت بخواند از جمیع بلاها مثل برص و جزام و

خون و یا از بلای که اطبیب از علاج او عاجز باشند

عافیت دهم او را از آن امراض وای بر آن که

که انکار کند این دعا را ای محمد صلی الله علیه و آله و سلم

اگر بگوید این دعا را بجای مشک و زعفران و کافور و

شویب و بیاض شامه هر کس نسبت نازل گرداند خدا بخواهد

بر قبر او صد هزار ملک بافزود و دفع کند از او بول منکر

و کبر را و امن گرداند از عذاب قبر و برانگیزاند در قبر او

همه صد هزار ملک با هر ملک طیفه از نورش را کند رود

ناده و گردانند قبر او را چند آنکه چشم کار کند و

نخوابد به بهشت مثل عروس حله از رخت و حرمت

این دعا باشد جبرئیل گفت یا محمد رسول الله صلی الله

علیه و آله و سلم از حق تعالی شنیدم که این دعا را

در اوقات غش نوشته است پیش از درون

دنیا به چهار سال نوزنده مومن و مومنه که باعتقاد

این

درست بخواند و مشک در روی نباشد در اول ماه رمضان

بخواند عطا کند خدا تعالی او را ثواب شب قدر و بیا فرزند

در هر اسکان هفتاد هزار ملک و هر ملک بیست هزار سر باشد

و بر هر سری بیست هزار دمان و بر هر دمانی بیست هزار زبان

و هر زبان تسبیح کنند خدا تعالی ثواب آنها را آمان بنده

عطا فرماید که این دعا را خوانده میان او و حضرت پار تعالی

مانند و بر آنکه اند خدا تعالی نزدیک میرزا آمدن او را قهر

هفتاد هزار ملک و در دست هر ملکی علمی از نور و هفتاد

هزار غلام و در دست هر غلام زمام است که کسک او را زانو

و نشسته از زبیر جد و پای او را با قوت و بر پشت هر

است قبه از نور که هر قبه را چهار صد در باشد و بر هر

دری چهار صد و شصت و نه گشته باشد از سندس و

اسنیرق و بیرونش چهار صد و نوری و در حوری را چهار صد

کنیز باشد و در نیز را چهار صد و سیو باشد از مشک و در سر حوری

نامی از طلا باشد و در خداستعالی کنند و ثواب آن همه

از دانه این دعا باشد و بعد از آن هفتاد هزار ملک و با

هر ملکی حامی باشد از لولو سفید که در آن جامها باشد از نیش

آب صاف و شیر و حمر و غسل طیفه که خداستعالی در غلام

محمد خود در سوره محمد صلی الله علیه و آله و سلم فرموده و بر

طیفه دستاری و بر نوشته باشد که لا اله الا الله و هو

لا شریک له و در تحت آن نوشته باشد که این هدیه است

از خداستعالی از برای آن کسی که این دعا را خوانده یا بر

پرسیده که این دعا را بخواند ملائکه و عقیق آن باشند از او

او ثواب نویسد پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم گفت که هر

261

نیزه مومن و مومنه که این دعا را در ماه مبارک رمضان

به نوبت بخواند و اگر نتواند یک نوبت بخواند بدین

که حرام کنند خدا بر او آتش واجب گرداند و او را بخت

و موکل گرداند بر او و ملک که محافظت کنند او را از

معاصی و اقام که زنده باشد و چون وفات کند امانده گرداند

خدا تعالی برای آنچه وصف کرده شد پس گفت جبرئیل

یا محمد صلی الله علیه و آله وسلم بیا موز این دعا را از من

که مستحق او باشد که چون بخواند به نیت خالص و نگاه

دارد و با طهارت باشد و گفت امام حسین این دعا

صلوات الله علیه که در صفت کرده ام پروردگار من

این را به طالب علم محفوظ است این دعا و مورد که پس

گفتن من این دعا را پس کردم آنچه ما مورد بودم باین دعا

سریع الاجابت است و بخت از گنجهای حدیثی و صفت میگم تو را

ای بنده مومن که بخوانی این دعا را به نسبت صادق و نیک این دعا

مگر مومنی که صلاحت آن در شنبه باشد اگر بیدار نشنود سخن پس

کردانند نفع را بفرست و حرام می شود بر تو قوار این دعا و رسول الله

حضرت علی ابن ابی طالب علیهما السلام که با علم کن این دعا را با اهل و اول و حیدر

این شانرا بخواندن این دعا هر صبح ۱۰۰۰ بار افضل است دعا را بخوان من

کرد که تا در شب کسی بشنود آن مگر خداوند و شرح این دعا را در کتاب

اما محمد دریم تا خواننده نویسنده را ملاک شد که درین دعا شکر دعا کرد و

الحمد لله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هذا الدعاء راجع إلى صغير منيت

262

إلهي كم من عدوٍّ انتضي عكسيف

عداؤته وشكك لي ظيئه مديته

وأر هف لي شاحده وداف

لي قوايل سمومه وسدد نحو

صوائب سهامه ولم تنزعني عن

جرائسته وأصر أن يسومك

الذكروني ويخبر عني ذلاف

مبارته فنظرت يا إلهي إلى الضعيف

عن احتمال الفوائد وعجزني عن

مِلَاتِ الْحَوَالِمِ وَقُصُورِي عَنْ
الْإِنْصَارِ مِنْ عَجَائِزِهِ وَوَحْدَتِي
فِي كَثِيرٍ مِنْ نَاوِي وَأَرْضَادِهِمْ
بِي فِيمَا لَمْ أَعْمَلْ فِيهِ فِكْرِي وَالْأَرْضَادِ لَمْ
يَمِثْلِهِ فَأَيَّدْتَنِي بِقُوَّتِكَ وَشَدَّدْتَ
انْرِي بِبَصْرِكَ وَفَلَّاتِ لِشَبَاحِهِ
وَخَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَحَشَدِهِ
وَأَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَوَحَّجْتِ
مَا سَدَّ دِرِّي مِنْ مَكَائِدِهِ
إِلَيْهِ وَرَدَّدْتَهُ وَلَمْ يَسْفِ عَلَيْهِ
وَلَمْ تَبْرُدْ حَرَارَاتِ غَلِيظِهِ وَقَدْ

عَضَّ عَلَى أَنَامِلِهِ وَأَذَبَ مَوَازِيئَهُ
قَدْ أَخْفَقَتْ سِرَابُهُ فَتَكَرَّرَ الْحَمْدُ

263

يَا رَبِّ مَنْ مُقَدَّرٌ لَا يَغْلِبُ وَذِي
أَنَاءٍ لَا يَجْلُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي لَا تَعُكَ مِنَ الشُّكْرِ
وَلَا لِيَاكَ مِنْ الذِّكْرِ يَا أَرْحَمَ
وَكُفٍّ مِنْ بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَائِدِهِ
وَصَبٍّ لِي أَشْرَاكَ مَصَائِدِهِ وَوَكَلٍ
بِي تَقْدِيرَ عَائِنِيهِ وَأَضْبَا إِلَى
أَضْبَاءِ السَّبْعِ لِطَرِيدِهِ انْظَارٍ
إِلَّا لِنَهَائِهِ قُرْصَتِهِ وَهُوَ يُظْهِرُ لِي

يَشَاشَةُ الْمَلِكِ وَيَبْطُلُ فِي وَجْهًا
غَيْرِ حُلَّةٍ فَلَمَّا رَأَيْتُ دَغْلَ سَهْدِي
وَقَبْحَ مَا أَنْطَوَى عَلَيْهِ لِشَرِّكَ
فِي مَلَبَّةٍ وَأَصْبَحَ مُجْلِبًا إِلَى
بَغْيِهِ أَرَكُتُهُ لَأَمْ رَأْسُهُ وَأَبْنَيْتُ
بُنْيَانَهُ مِنْ أَسَاسِهِ فَصَرَعْتُهُ فِي
زُبَيْتِهِ وَأَرَدَيْتُهُ فِي مَهْوِي
حَفِيرَتِهِ وَجَعَلْتُ خَدَّهُ طَبَقًا
لِلْأَرَابِ رِجْلَهُ وَشَغَلْنِيهِ فِي بَدْنَتِهِ
وَرَدْنِي قَهْرَ مَيْتِهِ كَجِدْنِي وَخَفْنِي
بَوْتَرِهِ وَذَكْنِيهِ بِمَشَاوِصِهِ

وَكَبِيَّتُهُ لِيُخْرِجَ وَرَدَّتْ

كَيْدُهُ فِي خُرْجِهِ وَثَقْنَهُ بِبِدَائِمَتِهِ

وَفَتْنَتُهُ بِحُسْرَتِهِ فَاسْتُخْذَ لَكَ

أَوْ قِضَاءُكَ بَعْدَ تَخَوُّتِهِ وَ

انْقِمَاعِ بَعْدِ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِكَ

مَا سُوِّدَ رَأْيِي رُبُّ حَبَائِلِهِ التَّيْنِ

كَانَ يَوْمٌ مِثْلُ أَنْ يَرَانِي فِيهَا يَوْمٌ

سَطَوْتُهُ وَقَدْ كَدْتُ بِأَرْبِ

لَا رَحْمَتَكَ يَحِلُّ لِي مَا حَلَّ

بِإِسَاحَتِهِ فَلَاكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ

مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلِبُ وَذِي

أَنَا لَا يَجْعَلُ حِلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ ^{وَرَسُولِهِ} وَاجْعَلْنِي لِإِنْعَامِكَ مِنَ
الشُّكْرِ كَبِيرُنَ وَلَا لَأُثَمَّ مِنَ الذِّكْرِ
إِلَهِي وَكَمِ جَسِدِ شَرِّ بِحَسَدِهِ
وَعَدُ وَشَجَى بَغِظِهِ وَسَلَقَتِي
بِحَدِّ لِسَانِهِ وَخَرَابِي بِمُوقِ
عَيْنِهِ وَجَعَلَ عَرْضِي غَرَضًا
لِمُأَمِّنِهِ وَقَلْدَ فُخْلا لَا لَمْ يَزَلْ فِيهِ
فَنَادَيْتُكَ يَا رَبِّ مُسْتَحِيرًا
وَإِنْفَاسُ رَعَا جَانِبِكَ مُتَوَكِّلًا
عَلَى مَا لَمْ أُنْزِلْ أَعْرِفُهُ مِنْ جُسُنِ

دِفَاعِكَ عَالِمًا إِنَّهُ لَمْ يُضْطَهِدْ

مَنْ عَاوَايَ إِلَى خِيَلِ كَنَفِكَ

265

وَأَنْ لَا تَقْرَعَ الْفَوَادِحُ مَنْ الْجَا إِلَى

مَعْقِلِ الْإِنِّصَارِ بِكَ مَحْصَلَتِي

مَنْ بَاسِهِ بِقُدْرَتِكَ فَلَا لِحْدُ

يَا رَبِّ مَرْمُقْتِدٍ لَا يَغْلِبُ وَ

ذِي آفَاتٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ وَاجْعَلْنِي لَا نِعْمَكَ

مِنْ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

إِلَهِي وَكَمْ مِنْ سَحَابٍ مَكْرُوفٍ

جَلِيَّتُهَا وَسَمَاءٍ نِعْمَةٍ أَمْطَرَتْهَا

وَجَدَّوْكَ كَلَامِيَّةَ حِرْنِيَّةَ
أَمْطَرُهَا وَأَكْثَيْنِ أَحَدِ اسِ
كَمْسَتَهَا وَنَاشِئَةَ رَحْمَةِ نَشْرَتَهَا
وَجَنَّةِ عَافِيَةِ الْبَسْتِهَا وَغَوَامِي
كَرْبَاتِ كَشْفَتَهَا وَأُمُورِ جَارِيَةِ
قَدَرَتَهَا لَمْ تُعْجِرْكَ إِذْ طَلَبْتَهَا
وَلَمْ تَمْنَعْ عَلَيْكَ إِذَا أَرَدْتَهَا فَكَ
أَحْمَدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلِبُ
وَدِي أَنَاةَ أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صِلَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأُجْعَلْنِي
لَا تَغْلُكَ مِنْ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَوْلَاكَ

مَنْ الذَّاكِرِينَ الْهَيَّوْكَكُمْ مِنْ
ظَنِّ حَسَنِ حَقَّقْتَ وَمِنْ عِلْمِ

266

إِمْلَاقِ جَبْرُوتٍ وَمِنْ مَسْكِنَةِ
قَادِحَةِ حَوْلَتٍ وَمِنْ صِرَاعِ
مُحَلِّكِ انْعَشَتٍ وَمِنْ مَشَقَّةِ
أَرْحَتِ لَشَّيْلُ يَاسِيدِي
عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ لَيَسْئَلُونَ وَلَا
يَنْقُضُكَ مَا انْفَقْتَ وَلَقَدْ سَلَّيْتُ
فَاعْطَيْتَ وَلَمْ تُسْأَلْ فَاَبْتَدَأْتُ
وَأَسْمَيْتَ بَابُ فَضْلِكَ فَاَلْبَدَّ
أَبَيْتُ إِلَيْكَ رَجَاءً مَا وَامِنَانَا وَالْأَ

تَحَوَّلَ يَا رَبِّ وَاحْسِنَانَا وَابْدِك
يَا رَبِّ إِلَّا أَنْتَ هَاكَ حُرْمَانِكَ
وَأَجْزَاءً عَلَى مَعَاصِيكَ وَتَعَدُّنَا
لِحُدُودِكَ وَغَفْلَةً عَنْ وَعْدِكَ
وِطَاعَةً لِعَدْوِي وَعَدُوِّكَ
لَمْ يَمْنَعْكَ يَا إِلَهِي وَنَاصِرِي
إِخْلَافِي يَا شَاكِرُكَ عَنْ إِثْمَامِ
إِحْسَانِكَ وَلَا حِجْرِي ذَلِكَ عَنْ
إِثْمَانِي مَسَاخِطِكَ اللَّهُمَّ
وَهَذَا مَقَامُ عَبْدٍ ذَلِيلٍ اعْتَرَفَ
لَكَ بِالتَّوْحِيدِ وَأَوْعَى نَفْسِهِ

بِالتَّقْصِيرِ فِي أَدَاءِ حَقِّكَ وَ
 شَهَادَتِكَ بِسُيُوعِ نِعْمَتِكَ عَلَيْهِ
 وَجَمِيلِ عَادَاتِكَ عِنْدَهُ وَإِحْسِنَاتِكَ
 إِلَيْهِ فَهَتَّى يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي
 مِنْ فَضْلِكَ مَا أُرِيدُكَ الْإِحْسَنَاتِ
 وَاتَّخِذْهُ سُلَامًا عُرْجُ فِيهِ إِلَى
 مَرْضَاتِكَ وَأَمِنْ بِهِ مِنْ سَخَطِكَ
 بِعِزَّتِكَ وَطَوْلِكَ وَجَوْنَتِكَ
 مُحَمَّدٍ وَالْأَمَّةِ صَلَوَاتُ اللَّهِ
 وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
 أَجْمَعِينَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ

مُقْتَدِرٌ لَا يَغْلِبُ وَذِي أَنَاةٍ
لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَا تَغْلُكَ مِنْ
الشَّاكِرِينَ وَلَا لَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
الهِمِّيْ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ امْتَبَى وَأَصْبَحَ
فِي كَرْبِ الْمَوْتِ وَحَشْرَجَةِ
الصُّدُورِ وَالنَّظَرِ إِلَى مَا نَقُصِرُ مِنْهُ
الْجُلُودُ وَتَفَرَّعَ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ
وَأَنَا فِي عَاقِبَةِ مِرْدَاكَ كُلِّهِ
فَلَئِي الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لَا يَغْلِبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُ

لَا تَعْلَمُكَ مِنْ الشَّادِكِرِينَ وَلَا لَأَيْك

مِنْ الدَّاكِرِينَ إِلَهِي وَكَمْ مِنْ عَدُوِّ

أَمْسَى وَأَصْبَحَ سَقِيمًا مَوْجِعًا

مُدْنِقًا فِي أَيْدِي وَعَوْدٍ يَتَقَلَّبُ

عَمَّةً وَلَا يَجِدُ مَحِيصًا وَلَا يُبْغِ

ظَامًا وَلَا يَسْتَعْدِبُ شَرَابًا

وَلَا يَسْتَطِيعُ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

وَفِي حُسْرَى وَنَدَامَةٍ وَأَنَا فِي

صَحَّةٍ مِنْ الْبَدَنِ وَسَلَامَةٍ مِنْ

الْعَدُوِّ كُلِّ ذَلِكَ بِفَضْلِكَ وَ

عَافِيَةً مِّنْ ذَٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ
يَا رَبُّ مِّنْ مُّقْتَدِرٍ لَا يُغْلِبُ
لَا يَعْجِلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي لِمَنْعُكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلَا لَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
إِلَهِي وَكُفُّ مَنِّ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ
خَائِفًا مَرَعُوًّا مَسْهَدًا مُّشْفِقًا
وَحَدِيدًا وَجَلَا هَارِبًا طَرِيدًا
أَوْ مُنْجَرًّا فِي مُصِيبَةٍ أَوْ مَخْبِئَةٍ مِّنْ
الْمَخْلُوقِ وَقَدْ ضَاقَتْ عَلَيْهِ الْأَرْضُ
بِرَحْمَتِهَا وَلَا يَجِدُ جَبَلَةً وَلَا مَبْجَاوَةً

مَا وَى وَلَا مَهْرَبًا وَأَنَا فِى أَمَانٍ وَ
269 وَطَاهَا بِنْتُهُ وَعَافِيَهُ تَرُدُّكَ كُلَّهُ
فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقَدَّرٍ لَا يُعْلَبُ
وَذِي أَنَاةٍ لَا يُعْجَلُ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِى لَا يُغْلَبُكَ مِنْ
الشَّكْرِ كَبِيرٌ وَلَا لَيْتُكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
الْحَمْدُ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ
مُسْلُومًا مُكْبِلًا بِالْحَدِّ تَدِ يَأْيُدِى
الْعُدَاةَ لَا يَرْجُونَ نَهْ فَقِيدًا مِنْ أَهْلِهِ
وَوَلَدٍ مُنْقَطِعًا عَنْ أَخْوَانِهِ وَ
بَلَدِهِ يَتَوَقَّعُ كُلَّ سَاعَةٍ يَأْتِيهِ

قَتْلُهُ يُقْتَلُ وَيَكُونُ مُثْلُهُ بِمِثْلِهِ
وَأَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ

يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يَغْلِبُ وَذِي
إِنَاءٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

اجْعَلْنِي لِزُيِّنَاتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنَ الدَّاكِرِينَ اللَّهُمَّ سَيِّدُكُمْ

مِنْ عَبْدٍ وَأَمْسَى وَأَصْبَحَ بِقَاسِي
الْحَرْبِ وَمُبَاشَرَةِ الْقِتَالِ بِنَفْسِهِ وَ

غَشِيَّتِهِ الْأَعْدَاءُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ وَ
السُّيُوفُ وَالرَّمَاخُ وَاللَّهُ الْحَرَمُ

يَتَقَعَّقُ فِي الْحَدِيدِ مَبْلَغَ مَجْهُودِهِ

وَاللهُ

وَلَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدِي سَبِيلًا

270

وَلَا يَجِدُ مَهْرَبًا قَدْ أَدْنَفَ بِالْجُرْاجَاتِ

أَوْ مُتَشَحِّطًا بِدَمِهِ تَحْتَ السَّنَابِلَةِ

وَالْأَرْحُلُ يَتَمَتُّنِي شَرِبَةً مِنْ مَاءٍ أَوْ نَظْمَةٍ

إِلَى أَهْلِهِ وَوَلَدِكَ لَا يَقْدِرُ عَلَيْهَا وَ

وَأَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَا

أَحْزَنُ يَا رَبِّ مِنْ مُقَدَّرٍ لَا يَغْلِبُ

وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صِلَ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ وَالْحُجَّةُ وَاجْعَلْنِي كَرِيمًا مِنَ الشَّاكِرِينَ

وَلَا لَأَنَّكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَسَيِّدِي

وَكُفُّ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ فِي ظِلِّكَ

الْبَحَارِ وَعَوَا صِفِ الرِّيحَ وَلَا هَوَا
وَالْأَمْوَاجَ يَتَوَقَّعُ الْغَرَقَ وَالْهَلَاكَ
لَا يَقْدِرُ عَلَى حِيلَةٍ أَوْ مُبَدَّلٍ بِصَاعِقَةٍ
أَوْ هَدْمٍ أَوْ غَرَقٍ أَوْ شَرْقٍ أَوْ حَرْقٍ
أَوْ خَسْفٍ أَوْ مَسْحٍ أَوْ قَدْ وَأَنَا فِي
عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَالْحَمْدُ
يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرِكَ لَا يَغْلِبُكَ فِي
أَنَاءٍ لَا يَعْجَلُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي
لَا تَعْمَلْ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَائِكَ
مِنْ الذَّاكِرِينَ اللَّهُمَّ سَيِّدِي وَكَرُمِي عَبْدُ
وَأَمْسِي وَأَصْبَحَ مُسَافِرًا شَلَحَطًا

عَنْ أَهْلِهِ وَوَطْنِهِ وَوَلَدِهِ مُنْجِيًّا
 فِي الْمَقَارِيزِ نَائِمًا مَعَ الْوُحُوشِ
 وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَائِمِ وَجِدَّاهُ
 لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدِي سَبِيلَهُ
 أَوْ يَمْنَأُ بِأَمْنٍ أَوْ يَخْرُجُ جُوعًا
 أَوْ عَطَشًا أَوْ عَرَى أَوْ غَيْرَ مِنْ
 الشَّدَائِدِ مِمَّا أَنَا مِنْهُ خَلُوعًا
 فِي عَافِيَةِ مَنْ ذَكَكَ كُلُّهُ فَلَكِ الْحَمْدُ
 يَا رَبِّ مَنْزِلُكَ لَا يَغْلِبُ ذِي
 أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَأَنْعَمَ مِنَ السَّالِكِينَ

وَلَا لَأَتُكَ مِنْ لَدُنِّكَ يَا رَبِّهِمْ وَسَيِّدُ
كُمُ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ فَقِيرًا
عَائِلًا عَارِيًا مُمْلِكًا مُحْفَقًا مُهْجُودًا
خَائِفًا جَائِعًا ظِمًا نَامِرًا يَنْتَظِرُ
يَعُودَ إِلَيْهِ بِفَضْلِ أَوْ عَبْدِ وَجْهِ
هُوَ أَوْ جِهَةٌ مِنْ عِنْدِكَ أَوْ أَشَدُّ
عِبَادَةً لَكَ مَغْلُوبًا مَقْهُورًا قَدْ
حُمِلَتْكَ مِنْ تَعَبِ الْعَنَاءِ وَشِدَّةِ
الْعُبُودِيَّةِ وَكُلْفَةِ الرِّقِّ وَثِقَلِ
الضَّرْبِ بِيَدِهِ أَوْ مُبْتَلَا بِبَلَاءٍ شَدِيدٍ
لَا قِيلَ لَهُ إِلَّا بِمَنْكَ عَلَيْهِ وَأَنَا

التَّحْدُوثُ وَالْمُنْعَمُ الْمَعَارِفُ وَالْكُفْرُ
 فِي عَارِفَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَا تَحْمَدُ اللَّهَ
 يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يَغْلِبُ وَفِي
 إِحَادَةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَا يَغْلِبُكَ مِنَ السَّالِكِينَ
 وَلَا لَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ يَا أَلْهَى سَيِّدِي
 وَكَمِ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ طَائِدًا
 شَرِيدًا خَيْرًا أَنَا مُتَّخِيًا مُسْتَجِيرًا
 خَائِفًا جَانِعًا خَائِسًا فِي الصَّحَابِيِّ
 وَالْبَرَارِيِّ قَدْ أَحْرَقَهُ الْخَرُّ وَالْبُرْدُ
 وَهُوَ فِي ضُرٍّ مِنَ الْعَيْسِ وَضُنْكَ

مِنْ الْحَيَوَاتِ وَذُلُّ مَنْ الْمَقَامِ يَنْظُرُ
إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَقْدِرُ رُهَا عَلَى
صِرٍّ وَلَا نَفْعٍ وَأَنَا خَلَقْتُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ
بِجُودِكَ وَكَرْهِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ مَنْ مُقَدِّرٍ لَا يَغْلِبُ
وَدَيْ أَنَاةً لَا يَعْجَلُ صِلْ عَلَى حُكْمٍ
وَأَجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ
لَا تَعْلَمُ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَائِكَ
مِنَ الذَّاكِرِينَ وَأَرْجَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِي مَوْلايُ
وَسَيِّدِي وَكَرْمُ عَيْدِي أَمْسِي

وَاصْبِرْ عَلَيَّاهُ مِنْ رِضَا سَقِيمًا

مُدْنَفًا عَلَى فَرَشِ الْعِلَّةِ وَفِي

لِبَاسِهَا يَتَّقِلُ يَمِينًا وَشِمَالًا لَا يَغِيثُ

شَيْءٌ مِنْ لَذَّةِ الطَّعَامِ وَلَا مِنْ لَذَّةِ

الشَّرَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً

لَا يَسْتَطِيعُ مَا ضَرَّ وَلَا نَفْعًا

وَأَنَا خَلَوْتُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ يُجْحَدُكَ

وَكَرِهْتُكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يَغْلِبُ وَذِي أَمْنَةٍ

لَا يَعْجَلُ حِلَّ عَلَى حَكْمٍ وَالْإِحْمَالِ

وَأَجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَالَمِينَ

لَا تُغْنِيكَ مِنْ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَائِكَ
مِنْ الذَّاكِرِينَ وَأَرْحَمُهُ بِرَحْمَتِكَ
يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِي مُوَلَايَ وَ
سَيِّدِي وَكَمُ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ
وَأَصْبَحَ قَدْ دَنَا يَوْمَهُ مِنْ حَقِّقِهِ
وَقَدْ أَحْدَقَ بِهِ مَلَكُ الْمَوْتِ فِي
أَعْمَالِهِ يُعَالِجُ سَكْرَاتِ الْمَوْتِ
وَحَيَاضَهُ وَتَدُورُ عَيْنَاهُ مِمَّنَا
وَشَمَالَهُ يَنْظُرُ إِلَى أَحِبَّائِهِ وَأَوْدَادِهِ
وَإِخْلَافِهِ قَدْ مَنَعَ مِنَ الْكَلَامِ
وَجَبَّ عَنِ الْخُطَابِ يَنْظُرُ إِلَى

نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا تَسْتَطِيعُ مَهَاجِرَ

وَلَا تَفْعَاوَانَا خَلَوْ مِنْ ذَلِكَ

كُلُّهُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرِ

لَا يَغْلِبُ وَذِي أَنْفَاءٍ لَا يَعْجَلُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُ

لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ لَا تَعْلَمُكَ مِنَ

الشَّاكِرِينَ وَلَا لَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

وَأَرْحَمَنِي بِرَحْمَتِكَ يَا مَالِكَ

الرَّاحِمِينَ اَللّهُمَّ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي

وَكُنْ مِنْ عَبْدٍ مُسْنِيٍّ وَأَصْبَحَ فِي

مَضَائِقِ الْحَيَوَانِ وَالشَّجَرَاتِ
وَكُرْبَهَا وَذُلُّهَا وَحَدِيدُهَا يَتَدَا
وَلَهُ أَعْوَاهَا وَزُلَّاتُهَا قَلَا يَدْرُكُ
أَيُّ حَالٍ يُفْعَلُ بِهِ وَأَيُّ مِثْلِهِ
يُمَثَّلُ بِهِ فَهُوَ فِي ضَيْرٍ مِنَ الْعَيْشِ
وَضَنْكٍ مِنَ الْحَيَوَانِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ
حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرْسًا وَلَا
نَفْعًا وَأَنَا خَلَقْتُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ
بِحُجْرَتِكَ وَكَرِهْتَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لَا يَعْزُبُ وَذِي آفَاقٍ لَا تَعْجَلُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُ

لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ لَا تَعْمَأْ مِنْ

الشُّكْرِ كَرِيمٍ وَلَا لَائِكَ مِنْ

الذَّاكِرِينَ وَأَرْحَمَ عَنِي بِرَحْمَتِكَ

يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ وَالْهَيُّ مُوَلَّائِي

وَسَيِّدِي وَكَرِيمِ عَبْدِ امْسِي

قَدْ اسْتَمَرَ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَاحْدٌ

بِهِ لِبِلَاءٍ وَفَارِقٍ أَوْ دَاءٍ

أَحْبَانُهُ وَأَخْلَاءُهُ وَامْسِي حَقِيرًا

أَسِيرًا ذَلِيلًا فِي أَيْدِي الْكَفَّارِ

وَالْأَعْدَاءِ يَتَدَاوَلُونَهُ يَمِينًا

وَيُشْمَاكَ أَقْدَحُ حُلٍّ فِي الْمَطْلَمَيْنِ وَ
ثِقَلٍ بِالْحَدِيدِ لَا يَرِي شَيْئًا مِّنْ
ضِيَاءِ الدُّنْيَا وَلَا مِّنْ رُّوحِهَا
يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ
لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خَلَوُ مِمَّنْ
ذَلِكَ كُلُّهُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ
فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِمَّنْ
مُقَدَّرٌ لَا يَغْلِبُ وَذِي آفَاتٍ
لَا يَعْجِلُ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَايِدِينَ وَ
لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

مِنَ الذَّاكِرِينَ وَأَرْحَمُنِي بِرَحْمَتِكَ
 يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِي مُوَلَّائِي
 وَسَيِّدِي وَكُمُ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى
 وَأَصْبَحَ قَدْ شَتَّى إِلَى الدُّنْيَا
 لِلرَّغْبَةِ فِيهَا إِلَى أَنْ خَاطِرَ بِنَفْسِهِ
 وَمَالِهِ حِرْصًا مِنْهُ عَلَيْهَا
 وَقَدْ رَكِبَ الْفُلْكَ وَكُسِّرَتْ
 بِهِ قُفُوفُهُ فِي أَفَاقِ الْبَحَارِ وَظَلَمَهَا
 نَظَرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَقْدِرُهَا
 عَلَى نَصِيرٍ وَلَا نَفْعٍ وَأَنَا خَلُومٌ مِنْ
 ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ

فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مَنْ
مُقْتَدِرٌ لَا يُغْلِبُ وَذِي أَمْنٍ
لَا يَجُحِلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ
وَلِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَأُفٍّ
مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ مَوْلَايَ
وَسَيِّدِي وَكَمُ مِنْ عَبْدٍ اِقْسَى
وَاصْبَحَ قَدْ اسْتَمَرَّ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ
وَاحْتَدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَالْكَفَارُ
وَالْأَعْدَاءُ وَاخَذَتْهُ الرِّمَاحُ

وَالسُّيُوفُ وَالسُّهَامُ وَجُدًا صَبِيحًا

وَقَدْ شَرِبْتَ الْأَرْضَ مِنْزِدًا وَكَتَبْتَ

السُّبَّاحُ وَالطَّيْرُ مِنْ حَمْدِهِ وَإِنَّا

خَلَوْنَا مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ

وَكَرَمِكَ يَا سَيِّدَ الْحَقِّاقِ مَعْنَى يَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرِهِ

لَا يَغْلِبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجُلُ صَدْرُ

عَلَى مَكِيدٍ وَالْمَلِكِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي

لَا تَعْمَلُكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا الْآثِمِينَ

مِنَ الذَّاكِرِينَ وَأَرْحَمُ بِرَحْمَتِكَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَعَزِّزْكَ

يَا كَرِيمُ لَا تَطْلُبْ بِي مَا لَدَيْكَ وَلَا حِجْنَ
عَلَيْكَ وَلَا حِجْنَ إِلَيْكَ وَلَا مُدَّةً
بَيْنِي وَنَحْوِكَ مَعَ جُزْمِهَا إِلَيْكَ
فِيمَنْ أَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ وَبِمَنْ أَلُوذُ لَا أَجِدُ
إِلَّا أَنْتَ أَفْتَرِدُنِي وَأَنْتَ مُعَوِّلِي
وَعَلَيْكَ مُتَوَكِّلُ اسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي وَصَعْتَهُ عَلَى
السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَعَلَى الْأَرْضِ
فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَاسْتَقَرَّتْ
وَعَلَى اللَّيْلِ فَاطْلَمَ وَعَلَى النَّهَارِ
فَاسْتَنَارَ إِنَّ قُصْلِي عَلَى حَكَمٍ أَلِ

مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي جَمِيعَ جَوَائِزِي
 وَتَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا صَغِيرَهَا
 وَكَبِيرَهَا ^{وَكَبِيرَهَا}
 وَتَسْعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ وَمَا يُبْلَغُ
 بِهِ شَرَفَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ بِكَ اسْتَعِثْتُ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْتِزُّ
 وَبِكَ اسْتَجِرْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجِرْنِي وَاعْتِزُّ بِطَاعَتِكَ
 عَنْ طَاعَةِ عِبَادِكَ وَتَسْأَلُكَ
 عَنْ مَسْئَلَةٍ خَلَقْتَ وَانْقَلَبْنِي
 مِنْ ذُلِّ الْفَقْرِ إِلَى عِزِّ ذُلِّ الْغِنَى

وَمِنْ ذُلِّ الْمُعَاصِي إِلَى غَيْرِ الظَّالِمِينَ
فَقَدْ فَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ
خَلَقْتَ جَوْدًا مِنْكَ وَكَرَمًا
لَا بِاسْتِحْقَافٍ مِنِّي إِلَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ
عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لَا يَغْلِبُ ذِي أُنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِمَنْعِكَ
مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَيِّكَ مِنَ
الذَّاكِرِينَ وَأَرْحَمِهِنِي
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ

اگر مشکلی یا غمی یا مصیبتی سخت پیش آید

سوی آسمان کند و قبله بنشیند و سوره یسین و سوره

واقعه را بخواند و سوره احلاص نیز بخواند و صد بار بگوید

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ

در رکعت اول فاتحه یکبار و صد بار بگوید

وَأَقِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ

بِالْعِبَادَةِ و در رکعت دوم فاتحه یکبار و صد بار بگوید

إِنَّمَا مَرْحُومٌ تَاكْفِيكُونَ بخواند و چون

سلام باز و صد بار بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

و صد بار بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و صد بار

صَلَوَاتُكَ بِرُيُغْمٍ بَرُوْنَتْدَارَانِ غَم و مصیبت

نجات باید انت شادمانه تعالی ایضا و بگره پس این

دعا بعد و اسم خود و در نامه تا هبل روز هر روز پس از

طلوع آفتاب و اولایک که در وقت بابتاب مانده یا روزه

بر شب است و اگر کسی را تمام بخواند و بعد از آن بعد و هم خواند و در آخر

اللَّهُمَّ افْتَحْ لَنَا أَبْوَابَ الْفَضْلِ

الْفَيْضِ وَالْخَيْرِ وَالْكَرَمِ وَالْكَوْنِ

وَالسَّعَادَةِ وَالْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ قَلْبِي بَارًّا وَبَعِيدًا عَنْ الْفَاسِقِ وَالْعَمَلِ الْمُنْكَرِ
وَرِثَةِ فِئَةِ دَارِ الْوَلَدِ يَا أَبِرَّ ارْزُقْ جِلْدًا عَنِ
قَبْرِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
وَقَرَأْ بِحَسَنَاتِ بَارِ حَمْدِ الرَّاحِمِينَ هـ

وَالنُّصْرَةَ وَالْأَمْنَ وَالْأَمَانَ

وَالْإِيمَانَ وَالتَّوْفِيقَ لِلدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ أَخْرَجَ أَقَاتُ رُزْوِي مُوَافَقَاتُ

عَظِيمٌ دَارُ خُصُوصٍ بِهَيْتِ بَهَاتٍ دُحُوبَاتٍ وَنُورٍ مُبِينٍ

وَأَرْسَلَهُ هَذَا الدَّعَاءُ السَّامِعُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ نَسْتَعِينُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ

الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي

إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ

السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَجَحَتْ

وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَضَارِقِ
أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرْجِ انْفَرَجَتْ
وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ
تَيَسَّرَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى
الْأَمْوَآتِ لِلنُّسُورِ انْتَشَرَتْ وَ
إِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى كُشْفِ
الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ انْكَشَفَتْ وَجَلَّ
وَجْهِكَ الْكَرِيمَ الْوُجُوهُ وَاعْرَضَ
الْوُجُوهَ الَّتِي عَنَّتْ لَهُ الْوُجُوهُ
وَحَضَبَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَخَشَعَتْ
لَهُ الْأَصْوَاتُ وَوَحَلَتْ لَهُ

281
الْقُلُوبُ مِنْ خُفَايَكَ وَيَقُولُ
الَّذِي نُسِيكَ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى
الْأَرْضِ إِلَّا بِأُذُنِكَ وَنُسِيكَ
السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا
وَيَمْشِيكَ الَّذِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ
وَيَكْمِيكَ الَّذِي خَلَقَ بِهِ السَّمَا
وَالْأَرْضِ وَبِحُكْمِكَ الَّتِي صَنَعْتَ
بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا
الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَ الْبَلَاءَ وَجَعَلْتَ
اللَّيْلَ سَكَنًا مَسْكًا وَخَلَقْتَ
بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَ نَهَارًا وَجَعَلْتَ

الَّتِي هِيَ رُسُودٌ مُبْصِرَةٌ وَخَلَقْتَ
بِهَا الشَّمْسَ ضِيَاءً وَجَعَلْتَ
الشَّمْسَ وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ
جَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ بِهَا
النُّجُومَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا
وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا
وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ
وَجَعَلْتَ لَهَا مَظَالِعَ وَمَجَارِي
وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكَامَ وَمَسَابِيحَ وَقَدَرًا
فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ
تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ

تَصَوِّرْهَا وَاحْصِيْهَا بِأَسْمَائِكَ

إِحْصَاءً وَدُبِّرْهَا بِحِكْمِكَ

تَدْبِيرًا وَاحْصِنْتَ تَدْبِيرَهَا

وَسَخَّرَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ

النَّهَارِ وَالسَّاعَةِ وَعَدَدِ السَّنَنِ

وَالْحُسَابِ وَجَعَلْتَ رُؤْيَهَا

لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرِيًّا وَاحِدًا وَسَأَلْتُكَ

اللَّهُمَّ بِحَمْدِكَ بِحَمْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ

بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى

ابْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي

الْمُقَدِّسِينَ قَوْفَ إِحْسَاسِ

الْكُرُوبَيْنِ فَوْقَ عَمَائِمِ النُّورِ فَوْقَ
ظَابُونِ الشَّهَادَةِ فِي عُمُودِ
النَّارِ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَفِي جَبَلِ
حُورَيْشٍ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي
الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنْ الشَّجَرَةِ وَفِي
الْأَرْضِ مِصْرَ بَيْتِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَيَوْمَ وَقَّتِ لِبْنِي إِسْرَءِيلَ الْهَجْرُ
وَفِي الْمُنْحَسِرَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ
بِهَا الْعَمَائِمَ فِي بَحْرِ سُوْفٍ وَعَقْدُ
مَاءِ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْقَمَرِ كَالْمَحَارِقِ

وَجَاءَ زُتْ بَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرُ
وَمَتَّ كَلِمَتَكَ حُسْنِي عَلَيْهِمْ مَبَارَكًا 283

صَبَرُوا وَرَثَتُهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ

وَمَغَارِهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

وَأَعْرِفْتَ قُرْعُونَ جُنُودَهُ مَرَكِبَهُ

فِي الْيَمِّ وَبِأَسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ

الْأَعَزِّ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ وَتَجَدِّدُكَ

الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِي سَيِّدِي كَلِيمِي

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ

وَلَا بُرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

مَنْ قَبْلَ فُتَيْحٍ الْحَيِّفِ وَلَا سَمُوحٍ

صَفِيكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ شَيْخٍ
وَلِيَعْقُوبَ نَبِيَّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
يُمِيشَاؤُكَ وَلَا سِحْوَ خَلْفِكَ
وَلِيَعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ
فَاجَبْتُ وَنَجَّدَكَ الَّذِي
لِوُصَى ابْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
عَلَيْهِ الزَّمَانُ وَيَا يَانُكَ الْهَيَّ وَفَعْتَ
عَلَى الْأَرْضِ مِصْرَ نَجْدٍ الْغُرَّةِ وَالْفَلْبِ
بَابَاتِ عَزَّتْ وَلِبُسُطَانِ الْقُوَّةِ وَ
بِغُرَّةِ الْقُدْرَةِ وَلِبَشَائِرِ الْكَلْبِ

فِي بَيْتِ ابْنِ وَاقِفٍ لَا يَزَالُ هَيْمٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ

النَّامَةِ وَبِكُلِّ نَفْسٍ تَقْضِي
بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ
الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ
وَبِاسْطِطَاعِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا
الْعَالَمُونَ وَبِنُورِكَ الَّتِي الْعَالَمِينَ
الَّذِي قَدْ خَرَّ مِنْ فَرْعِهِ طَوْرُ سَيْنَاءَ
وَبِعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَلَالِكَ
وَكِبَرِيَاؤِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبَرُوتِكَ
الَّتِي لَمْ تَسْتَقِلْهَا الْأَرْضُ وَانْخَفَصَتْ
لَهَا السَّمَوَاتُ وَارْتَجَوْهَا الْعُصُوفُ

الْكَبِيرُ وَرَكَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ
وَحَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَسَكَنَتْ
لَهَا الْأَرْضُ بِمَا كَيْفَها وَاسْتَسَلَتْ
لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَخَفَقَتْ لَهَا
الرِّيحُ فِي جُرُيَافِها وَخَمَدَتْ لَهَا
النَّيِّرَانُ فِي أَوْطَانِها إِيْطَانُكَ
الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهَا الْغَلِيَّةُ
دَهْرُ الدَّهْرِ وَحَمْدُكَ بِهِ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ نِزْوَانُكَ
كَلِمَتُهُ الصِّدْقُ سَبَقَتْ لَإِيْنَامُ
أَدَمَ وَخُرِّيْبَتُهُ بِالرَّحْمَةِ وَاسْتَسْلَكَ

يَكَلِّمُكَ الْبَنَى عَلَيَّتْ كُلُّشْهُ وَيُورِ

وَجْهَكَ الَّذِي تَجَلَّى بِهِ لِلْجَبَلِ

فَجَعَلَهُ دَكَّا وَخَرَّمُو سَى صَعَقَاوْ

بِحَدِّكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ

فَكَلَّمَهُ بِهِ عَبْدُكَ وَسُئِلَكَ مُوسَى

ابْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَطَلْعُكَ

فِي سَاعَةِ وَظُهُورِكَ فِي جَبَلِ

قَارَانَ بِرَبِّوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُوحِ

مَلَائِكَتِكَ الصَّافِينَ وَخُشُوعِ

الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَيَدِ كَارِثِكَ

الْبَنَى بَارَكْتَ فِيهَا عَلَيَّ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَارَكْتَ لِإِسْحَاقَ
صَفِيَّكَ فِي أُمَّةٍ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ ابْنِ إِسْرَءِيلَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ مُوسَى
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِشْرَةِ
وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّةٍ اللَّهُمَّ وَكَمَا غِنَانَا
عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَأَمَّنَّا بِهِ وَلَمْ
نَرَهُ صِدْقًا وَعَدًا أَنْ تَصِلَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَبَارِكُ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَرَحْمَةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 مُحَمَّدٍ كَا فَضْلٍ مَا صَبَلَيْتَ وَبَارَكْتَ
 وَرَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ
 أَنْتَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ فَعَالٌ لَمَّا يُرِيدُ
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ قَدِيرٌ
 يَا اللَّهُ جَاهِتْ طَلِبْ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ
 يَا بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ
 الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا
 غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَفْعَلُ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ
بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَانْقَرِ لِي مِمَّنْ
يُؤْذِنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ مَا لَكَ
يَوْمَ الدِّينِ إِنَّكَ تَعْبُدُ وَإِنَّا
نَسْتَعِينُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ
لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حشيد

خَشَةَ اللَّهِ وَتَلَّابِ الْأَمْثَالِ نَصْرَهَا
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي
لَا إِلَهَ هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَهُوَ
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هفت مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بن طریق

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَسَلِّمْ بِعَدَدِ مَا كَانَ فِي عِلْمِ اللَّهِ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و حاجت خود طلب نماید البته باید با وضو باشد و پیش از آن شروع کند

البته مراد حاصل خواهد شد اللَّهُمَّ بَلِّغْ بِرُوحِ

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْ أَلْفِ صَلَوَاتٍ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا دَائِمَ

بِغَيْرِ فَنَاءٍ وَلَا وَاكٍ لِمُلْكِهِ وَبِقَائِهِ

هر که صبح بعد از نماز هفت مرتبه بخواند در روز ضرری نبوی

و لا

و سلامت غمزل خود را آید و از مرده اند و بعد از نماز صبح پیش از آنکه

بکسین کن گفتی که خواست خدای و حضرت امام حسین باشند و چهار و در اسب و چندی الد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

288

اللَّهُمَّ إِذَا سَأَلَكَ بِكَ لِيْكَ وَ

مَعَا قَدْ عَرَشَكَ وَسُكَّانِ سَمَوَاتِكَ

وَأَرْضِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ

أَنْ تَسْتَجِيبَ لِقَدْ رَهَقْنِي مِنْ

أَمْرِي عُسْرًا فَاسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَحْمِلَ

لِي مِنْ أَمْرِي بَشَرًا أَوْ بَرًّا شَدِيدًا

كَدْرَتِهِ نَجْوَانَهُ هَذَا الدُّعَاءُ بِأَمْدِلِ

هفت روز هر روز

صلی الس

صلی الله علیه و آله و سلم که هر که هفت بار سوره یس را بخواند
برکت بسیار بود آن کس که بسیار بایستد بفرمان خدا

289

اگر کسی را آب روان بخواند این سوره و بدان طهارت
کند و در کف نماز بگذارد و از هر کفنی سوره یس بخواند
اگر عالم را آب بگیرد و نور روی آب باشد آن آب بر نو
الهی نرسد بفرمان خدای عز و جل اگر این سوره هفت بار
تخواند و بر باد و مد و بگوید که فلان سلطان را بخش
من بیاورد در حال بقدرت الله تعالی آن سلطان حاضر
گردد و اگر این سوره را هفت بار بخواند و بعد از آن کاغذ
پایزه با طهارت بنویسد و روی بقبله کند و با اعتقاد در
پوسته هفت نوبت دیگر بخواند ان شاء الله آن کاغذ را ببرد

بند و شایب باید که صفت راست نباید اگر
این سوره را بنویسد و بخواند و نماز وی راست خود بند
و دوست و دشمن و جده خلایق مستحوی گردند اگر خواهی که
مجت کس بر بنی باید که از دو کور پنه خاک بر کبری این
سوره را یکبار روی بخوانی و باد بر آن خاک دمی و
آن خاک را گل سازی و بدو از خانه انکس زنی
که تحت انکس بسته شود در کث ده نکر دو این
منه را باید که هر کس تعلیم کند که محبت دیگر از خواهی که
را از عشق خود و بر آنه سازی چنانکه از عشق تو یکدم قرار
نیاید باید که بر چهار بار سه گزیده این سوره را چهار بار بخواند
و بر آن سنگ سوره را چهار بار بخواند و بر آن سنگ

بدو آن سکرز را بجزه کند و خره بموم کند و در آتش ^{حمام} خام

هند و آتش اندک برسم و باید که شب گذارد که برون آرد

290

و سکرز را برون کنند و آن کند که هلاک شود و عشق

و این مجربست و اگر خواهد که درخت و دولت و عزت

برگشاده کرد و درخت نماز کند و در هر کجی یکبار

فایده یکبار سوره بس بخواند و این نماز روز سه شنبه و یا شنبه

و یا دینه بگذارد که درخت و دولت بر وی کشاده گردد و

این مجربست و اگر خواهد که میان دو کس دشمنی نشود و آن

بر و وصله نان این سوره هفت بار بخواند و بر یک دهد

چورد که هرگز یکدیگر نمانند و این عجبست و اگر خواهد که را

هلاک کنی یا رویک خشت خام و در پیش خود دهند و یکبار

این سوره بخواند و برابر که سوره عام کند یک خانه جوین

باز در این دعا آن خانه نهد و بر وی مانند خانه گذارد

بعد از آن خشت را در یک حوض آب بیندازد و چون آن

خشت باطل شود دشمن ملک شود لغویان خدای عزوجل

اگر این سوره نهمت غایب است و بیمار بخواند عاید

در آن روزی حاضر شود لغویان خدای عزوجل اگر آن

سوره بکافد بگوید و بموم اندر کرد و بر بازوی راست

بند و عجایب با بیند اگر حوای روزی عمل کند پیش از

نوشتن بیمار بخواند در حال آن غایب حاضر شود

و اثر عظیم دارد و اگر این سوره را در شب روزی هفتاد

بار بخواند یا هفت بار بخواند چنان بود که هفتاد بار ختم قرآن

اوه

کرده باشد و در حفظ و امان حق تعالی باشد اگر خواهند که عقد ^{الدین}

کند و برگردانیش و هفت که نه نند و بر هر یک یکبار بخوانند

291

در پیش در خانه خود و یا در پیش در خانه او و حق کند الله را

دشمن بسته کرد و فرمان خدای عزوجل و اگر خواهی که کسی را

مهریان خودی چهل و یک سکریره بگرد و چهل و یک نوبت

این سوره را بر وی بخواند هر نوبت که بخواند یا در یک سکریره

ببرد و همچنین تا چهل و یک سکریره آخر شود بعد از آن ^{سکریره} رزق

را در خمره کند و سکریره را بموم دستوار کند و در کرمای نهان

کند عجایب بیند و هم آن بود که روان شود و باید که زود برون

آرد اگر خواهی که کسی را مطیع خود کرد و الی بیار و سازد

هفت بار این سوره را بر وی بخواند و در خانه آنکس نهند

آنکس مطیع تو گردد و جهان شود که بی تو آرام نگردد و بی تو

آب نتواند خوردن اگر خواهی که کس را مطیع خود کنی این سوره

را چهل و یکبار بخواند بر هفت باره رسیان و در جامه آن

کس در سجده و موم مهر کند و در خانه تاریک نهادن کس

مطیع تو گردد و آن محراب است اگر خواهی که مردی کشته بندی

بیازد و کوزه خاک و بروی یکبار این سوره بخواند و آن

خاک را گل کند و در دیوار خانه آنکس نهاد باز بر دست

پنهان کند هرگز نشاده نگردد و این نیز محراب است اگر خواهی

که خلق را در خصومت اندازی بچو آن بر تخم قمی و باد ببرد

و مدوام آن مرد را ببرد آن تخم قمی در میان مردم اندازد

آن خوب عظیم افتد و این آیه را هفت بار بخواند در حالت

انداختن اگر این آیه بخواند شاید لَقَدْ كَاذِبًا
فِي مَسْكِهِمْ آيَةٌ جَنَّاتٍ عَنْ
يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُّوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ
وَأَشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا طَيِّبَةً وَرَبُّ عَفُوٌّ

اگر کسی این سوره را هفت بار بخواند روزی بر وی فراوان

اگر کسی را کالای فروخته در شتیه باشد و خریدار نباشد این

سوره چهل و یکبار بخواند و باد بر وی وید بارش بگوشد و

و خریدار بشکوبد بسیار شود و سود بسیار در دست آید

اگر خواهی که زنی را در لجاج خود در آری بستان نو و ده نام

و این سوره بر آن با و ام بخوان و باد بر آن و مدد بر بماند بر شتم

در یک درخت سیب سفید شیرین یا امرود شیرین سازد

هر پهای خویش در زیر آن درخت بسوزد و بیشک برادر
برسد و آن زن بفحاح آورد اگر خواهی که کسی را عاشق و
مستعدی خود کرد و آلتی برگیرد از بهشت گرداند خاک و مفت
این سوره بر آن بخوان و در طعامی که یک شغال از آن خاک
ببیداری و بر آن کس که دل تو خواهد بدی تا بخورد و عشق
تو بپواند کرد و در محراب است اگر خواهی که عقده‌ها را که
کسی بباریک خشت در پیش خود نهاده است و یکبار این
سوره پس بخوان و پاک سخن گوید و هر بار که بخوانی یک
خط بر روی آن خشت بکشد چون تمام شود بعد از آن خاک
که بر روی خشت گرد آمده باشد بگیرد و تمام را بگل کند و بر روی
همان خشت مالد و بعد از آن خشت را بگیرد و در زیر نعل
مالد

نهند و از خانه بیرون آید و با کسی سخن نگوید و بگورستان

رود و آن تخت را در گور کشته اندازد و بگوید که محراب است اگر

هزار سخن در عقیق نگوید چون نزدیک نواهد پخته و پخته 293

نکند و خواهی که یک نگوید بگوید که این معنی را شک آر و کافر

کرد و اگر مردی را بسته باشد و به چکونه کشاده نشود و

چون هفت روز این سوره را بر کلاب و زعفران بخورد

و بخورد در ساعت کشاده کرد و در علی که در اندرون

رفع شود اگر کسی را دست تنگ باشد باید که در شب

آدینه بعد از نماز خفص چهل و یکبار این سوره بخواند و بعد

صلوات بر رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بخواند

حق تعالی روزی او قراح گرداند و اگر این سوره را بر قدری

نمان بخواند و یک و هفتاد بخورد و آن نیت که فلان
کس را از فلان کس جدا می شود و البته از یکدیگر
جدا شوند اگر خواهی که میان دو کس دشمنی افکند
بیاور سنگ که یک سن و ده سیر باشد و حمل و
یک بار این سوره را بخواند و بر آن دم و آن سنگ
را برود و در زخم آن اندازد و در حال میان ایشان
جدا می افتد اگر خواهی که کس را عاشق خود کنی بخوان
این سوره نمک طبرزد در روز یکشنبه پیش از نماز
بامداد سیجاه نوبت بخواند و در آتش بندازد و
سیاه روی و ماد روی و سیاه خود و ماد خود چنان شود که
اگر یک ساعت ترانه بخواند و بگوید و او را نیت

آیت نیت و ضرب لنا مثلا و نسی

خلفه قال من یحیی العظام

294 و هی رمیم قل یمحیها الذی

انشأها اول مرة و هو بکل

خلق علیمر دل و جان فلان نیت

فلان ایاک نعبد

وایاک نستعین

و اگر همی پیش تو آید چهل و یکبار این سوره بخواند

البته این مهم وی کفایت شود و اگر کسی این سوره

را بر غفلان و طلب بهت و یارب و بخورد و دل

می قوی کرد و هر چه بشنود و هر چه بخواند بگوید و در پیش

کنند و اگر این سوره را توب در درختی بنند و آن

درخت میان باغ باشد که ز آفت بر آن باغ

رسد و در خانه این سوره باشد هیچ دیو و پری گزند

با بخانه و صاحب خانه رساند فرمان خدا تعالی هرگز افزاید

نماند این سوره را بر عفران و مگدای ببول و در موم

گیرد و آب اندازد و از آن آب بخورد و آنگاه بر آن

وی بندد و چون بشو جمع شود و فرزند پیدا شود و فرمان

خدا تعالی است لا اله الا الله محمد عبده و عزیر بداند سوره

بسیار خواصی دارد و از جمله خواصی چند مذکور میشود و اول

اگر اهمی پیش آید مداومت نماید که مراد حاصل شود

باید که شک نیاورد و با اعتقاد درست بخواند و رعایت

لعل

سو اختیار کند که بر او برسد و اگر خواهی که کس را مطلع

خود را دانی بعد از نماز فرض باید او چهل و یکبار چهل و یک

فلفل سفید بخواند و هر یک در میان موثری نهد و هر روز ^ک 29

یکی بخواند و باید که بگوید خطا کند و اگر یکبار سوره اندان

کس دیوانه و بفرار کرد و بفرمان خداست عالی و العزت

میخ این بجزاری یک انگشت و هر منجی یکبار بخواند و در

آتش باندازد تا سحر شود و انگس بفرار کرد و والرحم

زبان کس با جماعتی بیست یکبار باره جزو چهل یکبار کنند

یکبار این سوره بخواند و در آید و آن اندازد و در میان آن

سپس بسته کرد و زبان بسته شود که هیچکس باز نتواند

کرد و بفرمان خداست عالی و العزت و اگر خواهی که راحم خود

سازنی چهل و یک دانه نوشتا در چهل و یک بار
سوره یس بدان بخواند و در خانه آن کس نهان کند
در خانه تاریک باشد بخواند و در خانه آن کس محب
و فرمان بر در روی کرد و فرمان خدای عز و جل و اگر
خواهی که ز دوست خود کردانی بیار چهل و یک خور
و چهل و یک بار این سوره بخوان روی و در آتش نهند
که سوزد آن کس آرام نگردد تا پیش روی بیاید فرمان
خدای عز و جل و اگر خواهی که راعا شوق خود کردانی بیار
چهل و یک دانه سنگریزه سرخ و بره شک یکبار این
سوره بخواند و سنگها در خمره سبز نهند و سر خمره بنوم محکم
کند و در جای گرم نهان کند عجایب باشد اگر خواهی که

۴۱ اگر خواهی که بر سر آسمان خود کردانی بیار

سوره بخواند که ۱۲ و حاصل شود و بگویند خداوند ۴۲

عقدان کنی یار باره ربهان که دختر با مالع رشته باشد

در سه بار این سوره بر آن بخوان و سه گره بزنند و در خانه

296

و دشمن نهان کند زبان دشمنان بسته شود و اگر

خواهی که محکم بسته شود چهل و یکبار بخوانند و گره

بزنند و عجایب پیدا گردد خواهند که مار و کزوم گزیده را

ببندند و هفت بار بر آب خوانند و بخورد مار گزیده بدید

آتش فایا بدو اگر مار گزیده حاضر نباشد همان کس که خراورده

باشد بدید که شفا یابد یونان خدای عزوجل و اگر کس تواند خواند

بر پوست آهو بنویسد و با خود نگاهدارد که اگر خونی کرده باشد

بسیح کس با وی دشمنی نتواند کرد و اگر همه عالم دشمن وی

باشند بیکت این سوره کریمه و سیح گزندی بوی تواند رساند

و اگر خواهی که دشمنی یک کتی بیار خاک چهار راه و این
را بر آن خوان و باد بر آن و بدنام آنکس که خواهد و در خانه
آنکس رود سه شنبه در ساعت پنج یا رحل نیزه کار
بهد کرد جدا شود چنانچه هرگز بهم رسد هفت باره سنگ
در روز پنجشنبه در ساعت زهرو یا شتری هفت بار
برشک خواند و بد آنکس دهد تا بخورد و در دوست چنان
شود که آرام نگیرد و لغزان خدای عزوجل اگر خواهی که
مطلع خود سازی یا در باره خالص چهل و یکبار کند
و یک نوبت این سوره بخواند و یک در آتش اندازد
که یک ساعت آرام نگیرد و لغزان خداست عالی اگر خواهی که
که را بر بندی از دو کور کشته خاک بر کرد و یکبار این سوره
الان

بر این بخواند و کل کند و بدیوار خانه انگس زند یا سیاو

انگس بسته شود و دیگر سیاو در دایره کرده گویند و هفت

بار این سوره بخواند و با و بران و مد به نیت و شش و یک 299

سیاه دهد تا بخورد و سکت دیگر لوی نتواند رسید دیگر سیاو خری

خوردنی و هفت بار این سوره بخواند و با و بران و مد تا

اگر شادمان باشد بارش بیدار شود و الله تعالی

و عای روز نوروز باید خواند اللهم ارحمنا من هذا السنه

جديك وانت ملك وقد ايم

اسئلك خيرا وخيرا خيرا

واعوذ بك من شرها وشر ما فيها

وانت كفيت مؤمنها وشرها اذا اجلا

وَالْأَكْرَمُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ
الْأَبْصَارِ يَا مُدِيرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
يَا مُجَوِّلَ الْحَوْلِ وَالْأَحْوَالِ حَوْلَ حَقِّكَ
إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ
بَصِيرُ الْعِبَادِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

از برای مریض هر شنبه تا چهل روز را در خوانده که بهتر از دست

خود براند بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَعْلَمُ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ حَسْبُنَا
اللَّهُ نَعْمَ الْوَكِيلُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ
الْمُخَالِقِينَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللَّهِ

بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ این دعا حدیث بسیار

دارد و از برای مریض باید خواند الضیاء و عای و دیگر

298

بِحُرْمَةِ الْحُسَيْنِ وَ أَخِيهِ وَ حَبِيبِهِ

وَ أَبِيهِ وَ أُمِّهِ وَ بَنِيهِ وَ شَيْعَتِهِ وَ

مَوَالِيهِ بِحَسْبِ مِرِّ الْغَمِّ الَّذِي أَنَا فِيهِ

در وقت خواندن بِحَسْبِ مِرِّ الْغَمِّ الَّذِي

أَنَا فِيهِ حَتَّى خُودِ مِرَّ الزَّادِ دُخِلَ

خُودِ بَكَدَا رِيدَا يَا رَبِّ روایت از

از ائمه معصومین صلوات الله علیه که رسول صلی الله علیه و آله فرمودند که حق

سجده تعالی غرضش از فرموده است هر بنده مومنی که در

شب جمعه ده مرتبه این دعا را بخواند یا هر روز کم از ده مرتبه بخواند

اورا واکر فدا قیامت عذاب کتم پروردگار او نباشم آیت دعا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا دَائِمَ الْفَضْلِ عَلَى الْبَرِّ يَا بَاسِطَ
الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ يَا صَاحِبَ الْمَوْاهِبِ
السَّنِيَّةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
خَيْرُ الْوَرِيِّ سَيِّدِ سَيِّدِيَّةٍ وَاعْفُ رُسُلَنَا
يَا ذَا الْعُلَى فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ وَصَلِّ
اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

اجْمَعِينَ از برای ازار باید خواند پنج
وَقْتُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا شَدِيدُ يَدُ الْقَوِيِّ يَا شَدِيدُ الْمَحَالِ

یا غَفُورُ

يَا غَرِيبًا عَنِ رَبِّكَ بِمَا عَزَّزْتُ
 بِغَرِّكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ فَالْكَفَى
 شَرَّ خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُنْعِمُ يَا مُؤَكِّدُ
 يَا مُفْصِلُ يَا مُجَلِّ يَا إِلَهَ الْآلَمَاتِ
 سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
 فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ
 وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

مروست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله اگر

قطع کند رخت را روز یکشنبه میرسد با و غم و نامبارک

باشد و اگر قطع کند دو شنبه مبارک باشد و اگر قطع

کند در سه شنبه نوحته شود آن رخت یا بر روی رود یا

غرق شود و اگر قطع کند و چهارشنبه چهار پایان بیدار
نصیب او شود بی تلاش و بی محنت و اگر قطع
کند و پنجشنبه علم نصیب او شود و اگر قطع کند روز
جمعه عمرش دراز شود و اگر قطع کند و در شنبه رخصت
باشد مگر آن رخت بر بدن او بود مگر آنکه لغو شود
یا به بحث صدق رسول الله و هم از سر و عالم علیه السلام
منقول است که کسی که در روز شنبه اکل و زنا حق
نمای او پیدا شود و کسی که روز یکشنبه ببرد و برکت از او
برود و کسی که روز دوشنبه ببرد و طاووس و کاتب و قاری
شود و کسی که روز سه شنبه ببرد و بیم بلاق و ارد و کسی
که چهارشنبه ببرد و میگرد و بدخلق و کسی که روز پنجشنبه

بگرد دور می شود از خود و داخل می شود در بدن او

شفا و کس بگرد او و جمیع عمرشش زیاده شود و مال نیز ^{چند}

زیاده شود **اسناد سوره اخلاص** اگر خواهی که را

در عشق خود بقرار کردانی بسمه هفت دانه قفل سیاه

و بر هر یکی هفت مرتبه سوره مذکور را بخواند و برویم

و بعد از آن یک پیاز سفید بیاورد و میان آن

را خالی کن و قفل را در آن میان بند و در شب

آتش نهان کن آن کس دیوانه و بقرار حاضر

شود و بعد از یک مرتبه هفت باره مک و هفت قفل

سیاه و بر هر یک هفت مرتبه سوره مذکور را بخوان

و در زیر آتش نهان کن آن کس بقرار شود

از عشق تو این عمل چنانست که اگر آتش بنماید
اگر صد و شصت باشد حاضر شود و از موده است
و هیچ شک نیست نوع دیگر اگر خواهی که کسی را
از راه دور بیاوری یا بر خود سوار گردانی بلکه از راه
گذرانگی که تو خواهی هفت پاره یک هفت
پاره شک و بر هر یک هفت بار سوره مذکور را بخوان
و در آتش اندازند یا در شیب آتش و آن خاک
گشتند بام مطلوب و نام خرد و نام مادر خود دیوانه شود
و از صد و شصت راه بیاید و حاضر شود و نوع دیگر باریک
پایز سرخ و خالی کن و بیار هفت دانه ~~سبز~~ سیاه
از هر دانه هفت بار سوره مذکور را بخوان و در میان بپاش

دکور بند و سرپایان حکم کن و بارسیان نارسیده

301

در هیچ دورالش سوزان و در وقت سوختن سخن

لموت تمام سوز و آن کس در عشق تو بقرار کرد و نوز تو

حاضر شود و از مرده است و هیچ تنگ نیست و اله علم بالضر

صیغه متاع در صورتیکه زن بلفظ خود صیغه گوید و مرد

بلفظ خود گوید و هر معلوم شده باشد بفرمانی گوید

مَتَعْتُكَ نَفْسِي بِالْمُدَّةِ الْمَعْلُومَةِ وَ

بِالْمَبْلَغِ الْمَعْلُومِ و بلافاصله گوید قَبْلْتُ لِنَفْسِي

نمی الحال

و اگر زن وکیل تعیین کند مرد خود گوید بعد از آنکه مدت

و مه تعیین شده باشد اول وکیل زن گوید مَتَعْتُكَ

نَفْسِي مِنْ كُلِّتِي بِالْمُدَّةِ الْمَعْلُومَةِ وَ بِالْمَبْلَغِ

المعلوم في الحال مرد بلا فاصله كويد قبلت لنفسه

واكر مردی وكيل شود بجهت نمايندگی خود وزن صغره

بدست می آید برای زن كويد متعت نفس من كلت

من نفسی بالملکة المعلومه وبالمبلغ المعلوم

از جهت خود بلا فاصله كويد قبلت ورا يام در ياد يها

و شد ايد بکر بايد خواند الهی بحرم الحسين و اخيه و

وحده و ابيه و امه و سبعة و صاحبه و موالیه

بجني انا نحن فيه و اگر برای جمعی باشند و بخواند بجني را

بجنا بخواند البته مراد حاصل است از برای جانوران

گرفته در شب سه مرتبه بخواند و سه دست بردارد بکلمات

زند و حفظ الهی می ماند **است** اعوذ بكلمات الله

الطاهر

النَّامِ الْيَكْلَا يُجَاوِزُهُنْ تَرْوَاهُ فَاجِرٌ

302
مِنْ شَرِّ مَا ذُرِعَ وَمِنْ شَرِّ مَا بَرِعَ وَ

مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ اخْدُنُنَا

صِيْهَا اِنَّ رَزِيَّ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ

در اوقات در مانند کیهان مبارک که نوزده باب و پانزده باب

باب و پانزده کرده از این باب است به ای سر کند از هر وقت

از شب که بیدار شود و اول آن سر حمد از آن آب بخورد و

بعد از آن از همان آب وضو کرده و در رکعت نماز کند

به سوره که خواهد در رکوع سبت و پنج مرتبه یا عیاش

المستغنین بگوید بعد از سر از رکوع برداشتن نیز سبت

و پنج مرتبه بگوید و در سجده اول سیر سبت و پنج مرتبه بگوید

سه رقعۀ لا افعلة و بعد از آن شش رقعۀ را در زیر مصلی

بگذار و دو رکعت نماز بکند چون سلام دهد صد مرتبه

بگوید استغفر الله برحمة خيرة في عافية بعد از آن دست

بشیند و بگوید اللهم خلی و اخر لی فی جمیع اموری

فی کسیر منک و عافیة بعد از آن دست بزند و رقعۀ را

مشویش کند یعنی در هم کشد و یکی یکی بیرون آورد اگر سه

افعله بی در پی برآید خوب است و اگر سه لا افعلة برآید بد است

و اگر مختلف برآید همچنان بیرون آورد تا پنج رقعۀ عمل با

کر کند طریق نماز میت میت نیست چنین کند که دو

رکعت نماز هدیه میت فلان میکند از برای فلان

خدا قریب الی الله در رکعت اول بعد از حمد یک

ایم

آیه الکرسی بخواند و رکوع و سجود و دو رکعت

304

دوم بعد از حمد و انا انزلناه بخواند و قنوت بخواند به

رکوع و سجود و دو سلام و هدو صواب نماز را عبادت

قربت کند و آیه الکرسی نداند بعد از حمد و از ده قل

هو الله احد بخواند **طریق** نماز کسوف و خسوف

و زلزله و آیات شیت چنین کند که دو رکعت نماز کسوف
با دای مختلف

یا زلزله یا غیره میکنم واجب تقرب بخدا بعد از احرام نماز

بعد از حمد هر سوره که خواهد بخواند و رکوع رو و تا پنج مرتبه

مرتبه نیم سجود و دو بار برخاسته همان قسم بعد از حمد هر

سوره که خواهد بخواند تا مرتبه نیم قنوت بخواند و رکوع و

سجود و دو سلام و هدو و اگر نماز زلزله باشد بعد از حمد سوره

اواز لرله خواندن لازمست و عای سر تراش چهارشنبه

سوری بقول اصح آنست که اول وضو سازد بعد از آن

غسل کند و در رکعت نماز گذارد و در هر رکعت بعد از

حمد سوره توحید بخواند و سلام دهد و صد مرتبه تسبیح

اربعه بخواند و در روی قبله نشیند و این دعا که نوشته

میشود بخواند بعد از آن اذکار بعد از الفتح بخواند و شروع

در سر تراشیدن نماز و در آئینای سر تراشیدن نیز این دعا

بخواند اگر در طلوع آفتاب سر تراشید و امید بخواند

بیشتر خواهد بود و برای روزی و تری دولت محرب

بود و سر را بشک و عرفان و طلب تر کرده باشد

دعا اینست بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ لَا

شُخِّرْ جَنِّي إِلَى أَشْرَارِ النَّاسِ وَأَرْزُقْنِي ٣٠٥
مَالًا كَثِيرًا وَعُمُرًا طَوِيلًا وَبَدَنًا صَحِيحًا
لَا وَبَالَ فِيهِ بِحَقِّ تَوَلَّاهُ وَلَا يُخِيلُ
وَالزُّورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ جَمِيعِ
الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ
الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ اعْطِنِي بِكُلِّ شَعْرٍ
تَخْلُقُ مِنْ رَأْسِي نَوْرًا يَوْمَ الْقِسْمَةِ
وَرِزْقِي بِالتَّعَوُّجِ وَحَبْنِي عَنِ الرَّدَى
وَأَرْزُقْنِي الْحُجَّ وَالْعُمْرَةَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بعد از نماز صبح دست برداشته بخواند و بر روی مال و ماله و ماله

نماید و سبقت عظیم ببرد و محبوب و لقا کرد و در هر یک

بسم الله الرحمن الرحيم

306
بِعِلْمِكَ كَعَلَمِ مَنْ وَنَ بِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَ

بِالْحَقِّ تَزَلْ أَرْسَلْنَاكَ الْإِسْلَامَ كَهَيْئَةِ تَمُوسَ قَالَ اللَّهُ

خَيْرَ حَافِظٍ وَأَوْرَثَ الرَّاحِمِينَ تَخْجُ قِيصُورُ نَوْبَةٍ حَتَّى تَنْتَبِذَ

قَالَتْ اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَلَى فَاطِمَةَ الْحَسَنِ الْحُسَيْنِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَنُوحٍ عَلَى

مُحَمَّدٍ عَلَى الْحَسَنِ مَهْدِي الْخَطِّ فَطُوتُ رُوحِ ابْنِ تَرَابِ ابْنِ تَرَابِ

ابْنِ تَرَابِ هَ اَ a

اَ a

بِالْجِبَالِ أَوْ قَطَعَتْ بِالْأَرْضِ أَوْ كَلَّمَ بِالنُّورِ أَوْ بِلِ اللّٰهِ

الْأَمْرُ جَمِيعًا اَ اَ اَ اَ اَ اَ a

سَطْرُ لَوْ تَهْتَدِ نَوْدُ جَهْتِ نَوْسُ زَرْقِ وَكَتْلُ شَيْشِ كَارِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا اللّٰهَ الرَّقِيبُ الرَّؤُفُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

يا الله الحي القيوم يا سبب الاسباب يا منفتح الابواب

افتح لي العبد الدليل فلان نام ان شخص را بنوبه ابواب

فضلك والواب رحمتك والواب رزقك و

والواب خير والواب كرامتك والواب نعمتك

والواب سعادتك والواب سلامتك والواب

عظمتك والواب رفعتك والواب برحمتك و

الواب منك والواب احسانك والواب

رضائك والواب فناءك والواب الحبه

اللهم بكفل بريق كل دابة انت اخذ بناصيتهما ان

ربي على صراط مستقيم وما افضل من اعطى وما

من ادعى اللهم الى اسئلك بمجد وآله وجميع المؤمنين

والواب

والمؤمنات برحمتك بالرحم الرحمن اما بايد كه بر كاغذ 307

نوشت و با خود نگاه داشت اين دعا را هر روز ده بار بخواند و بگويد

كار ناي او شده كرد بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله

تو كلت على الله است باللذ و اعصمت باللذ و قومت

امرى الا الله لا حول ولا قوة الا بالله العلى العظيم بعد از نماز

صبح چهار صد مرتبه چهار طرف خود بخند و مرق و خوب

و شمال هر طرف صد مرتبه يا زافي خواند بخند و 12 جهت

بهمات كلا دو از ده هزار مرتبه بكيه مجلس بخواند هم در آن

هفته مقصود حاصل شود و در نيمه ستم هزار و دو صد مرتبه

نيز گفته اند امن يجيت المضطر اذا دعاه

از براي كفايت بهات و بر آمدن حاجات و دفع دشمنان

این کلمه هر صد و پنجاه و پنج بار بخواند که صیغش واکر تواند کلمه

حقیق را بر وضم کند و هر دو کلمه را دو هزار و پنجاه مرتبه بیک

مجلس بخواند مراد است بر روی بر آید ان شاء الله تعالی

جهت مال و نعمت هر که بعد از نماز عصر این نامهای بر رکوع

را صد نوبت بخواند حق سبحانه و تعالی او را چندان مال

بخشد که حساب آنرا نداند و هر روز زیاده شود اسامی

معظم و مکرم **ایت** یا الله یا فتاح یا وهاب یا قادر

یا رزاق یا غنی یا عزیز یا لیدر او مرشدان بسیار بر بنده

تاکید شده است باید هرگاه مشکلی بهر دست بقصد زبیت

آمدن در مقامی که بدین مشغول شوند و خلوت بکنند

بشوند و صد مرتبه صلوات بخواند و صد مرتبه اینه الکس را

خواند

نخواند اول و آخر تا خالد و ن و باقی تا علی العظیم و آخر هم صلوات
368

سه مرتبه بخواند که البته درین خواندن وسعت بهرسد و

بعد ازین اگر همیشه مداومت باین نحو شود هرگز در ماندگی

نی باید ختم تا چهل روز است نقل من خط حکیم عبد الغفور

خاصیت اسم اول

خاصیت اسم دوم اگر خواند که دشمن را هلاک کن باید که او را

کیشنه اندک موم گرفته این اسم را دو صد و هشت پنج بار
بر آن موم بخوانند و آن موم را صوری یا سازد و در میان ^{طشت}
بگذارند یک پنج از جاروب بگیرد و این اسم دو صد و هشت
و پنج مرتبه بر آن موم که صورت ساخته و آن پنج جاروب بخوانند
در میان طشت بگذارند و پنج جاروب را نیز همان ساخته
و نصف آن پنج را نیز ساخته و بجان آن تیرا نیز ساخته
و بر نیز یکصد و نهم مرتبه اسم را خوانند و بصورت و مد و تیرا
برند اگر خوانند او و میرد در میان شکم او زندگیاست
گذرد که میرد و اگر خواهد که تصدیق میرد بر ما پا برداشت او برند
و باید که این صورت واقع نیز ملبوسش خود نگاه دارد
اسم دوم اینست نیل الصالو موکل این اسم

یا قاور یا اسرافیل هفت بار و هفت بار سوره

309

مکاشتر بخواند **خاصیت اسم سوم** اگر خواهد که چهار علم

حاصل کند کیمیا و صمیا و لمبیا و اسمیا بخواند تا اهل روز

نافه نکند همه روز چهار آدمی بیایند و بگویند که ما را این چهار

علم موسی سیم هر که را ازین چهار علم خواهی یقین **ثما اول**

اسم کیمیا تعین کرده اند و سه اسمی را بر کیمیا و غیره

تعین نموده اند و بعد از چهل روز یکی ازین اسمی را بخواند

تأمان اسم را یاد کند آن صورت آدمیان که رفته اند

بیایند و بگویند که حاجت تو چیست بگو تا قدری بر دار تو

باشم مخلص او هفت بار اول هفت بار آخر سوره

مکاشتر بخواند **خاصیت اسم هفتم** چیزی تا شبیه بیند روز

جمعه غسل کند و جامه پاک بپوشد و میان کورسته
برود و در میان دو قبر کشته بنشیند و اسم میثم را هفت

چهار بار بخواند و بر خود دعا بکند و اوست و روح بلا او

باورسد و سحر و طبع او باشد و بعد از خواندن یک

پیدا شود و بصورت آفتاب و محتاب باید و بگوید

مقصود تو چیست مقصود را بگوید میثم کفایت رسد

عَنْ اَنْ يَنْزِلَ بِاَيِّ يَوْمٍ يَأْتِيَانِيْلُ هَفْت بَارَاوَا

و هفت بار آخر سوره مکارم بخواند **خاص است**

هفت روز هر روز بخواند هفت روز یک

کس پیدا شود و بصورت عورت هفتاد ساله و با او

کن که ای مرد از خدای تعالی چه میخواهی در حال او از

همه نماز در احوال کند و هر وقت که بخواند

۱۱

و با او سخن کن بکار خود مشغول باشد بعد یک است

310

ان عورت رفته بصورت طعنه شده باز بگوید خواه چه خواهی

بعد از آن بگوید هر مطلب که دارد باز بگوید و بگوید که خدا بر همه چیز

اکابر است چیزی دیگر نخواهد که طلب صورت گرفته باشد

محمدی رساند و طالب مطلوب رسد **اسم نهم**

علاء ص صفت یا اسرافیل یا امانیل صفت بار اول صفت

آخر مکارتر خوانند اما از نامه خوانند نیز خواص **اسم نهم** آنچه در

پیشم پیدا شود معلوم کن این اسم را صد مرتبه بخواند بگوید

پیدا شود هیبت ناک باید که خود را احصا کن و از وی

ترسد دل قوی دارد و آن سخن در آید بگوید که ای مرد

هر وقت که ترا شکل پیدا شود مرا یاد کن و اسم را بخواند

آهمان وقت بیایم و هر چه دعای تو باشد حاضر کنیم اسم

اینست سحر طاری یا الله یا ابراهیم و سوره انا

انزلناه و راول و آخر چهارده مرتبه بخواند **خواص اسم دهم**

اگر ده مرتبه بخواند آنچه طلسمات باشد روی عیان

شود و فرمان خداست **اسم اینست** یا دمه ان یا

سرناسیل هفتاد و بار اول و آخر سوره انا انزلناه بخواند

خواص اسم یازدهم اگر خواهد که خود بخود نماز شب بیند

چنانچه هست باید که هفت روز روزه بدارد و هر چه قلیل

کند باشد احتیاز کند یعنی آنچه از آنش بخت شود و افطار

نکند بعد بخیزد و روی نشسته این اسم را با صد مرتبه بخواند

فرمان خداست یا دمه ان هفتاد و بار در یک برون آید و هفت

صورت پیش دست بسته ایستاده شود و قرار گیرد
تا آنکه زنده باشد از نظر او دور نشود و هر شکل و مهبی که پیش آید

این صورت عرض کن آن صورت آخرت است یا اگر فهم
علم باشد هر روز و مرتبه بخواند بفرمان خدا تعالی آنچه یاد گرفته

باشد هر روز و اموشش کند و اگر دروغی باشد هرگز بر عورت

او قادر نشود و این اسم را نوشته در موم کرده و در وقت طاع

و در برک تنبلی به پیچیده و در دهن کرده تا آنکه بیرون نکند

از ران نشود باز که این اسم را چهل بار بدام بخواند پیش از بر

آمدن آفتاب هر که او را ببیند دوست دارد و در نظر مردم بابت

باشد و اگر شمشیر که در محبس با او برابر نتواند شد و از دیدن

او بگریزند و اگر خواهند که دشمن را بکشد کند روز یکشنبه وقت

بر آمدن آفتاب اندک آرد کندم بکس و بقیه میدویش
انداخته خبر کنند و صورت آدمی سازد و میان طبق
شبهه عالی از انبساط مذکب سنج عاروب بکس و آن همان ^{سین}
نیز مکان است کند و بچکان تیر نیز سازد اگر خواهد در زود
بلاک شود و بکس و ی زنده فی الحال بکس شود و بکس
الضالون هم هیلع بضعک ریعهم هیلع
تمعن انید الا طارص می قسمل طارص
الاند هانوعش کایاء و دبعز کایاء
نید می کلیم میح الریح الریح لا عد
بر هلال دُم حل رفع سرعت انزال باچه
کاعد نبوی و در دهان کاهدار و مادام که بیرون نیارد

از ازل نشود ع ۹۱۱ ط ط ع ۹۱۱ ط ط و هجته

۳۱۲

و فتح محبت هفت عدد و بنا کرده بخوانند و بدینگونه بگویند

مُطَاعِ شُورٍ لِّبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ أَنْ وَالْقَبِيلَةَ عَلَى

كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ^{۲۱}إِسْمَاعِيلُ

وَلَكِنَّا مَارِئِيَّاهُ عَلَى صُلْبِهِ ^{۲۲}وَعَمَّ نَوَاحِيَهُ بِرُكْنِهِ وَجَاءَهُ

وَارِثُهُ وَجَاءَهُ بِرُكْنِهِ ^{۲۳}وَعَمَّ نَوَاحِيَهُ بِرُكْنِهِ وَجَاءَهُ

وَعَمَّ نَوَاحِيَهُ بِرُكْنِهِ ^{۲۴}وَعَمَّ نَوَاحِيَهُ بِرُكْنِهِ وَجَاءَهُ

وَعَمَّ نَوَاحِيَهُ بِرُكْنِهِ ^{۲۵}وَعَمَّ نَوَاحِيَهُ بِرُكْنِهِ وَجَاءَهُ

وَعَمَّ نَوَاحِيَهُ بِرُكْنِهِ ^{۲۶}وَعَمَّ نَوَاحِيَهُ بِرُكْنِهِ وَجَاءَهُ

وَعَمَّ نَوَاحِيَهُ بِرُكْنِهِ ^{۲۷}وَعَمَّ نَوَاحِيَهُ بِرُكْنِهِ وَجَاءَهُ

نشود هضم اندک اگر پیاده بر پای خود نیند و هر چند که راه رود ماند

نشود هضم هر که بر پا زویند و خطا نکند تیرا و هضم محبت

سبب ز این نامها نوشته در کوزه آب اندازد و برام نهند

تستارگان برویند و چون روز شود چهل و یکبار سوره خلل

بر او بخواند و بروید و او آب را بخورد و از آن موضع سبب

مالد حکیم خدا تعالی او سبب رنگ بگذارد و بخوان غرول ^{قلم}

اگر باشک و در عنوان نوشته و بنویسد و رنگ بخورد و

کوبان شود اگر بر سر مخواستند و چشم کشند کوری دور کنند

اگر بریان بدهد بخواند و زبان را بر پشت نیند و هر چند

بجام کند مانده نشود اگر ترنج بدهد بخواند و با خود دارد

همچنین بر او طوطی باید اگر چشم راست بدهد خوا

و با خود دارد در دل همه کس عزیز

و محترم باشد ^{۱۵} اگر بر نیال ^{۳۱۳}

بهدیه خواند و در قبیله دشمن

افکند میان ایشان عداوت

افستد اگر بر گشت ^{۱۶} بدهد بخواند حادوی بوی

کار نکند ^{۱۷} اگر بر ناخن بدهد بخواند ز مانی را که فرزند شود

نخود بر گیرد و چون مردی بادی محاسن کند جل گیرد ^{۱۸} اگر بر پیر

نخود و لوز را ندو خاکستر او در آب اندازد و از آن آب هر کس

نخود عاقل او شود ^{۱۹} چون کسی را حاجت باشد این ماها را

سپام او بخواند و بر خود و دروازی حاجت خواند البته

رها کرد ^{۲۰} اگر کسی را چیزی کم شده باشد یا بنده کرده باشد

وكلاب شه نشوید و بخورون بیمار و دهانت را به بیمار شه نشود و چون الله تعالی

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا خَالِقُ

يَا رَبِّ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ

الْأَهُو بِأَمِنْ يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ الْأَهُو

يَا مَنْ لَا يَدُ رَأَى أَحَدًا كَيْفَ هُوَ يَا مَنْ

لاَهُوَ إِلَّا هُوَ يَاهُوُ وَلَا هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَن لَّهُ

لَكَاهُوَ الْاَهُوْ يَامَرْكَايدُ بِرِ الْاَمْرِ الْاَهُوْ

تَامَ لَا إِلَهَ إِلَّا الْغَيْبُ إِلَّا هُوَ اللَّهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي هُوَ إِلَٰهُ الْوَحْدَةِ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

133

314
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَغِيبُ الْجُحُومِ
لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَالْهَكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ

الْقَيُّومُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا مَنْ هُوَ بَاهُوهُ
وَلَا هُوَ وَلَا يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ بَاهُوهُ

يُنْزِلُ الْكَافُ وَالنُّونَ إِنَّمَا إِذَا رَأَى شَيْئًا أَنْ
يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ

كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا هُوَ بَاهُوهُ

إِلَهُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ يَا غَفُورُ يَا غَفُورُ

يَا غَفُورُ يَا كَرِيمُ نَاذِرُ الْفَضْلِ الْعَظِيمِ بِرَحْمَتِكَ وَلِيكَ

يا ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين

جهت برآمدن مطلب شب جمعه و جهت برآمدن حاجات

مشروع هر روز یک مرتبه بخواند جمیع مطالب او حاصل گردد

اللهم يا لطيف اذكر كني بلطفك الخفي انا

محتاج ذليل وانت غني عزيز

بسم الله الرحمن الرحيم يا قاهر ذا البطش

الشديد انت الذي لا يطاق انتقامه

خاصیت اسم یا قاهر است واسطه محبت و واسطه

نقض و کبر و واسطه زبان بندی خواه مرد و خواه عورت

و که را دوست خود کردن و این اسم بسیار اعظم است

و ازین اسم ستاره و ملائک و هفت کوب و اروا

الطی

الحین والانس و حیوان همه از برکت این اسم اند

و این نوشته بر پیشانی ملک الموت پدید آید اگر خواهی که

تجربه کنی از خدا ترس و روز بگرد و پاک سخن گوید بسیار

نخواند این اسم را در دل بخواند این اسم که خدا تعالی دوست

و سعادت و بر انجام دولت از برکت اسم اگر خواهی جوانی

در جای پاک و خلوت باشد هر دو انگشت در هر دو گوش

بکشد و هفتاد بار بخواند این اسم را بخواند باور زبند و قنی که

تمام شود بر دشمن بدید و بگوید بخواند عَقْدُ اَبْدَانِکُمْ

وَ اَنْزِلْکُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ تَعَالٰی و دشمن بی باشد و

خراب شود و از خواهی میان دو کس اصلاح نباشد بخواند

اَصْلَکُمْ بِیْنِکُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ تَعَالٰی و فایده صلح میشود

اگر خواهی طالمی را هلاک کنی هفت روز هر روز هفت
هزار مرتبه بخواند این اسم را در خانه خالی و صورت آن طالم
را بکش بر مخی و برین آن صورت را بسیاری بعد هفت
روز آن طالم هلاک شود اگر خواهی که آن طالم به آزارش
نقش صورت بز روی بکش و برین بسیاری آن طالم
را مرضی پیدا شود اگر خواهی که را دوست خود کرد و الی این
اسم را بیک وز عنوان در ساعت سحر و در نوشتن
بخور بسوزد و دفن کند در خانه خود و این اسم بخوانی هر روز
بست و بختیبه اگر حاضر باشد بدو اگر غایب باشد
بدو طرف خانه او محبت عظیم پیدا شود اگر خواهی برای
زبان بندی بنویس بر کاغذ خطائی یا حریری نوشته در گوش

بر کاغذ و در این کلاخ و کلاخ را او من کند و در این نمناک و شمن

از جمع نفوس هلاک شود بحسب محبت است مانند تخم زریه

از برای هر که خواهد آزموده است و طلب اینست

800 66 TII M 615 TIIII PII 46 III 5

511 1190 1191 1192 1193 1194 1195 1196 1197 1198 1199 1200 1201 1202 1203 1204 1205 1206 1207 1208 1209 1210 1211 1212 1213 1214 1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221 1222 1223 1224 1225 1226 1227 1228 1229 1230 1231 1232 1233 1234 1235 1236 1237 1238 1239 1240 1241 1242 1243 1244 1245 1246 1247 1248 1249 1250 1251 1252 1253 1254 1255 1256 1257 1258 1259 1260 1261 1262 1263 1264 1265 1266 1267 1268 1269 1270 1271 1272 1273 1274 1275 1276 1277 1278 1279 1280 1281 1282 1283 1284 1285 1286 1287 1288 1289 1290 1291 1292 1293 1294 1295 1296 1297 1298 1299 1300 1301 1302 1303 1304 1305 1306 1307 1308 1309 1310 1311 1312 1313 1314 1315 1316 1317 1318 1319 1320 1321 1322 1323 1324 1325 1326 1327 1328 1329 1330 1331 1332 1333 1334 1335 1336 1337 1338 1339 1340 1341 1342 1343 1344 1345 1346 1347 1348 1349 1350 1351 1352 1353 1354 1355 1356 1357 1358 1359 1360 1361 1362 1363 1364 1365 1366 1367 1368 1369 1370 1371 1372 1373 1374 1375 1376 1377 1378 1379 1380 1381 1382 1383 1384 1385 1386 1387 1388 1389 1390 1391 1392 1393 1394 1395 1396 1397 1398 1399 1400 1401 1402 1403 1404 1405 1406 1407 1408 1409 1410 1411 1412 1413 1414 1415 1416 1417 1418 1419 1420 1421 1422 1423 1424 1425 1426 1427 1428 1429 1430 1431 1432 1433 1434 1435 1436 1437 1438 1439 1440 1441 1442 1443 1444 1445 1446 1447 1448 1449 1450 1451 1452 1453 1454 1455 1456 1457 1458 1459 1460 1461 1462 1463 1464 1465 1466 1467 1468 1469 1470 1471 1472 1473 1474 1475 1476 1477 1478 1479 1480 1481 1482 1483 1484 1485 1486 1487 1488 1489 1490 1491 1492 1493 1494 1495 1496 1497 1498 1499 1500 1501 1502 1503 1504 1505 1506 1507 1508 1509 1510 1511 1512 1513 1514 1515 1516 1517 1518 1519 1520 1521 1522 1523 1524 1525 1526 1527 1528 1529 1530 1531 1532 1533 1534 1535 1536 1537 1538 1539 1540 1541 1542 1543 1544 1545 1546 1547 1548 1549 1550 1551 1552 1553 1554 1555 1556 1557 1558 1559 1560 1561 1562 1563 1564 1565 1566 1567 1568 1569 1570 1571 1572 1573 1574 1575 1576 1577 1578 1579 1580 1581 1582 1583 1584 1585 1586 1587 1588 1589 1590 1591 1592 1593 1594 1595 1596 1597 1598 1599 1600 1601 1602 1603 1604 1605 1606 1607 1608 1609 1610 1611 1612 1613 1614 1615 1616 1617 1618 1619 1620 1621 1622 1623 1624 1625 1626 1627 1628 1629 1630 1631 1632 1633 1634 1635 1636 1637 1638 1639 1640 1641 1642 1643 1644 1645 1646 1647 1648 1649 1650 1651 1652 1653 1654 1655 1656 1657 1658 1659 1660 1661 1662 1663 1664 1665 1666 1667 1668 1669 1670 1671 1672 1673 1674 1675 1676 1677 1678 1679 1680 1681 1682 1683 1684 1685 1686 1687 1688 1689 1690 1691 1692 1693 1694 1695 1696 1697 1698 1699 1700 1701 1702 1703 1704 1705 1706 1707 1708 1709 1710 1711 1712 1713 1714 1715 1716 1717 1718 1719 1720 1721 1722 1723 1724 1725 1726 1727 1728 1729 1730 1731 1732 1733 1734 1735 1736 1737 1738 1739 1740 1741 1742 1743 1744 1745 1746 1747 1748 1749 1750 1751 1752 1753 1754 1755 1756 1757 1758 1759 1760 1761 1762 1763 1764 1765 1766 1767 1768 1769 1770 1771 1772 1773 1774 1775 1776 1777 1778 1779 1780 1781 1782 1783 1784 1785 1786 1787 1788 1789 1790 1791 1792 1793 1794 1795 1796 1797 1798 1799 1800 1801 1802 1803 1804 1805 1806 1807 1808 1809 1810 1811 1812 1813 1814 1815 1816 1817 1818 1819 1820 1821 1822 1823 1824 1825 1826 1827 1828 1829 1830 1831 1832 1833 1834 1835 1836 1837 1838 1839 1840 1841 1842 1843 1844 1845 1846 1847 1848 1849 1850 1851 1852 1853 1854 1855 1856 1857 1858 1859 1860 1861 1862 1863 1864 1865 1866 1867 1868 1869 1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007

هات ملك سرها ا د ا د ا د ا د ا ه ه ه الساعه الساعه

الحجل العجل الوحا فلان ابن فلان عجل فلان ابن فلان

بن ظلم را برکت دست راست توید بیشک و عنوان

امره خالی نشیند چهار ملک بنامید و بگویند چه سخوامی

هر چه نخواهی بدین طعم **اینست** طوسل طوسل طلال

چا ص ص ص ص صلوة وسعدت واسطام اعجابو

خاصیت اسم مهم است که اگر کسی چهل روز هر روز مرتبه بخواند

و حیوانی نخورد و جماعتی از ارواح می آیند و هر حاجتی داشته باشند

روا کنند و اگر خواهند که بر جماعت دشمن بیازماید لوحی بسازد

از رویم مشغال سرب و نام خندان را بر این لوح نقش کند

و دعار این نقش کند و در شکم ماهی نهد و در زمین خشک

و قن بایک روزی همه دشمنان دوست شوند و عالمی

اینست یا باز فلا کل شیء کفو بنده

وَلَا إِنْ كَانَ يَوْصِفُهُ الْحَبِيبُ نَبِيُّرِجُلٍ

اسپ در ارتش انداز مطلق **مقرر** کرد و **معلم** معظم

ایز

344

اینست این عیبت را بنویسد بر طایا نقره نقش کند

نقش معظم اینست

بسم الله الرحمن الرحيم اوراد هفت ماه ثوره از حضرت امام

محمد باقر منقولست که هر که این اسمی را در عرض یک

هفته بخواند جمیع مرادات مشرعه حاصل گردد و در هیچ

بلیه گرفتار نشود و از روز و شب شروع کند همین نوع روز

شنبه هزار مرتبه بخواند یارب العالمین روز یکشنبه

هزار مرتبه بخواند یا ذوالجلال و الاکرام روز دوشنبه هزار

مرتبه بخواند یا قاضی الحاجات روز سه شنبه هزار مرتبه

بخواند یا ارحم الراحمین روز چهارشنبه هزار مرتبه بخواند

لا اله الا الله الملك الحق المبين روز پنجشنبه هزار مرتبه

بخواند یا حی یا قیوم روز جمعه هزار مرتبه بخواند اللهم صل

لا اله الا الله محمد رسول الله	محمد	رسول الله	لا اله الا الله محمد رسول الله
۹۲	۵۲	۳۱۲	۳۲۳
ولا اله الا الله	۹۹	۳۲۳	۵۱۱
در سرا	لا اله الا الله	لا اله الا الله	۳۲۳
سوره	۳	سوره	۱۱۱

علی محمد و آل محمد

یا جبرئیل یا میکائیل یا اسرافیل یا عزرائیل یا جبرئیل این

اسمها را بر ناخنهای دست راست بنویسد و سوره را بخواند

و در مشرفه رو بقبله بخواند لبیم الله الرحمن الرحیم

و وَهَبْنَا لَهُ اسْحٰقَ وَ یَعْقُوبَ کُلًّا هَدٰی

و نُوْحًا هَدٰی نِیْمًا مِّنْ قَبْلُ وَ مِّنْ ذُرِّیَّتِهِ سُلَیْمٰنُ

و اٰیُوْبَ و یُوْسُفَ وَ مُوْسٰی وَ هَارُوْنَ

وَ کَذٰلِکَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ وَ نَزَّلْنٰ اَوَّلَ بَیِّنٰتٍ

عِیْسٰی وَ الْیَاسَّ کُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ وَ اَرْسَلْنٰ

وَالْبَیِّنٰتِ

وَالْيَسَّعَ وَيُؤْتِ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأَخَوَانِهِمْ وَخَتَنَاءِهِمْ

هَكَذَا يُنَادِيكُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ يَا قَوْمِي يَا بَنِي

این آیه کریمه را یک مجلس دوازده هزار مرتبه بخوانند

برای مطلب شرعیه ان شاء الله تعالی مدعا حاصل شود

آیه **نیت** اَمَّنْ يَحِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَ

السُّوءَ **بند** صحیح منقولست از برای همی یک در قید

حاکم ظالم محبوس باشد و هیچ نوع خلاصی نباشد باید که این

دعای ابا و ضو هزار بار بخواند و هر مرتبه که بخواند یک خطبه است

خود بر زمین بکشد تا که هزار مرتبه تمام شود بعد از آن دست

بر خطها کشیده کار بخواند دعای **نیت** اول **الحمد لله**

نخواند اللهم سهل بقضائك يا وهاب رحمت

آیه علیهم السلام منقولست که هر که این دعا را در سجده شکر

سه نوبت بخواند البته هرگز محتاج نشود اللهم احفظ

لسانی من من السؤال عن غیرك كما حفظت جه

من السجود لغيرك منقولست که هرگاه

شب خواب بیند خواه بدو خواه نیک صبح که بیدار شود قبل

از آنکه آن خواب بکشد گوید این دعا بخواند که اگر بدیش

بخیر تبدیل گردد و بعد از آن اگر بکشد گوید نقص

بسم الله الرحمن الرحيم اعوذ بـ

و ابراهيم الذي و محمد الم

من شر هذه الرؤيا و شر ما فيها

319 مِنْ خَيْرِهَا وَخَيْرُ مَا فِيهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

تسبیح اسم بآله الله بعدین طریق است که اسرافیل

يَحْيٰى يَا شَمُوْطُ يَا اِلٰهَ الْاِلٰهَةِ الرَّفِيعِ
حَلَّةٌ لَهُ بِاللّٰهِ

در شب جمعه شروع کند چهار رکعت و یکصد و یازده بار بخواند و آن

حیوانات برهنه کند همچنین تا جمل شب و اگر نتواند از حرام بپزیرد

کند این قدر مال و دنیا هر سال که نهایت مد است باشد

همه کس او را دوست دارند اگر کسی را شک دیوانه گرفته

باشد سر کین موش بند فی الحال زیر و داید کوروش

بوز و زخم مار گزیده مال و دزدان بهر شود و نود و یک گزیده

آتش کند باشد کاه و میس گزیده را بدید بهر شود و خوب

بیدانچرا در وقت که یک با یک قفل بند شده باشد

بر بر و یک بر نه بعد سوزانده خاکستر و بر آبش
خود خمر کرده حب سازد و نگهداشته بوقتی یکی راتین مطلوب

ز فنجب کرده الحب تجرب و حج است بایو که عدد

طالب مطلوب سودا درین و عدد موکل حرف طالب

مطلوب و عدد برج ما و عدد موکل برج ما و عدد ستاره و عدد

موکل ستاره و عدد فراج و عدد موکل فراج و عدد طرف

برج و عدد روز و عدد حرف سکه کان که به برج موز

است همه را جمع کرده یکصد و سبت طرح بدید باقی را چهار

صد نماید و در ربع برگردان خانه محبت تعوید در شیشه

نهند و سبت یکدانه مروارید یا سفینه و سبت یکدانه برج

سیاه و سبت یکدانه سرف زرد بر روانه سبت و یکبار

و آن

نخواند یا مقلب القلوب والالصار اعیانها

در شیشه کرده بر آن شهید داخل نموده زیر آتش میزدن

کنند محبت پیدا شود لکن دهن از کل بند نموده و مهر طاب

کرده دفن کرده و چهار پنج انگشت کل بالا باشد که از آتش بکشد

نشود و آتش محکم همه وقت نورانی باشد **نقش** **رایت**

۹	۱۶	۲	۷
۶	۳	۱۳	۱۲
۱۵	۱۰	۸	۱
۴	۵	۱۱	۱۴

استاد او را ره کردن عدو و ادای قرض و شفای

بمار و حصول حوائج کلی و طلب بزرگی و توانگری ۳۳۳۳

تاریخ خواند که تواند یک مجلس خواند و الا مانده تواند

فان الله خیر حافظا و هو ارحم الراحمین و تهنیت مساک

باید که در وقت سحر که نام شود در میان آب روان که از

ناف بالا باشد استاده شد مرغ خود طرف آفتاب کرده از منق

ور عنوان و طلب و سیاه در یک نفس بر جای آید که از ناف باشد

دیهو کند کرده موم جابه نموده در جرم زری دوخته در ریمان موی

از دم شتر که گاهی خراشیده شده باشد دوخته بر کمر در میان

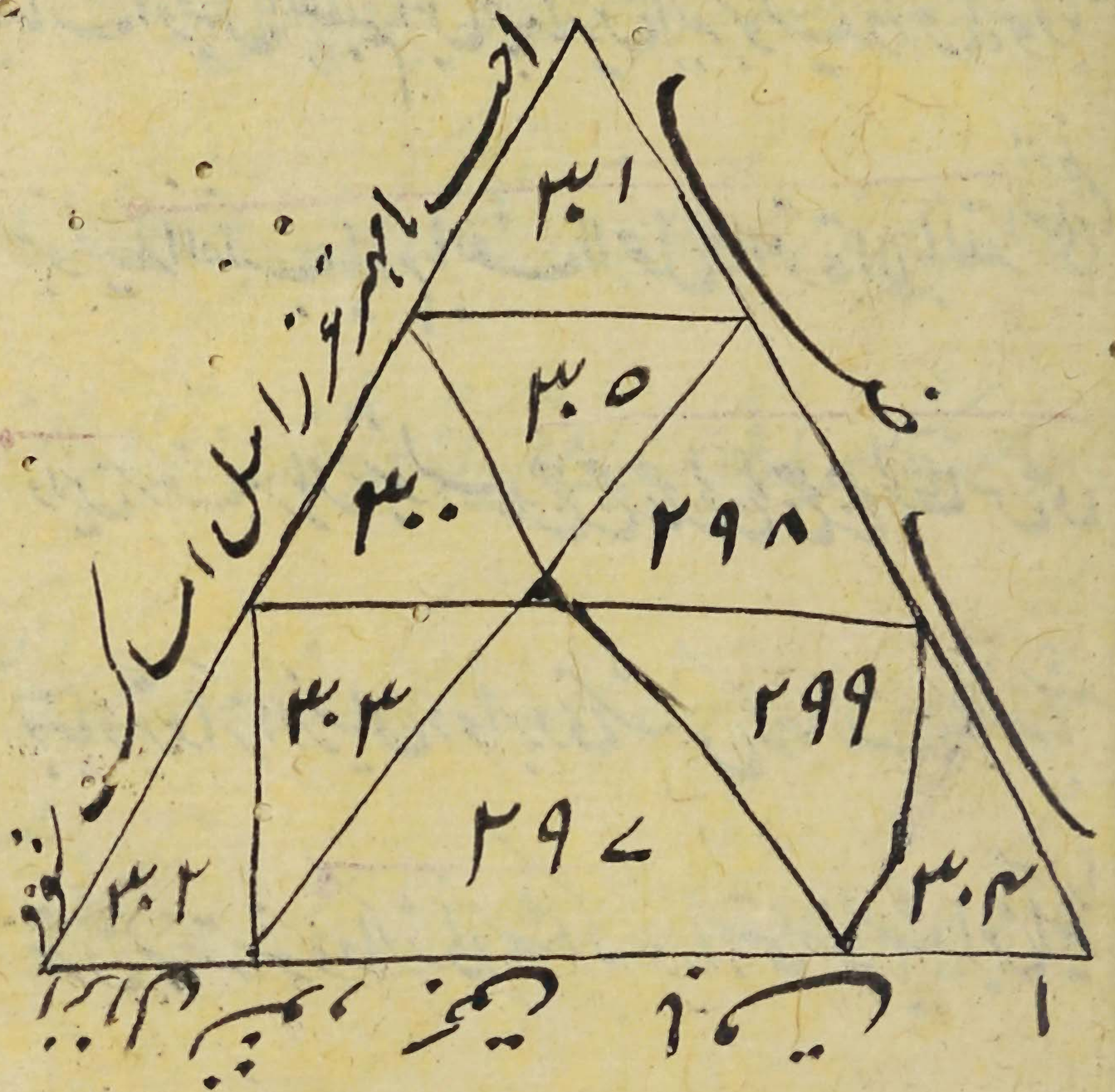
هر دو جانب بندد تا که جدا کنند از رال شود و صاحب صفت لکله بازده

هزار چهار صد و نه مرتبه یا مهن غرا یل یحیی یا قالیق بر سر

جوانی ترک کرده هر روز بخواند باشد تا صاحب تمام شود

نموده

بعد و طیفه نه صد و سه بار توبه این است ۳۵۱

۲۲۵	۴۰۳	۷۵
۱۵۰	۳۰۰	۲۵۳
۵۲۸	احب ماهر عزرائیل شود	
اترال نشود بقی مابقی		

مقوب یعنی اسرافیل و جبریل و میکائیل و عزرائیل بر اطراف 322

آن بنویسد هر کس از ابا خود دارد مقبول القول گردد و از شر جن

والس محفوظ باشد اگر این آیه را نقش کنند بر خاتمی از این در

ساعت شمس از دو شبند بوقتی که قدر در شرف و قمر از ابد النور

بود هر کس این خاتم را در آنست محفوظ که در آن گفته و قیده طلسم باشد و آن

طلا باطل گردد و مانع نکند و اگر این را بر تپه و کوه نشاند بهوش آید و اگر این خاتم را بر

زندان محرم را بخورند و زیر دامن تحفه آن مرض زایل شود و اگر این آیه را بر جمعی نهد

که در محمول اند و در آن کار از رفقه اگر این بر او بخورد و از خانه برون رود در آن خانه بماند

قوله لا اله الا الله بعد از آنکه نواستایست طالعته مسک و طالعته و ائمه بهم تا آنجا که

علم غایت القدر اگر که را می صفتش آید چهل روز هر روز چهل نیت این آیه را

خواند آن مهم نماید اگر بت دهنه روز هر روز و زده یا بخواند از همه علما خلاص شود و اگر که

نیت تو گری هر روز به بخواند تو گری کرد و اگر نیت من اهل عیال هر روز بخواند ^{حاصل} مطلوب

خود و اگر متعالی نیت بخواند مقهور گردد و هر چند دشمن قوی بود اگر نیت در دست بخواند نجات

و اگر نیت کرد در این نیت بندد که او را خیار باشد برای هر دو قضای خواج طریق خواندن

سوره الحمد به سوری که مذکور می شود برای هر طبعی که بخواند بقصص الهی مطلب حاصل

در نود و نهمین شب بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین با صد مرتبه

روز دهمین الحمد لله الرحمن الرحیم با صد و پنجاه مرتبه و در نهمین روز صد و بار

مرتبه و در چهارشنبه ایک نیت و ایک نیت صد و پنجاه مرتبه و در پنجشنبه اربعه نیت

یکبار در چهل مرتبه و در جمعه طه الحمد لله الرحمن الرحیم که هزار و شصت و سه مرتبه و در شنبه غیر موصوف علیها السلام

طریق تم سوره طه که کتاب طه المطالب من الخیرات فاکت بوجع ثم یک تلاطه و یک نیت

و یک نیت در عتبات نیت و ادوی برای دفع بوسه از مجرای نیت نیت نیت نیت نیت

در موم کافوری هر روز نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت

در کشتن نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت

برودل چهار سیه و نیر و باد و مراد و بوز و **ایست** بوسین ستن

323 مرویت از امام محمد بن مطلق حضرت امام جعفر صادق علی

بهت طول عمر و عقیب هر نماز باید خواند و اول صلوات

بر محمد و آل محمد باید میسر شود و بعد از آن این دعا را باید خواند دعا ^{سنت}

اللَّهُمَّ إِنَّ رَسُولَكَ الصَّادِقُ

الْأَمِينُ الْمُتَّصِدِقُ وَصَلَوَاتُكَ

عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ قَدْ قَالَ إِنَّكَ قُلْتَ

تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ مَا تَرَدَّدْتُ

فِي كَيْفٍ أَنَا فَاعِلُهُ كَرَّرْتُ دُعَايَ قَبْضِ

رُوحِ عَبْدِي الْمُرِيدِ الْمُرِيدِ الْمُرِيدِ

وَأَكْرَمُ مَسَائِدِهِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَجَلْ لَوْلِيكَ

الفرح والنصر والعاقبة والمُعافاة
في الدين والدنيا والآخرة ولا
تسؤني في نفسي وأهلي وولدي
وهي أحسن من اجبتي وصلى الله
على محمد وآله الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
شهدك الله أنه لا إله إلا هو
والملائكة وأولو العلم قائما
بالقسط لا إله إلا هو العزيز الحكيم
إن الدين عند الله الإسلام
وأنا العبد الضعيف المذنب

الْعَاصِي الْفَقِيرُ الْحَقِيرُ الْمَحْجُاجُ
أَشْهَدُ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ
لِمُنْعَبِي وَلَا نَزَقِي وَخَالِقِي وَمُكْرِمِي
كَمَا شَهِدَ لِدَايِدِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ
الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ
بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ذُو النِّعَمِ
وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ وَالْإِمْنَانِ
قَادِرٌ عَلَى عَالَمٍ آيَاتِي حَمْدُكَ
مَوْجُودٌ سُرْمَدِي سَمِيعٌ بَصِيرٌ مُنِدٌ
كَارِهُ مُدْرِكٌ صَمَدِي لَسْتَحْيُ
هَذِهِ الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلَى

مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي غَيْرِ صِفَاتِهِ كَانَ
قَوِيًّا قَبْلَ وَجُودِ الْقُوَّةِ وَالْقُدْرَةِ
وَكَانَ عَلَيْهِ قَبْلَ إِيجَادِ الْعِلْمِ وَالْعِلَّةِ
لَمْ يَزَلْ سُلْطَانًا إِذْ لَا مَمْلُوكَ
وَلَا مَالٍ وَلَمْ يَزَلْ سُبْحَانًا عَلَى جَمِيعِ
الْأَحْوَالِ وَجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَنْزِلِ
الْأَنْزَالِ وَبَقَاءُهُ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ
إِنْشِقَالٍ وَلَا زَوَالٍ عَمَّا فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ
مُسْتَغْنٍ فِي الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ لاجِبٍ
فِي قَضِيَّتِهِ وَلَا مَبِيلَ فِي مَشِيَّتِهِ وَلَا
ظَلَمَ فِي تَقْدِيرِهِ وَلَا مَرَبَ مِنْ حُكْمِهِ

وَاللَّهُ

وَلَا مَلْجَأَ مِنْ سَطْوَتِهِ وَلَا مَبْجَأَ
325 مِنْ نِقْمَتِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ
وَلَا يَقْوَاهُ أَحَدٌ إِذَا طَلَبَهُ أَنْزَلَ
الْعِلَلَ فِي التَّكْلِيفِ وَسَوَّى
التَّوْفِيقَ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَالشَّرِيفِ
مَكَرَ إِذَا عَالَمَ أُمُورَ وَسَهَّلَ سَبِيلَ
اجْتِنَابِ الْمَخْطُورِ لَمْ تَكُلِفِ الظَّلَمَةَ
الْأَدْوَانَ الْوُضْعَ وَالطَّاقَةَ سُجَّانَ
مَا أَبْزَكَ كَرَمَهُ وَأَعْلَى شَأْنَهُ
سُجَّانَ مَا أَجَلَ نَيْلَهُ وَأَعْظَمَ
إِحْسَانَهُ بَعَثَ الْبَيْنَاءَ الْيُبْنَ عَدْلَهُ

وَنَصَبَ الْأَوْصِيَاءَ لِيُظْهِرَ طَوْلَهُ
وَفَضْلَهُ وَجَعَلْنَا مِنْ أَهْلِ سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَخَيْرِ الْأَوْلِيَاءِ وَأَفْضَلِ
الْأَصْفِيَاءِ وَأَعْلَى الْأَنْزَكِيَاءِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَمَنَّا بِهِ
وَنِعْمَادُ عَانَا إِلَيْهِ وَبِالْقُرْآنِ الَّذِي
أَنْزَلَهُ عَلَيْهِ وَبِوَصِيئَةِ الَّذِي
نَصَبَهُ يَوْمَ الْقَدْرِ وَأَشَارَ إِلَيْهِ
بِقَوْلِهِ هَذَا عَالِمُ إِلَيْهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ
الْأَئِمَّةَ الْأَبْرَارَ وَأَخْلَقَ الْأَحْيَارَ
بَعْدَ الرَّسُولِ الْمُحْتَمَرِ عَلَى قَامِعِ

326
الْكَفَّارُونَ بَعْدَ سَيِّدِ أَوْلَادِهِ

الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُو السُّبُطِ

التَّابِعُ لِرِضَايَةِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ

ثُمَّ الْعَابِدُ عَلَى * ثُمَّ الْبَاوُحِيُّ مُحَمَّدٌ

ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرٌ * ثُمَّ الْكَاسِمُ

مُوسَى * ثُمَّ الرِّضَا عَلَى * ثُمَّ النَّعِيُّ

مُحَمَّدٌ * ثُمَّ النَّعِيُّ عَلَى * ثُمَّ الزَّيْنُ

الْعُسْكِرِيُّ * الْحَسَنُ ثُمَّ الْخَلْفُ

الْحُجَّةُ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ الْمُرْجِيُّ

الَّذِي بَقَائُهُ بَقِيَّتُ الدُّنْيَا وَ

بِمُيْنَتِهِ زُرْنَ وَالْهَرَبُ وَبُوجُودِهِ

ثَبَّتَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ بِعَمَلِهِ لِلَّهِ
الْأَرْضُ قُطْبًا وَعَدَلًا بَعْدَ مَا مَلَأَتْ
ظُلُمًا وَجُورًا وَأَشْهَدُ أَنْ قَوْلَهُمْ
حُجَّةٌ وَأَمْنًا لَهُمْ فَرِيضَةٌ وَطَاعَةٌ
مَفْرُوضَةٌ وَمَوْدَّةٌ نَاهِيَةٌ لَا تَزِمُهُ
مَقْضِيَةٌ وَلَا اقْتِدَالٌ عَنْهُمْ مِنْ حُجَّةٍ
وَمُخَالَفَةٌ مُرَدِّيَةٌ وَمُتَسَادِدَةٌ
أَهْلُ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَشُفَعَاءُ
يَوْمِ الدِّينِ وَإِمَامَةُ أَهْلِ الْأَرْضِ
عَلَى الْيَقِينِ وَأَفْضَلُ الْأَوْصِيَاءِ
الْمَرْضِيِّينَ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْمَوْ

327
حَقٌّ وَالْقَبْرِ حَقٌّ وَمَسْأَلَةُ مُنْكَرٍ
وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبُعْثُ حَقٌّ
وَالنُّشُورُ حَقٌّ وَالصِّرَاطُ حَقٌّ وَ
الْمِيزَانُ حَقٌّ وَالْحِسَابُ حَقٌّ
وَالنِّكَابُ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ
وَالنَّارُ حَقٌّ وَأَزْ السَّاعَةِ إِنِّي
لَأَرِي فِيهَا وَأَزَّ اللَّهُ يَبْعَثُ مَنْ
الْقُبُورِ عَلَى ذَلِكَ أَحْيٍ وَعَلَيْهِ
أَمُوتُ وَعَلَيْهِ أُبْعَثُ إِنشَاءُ اللَّهِ
اللَّهُمَّ فَضْلَكَ رَجَائِي وَكَرَمَكَ
وَرَحْمَتَكَ وَعَفْوُكَ أَمَلِي

لَا عَمَلَ لِي أَسْتَحْوِي بِهِ الْجَنَّةَ وَلَا طَاعَةً
لِي أَسْتَوْجِبُ بِهَا الرِّضْوَانَ إِلَّا نِيَّ
أَعْتَقَدْتُ تَوْحِيدَكَ وَعَدْلَكَ
وَأَرْجَيْتُ أَحْسَانَكَ وَفَضْلَكَ
وَتَشَفَعْتُ إِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ وَآلِهِ مِنْ
أَحِبِّكَ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ *
وَأَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ * اللَّهُمَّ إِنِّي أُوَدُّكَ
يَقِينِي هَذَا وَيُنَاتِي دِينِي وَأَنْتَ
خَيْرُ مُسْتَوْجِبٍ وَقَدْ أَمَرْنَا بِحِفْظِ
الْوَدَائِعِ وَرَدِّهَا إِلَى صَاحِبِهَا
فَرُدَّهَا عَلَيَّ وَقَسِي حُضُورَكَ قَرِينِي

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَكُونُ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا
 وَلِيُّ اللَّهِ رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِعَلِيِّ
 صَلَّاهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِالْإِسْلَامِ
 دِينًا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا * وَبِالْعَبَّةِ
 قِبْلَةً وَبِعَلِيٍّ إِمَامًا * وَبِالْحُسَيْنِ *
 وَبِالْحُسَيْنِ * وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ *
 وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ * وَبِعَلِيِّ بْنِ
 الْحُسَيْنِ * وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ *
 وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ * وَبِعَلِيِّ بْنِ
 الْحُسَيْنِ * وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ *

وَعَلَى الْمَدِينَةِ وَالْحَسَنِ الْعَسْكَرِي
وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ الْحَسَنِ
صَاحِبِ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ هُمْ
هَذَا يَقِينُ صَادِقٌ وَصَفَاءُ
خَاطِرُنَا بِاللَّهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ ارِنِي أَوْدَعْتَكَ هَذَا وَارِنِي
بِكَ وَيَا نَبِيَّ وَيَا أَمَّةَ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ وَأَنْتَ خَيْرُ مُسْتَوْدِعٍ
وَقَدْ مَرَّ بِنَا بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ وَرَدُّكَ
عَلَى الْقَبْرِ مَسْئَلَةً مُنْكَرًا وَتَكْلِيْفًا

أَمَّا هَؤُلَاءِ فَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَنْبِيَاءُ كَاذِبِينَ يَا اللَّهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ *
 صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ *
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَبِّ اجْعَلْ أَحْمَدَ سَيِّدِ الْمَقْدَمِ *
 مُقَرَّبِ مُقَرَّبِ * مُنْتَحِبِ وَخَائِمِ *
 ذِي شَرَفٍ مُشْرِفِ ذِي حَظَرِ *
 مُحْطَرِ * ذِي ظَفَرٍ مُظْفَرِ * ذِي *
 كَرَمٍ مُكْرَمٍ مُشْحَنَةِ النَّجَفِ عَاطِرِ *
 بَرٍّ مِنْ عَرَفِ قَائِلِ قَوْلِ لَوْ كَشَفَ *
 قَائِلِ كُلِّ ظَالِمٍ حَيْدِرِ * لُغْضَنَفِرِ *
 صَاحِبِ حَوْضِ كَوْثَرِ شَافِعِ

يَوْمَ كَثُرَ تَرْجِيهِمْ فَاطِمَةُ
الْحَسَنَيْنِ أَوْ لَا تُشْمَرْ عَلَى ثَانِيَانِ
بِبَارِئِ كَذَا صَادِقُهُمْ وَكَاطِمِ
تُشْمَرْ عَلَى الرِّضَا تُشْمَرْ عَلَى التُّقَى
تُشْمَرْ نَقَاوَةِ النَّبِيِّ بِالْحَسَنِ الْمُرْسِي
عَدَوَةِ عَسْكَرِ الشَّرَفِ حَلْمُطَه
السَّلَفِ تَرْجِيهِ الْخُلَفَاءِ وَآرِثِهِ
وَقَائِمِ أَنْتَ حَمْلُ الْبِلَاءِ أَنْتَ تَقْبِلُ
الدُّعَاءَ أَنْتَ تُرْحِمُ الْخَطَايَا الْكَرِيمِ
الْمُكَارِمِ أَنْتَ مُحْسِنُ النِّعَمِ أَنْتَ
وَاجِبُ الْكَرَمِ فَاعْفُ لَنَا لَنَا لَنَا

يا صمائي وراحمي از حضرت امير المؤمنين ³³⁰

عليه السلام منقولست که هر که از ماه روز این چهار صمد را بخواند

خدا بجا آید و او را سه هزار مرتبه فرماید اول غفر و دوم مال و ثروت بسیار

سوم با ایمان از دنیا رفته لی حساب

به بهشت رود و صمد این است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي عرفني نفسه

و لم يتركني غميا من القلب الحمد

لله الذي جعلني من أمة محمد

صلى الله عليه وآله الحمد لله

الذي جعل رزقي في يده ولم

يَحْكُمُهُ زُرْقَى فِي أَيْدِي النَّاسِ
أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ سَتْرَ عَوْرَاتِهِ
وَلَمْ يَقْضَ بَيْنَ النَّاسِ
لِيُحْمَرْ اللَّهُ الرَّكْمُ الرَّكْمُ

روى عن أمير المؤمنين علي عليه السلام أنه من قرأ

بداه الدعاء في كل صباح بعد أداء الفريضة بكل حاضره

مؤمناً بالاجابة ولو كان العالم مخلوقاً من البلاء والاصل

الله وكان فاربه في نظر الخلق مكرماً عظيماً والعدو

يغلب عليه وتورم شخصه أن يفعل به السب

لعبوا بالله ليقبل الله تعالى من فاربه الف الف سنة ومحو

عنه الف الف سنة ويقيم من الوباء والطاعون وموت

الحياة

الفحاة واصل الله رزق من حيث لا يحتسب ويخرج من

331

الدين بالآمان واذا خرج عن القبر يوم القيامة جاز ملك

فوق راسه قايما مع البراق ولقعه عليه ويوصله الى الجنة وهذا

وعار على رسول الله صلى الله عليه وآله وكان يدعو به كل صباح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا مَنْ دَلَعَ لِسَانَ الصَّبَاحِ بِنُطْقِ

تِلْكَ وَسَرَّحَ قِطْعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ

بِقِيَاهِبِ تِلْكَ لَجْهٍ وَاتَّقِنُ صُنْعَ الْقَلْكَ

الدَّوَّارِ فِي مَقَادِيرِ بَرْجِهِ وَتَشْفَعُ

ضِيَاءُ الشَّمْسِ بِنُورِ تَاجِهِ يَا مَنْ

ذَلَّ عَلَى ذَائِهِ مِدَائِتُهُ وَتَنَزَّ عَنْ

بِحَاسَةٍ مَخْلُوقَاتِهِ وَجَلَّ عَنْ مَلَأَةٍ
مَهْ كُفِّيَانَهُ يَأْمُرُ قَرِيبُ مَنْ
خَوَاطِرُ الظُّنُونِ وَبَعْدَ عَنْ
مُلَاحَظَةِ الْعُيُونِ وَعَلَّمَ بِمَا كَانَ
قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَأْمُرُ أَمْ رَقْدَ فِي
فِي مَهَادِ أَمْنِهِ وَأَمَانِهِ وَانْقِطَعَتْ
إِلَى مَا مَنَحْنِي بِهِ مِنْ مَنِيهِ وَاحْضَرْتُ
وَكُفَّ كُفُّ السُّوءِ عَنِّي بِبَيْدِهِ
وَسُلْطَانِهِ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى الذَّلِيلِ
إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّاسِ
مِنْ أَسْبَابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْأَطْوَلِ

وَالنَّاصِعِ الْحَسَبِ فِي ذُرْوَةِ الْكَاهِلِ
الْأَعْبَلِ وَالثَّابِتِ الْقَدَمِ عَلَى حَالِقِهَا

فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ وَعَلَى إِلَهِ الْأَخْيَارِ الْمُصْطَفِينَ
الْأَبْرَارِ وَافْتَحِ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِيعَ الصَّبَاحِ
بِمِفْتَاحِ رَحْمَتِكَ وَالْفَلَاحِ وَالْبِسْمِ اللَّهُمَّ
مِنْ أَفْضَلِ خَلْقِ الْهُدَايَةِ وَالصَّلَاحِ وَأَعْمَرِ
اللَّهُمَّ لِعَظَمَتِكَ فِي شَرْبِ جَنَانِي يَنْابِيعَ
الْخُسُوعِ وَاجْرِ اللَّهُمَّ لِهَيْبَتِكَ مِنْ أَمَاكِي
زَفَرَاتِ الدُّمُوعِ وَاعْتَدِ اللَّهُمَّ نَزَقَ الْخَرَقِ
مَتْنِي بِإِزْمَةِ الْقُنُوعِ الْهَيِّ لَمْ تَتَبَدَّ لِي الرِّحْمَةُ
مِنْكَ بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ فَمَنْ السَّالِكُ بِرَبِّكَ

١٠
فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَإِنْ اسْلَمْتَنِي أَنَا نَتَك
لِقَائِدِ الْأَمَلِ وَالْمُنَى فَمِنْ الْمُقْبِلِ عَمَّا فِي
مِنْ كِبَوَانِي الْهَوَى وَإِنْ خَذَ لَبَنِي نَصْرَكَ
عِنْدَ مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ فَقَدْ
وَكَلَنِي خِذْ الْأُنْكَ إِلَى حَيْثُ النُّصْبِ
وَالْحَرَمَانِ الْهَيَّ أَتَرَانِي أُنْثِيكَ الْأَمْرُ حَيْثُ
الْأَمَالِ أَمْرُ عَلِقْتُ بِأُطْرَفِ حَبَالِكَ الْإِحْزَانِ
بِأَعْدَتِي ذُنُوبِي عَنْ دَارِ الْوَصَالِ فَبَسْ
الْمُطِيبَةِ إِلَيَّ أَمَّا كَاتِ نَفْسِي مِنْ هَوَاهُ
قَوَاهِلِ السَّوَلِ كَمَا ظَنُّوا نَهَا وَمِنْهَا وَ
مُحَارَبَتَهَا عَلَى سَيِّدِهَا وَمَوْلَاهَا الْهَيَّ قَرَعَتْ

بَابُ رَحْمَتِكَ بِيَدِ رَجَائِي وَهَرَبْتُ إِلَيْكَ

333
لَا حَيًّا مِنْ فَرْطِ أَهْوَائِي وَعَلَّقْتُ بِأَطْرَافِ

حَبَالِكَ أَنَا مِلُّ وَلَايَ فَاصْفَحِ اللَّهُمَّ عَمَّا

اجْرَمْتُهُ مِنْ زَلَلِي وَخَطَايَ وَأَقِلْنِي

اللَّهُمَّ مِنْ صُرْعَةِ رَدَائِي فَإِنَّكَ سَيِّدِي

وَمَوْلَايَ وَمُعْتَمِدِي وَرَجَائِي وَأَنْتَ

غَايَةُ مَطْلُوبِي وَمُنَايَ فِي مُنْقَلَبِي

وَمَثْوَايَ إِلَهِي كَيْفَ تَطْرُدُ مَسْكِينًا

الْتَجَاءَ إِلَيْكَ مِنَ الذُّنُوبِ هَارِبًا أَمَّ كَيْفَ

تُخَيِّبُ مُسْتَرْشِدًا اقْصِدْ إِلَى جَنَابِكَ

سَاعِدًا أَمَّ كَيْفَ تَطْرُدُ ظَلَمَانًا وَرَدِّي إِلَى

جَنَاصُكَ شَارِبًا كَلًّا وَحَبَاصُكَ مُرْعَا
وَفَضْلُكَ الْكَوْثُ وَبَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلطَّلَبِ
وَالْوَعْدُ وَانْتَ غَايَةُ السُّؤْلِ وَنَهَايَةُ
الْمَأْمُولِ اللَّهُ هَذِهِ أَرْمَةٌ نَفْسِي عَقَلْتُهَا
رَبِّعًا مَشَيْتُكَ وَهَذِهِ أَعْيَاءُ ذُنُوبِي
دَمَرَتْهَا بِرَحْمَتِكَ وَهَذِهِ أَهْوَاؤُ الْمُضِلَّةِ
وَكَلَّتْهَا بِالْجَنَابِ لُطْفِكَ فَاجْعَلِ اللَّهُمَّ
صَبَاحِي هَذَا نَازِلًا عَلَيَّ بِضِيَاءِ الْهُدَى وَ
السَّلَامَةِ فِي الدُّنْيَا وَمُسَانِي جَنَّةِ
مِنْ كَيْدِ الْعِدَى وَوَقَايَةً مِنْ مُرَدِّ يَاتِ
الْهَوَى إِنَّكَ قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ تَوْفِيقِي

الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء
وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك
الخير انك على كل شيء قدير ^{توحي} ^{الليل}
في النهار وتوحي ^{الليل} في الليل
وتخرج الحي من الميت وتخرج ^{الحي} الميت من ^{الميت}
وترزق من تشاء غير حساب لا اله الا
سبحانك اللهم وبحمدك من ذا العلم
قد مر بك فلا يخافك ومن ذا العلم
ما انت فلا يهايك انت بقدرتك
الفرق وقلقت برحمتك الفلق وانزلت
بكلماتك يا حي الغسق وانهرت

المياه من الصم الصبا حيد غداً وأجاًحاً
وانزلت من المعصرات ماءً ثجاجاً وحبت
الشمس والقمر للبركة سراحاً من غير أن
تمارس فيما ابتدأت به لغوباً ولا عداً
فيا من رُحداً بالغزو البقاء وفهر
عبادة بالموت والقنا واستمع بدائي
واسجبد عاني وحقو بفضلك أند
ورجائي يا خير من دعي لكشف الضر
المامول لكل عسر ويسرك أنزلت حاجتي
فلا تردني من سني مواهبك خائياً يا كريم
يا كريم برحمته يا أرحم الراحمين

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

335

از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقولست که هر که قصد سفر

از منزل خود را دارد بیرون آمدن کند این دعا بخواند بسیار است باز آید

و در راه از جمع نبات محفوظ بماند و دعا و عظم نیست

اللَّهُمَّ اسْعِدْنَا بِهَذِهِ الْحَرَكَةِ وَاجْعَلْ ذُنُوبَنَا

بِالْيَمْنِ وَالْبَرَكَةِ وَقُنَّا سُوءَ الْقَدَرِ وَافْتِنَا

مِهْمَاتِ السَّفَرِ وَقَرِّبْ لَنَا الْبُعْدَ وَالنَّاسَ

وَسَهِّلْ عَلَيْنَا السَّيْرَ وَالسُّرَى وَوَفِّقْنَا

إِلَى الْمَرَامِ حِلِّ وَأَنْزِلْنَا خَيْرَ الْمَنَازِلِ وَحَفِظْ

فُخْرَنَا وَاجْمَعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِأَحْسَنِ

أَمَالِنَا وَأَمَانِينَا سَالِمِينَ غَائِمِينَ تَائِبِينَ

۱۱
اَبْنَيْنِ اَمِينَيْنِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

شیخ طوسی و دیگران از حضرت امام زین العابدین علیه السلام

روایت کرده اند که هرگاه من این دعا را بخوانم بر روانم آرام

جمع بخوان و آدمیان برای ضرورتی جمع شوند و علماء را ندعای صبح و شام

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِاللَّهِ وَبِاللَّهِ وَبِاللَّهِ وَالْمَلِ اللَّهُ

وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَسْلَمْتُ

نَفْسِي وَإِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ

فَوَضَّعْتُ أَمْرِي وَإِلَيْكَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِي

فَاَحْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ مِنْ بَدْرٍ

وَمِنْ خَلْقٍ وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ

وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَمِنْ

وَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ فَإِنَّهُ

336
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

حضرت مولانا علی دینوری سلم منقول است کہ ہر کہ در سیم اسید عاقلانہ در انروز سید

سید من اسید عاقلانہ اللہم انت ربی لا الہ الا انت

عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِ الْعَظِيمِ

مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَعْلَمُ

أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ

قَدْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ

بِكَ مِنْ سَرِّ نَفْسِي وَمِنْ سَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ

أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

بیش از تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیه السلام بخوانند

سُبْحَانَ اللَّهِ كُلِّ سَبْحٍ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَامٍ حَبِيبٌ

أَنْ يُسَبِّحَ وَكَامٍ هُوَ أَهْلُهُ وَكَامٍ يَتَّبِعِي لِكْرَمِ

وَجْهِهِ وَعَزِّ جَلَالِهِ وَأَحْمَدُ لِلَّهِ كُلِّ أَحْمَدٍ

اللَّهُ شَيْءٌ وَكَامٍ حَبِيبٌ وَاللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ وَكَامٍ هُوَ أَهْلُهُ

وَكَامٍ يَتَّبِعِي لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعَزِّ جَلَالِهِ وَكَامٍ

إِلَّا اللَّهُ كُلِّ أَهْلٍ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَامٍ حَبِيبٌ

أَنْ يُحْمَدَ وَكَامٍ هُوَ أَهْلُهُ وَكَامٍ يَتَّبِعِي لِكْرَمِ

وَجْهِهِ وَعَزِّ جَلَالِهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ كُلِّ أَكْبَرٍ اللَّهُ

شَيْءٌ وَكَامٍ حَبِيبٌ اللَّهُ أَنْ يُكْبَرَ وَكَامٍ هُوَ

أَهْلُهُ وَكَامٍ يَتَّبِعِي لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعَزِّ

جَلَالِهِ

جَلَّالَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَاتَّحَدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ بِهَا عَلَيَّ
وَعَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ أَوْ كُنَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ عِلَاقَةٍ
وَحَيْرِ مَالٍ أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا
أَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَالٍ أَحْذَرُ بِسْمِ اللَّهِ

قرب الاسناد و غیر آن از کتب معتبره روایت کرده اند

که بر لفظی حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرده اند و استیم صلوات

بر حضرت رسالت صلی الله علیه و آله را بعد از هر نماز پس

نفرمائید که سلام بر آن حضرت چگونه باید کرد و حضرت

فَرَسُوهُ خَيْرِينَ بِكُمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ

اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ

اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ اسْمُكَ رَسُولُ

اللَّهُ وَاشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدٌ عَبْدُ اللَّهِ وَ

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِمَنَّا وَجَاءَ هَذِهِ

فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبْدُكَ حَتَّى أَتَاكَ

الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ

أَفْضَلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أَمْنِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَيْهِ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ

338

عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ جَمِيدٌ

مُحَمَّدُ ابْنُ بَابُوَيْدٍ شَيْخِ طُوسٍ وَغَيْرِهِ لَبَّيْ بِمَعْنَى مَعْتَبِرٍ رَوَّيْتُ

كُودَةً أَنْذَرْتُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ كَهْ فَرَسُودَ كَهْ مَرَّ الْعَلِيمُ كَرْدُ تَهْوَبِ رُحُولِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَتَعْلِيمُ نَبِيِّكُمْ مُحَمَّدٍ وَحَسْبُ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَآلِهِمْ وَسَلَامٌ

اللَّهُمَّ ارِنِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَلَكُوتِي الْمَحْرُوزِ

الطَّاهِرِ الطَّهْرِ الْمُبَارَكِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ يَا وَهَّابَ

الْعَطَا يَا مَطْلُقَ الْأَسَارِ يَا فَكَّالَ

الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعِيقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ

وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَتَدْخُلَنِي
الْجَنَّةَ أَمْنًا وَأَنْ تَجْعَلِي دُعَاؤِي أَوَّلَهُ صَلَاحًا
وَأَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَآخِرَهُ فَلَاحًا إِنَّكَ أَنْتَ
عَلَّامُ الْغُيُوبِ سید ابن طاووس و دیگران از سلمان

فهرست مهرالدین روایت کرده اند که گفت حضرت فاطمه

علیها السلام رطبی بمن داد که دانه نداشت و فرمود که این از دهنی

است که حق تعالی برای من در بهشت غرسل کرده بسبب کلماتی

چند که بدرم مرا تعلیم کرده است و هر باده و پسین آنها را

می خوانم سلمان گفت مرا تعلیم نما آن کلمات را ای سیده

من فرمود اگر خواهی که هرگز تب مبتلا نشوی تا زنده باشی

بدین دعا اوست نما سلمان رضی الله عنه گفت

که

که حضرت آن دعا را بمن تعلیم فرموده من تعلیم کردم زیاد

339

از هزار نفس از او اصل مدینه و مکه که به تب

مبتلا شده بود ندادم و هم به توفیق

خداستعالی شفا یافتند به برکت این دعا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

النُّورِ بِسْمِ اللَّهِ نُورٌ عَلَى نُورٍ بِسْمِ اللَّهِ

الَّذِي هُوَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي

خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ وَأَنْزَلَ النُّورَ

عَلَى الطُّورِ فِي كِتَابٍ مُسْطُورٍ فِي

رَقٍّ مَنْشُورٍ بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ عَلَى أَنْبِي

مُحَمَّدٍ أَحْمَدٌ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ بِالْعِزِّ

مَذْكُورٌ وَبِالْفَجْرِ مَشْهُودٌ وَعَلَى السَّاءِ
وَالضَّرَاءِ مَشْكُورٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مُحَمَّدٌ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ آمِينَ

امیر المومنین علیه السلام مرویت کہ روزی خیاره مروی را

نزد حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ اوروند حضرت بحر دین

لاطیف لیمیا اثرش بر این خیاره افتاد بکلی تمام از جای جسته

برین روان شدند و باقی همراه رفته بدست مبارک میت

دفن فرموده گشتند اصحاب التماس نمودند که یا حضرت

ابن مروی بود فاسق که بدست العزرا بانخاب فسق و فجور

و دیگر کرد عمل صالحی نگردیده بود این مرتبه از کجا یافت

فرمود که چون دیدم اینهمه مرسته با خیاره بودند که جای پاک

نبودند ای پای برهنه رفتم که مباد ایام برودشته آید سبب آمدن

340

خانه این شخص برویم و تحقیق علتش از اهلش بپریم

چون خانه اش رفتند و از ریش سوال کردند گفت شوهر من

هرگز عمل صالحی در مدت عمر نکرده و در کمال اوردن فسق و فجور از صغیر و

کبیره تهاون نموده بود و لیکن هرگاه برخت خواب در می آید

بهر صورت که بود خواهد است و خواه مجبور و ضعیفی است

و دعای خوانده بخواب میرفت و این هرگز از ترک نشد

حضرت فرمودند که این دعا را یاد گرفته گفت بلی و خواند و احوال

فرموده حضرت نوشتند چون حضرت را حجت فرمودند خبر من

نازل شد و گفت حضرت عا اعا سلامت میرساند و میفرماید که هر که این

دعا را در مدت عمر خود یکبار بخواند جمله گناهانش محو شود و هر که شرب بخواند

که کوبان را در سوزانده یعنی کسای بر او مانده باشد حضرت نبی صلی الله علیه و آله

حضرت ولی صلوات الله علیه فرمودند که یا علی هر شب این دعا را بخوان

تا بحباب به بهشت روی کنی امان من خواند که بخواند شود هیچ گاه بر روی نرسد

جمع در باب او اوراق شجر کاغذ و ملائکه کتاب است از جمله نوشتن ثواب این دعا خواندن بر او دعا

است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ

اسْتَغْفِرُ اللَّهَ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

اسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ جَمِيعِ مَا كَرِهَ اللَّهُ لِعِبَادِهِ

إِنِّي اسْتَغْفِرُكَ عَلَى مَا قَدِمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ

وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ

وَاسْتَغْفِرُكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا

عَنْ

341
غُرُكَ وَمَا يَطْلُعُ عَلَيْهَا سِوَاكَ وَلَا
يَسْعُهَا إِلَّا حُلْمُكَ وَلَا يَنْجِي مِنْهَا إِلَّا عَفْوُكَ
وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ يَمِيزٍ سَلَفَتْ مِنِّي
فَحَنَنْتُ بِهَا عِنْدَكَ وَأَنَا مُوَاخِذٌ
وَأَسْتَغْفِرُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُجَّانُكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَأَسْتَغْفِرُكَ
يَا عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ مِنْ كُلِّ
سَيِّئَةٍ عَمِلْتُهَا مِنْ نَاسِ النَّهَارِ وَ
سَوَادِ اللَّيْلِ وَمَلَأَ وَخَلَاءٍ وَسِرِّ
وَعَلَانِيَةٍ وَأَنْتَ نَاطِرٌ إِلَى إِذِيرَاتِكُنَّهَا
وَأَنْتَ بِهَا مِنَ الْعُصِيَانِ نَا حَلِيمٌ

يَا رَحِيمُ يَا رُبُّمُ اسْتَغْفِرُكَ
يَا إِلَهَ إِلَهٍ أَنْتَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ كُنْتَ

مِنَ الظَّالِمِينَ اسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ

سُنَّةٍ مِنْ سُنَنِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ

النَّبِيِّينَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَالِهِ تَرَكْنَاهَا عَدًّا أَوْ سَهْوًا وَجَهْلًا

أَوْ تَهَاوُنًا أَوْ قِلَّةَ مُبَالَاةٍ بِهَا وَأَنَا

مُعَاقِبٌ بِهَا وَاسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ

وَرِيضَةٍ وَجَبَتْ عَلَيَّ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ

وَاطْرَافِ النَّهَارِ فَتَرَكْنَاهَا عَدًّا وَخَطًّا

أَوْ سَهْوًا أَوْ تَهَاوُنًا أَوْ قِلَّةَ مُبَالَاةٍ

مُعَاقِبٌ

328
مُعَاقِبُهَا وَاسْتَغْفِرُكَ يَا إِلَهَ الْآلَمَاتِ
وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ سُبْحَانَكَ رَبِّ
الْعَالَمِينَ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمُلْكُ أَنْتَ حَسْبُنَا
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ عَفْوُكَ
رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بَعْدَ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ
وَبَعْدَ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ
وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا حُبُّ وَتَرْضَى
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا يُبَغَى
الصَّلَاةُ عَلَيْهِ وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أُمِرْنَا
بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ

خَلَقَهُ مُحَمَّدٌ وَآلَهُ أَجْمَعِينَ وَسَلِّمْ
تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا مَرُوسِيَةً كَهَيْئَةِ رَاغَا حَتَّ

بِحَضْرَتِ صَاحِبِ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ بِشَدِّ نِهَاةٍ بَرْدَةٍ أَيْنَ عِلْفَةٍ

رَاغَا حَتَّ بِرَفِيقِي زَارِئِيهِ طَاهِرِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَيْنَ عِلْفَةٍ

كُنْزٍ هَوَا بِحَبِيدِهِ كَرِّشَ مَحْتَمُومٍ سَاقَةِ وَرَكْلِي يَا كَرَفَةِ

وَرَجَاهُ يَا بَهْرِيَّ آبِ بِيَارِي أُنْدَاوُكَ أَلْبَتَّةِ

عَرَضَ حَضْرَتِ صَاحِبِ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ

عَلَيْهِ بِزَيْدِ وَأَنْ حَضْرَتِ خُودِ مَسْتَوِجِهِ

قَضَايَ حَاجِبَتِ أَوْ مِي سَتَوِجِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كُنْتُ يَا مَوْلَايَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ

مُسْتَعِينًا وَشَكَوْتُ مَا نَزَلَ بِي مُسْتَجِيرًا
بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ثُمَّ بِكَ مِنْ أَمْرِ قَدْ
هَمَّنِي وَأَشْغَلَ قَلْبِي وَأَطَالَ فِكْرِي
وَسَلَبَنِي بَعْضَ لُبِّي وَغَيْرَ خَطِيرِ نِعْمَةٍ
أَلَّهِ عِنْدِي وَاسْكُنْنِي عِنْدَ تَخَيُّلِي وَ
رُودِهِ الْخَائِلِ وَتَبَرَّأْمَنِي عِنْدَ بَرَائِي
إِقْبَالِهِ إِلَى الْحَمِيمِ وَعَجَزْتُ عَنْ دِفَاعِهِ حِيلَتِي
وَحَانَتِي فِي سَحْلِهِ صَبِرْتُ وَقَوِي فِي قَلْبَاتِ فِيهِ
إِلَيْكَ وَتَوَكَّلْتُ فِي الْمَسْئَلَةِ لِلَّهِ جَلَّ شَأْنُهُ
عَلَيْهِ وَعَلَيْكَ فِي دِفَاعِهِ عَنِّي عِلْمًا
بِمَكَانِكَ مِنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلِي

التدبير ومالك الأمور وإثقالك في
المسارعة في الشفاعة اليه جل ثناؤه
في أمري متقين لا جابته نبارك وتعالى
إياك يا عطاى سؤل وانت يامولاى
جد ير تحقيق طنى وتصديق امل فيك
في أمري كذا او كذا يعنى حاجت خود را بنويد
و بعد از آن بنويد فيما لا طاقة لى بحمله ولا
صبر علىه وان كنت مستحقا ولا
ضعافه يقبيل افعالى وتفرطه فى
الواجبات التى على الله تعالى فاعثرو
يامولاى صلاوة الله عليك عند

اللَّهُفِ وَقَدِمِ الْمَسْئَلَةَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ 344
فِي أَمْرِي قَبْلَ حُلُولِ التَّلَفِ وَشَمَانِهِ
الْأَعْدَاءِ فَيْلِكَ بَسَطْتَ النِّعْمَةَ عَلَى
وَأَسْأَلُ اللَّهَ جَلَّ جَلَالُهُ لِي نَصِيرًا
عَزِيزًا وَفَتْحًا قَرِيبًا فِيهِ يَبْلُغُ الْأُمُالُ
وَحَيْرُ الْمَبَادِي وَخَوَائِمُ الْأَعْمَالِ وَالْأَمْثَلُ
مِنْ الْخُشُوفِ كُلِّهَا فِي كُلِّ جِلٍّ إِنَّهُ
جَلَّ شَأْنُهُ لِمَا يَشَاءُ فَعَالٌ وَهُوَ الْحَسْبُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فِي الْمُبْدَلِ وَالْمَالِ

وَدُرُوقَتِ اِنْدَاحْتَنِ عَرَفِيهِ بَكِي اَرْتَابَتِ اَن اَنْ حَضَرَتْ

صَلَاةَ اللَّهِ عَلَيْهِ كَمَا دُرُورُ زَمَانِ عَيْبَتِ صُغْرَى لُودِهِ اَنْدَ

که عثمان بن عفان را پسرش محمد بن عثمان یاسین بن روح

یا علی بن محمد شمسو سل شده بگوید تا فلان بن فلان

سَلَامٌ عَلَيْكَ أَشْهَدُ أَنَّ وَقَائِكَ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ اللَّهِ

مَرْزُوقٌ وَقَدْ خَاطَبْتُكَ فِي حَيَاتِكَ

عِنْدَ اللَّهِ غَرَّوَجَلٌ وَهَذِهِ رُفْعَتِي

وَحَاجَتِي الْأُمُومُ لَنَا عَلَيْهِ السَّلَامُ

فَسَلِّهَا إِلَيْهِ فَإِنَّ الثَّقَةَ الْأَمِينِ

بعد از آن عرفیه را در آب افکند که ان شاء الله تعالی

بر آورده می شود و آن حضرت خود متوجه

حواج اومی شود و چون الله تعالی و آن حضرت صبا

علیه

علیه السلام مرویست که چون خوابی برای مطلبی

348 حاجت بکنی تو یا نامه نویسی اول با قلم می دراز بر رتبه و یا نامه بوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِنَّ اللَّهَ وَعَدَ الصَّابِرِينَ الْمَخْرُجَ مِمَّا

يَكْرَهُونَ وَالزَّرْفُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْسَبُونَ

جَعَلَنَا اللَّهُ وَاَيُّكُمْ مِنَ الَّذِينَ لَا خُوفَ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ راوی گوید

بعد از آنکه این حدیث شنیدم هرگز از برای مطلبی نامه

در رتبه نوشتم مگر آنکه با حاجت متروک گشت هه

فَاللَّامَةُ حَضْرَتِ امير المؤمنين صلوات الله وسلامه عليه

اول باید که ده مرتبه درود فرستد بعد از آن نیت کرد

انشت بر این حرفها که دارد بر حرفی که انشت بیاید آن حرف

که انشته و حرف پیش از آن شمار کند تا ده عدد و حرف

را بر کاغذ بنویسد و هم چنین تا آخر و حرفی که از آخر بماند

بالای آن حرفها که نوشته بنویسد تا بحرفی که انشت

بود اطلاق خوانند هر چه مراد باشد در نظم خواهد آمد بدان علمای هر وقت

ب ب ا ا ی ت ت ت ب ب س س

خ خ ا ر و و م م ی ی ر ر ک ک ل ل

ف ف ط ط ق ق ا ا ش ش ا ل ک ی ی ل ل

ص ص ز ز خ خ ی ی ن ن ق ق ب ب و و خ خ

ن ن م م ی ی ن ن م م و و ب ب ب ب ا ا ی ی

ت ت ب ب ا ا و و ف ف ا ر ر س س س س ل ل

س ت ب س س ت ت ت ن ت ی ی ی

۳۸۷

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين

والصلوات والسلام على خير خلقه محمد وآله اجمعين این نسخه است

که هر کس که خواهد حال خیر و شر خود را بداند سوره فاتحه و آیه الکرسی

یکبار بخواند و بعد ازین این آیه و عذره و مخرج التوبه لا اعلها

الا هو و يعلم ما فی السور و البحر و ما تسقط من ورقه الا علیها و لا تحب

فی ظلمات الارض و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب مبین

و نیت بدل کند و اعتقاد درست و یک انگشت برین بوقش نماید

که نام بخیران علیهم السلام و بر نام هر چه بپوشد انگشت نهاده باشد و رها

کند بداند که این نام در آن اوراق ثبت است و آنچه برآمده باشد در آن

علا کند و بک نیارد که اگر نموده است و شرط این است که صاحب

قال اگر خوانده باشد چشم برهم کند و انگشت خود را بر این نقشه

بند و احوال باز داند و نام معجزان برین طریق است که چهار

داشته باشد و یقین درست و اعتقاد تمام بدان نیست که

است نگاه دارد و برین عنوان است

فعل آدم	فعل شیت	فعل صالح	فعل نوح	فعل هود	فعل عاود
فعل سلیمان	فعل دبریا	فعل حی	فعل یونس	فعل موسی	فعل شیب
فعل ادریس	فعل عیسی	فعل محمد	فعل ابراهیم	فعل اسماعیل	فعل شفر
فعل ایس	فعل یابیل	فعل ایوب	فعل یونس	فعل یعقوب	فعل یوسف

آدم علیه السلام قال الله تعالی و علم آدم السموات و الارض

قال این نیست که کرده بغایت مدح است آمده بدانکه همه

دوست دارند و تو هر یان و شفق و خوشش جو کردی و لیکن در

غایت اندیشه و مکر بودی و بسیار غم و اندوه کشیدی ز رفیق است

که شادمان شوی در روشنای در کمارت پیدا شو و بعد ازین

دوست خواهی یافت پیش از این غم و اندوه از قبل و شمنان

بتور رسیده بود و متکلم بودی و مدتی ازین جهت نذر نمودی

راست نیامد اما بتوفیق حق سبحانه تعالی همه کارها راست شود

و مادر و پدر تو را خدا تعالی نگاه دارد و قومی که بر تو عمارتی و

تیمت بسته بود آنها مقهور شوند و خدا تعالی ترا بصحت و سلامتی

نگاه داشت و از غم فرج داد و از مردم اکابر بسیار متوجعیت

و راحت خواهد رسید و از غایب خبر خوش شنوی و عیال

خود را نیز سلامت یابی و هر او که در مل و داری حاصل شود مال

ترا از همه سال بهتر خواهد بود و در روز شنبه و پنجشنبه بر تو مبارک
باشد و هر رادی که داری بزودی بر آید و برادر کجوانش و...

فصل شصت و قال الله تعالی و هو القاهر فوق عباده

و لما جاء موسى لمیقاتنا و کلمه ربیه ای خداوند فال بد آن

که شخصی ترا بد گرفته بود و در روز شب بدگوی میکند اما زودی

ظفر نیایی و قوی دست شود و کار ترا بالا گیرد و از کنایان

داز کنایان گذشته تو به کن و دل بخداست تعالی قوی دار که

ستاره راست تو از برج خمس بیرون و کار تو برادر دل

کرد و خدکس با تو دوست میکند و زبان دوست

و بدل دشمن می یابند که باز خود با یک نموی و در

خبر روز یک حکم و خصومت کنی و ترا فرزندی

و در

دولت خواهد شد که قدم او مبارک باشد و سخن مرد
3888

بزرگ را رود و من که طالع از ایشان بسیار خوبست و

جهت و راحت خواهی یافت خواطر خود را محدود و نزاری

رسیده بود اما بجز گذشت و نشانی بر اندام داری دلیل کنند

بر زندگانی در از روزی مال با حیرت عمر شادگانی بانی میباشد که

در نماز گاه بی گنهی تا مقصود رسد بکلمات و الله تعالی **فصل صالح**

قال الله تعالی و من یرک الله نصره اغریزای خداوند خدای

بدان و گاه باش که در کار تو خواهد بود و در کار حریفان

میگویی که آیا چگونه باشد و قومی با تو قسم میکنند و

و شمن تواند اما خدا تعالی ترا نگاه میدارد و چیزی صدمه

باید داد که ترا فرصت و نفوذ باشد و کارهای بسته کنی

و از غم آنده حلاصی یابی و برادر بسی تا در روز دیگر کنی

و پنج خم خود راه ده که رتبه عالی خواهی یافت و خدا تعالی ترا آید

که بسیار محبت و راحت یابی اما خوشی تنهائی با همه سزای

و مدار کنی تا از بلا امن باشی و بر سینه و پاوش کم کنی داری آن

نشان دوستی است هم در دنیا و آخرت اما بد که در خود پاک نگذاری

و حکم و خصوصت کنی تا بگفته دیگر ستاره شود در خانه آید و شما

در کار تو پیدا خواهد شد چون ماه توبه بینی لطیف راست خود کنی

کنی تا بر تو مبارک باشد و مقصود که در دل داری با و برسی بگو آن

فصل نوح قال الله تعالی فلما باء امرنا ای خداوند حال شد

با و ترا که خدا تعالی از همه رنجها حلاصی داد و خود برادر رس و حیا

نمایند که اسال بسیار رنج و منفعت کشید و نسبت که در

349 داری بزودی حاصل شود و غم مخور اما ترا سقوی در پیش

می آید و از آن سفر بسیار جمعیت و راحت مالی و خزانة تو پر

شود و بر قومی مهر کردی و فرمان ده شوی که ستاره رو و سعادت

آرد و هیچ غم مخور که غم و راز باشد می باید که پوسته در طاعت

و خیرات خداست مالی باشد تا حرمت و دولت بیالی در برابر

و هر چند که با مردمان نیک میکنی بدی می بینی و عایبه که داری

ز دولت یابی و آرزوی که در دل داری حاصل شود و

هیچ خیانت و در دل تو نیست و با همه کس بکمال و همت باش

و چون ماه نو شود راضی تو خواهد رسید و در روزی بر تو گشاده

می شود و حدودان برنج خواهند بود و شکر خداست مالی بجای آرد و دشمن

ظفر مالی و مقصود رسد بکمالش **قال الله تعالی** **فعل** **هو** **قال الله تعالی**

و لایع العلق ای خداوند عال بدان و آگاه باش که شخ

ترا نیک خواه است و تو قوم را نصیحت میکنی و فرمان تو

نمیکند و سخن تو قبول ندارند و در میان ایشان چنان هست که

نوح علیه السلام در میان قوم خود بود و سخن او قبول نمیکردند

تا همه در بلا افتادند و لیکن بر دشمنان تو خواهی یافت و خواطر

خود خدا را بشارت باد مرزا که عمرت دراز گردد و صحبت کما

تو رسد و بدست تو در آید و شخ بسیار با تو بدی میکنند و از تو

با و راحت میرسد و ترا غمی اندک خواهد رسید هر گز و در آخر

باک کموت سلامت باش و ترا سفری در پیش است و در آخر

سفر راحت و صحبت یابی و آنکه بر تو دشمنی میکنند و کار ترا آگاه

و با تو دوستی میکنند از ایشان حد کن و زبانی نگو افتاده است

خداستعالی عرض آن تو خواهد داد و خواطر جمیع را دور امید

385

هست و از حای طمع داری باید که باز خود بکس نکوی

تا سلامت باشی و لغاره نکند بر تو است قضای آن

که که کارت بدخواه بر آید روز شنبه و جمعه بر تو مبارک

است و مقصود مالی که بر دشمن ظفر مالی بکوانت

نقل دریا قال الله تعالی اذ ما دی ربه ند خفنا ای

خداوند عالی بدان و آگاه باش که در کار شتاب کنی

اگر شتاب کنی عاقبت پشیمان باش اما بشارت باد

مروار که راحت و دولت بتو رسد و از جهت فرزند صاحب

دولت بسیار شادمان خواهی شد و خدمت فرزندان تو مبارک

باشد و دغدغه بر خود راه مده که بکس که پیوند عهد کرده است

نیاید اما زودی کارت برآورد خواهد رسید خواطر خود را

جمودار و پاک دل کران داری و لیکن ترا دشمنی و کینه در

دل نیست و آنچه مراد است میسر خواهد شد و مقصود خود

خواهی رسید اما شغف در اینست که تو می باشی و قومی بر تو حسد

میرند از دست ایشان هیچ بر نمی آید و قشونش بخود راه

مده که کارها همه برآورد تو کرد و اگر غایب در سفر داری بودی

باید تا خبر خوش از آمدن آن غایب بتو رسد و سادمان

شوی و امسال بر تو مبارک خواهد بود و سفری در پیش است

آید اگر روی جمیت بسیار یعنی روز چهارشنبه و جمعه

هر را دمی که داری بخواه که بدعای خود در آن بگوئی

فعل یحیی قال الله تعالی یا یحیی خذ الكتاب بقوة

365 خداوند فال بدان و آگاه باش که بشارت باد و ترتر
که بر قومی بهتر خواهد بود و چنانکه همه ایشان در زمان تو باشند
و از آن بزرگی و نعمت و رحمت یابی و کثرت ثروت
و خبر خوش بشنوی و از آن خبر شادمان و خورم خواهی شد
و چشم تو روشن شود و در غایت شادمانی و شبنم بر تو مبارک
باشد و در وجه از جانب و خصومت بر سر که ستاره تو از
تاریکی بر روشنی می آید و کارهای تو جمله بر آید و احوال
بر تو مبارک خواهد گذشت بگو آن را الله تعالی **فعل داود**

قال الله تعالی یا داود انا جعلناک خلیفۃ فی الارض

ای خداوند فال بدان و آگاه باش که چنان نماید که بر

سعد قومی بهتر خواهد بود که جمله خلافتی در فرمان تو باشند

دارم و اندوه خلاص شوی اما عقب گوشه بماند
میکند و ترا هر چه زبان است در دل بهالت امثال ترا
رخ رسیده بود و خداستعالی ترا نگاه داشت یکی دای تو
حادثی کرده بود اما راست نیاید و از تو بجز در گذشت می
باید که از خود یک گوی اما بعد از چند روز راحت کلی
تو رسد و منت و محبت از صاحب دولت ترالقب
خواهد بود و از و راحت خواهی یافت باید که در نماز کاملی کنی
تا بر او خورس بگوئی و الله تعالی **مهل سلیمان**

وَلِلسَّلَامَانَ الرَّحْمَةُ عَدُوٌّ مَا سَهَرَ ای خداوند تعالی این

و اما شاهش خیانت نماید که تو در غم فروماندی و در هر روز

فرزندش شاه خداستعالی ازین غم بماند و فرزندش

فرزند

خواهد بود و نم نحر کیم بر تو عادی کرده بودند و خداست

ترا از آن رخ راخی داد و از سنگ و از این ترا جراحی

رسیده است و نشان مانده است و آن نشان باشی

بر درازی عمر باشد و بسیار خواهی شغف می بینی و درازی

میکنی و در دل تو هیچ کینه نیست باید که در کار باخیر کنی و لطافت

خداست و مالی مشغول باشی قوتی از همه بستان بد و نیت

قیاس بدست تو آید و توانی که در دل تو هیچ کینه نیست

و اعتقاد تو پاک است و خدا با تو عنایت دارد و همه کس

ترا دوست دارند و صورت تو در دل همه کس شیرین است

و رایز مناسب پیدا خواهد شد که بسیار شغف با بی و ال

حرام تر از لذت و اگر یک دنیا حرام بدست تو آید عوض آن

ده و نیاز دوست بر دوزنها کرد مال حرام نکردی که بر تو بار

نیت و از غایب چشم تو روشن کرد و تو در دل

امیدی که بسته و از آن نیت و دودله منمائی باید که اندیشه

بخود راه مده که مقصود بر کجولت و الله تعالی **فعل** **مارون**

علیه السلام قال الله تعالی یا **مارون** ما منعک ای **خداوند**

قال بدان و آگاه باش چنان بنماید که در ملک دشمن فروماند

درمیدانی که چون خواهد شد دوست هیچ خبر کن نیست

و آرام نداری غم بخور و دل تنگ باش که مراد حاصل

می نمود و ترک است که یک ستاره تو بترک آید

بروشسته او محاسب با منی و در این حدت راز با منی

است و خدا تعالی عوض آن بنویس خواهد داد و خواهد داد

و تشویش و تفرقه راه ندی که کار است دفع وزودی بر ۳۴

آید و دولت لکباری مشغول است باک عهدی و پندی

که داری مکن که بسیار یک خواهد بود و کار است بدعا

خواهد شد و من بعد از خاک بدست گیری ز رشتود باید

که در نماز کاهلی غنی و آنچه دست دهد صدقه و بی تا از همه بلا

امین باش و برادر رس بگو آن شاء الله تعالی **فصل موسی ع**

وَلَمَّا خَابَ مُوسَىٰ بِلِقَاءِ رَبِّهِ وَكَلَّمَ رَبَّهُ فَايَ خَدَاوَتِهِ

فال بدانی و آگاه باش که بشارت باد مر ترا بدولت

و راحت و سلامتی رس که بطالم تو آمده است اما بفر

و بدان بر تو حسد میرند و شخص از نزدیک ترا دوست

و نصیحت و پند او بشنود غم مخور که امسال بر تو مبارک خواهد بود

و شغل عمل خواهی رسید بسیار راحت یابی و غایب
بصیحت و سلامت بقورسد اما چنان نماید که سو کند
خوردن کنگاره آن بده تا بدست آلوده کرد و بسیار غم و
اندوه خوردن و اکنون که بود از تو بخیر گذشت در شکستانی
داری آن نشان دولت است و عباری از کس بدست خود
داشته چون در دل تو کینه نیست همه یک بنی و پوسته
خواه های آشفته می بینی و در آموش مکنی دل تو دیدار که
برادر کجوانش را اله تعالی **فعل شعیب** قال الله
تعالی و نضر الله غریزاً ای خداوند فعال بدان
و اگاه باش که چنان نماید که پوسته خواهی کرد و جسم
و راحت بسیار خواهی یافت و مارت بدخواه خواهد شد

354
دار چهار پاین طالع نیکوست و هر نسبت که داری بر او است

رسید و لیکن چند روز صبر کن که ششابی کنی که بعضی مردمان با تو

دشمنی میکنند و کار ترا آسوده میکند و بد آنچه دست خواهد داشت

دست دهد صدقه بدهی تا خدا تعالی از جمله بلاها و آفت نجات

کند و از زنی فرودمانده و ترک میکند دل خوش دارد

که مراد حاصل شود و ترا فرزندی خواهد شد که قدم او برادر پدر

ببارک خواهد شد و از آن فرزندان رحمت و محبت خواهی یافت

باید که راز خود را بگوئی اما کار تو بالا گیرد و هر رنجی و زحمی که

بر تو روی نموده خدا تعالی از تو بگذراند و در این موت دلبری

نمیکردی رست نباید و از این سبب سرگردانی یافتی

دل قیدار که مراد خود را از او دشمن بسیار داری می باید که

پوسته تعویذ نام خداست تعالی با خود داری تا زین بدگویان

برگشت نه شود و بر دشمنان طغیانی بگوئی **قال تعالی** **قل الله**

قال الله تعالی ورفعتنا و مکاننا علیا ای خداوند تعالی بدان

و آگاه باش که ترا دولت و عزت خواهد رسید و هر مرادی که

داری برسد و بکن جایی خواهی رفت شباب کن که

شخصی در کار تو بدی میکند و بغایت دل تو پاکست و از شغل

عمل بسیار فایده بخواند رسید و قوی بر تو بعد می برند

و در قصد توانا ما بر تو طغیانی کند که ترس که همه کار تو بر او خواهد

بود و خاطر خود را و سعی در پیش کن و اندیشه مدار که

راحت و جمعیت بیایی و اندک غم بخواند برسد ای

گذشت و صورت تو در نظر مردمان شیرین آید و در زمان

در

بودار تو باشند اما سنجوی و تیزی و زود خشم سنجوی و باز

صلح میکنی و دوستی ترا از جان و دل دوست میدار و دوست

و روز ترا ادعای خیر میکند باید که از فرمان او سر نه چپی و درین

چند روز یک گفتگو کنی که ساره تو از برج محس بیرون می آید

و در وسعادت می آرد و یک سبزه رنگ به غنچه رست

حاجتی که داری بعد عا حاصل شود و بگویش را الله تعالی **فصل**

عیس **ع** قال الله تعالی اِنِّیْ مُتَوَفِّیْکَ و رَافِعُکَ اِیَّا

خداوند قال بدان و آگاه باش که قالت نهایت تولدت

و از اندوه خلاص شوی و مقصود که در دین و اشتهای حاصل آید

عزت در از باشد و کار بارت بدخواه بر آید و دشمنان برود

نوشته و بر ایشان طغیانی که هر روز که ترا آید عزت و دولت

زیاده شود و باران و ششیا با تو یکدل شوند و تو یک

بخش و لغوی در پیش داری برو که صفوت و راحت و حمیت

دست دهد و خدا تعالی از برکت ما و از جمیع باریان لکها

دارد و کسی که زرداری بتورس و شاد گردی و بدولت و

سعادت شغلی خواهی کرد که نهایت منفید و مبارک است

و بدعا حاصل شود و بخت تو نیک خواهد بود و دشمنان

بطونایی و هر نسبت که در دل داری بگو که برادر است بک

ان شاء الله تعالی **فعل محمد ۳** اما کان محمد یا احمدا یا

قال بدان و آگاه باش که بشارت باد ترا که فتح و نصرت

بر دشمنان خواهی یافت و بدولت و نعمت بسیار رسد

کارت در ترقیت البته مراوت حاصل شود و

دشمن داری مقهور شوند در کف نشانی داری و لیل است

38

و موجب سعادت و دجانی و عمرت دراز کرد و بسیار

مردمان قصد تو کرده اند و نهت با میکنند و بسته اند اما

حق تعالی ترا نگاه میدارد و شب و روز را و عار و خیر میکند

از رکت و عار او از همه افتها و بلاها عین بشدی و نعمت

و محنت کلی بدست تو در آید و جاه و حشمت یابی و تو بگرد و غلا

همست کردی کارت نیکو شود و خدا تعالی ترا بسلامت و

سعادت نگاه دارد و تو بجم و مهربان ولی صبر کن و دراز خود

با کس بگو که آفتاب رو بطالع آورد و از رکت و خیر بسیار

خوبی یافت و از غایب خبر خوب ببرد و روز نشیند

و بخشید بر تو مبارک باشد و روز جمعه در میان حبس

میان جنگ روی تابلاست باشد بکوانش رالده

فصل ابراهیم قال الله تعالى قلنا يا ابراهيم اني ابراهيم

سلاماً علی ابراهیم ای خداوند قال این نیست که کرده

بغایت خوشت و یک طالع قوت دار و در غم و اندوه

نوی و قوی بخود میرند و قصد تو میگویند اما خدا

تعالی بفضل خود نگاه دارد باید که در طاعت کوشش و بپوش

ایم خداست تعالی با خود داری و دوستی داری تو او را میباید

که پشیمان می شوی و ترا فرزند مقبول و عاقل خداست تعالی

بهد و در روزی بر تو گشاید و درین مدت چشم زخمی

است و از تو بخیر و از شر دشمن ایمن شدی و مردی

بالا و زنی که کردی ایشان هر دو بدی تو میخواهند و

۳۸۶
رایج کار و کز نسبت الاله شب و روز ترا تباد سازد
ومی باید که بنام خدا تعالی نباشد تا از بلاها و درمان حق

تعالی باشد و ترا از شر ایشان نگاه دارد و ایشان را
اواره سازد و ترا مقصود رساند و دل بر امید بسته

و سواس بآن داری باید که ایمن باشی که آن مراد تو
حاصل شود و روز حجه بر تو مبارک باشد و در میان جنگ
و گفتگو نرویی تا سلامت باشی و بجز او رسد بگو

انشاء الله تعالی فصل اسمعیل قال الله تعالی نذر

نیاة یخرج عظیم ای خداوند فال تراج ناز و ملاک

ترایم کس دوست میدارند که راست عهد باشد و گناه

و رضا جری مردم باشی در باری رنجی رسیده بود اکنون

خبرستان تو پیدا است در پشت و پهلوی داری آن
نشان نیک است اما شخه کوتاه بالایی تو میکند خداست

از شر او باز دارد و مرا تو حاصل شود و هیچ مخور و زنی ترا
روز و شب دعا می کند خداست و از برکت دعا

آن زن نگاه دارد و از غم شوی و میراث کلی تو رسد
و آنچه بدو گذشتت خواطر خود چهار و در این هفته باک گفتگو

بکن و جای مرد و شتاب مشو تا همراه ترا وصل خواهد شد

خداست و فرزندی مقبول شود و بد که بسیار قدش مبارک

باشد و از آن جمعیت بیای و بپوسته نام خداست و با خود دارد

تا از جمله ملا و اوقات ما این باشد که از خود باک نکوی

سلطنت دولت آسوده نوی و دل خود باک منبذ که محکم

قدر و قیمت تو نمیدارد و لیکن عاقبت کار بر او خود
رسد بگو آن را و الله تعالی **فصل خضر** **ع** قال الله تعالی

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا اِیْمَنُ اَوْنَدُ قَالَ بَشَارَتِ بَادِر تُوَرَا

بدست و سعادت و نعمت رسد یک کس با تو دوستی

دارد و دوست نادان است و خاطر را پوسسته اشفته و کمر

میدارد و بدگوی تو میکند ترا بخوابد از حلال جداسازد اما تو

انچه مدعا طلب کردی بپای همه کن و ز نه هزار از خود پاک مگوی

تا مرا دست بدخواه بر آید و با همجلس جنگ و کله کلمن و سندی

نیزی منما تا سلامت بماند و روز غنیمت و شنبه بر تو مبارک

باشد و دزد برای خواطر کس غم نخوری و اگر کس از تو دور مانده

باشد و بد را و سلامت باز بینی و دل بدان امید که بسته

حاصل شود و حاجت ما را کرد و در برابر خود بر سر بگذاشت

و الله تعالى **فصل النبی** قال الله تعالى سلام علی الیاسین

ای خداوند قال بشارت باد مر ترا بدان و آگاه باش جان

نماید که طلب کاری میکنی و آنچه طلب میکنی تو رسد و

شادمان شوی اما بسبب شمع رنجور خاطری که زبان تو را

میکند و بدل اندیشه دیگر دارد و این کار بسته تو گشت دهی

نشود و سوزی بی اعتبار پیش نومی آید برو که راحت

است و نعمت بسیار بدست تو در آید و باز بسلامت

از آن سفر تو وطن خود خواهی آید اگر نسبت به پند داری مکن

که عاقبت پشیمان مینوی و خداست تعالی ترا ج نصیب کند

و زیارت حضرت پیغمبر صلیب تو نشود و زنی بود

دعای خیر میکند و در ازای عمر تو از خداستغالی میخواید و حرمت
359 اورا نگاه دارد و روز دوشنبه و چشنبه بر تو مبارک باشد

و کار که پیش گیری باستان بر آید و روز جمعه و یکشنبه در
میان جنگ و لشکر روی تا در امان حق تعالی باشد و ندی
و تیری یکن و صبر گیر که کارت خواهد شد چون ماه نو شود
چیزی بدست تو آید که از آن خبر نداشته باشی و برادر خود

بر سه بگوشت را اله تعالی **فصل بیل** قال الله تعالی لئن

بسطت الی یثرب ای خداوند فال چنان بنماید که رخ بسیار

کشیدی و در تنگی گرفتار غم بودی حضرت حق سبحانه

تعالی تر از آن رخ و تنگی و غم برمانید و حاجات دهد و غمی بر تو

عبد و مکر بزارند و دوستی با تو دارند هیچ غم بخور که خداستغالی

ترا بر ایشان طفر خواهد داد و ترا فرزندی خواهد بود که قدش

بسیار بر باد و رویدر مبارک باشد و بسیار نعمت و محبت

بدست آوری و آنچه بخواهی بر آید و مرادت حاصل شود

و روز دوشنبه و پنجشنبه رتو مبارک باشد و همه کارت

برآید خواهد شد بگوشت را اله تعالی **فصل یوب** قال الله تعالی

ای خداوند عالم بدان که چیزی از دست تو رفته است و بسیار

پریشانی و عاقبت کار خود نمیدانی بخیل کن و صبر کن و هرگاه

که در دل داری بدان مدعا برسد و درین مدت پریشانی

و سرگردانی بودی و مدت مدید برآمد اکنون راحت و نفع

و سعادت بتو روی آید و بشاوان نوی و روز دوشنبه

و پنجشنبه رتو مبارک است و کارت برآید خواهد شد در

دلت

مدت دور و مقصود رس اگر نسبت عقد و کفاح در دل در رس

366 خود را تسلیش مده و مکن که عاقبت پشیمان مینوی و ستاره

مخس در طالع توست عاقبت امر بصیر این کار بر آید و آنچه

طلب کرده بتورسد و لیکن بسبب نسخه کار تو گشاده

می شود و از رزیر که راحت و محبت بیایی و کمارت بمراد شود

بگوشت شادمانه تعالی **فصل نویس** قال الله تعالی و لولائه کان

مِنَ الْمُتَّبِعِينَ ای خداوند قال در میان تارکی گرفتار شدی

شکر خدا تعالی بجای آری که از تارکی بدر آیی و از همه غم با خلاص

شدی و عاقبت از این نیت خورم کردی و ترا از صاحب دولت

در راحت خواهد رسید و شاید این نوی بمراد خود رس اما بدانکه

مردی و زنی بر لوح میبرند و بدگوی تو میگویند اما طالع تو قوت

و از در این نشان طوفانی و شمع در لولیش و اندیشه است و تو از
شاد و خرم شوی و نور و دشم گیری و باز صلح کنی و خدا است
زافرندی خواهد داد که صاحب دولت و جاه باشد و قدش
برادر و پدر مبارک باشد و از ان فرزند بخوری و ترا شرکت نه
سازد و اگر گنج پشیمان شوی و از او بعد عا خود بر سه هرگز
نم مخور که از جمله غمها خلاص شوی و مرادت حاصل شود و
بشنخ از غایب توبه که آرزو مند است و ویدار اول است
ببینی و چشمت بیدار او روشن شود زنی دعا گوئی است
و درازی عمر تو از خداست و می خواهد و دعای این بر تو مستجاب
است و سبب او حال نیکو شود و کارش بالا آید و درود شمعان
طوفانی و مرادت بدخواه بر آید بگو آن را که تاملی **فصل**

در خواست

یعقوب قال الله تعالى ويرث من آل يعقوب ای

اعلایه

خداوند قال چنان میماند که بسیار غم و اندوه کشیدی و بیماری

تو در امیدواری خود برداشته اما حق تعالی بفضل و کرم خود ترا

نجات داده و در دولت بر تو کثرت داده گردانید شکر خدا بجا

بجا آر که ترا از غمها خلاصی داد چنانچه که هشتم **یعقوب** بابینا

شد از وقت یوسف علیه السلام و در فتح و شادی بر تو

بسته و اکنون بشارت ما و مر ترا که در روزی و خبر بر تو گشاد

گشت چنانچه چشم یعقوب بیدار یوسف روشن گشت

و همچنان روشنائی در کار تو پدید آید و آفتاب روی دارد

و از این بشاد و خورم خواهی شد و بدولت و عزت خواهی

ماند بکائنات و لله تعالی **فصل یوسف** قال الله تعالی لقد کان

فی واخوته ای خداوند فال بدان و آگاه باش که
قومی مان و ملک تو نخواهد و بر توحید سیرند مالک است باد
مر ترا که طفرایی اگر چه این زمان در خطر و در این چند روز
راست و شادمانی تو رسد چرخ غم محو یک کس با تو قول
و شرط کرده و خلاف وعده و شرط میکند و تو در دل عهد اولی
دل بخداند و آنچه در دل داری بحد عارض خواه بر آید و زار دل
خود پاکس ملوی تا دولت آسوده شود و همیشه خود
ساز و دولت وزیر کی تو رسد و تفرقه و شکست بخود
راه مده و سفری در پیش نومی آید اگر چه اندک غمی و برین
تو میرسد و لیکن در خوار سفر لب یا نعمت و جمعیت بدست
تو در آید و شادمان شوی و زنی در بند است و کار ترا تمام
به ملک

میکنند اما نم نوح خدا تعالی ترا نگاه میدارد باید که پیوسته در طاعت
و خیرات باشی تا از همه بلاها و آفتها در امان حق تعالی باشی

و غایبی بصیحت و سلامت بتورسد خاطر خود را جمع دارد

و دغدغه را بخود راه ندهد که کارش بدعا و آسان بر آید

جزیری بتورسد که بسیارش دامن ثوی و برادر دل برسد

انشاء الله تعالی تمت تمام شد فالنامه لصف حضرت امام جعفر صادق

بسم الله الرحمن الرحیم سوره اذاجا و نصر الله **این است**

که رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود هر که با خود دارد و بر اعدا منظر

منصور باشد و هیچ آفتی منبلا نشود و عقد اللسان حاسد آن

سوره اذاجا شود و خدا تعالی بنظر رحمت سوی آن بندد

و تاثیر آن و برای دفع بلیات با خود بدارد و امین باشد

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا جاء	فما	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه
فما	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه
والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه
والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه
والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه
والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه
والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه
والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه	والفقه

نکست سوره اخلاص حضرت پيغمبر و مومنان که با خود دار و هر حاجتی که در

باشد

بسم الله الرحمن الرحيم

احکام لغاح وک که مرکب این میشود واجب است بر او

که پنج علم را بداند ^۱ معقد او درست میشود اول علم لغت تا معنی

لغوی و اصطلاحی را فرق تواند کرد و دوم علم صرف بجهت آنکه

موقوف بشبه مکه را بداند ^۲ سوم علم نحو بجهت صحبت ترکیب چهارم ^۳

بان که لازم عقد است دانستن آن سنی بر عاقل لازم است

تا نمیز تواند کرد و از جمله آن شایسته بی نیم بر قعات سابل نظام

که از دانستن آن لازم است مثل در صیغه عربی انگشت ^۴

مَوْكَلَّتِي مِنْ مَوْكَلِكِ عَلَى الصَّدَقِ الْمَعْلُومِ

معنی اینست که لغاح کردم و کمال کننده خود را از جرار و کمال

کننده تو بر مهربان و در قاعده صرف انگشت ^۵ واحد معلوم است

فعل ماضی از باب افعال و زوَجْتُ نیز واحد مکمل است از فعل

ماضی از باب تفعیل و این هر دو متعدی اند که فاعل و مفعول میخوانند ³⁴⁴

و هر دو موکل اسم فاعلند و من حرف جر است علی نیز حرف جر است

و صدق و علوم اسم اند با نکت و قُبِلْتُ نیز واحد مکمل است

از فعل ماضی بحسب ترکیب فعل و فاعل است و موکلینی مصافقت

است بیار مکمل و یار مکمل مضاف الیه است یعنی اضافه باوست

و هُنَّ مُوَكَّلَاتٌ جار و مجرور است و مصاف بر کاف خطاب

و کاف خطاب مضاف الیه و علی الصدق که جار و مجرور است

علا حرف جر است و علی الصدق جار و مجرور و علی یعنی کننده

صدق بحسب دخول علی است و المعلوم تمیز صدق و این را

جمله انشائی متعلق با نکت و قُبِلْتُ فعل و فاعل است اکلنی

حار و محرو است مضاف است بیا و مکمل بیا و مکمل مضاف الیه

متعلق بقولت و این نیز جمله اثباتی است از خود خبری است

کردن است و در اصطلاح اثبات حکم است که محرو باشد

از زبان ثلثه ماضی حال و استعجال باشد یعنی تلخ الزمان است بجهت

آن جمع عقد البعیه ماضی و دارد انداز چنانکه ماضی و گذشته است

بأن اگر بلفظ مستقبل میشود احوال استقبال میشود و ما

در گذشته است اگر از جمله ضرب میشود احوال صدق و کذب داشته

و احوال صدق و کذب ندارد بلکه صادق است از ضرب و لا کذب

و ضرب ضرب که جمله ضرب اند احوال صدق و کذب دارد

اثبات اینجا بمعنی امر است و حکم اینجا بمعنی وقوع است و محرو از

دلالت این زمان این معنی دارد که زمان معنی نیست که در هر چه کل

انی

این اثبات حکم در زمان واقع نمی شود و اما زمان مسطور نیست

و معنی اصطلاح در صغیره عقد و نکاح آنست که شارع این لغظ را

قرار داده است بواسطه آنکه و لیس و ثقیل و جمع متممات زوج

بر زوج حلال می شود و بعضی این مهر و سکنات و نفقه و مرأه

جمل آن بوجوب از زوج بر زوج نقل میکنند بوجه قبلیت را

تیر و قطع کرده برای قبول الزمان بامهر زوج بر زوج بعضی تحلیل متممات

زوج بر زوج پس زوج نسبت آنچه از او نقل میکنند بوجه مشتمل

الیه است نسبت زوج بآنچه از او زوج با او نقل میکنند مشتمل الیه است

و آنچه از او بر زوج نقل میکنند مشتمل الیه است باینکه باید دانست

که نکاح در لغت و طری کردن است و در اصطلاح نکاح آن

عقدیست که ایجاب و قبول است و بسبب ایجاب و قبول

ز روح مالک و طی کردن زوجه میسر و ابتدا با بنی اولاً یعنی گفته

اند بهنجار بنی و طر کردن است مجاز به بنی لفظ ایجاب و قبول

است و بنی عکس این گفته اند و بنی حقیقت آن است

که در موضع خود مستعمل شود و باید دانست که معنیهای عقد

در از جهت اخبار وضع کرده اند و شارع نقل کرده است

آورده بواسطه هر دو امر یکی لذت و دیگری تسلسل و کذب

تسلسل هر دو باطل پس نقل کردن با آن را آمدن لازم بود

و فرق میان آن است که مدلول آن را آن نفس آن

ثبوت است یا نفس ثبوت و آن را بر سه قسم می شود و حاکم

از آن نیست که معارف استقبالی است با معارف است

معارف خضوع است اگر آن را یعنی دلالت با استقبال است

و معارف

مقارن مخصوص است پس الشاوری بن هنگام معنی سوال کردن

366

است و اگر گویند که چرا دلالت را مستفید بوضع کردند جواب

گویم که بواسطه آنکه آخر از خبر که دلالت مبطل است فعل میکنند

و باید دانست که صیغه انما تحت و نفس سوگلی

عن سوگلی و نه دو مفعولی است و این برخود واجب

است باید دانست و از مفاعیل حاصل کدام مفعول مفعول

او مطلق است و مفعول به است و مفعول ثانی یعنی لغای

کردم نفس وکیل کشنده خود را که فلان از برای فلان

وکیل کشنده فلان را کناه باشد بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذي أجل النكاح و مذهب اليه و حرم

الزنا و المنفاح و تو عليه و صلوة على سيد المرسلين

وَحَامِ النَّبِيِّينَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْمُعْصِمِينَ

اما بعد از تحریر رساله دانست که محرز برادران ایمانی و دوستان

روحانی فقر الکلیف و تخلص نموده اند بر کمر برای وضع عقود

لکاح و انواع تعبیرات آن بروجه که غایت احتیاط که در جمع امور

مستحسن و مرغوب قدر است در این بروجه اعمل مرعی نموده

باشد چون هر فروغ نرید احتیاط را سراوار نموده احتیاط

التماس ایشان را لازم است چند کلمه در خور ادراک فهم

خوش و خیر تحریر را آوردم عَلَى اللَّهِ التَّكْلَانِ وَهُوَ

الْمُسْتَعَانِ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ بَيَّابِدَانِست که ظاهر اخبار و

اقوال اصحابه است که عقد داریم را بلفظ لکاح و نزوح هر دو

واقع میون سخت و لیکن مشایخ ما رضوان الله علیهم هر دو

لفظ ابرامی نمودند رعایت احتیاط و ایضا باید دانست مستظهر

و مذکور عمل جمیع از افاضل که سعادت و خلاصت ایشان یافته

بودم این بود که لفظ نکاح و تزویج را هر دو معنوی ثانی معنوی

لکلمه من میباشند و کتب لغت معنوی بنفس وارد شد

و در قرآن مجید نیز نکاح و در مواضع متعدده معنوی بنفس وارد شد

از آنجمله قوله تعالی اُریدُ اَنْ اَنْلَکَکَ اَحَدٌ

از آنجمله

بیتی تزویج در بعضی ابیات معنوی بنفس وارد شد قوله تعالی

و در بعضی معنوی ساد و هو قوله تعالی زَوْجًا هُمْ یُجَوِّدُونَ

عین و لیکن این شکسته بعد از منبع در بسیاری

از اخبار دیدم که معنوی بمن وارد شده پس رعایت رعایت

احتیاط مقتضی آنست که مجمع این وجوه ابراد نماید **ایضا** در

آیاتی که سابق ذکر یافت اسم مراد مقدم است بر اسم

زن و مشهور بر عکس پس رعایت مرد و نسوادی اخوط

خواهد بود و ایضا ظاهر بسیاری از اخبار و قول اکثر اصحاب

آنست که مکره عاقله بالغه رضای دختر کافی است و اگر مکره باشد

نیز رضای زن کافی است هر چند پدر و جد داشته باشد و ایضا

باید دانست که مشهور میان علما آنست که هیچ جمع عقود را قصد نکند

واقع می باید ساخت مثلاً که بلفظ انکحت می نماید اگر مراد او

این باشد که قبل از کلام نکاح واقع ساختن و باین کلام از آن

خبر می دهیم آن خبر است و باین نحو نکاح واقع نمی شود و اگر مراد او

این باشد که بلفظ انکحت کلام را واقع می سازیم این معنی آنست که

و این نکاح واقع می شود و هم چنین در جمیع عقود مثلاً بیعت که

میگوید

میکوید می باید که مراد این باشد که همین لفظ لغت واقع می شود

بعد از تمهید این مقدمات بداند که حالی از این نیست که با وکیل مرد با هم

وکیل زن صیغه میگوید یا مرد با زن با وکیل مرد با وکیل زن و در

هر صورت با رضا و لای را رعایت باید کرد و بانه چنانچه دل نداشت

یا اگر داشته بکره نباشد و ازین مجموع هشت صورت دارد و بهم

و اینها در صورتی است که شوهر زن هر دو مانع باشند و دختر مانع بر

عکس حالی از این است بی طفل یا مانع صیغه میگوید یا با وکیل مانع

و ازین پنج صورت با هشت صورت سابق سبزه صورت

حاصل میشود اول آنکه وکیل زن با وکیل مرد صیغه گوید و زن بکره

باشد و زنی حاضر داشته باشد و زین صورت وکیل زن احتیاط

بهم از جانب زن وکیل میشود و بهم از جانب پدر و جد پدری میگویند

که محمد نام دارد وزن زینب اولاد کهیل میگوید آنکست

مَوْلَاكَ مُحَمَّدًا مَوْلَاكَ زَيْنَبَ عَلِيٍّ صَدَقَ خَمْسِينَ تَوْمَانًا

مَوْصُوفًا وَكَسَبَ مَرْكُوبِي قَبْلْتُ النِّكَاحَ لَوْ كَلَّ

مُحَمَّدٍ عَلَى الصَّدَقِ الْمَعْلُومِ

بِسَ وَكَسَبَ زَيْنَبَ مِيكُوبِ زَوْجَتُ مَوْلَاكَ

مَوْلَاكَ زَيْنَبَ بِالْمَهْرِ الْمَعْلُومِ وَكَسَبَ مَرْكُوبِي

قَبْلْتُ النِّكَاحَ لَوْ كَلَّ بِسَ وَكَسَبَ زَيْنَبَ مِيكُوبِ

زَوْجَتُ مَوْلَاكَ بِمَوْلَاكَ عَلَى

مَهْرِ الْمَعْلُومِ وَكَسَبَ مَرْكُوبِي قَبْلْتُ لَوْ كَلَّ عَلَى

مَهْرِ الْمَعْلُومِ بِسَ وَكَسَبَ زَيْنَبَ مِيكُوبِ زَوْجَتُ

مُحَمَّدًا زَيْنَبَ عَلَى الصَّدَقِ الْمَعْنِ الْمَوْصُوفِ

وکیل

وَكَيْسٌ مَرْدٌ يَكُونُ قَبْلُكَ وَكَأَلَهُ عَنْ مَوْكِلٍ
وَكَيْسٌ زَنْ بَكُونِ أَنْكَحْتُ نَفْسَ مَوْكِلَتِي زَيْنَبَ وَكَأَلَهُ

عَنْهَا وَعَنْ أَبَيْهَا وَعَنْ جَدِّهَا مِنْ مَوْكِلٍ

مَكِّي مَدَّ أَبَا الصَّدَاقِ

الْمَعْلُومِ وَكَيْسٌ مَرْدٌ يَكُونُ قَبْلُكَ النِّكَاحَ لِمَوْكِلٍ

بِالصَّدَاقِ الْمَذْكُورِ وَكَيْسٌ زَنْ بَكُونِ زَوْجَتُ بَنِي

مَوْكِلٍ مِنْ مَوْكِلٍ بِالصَّدَاقِ الْمَعْلُومِ

وَكَيْسٌ مَرْدٌ يَكُونُ قَبْلُكَ لِمَوْكِلٍ وَكَيْسٌ زَنْ بَكُونِ

قَبْلُكَ لِمَوْكِلٍ وَكَيْسٌ مَرْدٌ يَكُونُ قَبْلُكَ لِمَوْكِلٍ

وَكَيْسٌ مَرْدٌ يَكُونُ قَبْلُكَ لِمَوْكِلٍ وَكَيْسٌ زَنْ بَكُونِ

نَفْسِي عَلَى صَدَاقِ خَمْسِينَ تَوْ مَانَا مَوْصُوفًا

مرد بگوید قَبِلْتُ لِنَفْسِي عَلَى الصَّدَاقِ الْمَعْلُومِ زَن

بگوید اَنكَحْتُ نَفْسِي عَلَى الْمَهْرِ الْمَعْلُومِ مَرْتَن بگوید

قَبِلْتُ لِنَفْسِي زَن بگوید زَوْجُكَ نَفْسِي اَصَالَهُ وَوَكَالَهُ عَنْ أَبِي وَ

المعلوم
مرد بگوید قَبِلْتُ التَّزْوِيجَ لِنَفْسِي زَن بگوید اَنكَحْتُ نَفْسِي مِنْ

نَفْسِكَ بِالْمَهْرِ الْمَعْلُومِ ۵۵۵۵

۵۵۵۵۵۵ مرد بگوید قَبِلْتُ النِّكَاحَ لِنَفْسِي

زَن بگوید زَوْجُكَ نَفْسِي عَلَى الْمَهْرِ الْمَذْكُورِ

مرد بگوید قَبِلْتُ لِنَفْسِي زَن بگوید

مرد بگوید در منصوصات احتیاط است

که زن از جانب پدر یا جد پدری وکیل شود و باین نحو واقع سازد

و اگر

و اگر پدر صیغه را و نشو هر کو به از جانب دختر وکیل شود و

بگوید زَوْجُكَ بِنْتِي زَيْنَبُ وَكَالَهُ عَنْهَا عَلَى صَدَاقِ

تُومَانًا مَوْصُوفًا حواص جواب مرد در همه صورت

بنحویست که مذکور شد پس پدر دختر بگوید که آنکه گوی

بِنْتِي زَيْنَبُ مِنْكَ وَكَالَهُ عَنْهَا وَوَلَايَةُ عَلَيْهَا

بِالْمَقْرُ الْمَعْلُومِ بعد از جواب پدر بار بگوید

زَوْجُكَ بِنْتِي زَيْنَبُ عَلَى الصَّدَاقِ الْمُعَيَّنِ

الْمَعْلُومِ مرد بگوید قَبِلْتُ لِنَفْسِي عَلَى الصَّدَاقِ

الْمَعْلُومِ سیوم آنکه وکیل زن صیغه بگوید و ملن باکره نباشد

یا ولی ندارد شته بخوبی که در قسم اول گفتیم صیغه را باید گفت

و و کالت پدر را از لفظ باید انداخت اگر چهار صیغه اول آن

نهم باین ختم کند ظاهر اول پس است وکیل زن بگوید آنکس

وَنَزَّوَجْتُ نَفْسَ مَوْلَايَ زَيْنَبَ مِنْ مَوْلَايَ

مُحَمَّدٍ بِالْمَهْرِ الْمَعْلُومِ وکیل مرد بگوید قُلْتُ

النِّكَاحَ وَالزَّوْجَ وَكَالَهُ عَنْ مَوْلَايَ مُحَمَّدٍ بِالْمَهْرِ الْمَعْلُومِ

چهارم آنکه زن یا مرد صغیره زن بکره نباشد و یا ولی نداشته باشد

درین صیغها تجویب که در قسم دوم مذکور شد الا صغیره بیوم که

تلفظ باین نباید کرد و قسم بیستم و بیست و یکم و بیست و دوم که در کتب از

اقسام مذکوره احکام را از قسم باید برداشت و قبول را از

قسم دیگر و اگر هر یک تفصیل موجب تطویر است نهم آنکه

هر دو صغیر باشند و بموالیات عقد کنند و بیانش و ولی دختر

بگوید زَوَّجْتُ ابْنَكَ بِنْتِي وَكَالَهُ عَلَى الصَّدَاقِ

المعلوم ولی پس بگوید قُلْتُ لَا بَيْتِي وَلَا يَهُ عَلَى

لَصَّدَاقِ الْمَعْلُومِ بِأَرْوَيْزٍ وَحُتْ أَنْكَحْتُ بَكْوِيدَ

بَارُوْدِيَا نَزَوْحُتْ بِنْتِي بَكْوِيدِ وَلِي دَخَرُ لِسِ بَكْوِيدِ

أَنْكَحْتُكَ وَنَزَّحْتُكَ بِنْتِي زَيْنَبُ مَرْمُ ابْنُكَ

مُحَمَّدٌ عَلَى الصَّدَاقِ اثْنَا عَشَرَ تَوَافَا قَضِيًّا

صَاحِبِ بَرِّ أَنْبَا وَلِي پس بگوید قُلْتُ النِّكَاحُ وَالنِّزَاجُ

لَا بَيْتِي وَبَاقِي صَوَرَتِهَا أَرَا خِيَةَ كَقِسْمِ مَعْلُومِ يَشُو دَمَا بَدِ كَسِ

كَمْ مَرْتَبٌ وَكَامِلَتِ أَرْطَفِينَ مَيَشُو دَوَعَارِفَ لَقَرْنَه بَاشِدْ

كَمْ مَنَزَعِدْ دَمَا وَاَعْرَابِ وَبَارِ الْفَاطَرِ الْمَقْطُوبِ لَوَانِدْ مَنُودِ دَمِيرِجْ

لَا حِجْرَ خَوْذِ زَوْقَارِي كَرُو هَاشِدْ كِهْ اَدَايِ حُرُوفِ أَرْفَاحِجْ لَوَانِدْ

كِرْدِ دَوْرَ عَابِتِ وَتَفْ وَوَصْلِ دَرْ مَوَاضِعِ خَوْدِ كَبَنْدِ وَحُورِ دَرِينِ

زمانه در میان عجم الفاظ متبرکه که متعارف شده است مثل

محمد حسین و محمد علی ظاهر نشی آنست که رعایت قواعد ترکیب

در آنها نمودن محمد علی محمد حسین نفع دال و یاد دال و

نون و اگر رعایت طور عرب نمود محمد علی کنیه دال و

یا نبین هم کنند از احتیاط و در نیت و هر یک از مرد و زن که حاضر

باشند در وقت عقد اگر وکیل عوض اسم ندانند بگوید و این را بگوید

بهتر است و باید که قبل از تمام صیغه ایجاب شروع بقول

کنند و بعد از تمام فاصله عرفی در میان واقع نشود و باید که در تمام

وکیل شدن با دو مرد عادل با جمعی از مشهود و تولیف باشند

که آن آن زن را بشناسد و بداند که او است که حرف میگویند

نه دیگری تا در وقت شهادت تواند شهادت داد و باید که در

وقت

وقت وکیل شدن صدقه گفتن تعیین مهربانند که زرناده سک

است یارایح و نه دنگ و نیم است باده دنگی و باید که قبل از

شروع در صوغه خطبه شتمل بر حمد و صلوات و تحریص بر انجام و تعویب

بر رفاح بخواند و خطبه های منقول که در خطبه هست به یک ران خواند

خوب است و اگر اینها معبر نشود این دو کلمه که بخاطر رسیده است

آیه الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ

نَسَبًا وَنَهْرًا وَكَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا وَصَلَّى اللَّهُ

عَلَى أَشْرَفِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ

الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ

وَطَهَّرَهُمْ طَهْرًا مَّا بَعْدُ فَقَالَ اللَّهُ

تَعَالَى وَقَوْلُهُ الْحَقُّ وَأَنْتُمْ الْآيَاتُ مِنْكُمْ

وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِيمَانِكُمْ

إِنْ يَكُونُ تَوْفِيقًا يُغْنِيهِمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ

وَاسِعٌ عَلِيمٌ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نَأْكُو ثَنَا

سَلَوْتِكُمْ وَأَفَاتِي أَبَاهُمْ يَكْمُ الْأُمَمِ يَوْمَ الْقَاوِ

لَوْ بِالْفِطْطِ وَالصَّلَاحِ عَلَى شَرَفِ

الْمُسْلِمِينَ كَمَدَ وَعِزَّةٍ

الطَّاهِرِينَ الْمُعْصُومِينَ

وَبَدَانَهُ صَنِيعَهُ مَتَوَعِّينَ دُونَ شَرْطِهَا بِرُكْبَلِ

زَيْنَ كَبُودِيهِ مَتَعَّتْ نَفْسُ مَوْكَلَّتِي زَيْنَبَ

مِنْ مَوْكَلَّتِكَ مُحَمَّدٍ مِنَ الْإِلَهِ إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ

بَارِئِ شَاهِدِ يَابِتِ

وکیل مرد بگوید قَبْلُ ^{کَلِّ} اَوَّلِ اَوَّلِ زَن بَعْدَ نَهْمِ

مَدَّتْ مَبْلَغُ وَتَعِينُ هَر دَو بگوید مُتَعَتُ نَفْسُ مَوْکَلَتِي

مِنْ مَوْکَلِکَ فِي الْمَدَّةِ الْمَعْلُومَةِ

بِالْمُبْلَغِ الْمَعْلُومِ وکیل مرد بگوید قَبْلُ اَوَّلِ

و اگر احتیاط موافق مدلول احادیث کثیره در حین و کالت

بگوید زن که ترا منعه میدهم بشرط آنکه تو از این میراث نبری

و او از تو میراث نبرد و عده براری و طلب قسمت لیا

چنانچه در لکاح و ایامی باشد تنمائی و توقع فرزند بهر سبب

از او نداشته باشد در مدت فلدن بیع طلاق و صیغه باین

نحو بگوید زَوْجَتِ نَفْسُ مَوْکَلِکَ مَحْکَمًا

مُتَعَتُهُ شَهْرًا طَامِلًا سَفَاحَ عَلٰی کِتَابِ اللَّهِ

وَسَمَنَةً يَنْسِيهِ عَلَى أَرْهَ حَزَنَتِهِ وَلَا يَرْجِعُهَا عَلَى

أَنْ عَلَيْهَا الْعَدُوُّ كَيْسٍ مَرْدُودٍ قَبْلَتْ عَلَى الشَّيْءِ وَطِ

الْمَذْكُورِ هَبْ خَوَاهِدُ لَوْ دَاكِرُ طَرَفَيْنِ خَوْصِيغَةً يَكُونُ

زَوْجُكَ نَفْسِي مُتَعَةً وَضَمِيرُهَا غَائِبٌ

رَاجِعُ بَنِي سَكَمٍ خَوَاهِدُ لَوْ دَاكِرُ طَرَفَيْنِ خَوْصِيغَةً يَكُونُ

الْمَوْفُورُ لَكَ لَعْنَةُ عَتِيقِهِ مَوْلَاهُ الْعَدُوُّ الْمَذْكُورُ

مُحَمَّدُ بَقَرْنِ مُحَمَّدٍ لَعْنَةُ عَتِيقِهِ مَوْلَاهُ الْعَدُوُّ الْمَذْكُورُ

سَلَامٌ فِي صُورَتِي كَزَنْ مَرْدُودٍ كَيْسٍ مَرْدُودٍ قَبْلَتْ عَلَى الشَّيْءِ وَطِ

خَوْصِيغَةً يَكُونُ نَفْسِي مُتَعَةً وَضَمِيرُهَا غَائِبٌ

لِنَفْسِي بِالْمَلِكِ الْمَعْلُومِ فِي مَدَّتِ الْمَلِكِ

بَعْدَ زَنْ كَوَيْدِ قَبْلَتْ لِنَفْسِي فَلَا أَنْفُسِي صُورَتِي كَزَنْ

سید
زن پاک سے متعہ کند اور او کو کیل ساز و از جانب خود عالی

از اشکال نیست و احتیاط افضل آنست که کس دیگر را ۲۷۴

وکیل سازد تا متعش صحیح باشد و در حدیث صحیح از حضرت

امام محمد باقر علیه السلام منقول است که چون عرس بن

نزد تو بیارند بگو که پیش از آن وضو ساز و دو نوبه از

دو رکعت نماز کن و بگو که اورا نیز امر کنند که دو رکعت نماز

کن و بگو که اورا نیز امر کنند که دو رکعت نماز بگذارد پس

حمد الہی بگو و صلوات بر محمد و آل محمد بفرست پس

و عاکن آن زمان را کہ ما بواو آئدہ اے آمین بگو بند و این

و عا بخوان اللهم انزل قننی الفها وورها ورضاها

و ارضنی بها و اجمع بیننا باحسن اجتماع

انسان اسلاف احسانك بحب الحلال وتكفر الحرام

و در حدیث حسن از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

منقولست که چون شب زفاف نزد عروس بروی

موی پیشانی بس را بکشد و در و بقبله آورد بگوید اللهم

بِأَمَانَتِكَ اخذتُها و بكلمتك استحللتها

فإن قضيت منها ولدتا فاجعله مبادكا

تقیاً من شبعه ال محمد ولا تجعل الشيطان

فيه شركا ولا نصيبا و در حدیث دیگر از آن حضرت منقول

است که دست بر بالای پیشانی بگذارد و بگوید اللهم

على كتابك تزوجتها و في أمانتك

أخذتُها و بكلمتك استحللتها

منقولست

فَرَجَهَا فَإِنَّ قُصِيَّتْ لِي فِي رَحْمَتِهَا شَيْئًا وَفَاجِيَةً

مُسْلِمًا سَوِيًّا وَلَا يَجْعَلْهُ شُرَكَاءَ شَيْطَانٍ

راوی پرسید که فرزند چگونه شرکب شیطان می

شود و فرمود که اگر در وقت جوع کردن نام خدا بر دوش شیطان

دور میشود و اگر نام خدا نبردند و اگر خود یا در آن شخص داخل

میکند پس جوع از هر دو میآید و نطفه نکیت گفت

که بچه خبر مستوان دانست که در کسی شیطان شرکب

شده است و فرمود که هر که مار را دوست میدارد و شیطان

در او شرکب نشده است و فرمود که هر که دشمن ماید

شیطان در او شرکب شده است و در روایت مختبره

و دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که این

وَعَايَ نَحْوَانِ وَدُرُوقِ زَقَافِ بَلَمَاتِ اللَّهِ اسْتَحَلَّتْ

وَجْهَانِ فِي أَمَانَتِ اللَّهِ اخْذِهَا اللَّهُمَّ ^{رَبِّهَا} اِنْ قَصَيْتُ لِي

فِي رَحْمَتِهَا شَيْئًا فَجَعَلْهُ بَابًا نَقِيًّا وَاجْعَلْهُ مُسْلِمًا

وَلَا تَجْعَلْ فِيهِ شُرَكَاءَ لِلشَّيْطَانِ

وَدَرْجَتِ دِكْرِ اَزَانِ حَفِزَتِ مَقُولِ اسْتِ كَهْفَتِ

شَرِكِ شَدْنِ شَيْطَانِ دَرْ نَطْفَةِ آوَمِي بَيَانِ كَرُودَةِ آندِ

وَبِسْبَابِ عَظِيمِ شَمِ وَنَدِ رَاوِي كَفْتِ كَهْ بِه بَايْدِرُوكِ اَيْنِ

وَاقِعِ نَشُودِ مَوْودِ كَهْ بِرْكَاهِ اَرَادِهِ جَمَاعِ دَرْ شَمِ بَاشِ اَيْنِ عَا

نَحْوَانِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَدْبُرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

اللَّهُمَّ اِنْ قَصَيْتُ مِنْي فِي هَذَا السَّلَةِ خَلِيفَةً

فَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ شُرَكَاءَ وَلَا نُصَيْبًا

وَلَا خَطَاوًا وَاجْعَلْهُ مُؤْمِنًا مُخْلِصًا

396

مُصَفِّيًا مِنَ الشَّيْطَانِ وَدُجْرَةٍ حَيْلٍ

شَاؤُكَ وَدَرِ حَدِيثِ دَكْرِ مَوَدِّهِ حُونَ خَوَاهِدِ

شیطان شرک نشود بسم الله دنیا پر و نجات از شیطان

وَارْحَمْتَ امِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْقُولَتِ كِه حُونَ

کے ارادہ جماع کند مگوید بسم الله وبارک الله لهم جنی

الشَّيْطَانِ وَحَبْنَتِ الشَّيْطَانِ مَا زَنْزَقْتَنِي

پس اگر فرزند بود و آید شیطان هرگز ما و

ضرر زباند و از حضرت امام محمد باقر منقول است که چون

ارادہ جماع کنی این دعا بخوان اللهم ازرقننی و لکنا

وَأَجْعَلْهُ تَقْنَانًا كَمَا لَيْسَ فِي خَلْقِهِ زِيَارَةً

الْحَظِيرِ

تَقْنَانًا وَاحِدًا عَاوِدًا وَدُرُودًا مَعْبُودًا مَقُولًا كَمَا لَيْسَ

جَمَاعُ كَرْدَنِ مِثَالِ طُلُوعِ صَبْحِ تَا طُلُوعِ أَفْقَابِ وَدُرُودِ

قُرُونِ أَفْقَابِ تَا بِطَرَفِ شَدْنِ سِرْفِ مَنْزِلِ

دُرُودِ رُكْبَةٍ دُرَانِ بَادِ سِيَاهِ يَا بَادِ زُرُودِ حَادِثِ شُودِ

شَبِ يَا دُرُودِ رُكْبَةٍ دُرَانِ زُلْزَلِ حَادِثِ شُودِ وَالدُّرُودِ

كَيْ جَمَاعُ كَرْدَنِ أَفْقَابِ لَيْسَ أَوْرَا فَرْزَنْدِ بَهْرِ

نَهْ بَمَنْدِ دُرِينِ فَرْزَنْدِ چَرِي رَا كَه دُوسْتِ زِيرَا كَه آيَاتِ غُفْبِ

الهِ رَا سَهْلِ شَمُودِه سِتْ **از حضرت امير المؤمنين عليه السلام**

مَقُولِ سِتْ كَه هَر كَاهِ رَا دُرُودِ دُرِيدَنِ بَهْرِ

حَرَارَتِ فَرَا حَشِ غَالِبِ شُودِ لَيْسَ بَا زَرِنِ جَمَاعِ كَرْدَنِ

لَوْ

شود از حضرت صادق علیه السلام منقول است هر که در حال عهد

بازن خود چای کند فرزند یک بهر سده محنت خواهد بود حضرت

317 صادق علیه السلام هرگاه که بعد از چای و پیش از غسل اراو چای

بیکردند وضو بیاخذند و در روایت دیگر منقول است اگر

انگشتری با او باشد که بران نام خدا نقش کرده باشند چای بکنند

از ابو سعید خدری منقول است که حضرت رسالت پناه صلی الله

علیه وآله وصیت نمود بفرستاد امیر المؤمنین صلوات الله علیه

که با علی چون عروس آری و داخل خانه شود و نقش بپوش

بکنی تا نبینند و دستهایش را و پاهاش را بشوی و آن

سراب را از در طاهر تا انتهای خانه بپوش چون چنین کنی ^{خداوند}

بمقادیر نوع برکت را داخل خانه تو کند و بمقادیر نوع

رحمت بر تو فرستد که بر سر عروسش فرو آید تا آنکه آن برکت

بگوش از خانه باشد و منع کنی عروس را تا هفت روز از

خودن شیر و سرکه و کشنه و سبب ترش محضت ابر المونس ۲

گفت یاربول الله صلی الله علیه و آله بچه سبب او را منع کنیم

از اینها فرمود زیرا که رحم سبب اینها سر و عظیم میشود و فرزند

نمی آورد و حقیر که در راجه خانه افتاده باشد بهتر است از آنکه

فرزند نمی آورد فرمود که یا علی جماع مکن در اول ماه و میان ماه

و آخر ماه که دیوانگی و خروخبط و مانع راه می باید بآین زن و فرزندش

یا علی جماع مکن بعد از پیشین که اگر فرزند بهم رسد ماحول خواهد

بود یا علی در وقت جماع سخن مگو که اگر فرزند حاصل شود این

نیست که لال باشد و نگاه نکند احدی بفرج زن خود و چشم پوشد

الان

در آن حالت که نظر کردن بخرج در آن حالت باعث کوری فرزندی

میشود یا علی شہوت و خواهش زن دیگری با زن خود جماع

378 مکن که اگر فرزندی بهم رسد محنت یاد بواند باشد یا اگر جنب

با زن خود و فرمایش خوابیده باشد و آن بخواند میسر نم آید

از آسمانها برود و نازل شود و بسوزاند ایشان را با جمیع مکن

با زن خود مگر آنکه دوستی را از برای خود داشته باشد و هر دو

او و سما را از برای خود داشته باشد هر دو خود را بیکد سما

با یک مکنید و شعله در میان شما پیدا شود آخر یکدیگر می کشد

یا علی را ساد و با زن خود جماع مکن که از فعل خیر است اگر فرزندی

بهرند مانند حر از رخت خواب بول کند یا علی در شب

عبد و طریح مکن که چون فرزندی بهم رسد بسیار از او بپوز آید

یا علی در شب عید و بان جماع مکن که اگر فرزندی بهم رشتش
انگشت خواهد بود یا علی در زیر درخت میوه دار جماع مکن اگر
فرزندی بوجود آید جلاد و کشنده مروت باشد مائوس و سر کرده
ظلم باشد یا علی در برابر آفتاب جماع مکن آنکه برده نباشد و بری
اگر فرزندی بهم رسد همیشه در بد حالی و بر پانی باشد تا بمیرد
یا علی در میان اذان و اقامت جماع مکن که اگر فرزندی بوجود
آید راغب باشد و در خون ریختن یا علی چون زنت حامله
شود با او جماع مکن بوضو که اگر چنین کنی فرزندی که بوجود آید کور
دل و مجنون باشد یا علی در نیمه شب بان جماع مکن که اگر فرزندی بهم
عشایر و یا در ظالمان و هلاک بسید از مروت و نیت مروت نمود
یا علی بر پشت بام جماع مکن اگر فرزندی بهم رسد منافق و یا

حاصل نمود و در پیشانی آن کس باشد یا علی در آخر شب بان

صاحب بدعت باشد یا علی چون بسوی بروی در شب

که بیرون میروی جماع کنی اگر فرزندی بوجود آید مالش را

بناحق صرف کند و اصراف کند گمان برادر شیطان است 36

و اگر بسوی بروی که سه روز باشد جماع کنی که اگر فرزندی

بوجود آید مادر طالمات باشد جماع کنی یا علی در شب و در شب

که اگر فرزندی بهم رسد حافظ قرآن و راضی بقیمت خدا باشد

سعادت اسلام او را شهادت روزی شود و مالش را

از غیبت و پنهان بپاک باشد یا علی اگر جماع کنی در شب

بخشند اگر فرزندی بوجود آید شیطان نزدیک او نه شود

تا بر شود و خدا او را روزی کند سلامتی در دنیا و دین یا علی

اگر جماع کنی در شب جمعه و فرزندی بهم خصلت و سخن گوید یا

و اگر در روز جمعه بعد از عصر جماع کنی خیرت دی بهم رسد از انانیان
مست مشهور باشد و اگر جماع کنی در شب جمعه بعد از خفتن امیدت
که آن فرزند از ابدال باشد یا ع در ساعت اول شب جماع
کنی که اگر فرزندی بهم رسد این نیستی که ساحر باشد و دنیا را
بر آخرت اختیار نماید یا علی ابن وصیت را با موزار من
چنانکه من از جبرئیل ۱۲ آموختم و را حادیت معتبره دارد و شوم
است که گشت است که عروس در شب واقع شود طوام
در جاشت بخت شود و منقول است مکره است جماع کردن
در روز یکشنبه و از روز آفتاب بگیرد و مکره است در شب که
در آن شب ماه بگیرد که گرامیت دارد که مرد و قبله
جماع کند از آن حضرت پرسیدند که آیا مرد و عریان جماع میتوانند

کرد فرمود که نه رو بقبله و پشت بقبله جماع نکند و در شستن جماع

نکند **حضرت پیغمبر** صلی الله علیه و آله وسلم نهی فرمود از آنکه

کس محجم شده باشد از آنکه غسل کند و جماع کند و فرمود که اگر فرزند ³⁸⁰

بهم زد و یوانه باشد ملامت نکند مگر خود را حضرت رسول صلی

الله علیه و آله وسلم فرمود که بحق آنخدای که جانم و قمر بصره در دست

اوست اگر شخصی با زن خود جماع کند و در آن شخصی دیگر بیدار

باشد که ایشان را به میزد یا سخن و نفس ایشان بشنود و فرزند که

از ایشان بهر سدر استکار نباشد و زنا کار باشد **حضرت**

امام زین العابدین علیه السلام چون معاشرت بزنان میکردند

خدا سکار این را دور میکردند و در مارا می بستند و پرده مارا می

انداختند از **حضرت صادق علیه السلام** پرسیدند که اگر کسی را

بازن خود عریان کند و باو نظر کند چون است فرمود که نه
از این بهتر می باشد حضرت رسول ص فرمود هر که در محض
بازن خود جماع کند پس اگر فرزندی بهم رسد مبتلا شود
بجور و یا پیش پس علامت کنند که خود را از حضرت رسول
علی الله علیه و آله و سلم منقول است که چون کسی خواهد باین
خود جماع کند بر دوش نرود و بلکه اول با او خوش طبعی
کنند و بعد از آن جماع کند **حضرت صادق** علیه السلام فرمود
که جماع مکن در اول ماه و میان ماه و آخر ماه که باعث این
میشود که فرزندی سقطه شود و نزدیک است که اگر فرزندی بهم
دیوانه باشد یا صرع داشته باشد نمی بینی کسی را که صرع میکند
اکثر آنست که یا در اول ماه یا در میان یا در آخر ماه می باشد

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که باید مرد را که در ^{خود}

در شب چهارشنبه حضرت امام موسی کاظم علیه السلام بخورد

که هر که جمیع کند باین خود در تحت الشیخ پس با خود قرار دهد ³⁴⁸

افزون فرزند از شکم پیش از آنکه تمام شود منت تمام نشد

بسم الله الرحمن الرحیم خواص و فوایدی نقلی عن خط من قال

لقلته بخط سید المحدثین و اسوقه المحققین حضرت نقابت

مستب میراث علیه الرحمه **الف** هر کس بعد از نماز

باید او پیش از آنکه سخن کند هزار بار بگوید او را چندان نعمت

جمع شود که حساب نتوان کرد و اگر هزار الف نویسد و با خود دارد

همین خاصیت دهد **ب** چون کسی محبوس بود هر روز

با صد بار بگوید خلاص شود و اگر نویسد و با خود دارد و همین
باغ لولیانگی

نماید و **ت** اگر بگوید و یا خود دارد در ششم

مردم خیز کرد و اگر بخواند او مداومت نماید هر روز هزار بار

اعمال بروی کشاده کرد **ت** اگر در روز شصت

بار بگوید از برای محبت خاصیت تمام دهد **حیم** اگر

هر شب هزار بار بگوید بعد از وقت شب حضرت پیغمبر را در خواب
سمات رات گویا

ببندد و اگر بیمار بود بر قدمی نوبد و بشوید و بخورد و شفا

یابد **ح** اگر خواهد که قطع و شمع کند و ویت بار

بگوید و بر پشت خاک دمد بروی دشمن افشانند و دست

کرد و **ح** اگر خواهد که از غایب خبر یابد بعد از نماز

خفتن بر بالای بام رود و بگوید یا بگوید یا بگوید بر این جانب

و مد که غایب باشد خبرش یابد و اگر نداند که کجاست

مفاد

هفتاد و غن و بنویسد و وزیر سر دهند و خواب ببینند
سفر طرد لاهی

دال اگر کسی خواهد که ظالمی را از مقامی آواره کند مانند

بر خیزد و قتل از آنکه سخن گوید بر بالای بام رود و دو هزار برسمانی

هفتاد و بار بگوید انظالم از اینجا نقل کند و اگر هر روز هزار بار بگوید
سفر بارکی

بدولت رسد **دال** اگر کسی در خود سازد دولت

از روز و اسفال کند و اگر بمقصد مار شیرینی خواند و یک

دهد و چشم خدای غریب کرد و **را** اگر کسی دقتیه دارد
سات سو بار از سر سرستی بپوش

و نیاید بمقصد مار در کوشش خردس سعید بگوید آن خردس

رود و مار آن دقتیه و اگر بمقصد بنویسد و در کوشش
سات سو بار در کان م غن سعید لاهی

هند و در کوشش رود و در میان قلعه مانند یک بپوشد
سات سو بار

وزیر بپوشد و دقتیه را در خواب ببیند **را** اگر کسی هر روز

و بنام مادر او و بنام خود و نام مادر او خود انکس حاضر کرد

قاف اگر کسی هر روز چهار صد بار بگوید و هر سنی که خواهد ^{چهار سنی}

از راه او کرد و او را خواهد که خواب کسی را نبندد و دولت

عدو بر کاغذی بنویسد و در زیر سنگ گران کند البته نمود

کاف اگر کسی خواهد که از چشم خلق مایه بد نشود در

وقت حاجت بخشد یا بگوید حاجتش روا کرد و اگر ^{سازد}

صنوعش نفیاش کند از چشم زخم امین کرد و **لام** اگر کسی

نزد کسی چیزی دارد و بدست نمی آید بمقتدا یا بگوید یا طلب ^{سازد}

بدست آید و اگر بر یک زر لولید و در جوی آب روان

در زیر سنگ کند در لفظ خلق غم نرزد شیرین کرد و **میم** اگر

کسی در وقت نماز حجه صد بار بگوید حضرت پیغمبر صلی الله

علیه و آله و سلم را در خواب بیند و اگر بر کس نوبت باشد

خود دارد و هر حال نوری که او را کند و در وقت نماز اگر هر روز صد ^{۵۸۱}

و نگاه دارد بخواند زبان خلق از او بسته گردد و **نون** اگر کسی

بعد از نماز بایستاد و هزار بار بگوید هشت روزی او گردد **و اف**

اگر کسی خواهد که روزی بروی کشاده گردد و هر روز هزار بار

بخواند روزی حلال بآید **ه** اگر کسی که از شر شیطان

امین گردد و هر روز بعد از نماز بایستاد و هفتاد و بار بگوید و در

هر نوبت لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بگوید **لا**

اگر بر ساق پای نوبت نبرد و کرد **یا** در نوشتن حاجت

آن سهوی واقع شده از کتاب افاده نمائید الحاصل

نامهای چهارده معصوم در یک بیت من

لا نصبر يوم يدرونها لم يلبسوا الا عشيّة او

ضحيتها اخرج بسهولة بسيرة بحق محمد وعلى و

فاطمة والحسن والحسين وعلى و جعفر وموسى وعلى و

محمد وعلى والحسن ومحمد المهدي صلوات الله وسلامه

عليه وعليهم اجمعين در ران به بند و هرگاه طفل

بر ايد زود و اكد و الاله غالب كه اگر ديري ماند

بوده ما برمي آيد والسلام **مناجات منقبت**

الهي اعذار ان نختن : كه استند فخر زين و زين

بحق تو اي او را ب خاک : بدان چار و ده ماه مصوم باك

بنور محمد چراغ رسل : سروران سر و باغ سبل

بكله روضه انما : بسرا منده ملافتا

علی ولی شیر و دروکار :: سپه دار دین شاه و لیل سوار

امامی که لی باو مهر او :: نیکو که از لحد سرخرو

۳۸۵
بحالتون خست که حیرانست :: که حبت مجبان او را روست

بحق شهیدان خون کفن :: کل یاب رضوان حسن

نخل حسن افتخار من :: که غلغش حسن بود و مش حسن

نخن حسن انکه در بلا :: بغیر و ده بروی بلا بر بلا

بسجاده زیت العابدین :: بیافر شناسای علم الیقین

محمد که همنام پیغمبر است :: که تعلیم او عرش را زیور است

به جعفر کل روضه اصطفی :: که افرو و از و صبح صادق صفا

بموسی کلیم و حالات او :: بقریب نام و مقامات او

بقدر علی ابن موسی رضا :: شهید خراسان ظلم و حفا

چو در شکستای لحد جا بکنم :: در آن وحشت آباد ما واکنم
ویران دم تو را لطف یاری می :: و زان مختم رسکاری می
چو منکر نظر سوی عالم کنند :: ز حال گذشته سوال کنند
در اندم بیاورم ده آن بختین :: نمی و علی و حسین حسن
و کرمادری معشر المومنین :: پناه بزرگان دنیا و دین
در اندم بدان پنج فرق رحل :: نمی و علی و دوسر بطول
الهی الهی خطا کرده ام :: تو بر مالکیر آنچه ما کرده ام
کنه کارم غدر خواهم تویی :: چه حاجت پیرش کو اهرم تویی
کنه کار بیچاره این حسام :: بلطف تو دار و امید کام
مرا مایه کس کران داده :: بشهر غریبی و رستاده
کنم سود و سرمایه باز آورم :: که تا دولت هر دو عالم برم

کنون ایدم کس بر آخته :: همه بود و سرمایه در باخته

بخشای برین که بخارام :: گرفتار نفس تمکارام

بخشای حرم تو پوشیده دار :: که هم حرم بخش وافر کار

کرم کن کمال تباہ ایدم :: بدرگاه تو رو سیاه ایدم

که زور آورد و کرواری می :: که کمر و چو رستگاری می

نکویم بر کی و طایم بخش :: فردماندگی و کناهم بخش

نفرم حرم کناهم بگیر :: غنی را سرم بود بر فقیر

الهی مرا در انجام کار :: ز سگان و در سگچان کار

ز کس ظالم بده نوشته :: که کرم ز خلق جهان گوشه

طاعت مرا :: غنی کن ز کس قناعت مرا

الهی الهی الهم :: روز قیامت کن عفو کناه

اگر دعوتم رد کنی در قبول :: من دوست دوامان آل رسول

سپردم تو بمانه خویش را :: تو دانی حساب کم و بیش را

چنان سازم ابل بقیام را :: که نبود تمنای دنیا مرا

نزاران در دهر اران سلام :: ز ما بر محمد علیه السلام

الهی اگر کسی این خط نوشت :: عفو کن گناهش عطا کن بهشت

تمت تمام شد بیاض سرکار دولت مدار فیض آثار

نواب ستطاب معالی القاب عالی جناب

نواب علمیران خان بهادر دام اقباله و اجله

نحط احقر العباد و قمر ما و من بنده جو کمین کوی

خط عربی تباریخ یازدهم شوال الحکم ۱۲۱۵

هجری نبویه صورت ترقیم یافت هوا مستوان

۱۰

برای الحب برای بپاکی دشمن در قبر کند

یا در گذرگاه دفع کند

۵	۲	۸
۹	۷	۴
۱	۶	۳

۲	۷	۶
۹	۵	۱
۴	۳	۸

این نقش را از عروج ماه بر کف دست یا بر قرطاس

یا بر لوح پنج و یا هفت بار هر روز نوشته باشد ۶۸۹
این است

بسم الله الرحمن الرحيم بحی جبرائیل و میکائیل
و اسرافیل و عزرائیل و جی عیسی و موسی بنی
محرر ساره خلدی
فدا بن محمد بن علی بن محمد بن
تاوین درد سر

لا اله الا الله محمد رسول الله تاوینت
لافتا الا عیالا صیف الا ذوالفقار هم یلم
عی فیم لایرجون این آیت را بر شکم

یا بر نبات بخواند مطلوب را بخوراند لبس
اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ بِكُمْ بِكُمْ بِكُمْ لَا يَرْجِعُونَ
نوع دیگر برای دفع درد که از فرج عورت فو
و آب برود و هیچ وجه نماند این تا و نیز نوشته
در کمر عورت بندد ازین رنج خلاص یابد از
سوده رست نیست یَقْلِبُهُمْ أَنَا أَنَا مَاتَ
أَوْ قَتِلَ أَنْقَلَبْتُمْ عَلَى عِقَابِكُمْ وَ نَعْدِيكَ رُبْرُبِي
مانند ننگ عورت نوشته یکی در کمر عورت بندد و یک
بخوراند و بنام شیوه جهان شیرینی بخش کند نیست
بسم الله الرحمن الرحيم اللَّهُمَّ احْفَظْ بَنِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
و بَنِي آيَاكَ نَعْبُدُكَ يَا آيَاكَ تَعِينُ يَا بَنِي يَا قِيَوْمُ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ بِحُرْمَتِ اِيْنَ عَزِيْزَتِ

رَبِّ اِيْنَ غَلَايِيْ شَخْصٍ لِّكَ سَلَامٌ بِمَنْدِ كَلِمَتِيْ مَوْلَانِيْ اَتَمَّتْ اَللّٰهُمَّ

398

صَلَوَاتِ اَللّٰهِ وَسَلَامِ عَلَيْهَا نُوْعِدُكَ بِهَرِّ اِيْنَ اَسْمَاءِ

بِرَكُوْزِهٖ بِنُوْزِهٖ وَتَسْبِيْحِ زَدِهٖ رَا بُوْرَانْدِ اَسْبِيْحِ دِلُوْ

بِرِيْ دَفْعِ نُوْدِلُوْ اَشْرَاقِ الْقُوْى نُوْعِدُكَ بِهَرِّ اِيْنَ نَقْلِ

نُوْشْتِهٖ وَدُخَانِ نَگَاہِ دِر دِلِ اَللّٰهُمَّ دِر دُخَانِ اَفْتِ رِزْقِ

۷	۲	۹	نمود این است
۸	۶	۴	
۳	۱۰	۵	

نُوْعِدُكَ سُوْرَةِ الْكُوْثِرِ بِهَفْتِ دَفْعِ بِرِشْرِفِ عَزِزِ دُوْا بِيْوْ

بِرِشْرِفِ بَرِشْرِفِ نُوْعِدُكَ اَكْرَ اَوَاہِ كِهٖ زَنَارَا دِر اَفْتِ

خُوْدِ كُنِيْ اِيْنَ تَاوِيْرِ اَنُوْشْتِهٖ زِيْر دِنْدَانِ اَوْدِ نَگَاہِ دِر اَفْتِ

دو حکایت کند زن بی اختیار کرد و تکلم در آید تا ویزاست

لا الا اعلان نوعدیکر اگر خواهی که زبان کی را ببندد

این طلسم را بنویسد و در زیر شک کران بنهد تا زبانش بسته شود

است

۵۴۴	۱	۵۳
۴۴	۴۴	۴۴

 نوعدیکر اگر خواهد که در

محبت خود کسی را سوار کند باید که این طلسم را بنویسد

بر زبان کند و پیش کر به سیاه اندازد تا او بخورد و مقهور شود

سده بتو باید بکشد ماه نو باشد روز شنبه است طلسم

حاکم طم لالا نوعدیکر که خواهد که را بر خود

فریفته و عاشق گرداند هفت صد بار مع فوسه و بر سر

خونده مطلوب را بخوراند از موده و عرب است و یابد

خود به بندد نوعدیکر برای تب و لرزه اگر که راتب

۱۸

هر روز بیاید و هیچ نوع دفعه شود این دعا بنویسد و در کلونید

بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله کافی بسم الله الرحمن الرحیم

الوافی یا من الله برو بازنا الله و رسولک بر محمدک ما ارحم

الله الرحیم نود یکبار اگر عورت را حمل می افتاده باشد

391

باید که این دعا بنویسد بر نان نمیده و خوردن دهد اگر حمل

نماند فردا قیامت چهل او در دامن باشد دعا انیت

قوس ص قوس سلام بحق کل قرآن ط نود یکبار جهت محبت

این آیه را بر خیز خور دینی یا بر مندل یا بر عطر یا بر نان

بیت یکبار بنام طالب و مطلوب بخواند و او را

بدید دیو بر او شود و ما در میان خواندن سخن نگوید

آیه انیت و ض الناس من شیخ و من ادونا الله

أَنذِرْهُمْ كَيْفَ كُتِبَ إِلَيْهِمُ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ

حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ سِرُّ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ

أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

نوع دیگر این نقش را برای قوه باه و مساک نوشته در کمر

بند دوازده مانیکه در پیش باشد منزل شود و سبب است

کند نقش را الوقت از زال شود مجرب است است

۸	۳	اع	<<	۷	۲	۲
۲	۱۲	۱۲	۳۲	۲۲	۱۳	۱۲۰
b	ع	۸۷	۳۲	۱۴	۱۲	۲۲
ط	۱۰۳		۱۱۵	۱۲	ک	۵۰
ط	ک		۱۱۵	۱۶۶	۳	ک

نوع دیگر این نقش را از قلم طالو بنویسد امر بسیار شود

عد	۹۷	۳۸۵۰	۵۶۹
۳۷۲	۲۷	۶۶	۸۷
۶۲	۲۷	۱۸	۲۸
۲۶	۲۵	۸۵	۸۸

نوع دیگر برای محبت آزموده و مجرب است باید که نام خود

و نام محبوب خود بر هفت بار چنان کند مری به هفت

اسم را اولیة سک سرینم را بخوراند و اگر زن محبوب

سک مالدینم را بخوراند تا که سک مرده نشود محبت برود

392

و مجرب است (غده) (مرحی) (ادوم) (غده)

(دانشگر) (دک) (الهی) نوع دیگر فلان بن فلان

علا بعض فلان بن فلان این طلسم را بنویسد بر کاغذ

و بخوراند در میان دو کس عداوت کنی بخوراند اگر

زن باشد طلاق اگر کثیر باشد بخوراند است

لا اوج الا و عری می سوم لام

نسخه آتش قوه فل
مرج بیاہ
رکیور
ه ماه
ه ماه
ه ماه

زیره سفید برک تمبول این همه ادویه را
۲۵ عدد
کوفته بر کتمبول راحل نموده شش کوبی به بندد در ملا

بخورد اگر ملاکی نباشد در جغرات بوقت صبح بخورد

نوع دیگر برای سوزاک بهون پهلای را گرفته در

آب بیندازد بوقت صبح این را شش نموده قدری

سند یا تبار به بندد از دو بخورد سوزاک مطلق نمایند

نوع دیگر ادویه لذت بیارد خون خروس سفید یعنی

مرغ همراه شهد بخوراند بر قضیب طلا نماید چنان گذ

شود که هر دو بهوش شوند نوع دیگر نسخ قوه باه و

امساک افیون مصری چند بدستر دار حنی طمی

۵ توله ۳۰ ماش ۳۰ ماش

سالب مصری کل بالونه زعفران مستکاروی

۳۰ ماش ۳۰ ماش یک توله ۳۰ ماش

فلفل

فل فل زنجبیل بی ریه دانه فل فل کندر چند دار
۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه

خدی این همه ادویه را کوفته پیچته بعرق کیوژا نم داده
تور

کولی بای بقدر کنار ضلع بسته ورق نقره سجده نگاه دارد

از یک حب تا دو حب شام بخورد نوع دیگر نه جهت
393

اساک و قوه باه از نموده است ^{نوشته} از بیاضی حکیم جواهر
۳ ماه

ببند بجم بند اول جواهر را ساییده نگاه دارد
۵ ماه

دیگر ادویه کوفته پیچته سرمه ساز نموده در پارچه دریایی

پیچتن نموده نمونه بر منگور در شعله خالص انداخته

بموجب یکن که کولی بندد برابر خود کسری زیاده کولی

بسته نگاه دارد و پیش از جماع چهار کهری کولی بخورد

بعد جماع کند به غیر حاصل شود و قوه بماند نسخ دیگر جهت

سید انمودن منی نریت سالب میر
مقاقل میر
۶۷۷
التو

لو زریان بهمن سرخ تو دری زرد تخم هلیون
۶۶ ش ۶۶ ش ۶۶ ش ۶۶ ش
نبات هم که کوفته بخیه صفوف نموده و راکی نهاده
۳۰ توت
بایریش یا شیر سبز لا جار کی شیر کا و هر قدر هم خرم شود

وقت جمع بخورد از ترش و بادی پرهیز نماید و بعد

نسے رتوۃ باہ زردی بیضہ مرغ عرق پیاز نیم پاو
۵ عدد

عرق ادرک کنجد سفید موسکایماه
 نیم پاو نیم پاو
 اسکند ناکوری قدری جوز و جوتیری و دارچینی
 نیم پاو نیم پاو
 نیم استار قوام نموده ادویه نار اخلوت کرده

مجن سازد قدر دو توله وقت چهار همراه نماید

کاو بخورد نسج بهت خشک نمودن آب فرج عورت

فيا

و خنک و تنک سحر کلی انار بهشکری چون

۲۰	۱۲	۲۰	۲۰
شکر خور	پوست اندر جو	پارچه باریک	این همه اودیه
۱۲	۲		

و کوب نموده در میان سه انار آب خوش نماید و

۳۹۹

که نیم اسرار آب باقی ماند از آتش خود آرد سرد

پارچه مذکور در روز یک سازند و بخور نماید

خوش کند و سرد نماید پارچه را باز رنگ نماید عرض

تا آب باقی ماند همین طور خوش داده سرد کرده پارچه

رنگ سازد وقتی که آب آخر شود پارچه را خشک کرده

نگاه دارد چهار انگشت آن را گرفته در میان آتش

نهد بعد دو گری از فرج بیرون آورده مجامعت

خوب خوش خواهد شد اگر زن حاجات کند تا از بار چهار

انگشت

ذکر را دفول کرده باز کنند از بارچه مذکور صاف کرده
در مجامعت گرم باشد بسیار خوش شود نوع دیگر منزل ^{نیدن} ^{کشتن}

بخورت کافور بودانه ^{چور} ^{سدری} ^{هزین} هر دور اساییده در
شیر نر حل کند که سرمه شود آنوقت کار دو کپری ^{مشته}

به صفح سواخ قضیب طلا کند بعد مشغول شود زن

انزال کند نوع دیگر برای سیلابی منی ^{سوند}
^{۲ دلم}

مصری ^{در ۲} هر دور ایلیا کرده مقدر بادام بخورد

برنج ساپی بی نمک خورده باشد دفع شود نوع دیگر

نخ ^۲ زن را این ساید از آب بر ذر طلا کنند و از

دست و پایی خود باله اساک خوب شود نوع دیگر

بهل بهل کثای در بارچه صفت کرده و آب او و ورق ^{او}

او

گفته اورا بر یک بان طلاق دهد و اگر چنانچه
تا هفته ذکر دراز کرد و سخت شود نو عیدیکر ششم آپ

آورده زیران زن دو دگند یکم مرده از شکم 39

عورت بیرون آید نو عیدیکر اگر کعبه دما جو یا

بزن بدهد و بخوراند یکم مرده از شکم بیرون آید

است نو عیدیکر کوکله و بخور هر دو را میاید بر قصب

طلاق تا هفته سخت شود و طبع هر که عورت است ۱۱۰۲ ۱۱۰۴

نو عیدیکر علاج ناسور بیارد و موی عورت اورا تا

مانند سرمه اندیکه آب اندازد و ساییده بر

ناسور بندد بکم الهی و صحت شود نو عیدیکر بر این

جاری که هیچ نوع بنزد این دوا بخورد هیچ یابد

سونف بران سونف بران پوست

یک درم
یک درم
یک درم
یک درم
یک درم

بند شود مجرب است نوعدیکر بر ای قوت

بام و اساک بیهوشی جوز بویه هر دو

افزودم در وادرم
را با مشک حل کرده برین طلا کشید سنجی و

امساك آرد نسخہ دینی النفس طوطیا

سُرب ماریک طوطیا کرده سُرب کد از کرده

قدری قدری فخلوط کعبه بردارد یک رسته بنورد

نوع دیگر و هو فی ارتشک شکوف عقرو

ملفوظ

طوطیا خام هلیله زنگ اندرجو مایین خوز دکلاک

چهارم سنگیاریک نموده وزن کم مخلوط ساخته

64

